

KESKIVIikko 3. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Georgian tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen - Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen (direktiivien 76/768/ETY, 88/378/ETY, 1999/13/EY, 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2004/42/EY mukauttaminen) - Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen (asetuksen (EY) N:o 648/2004 mukauttaminen) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Amalia Sartorin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (KOM(2007)0355 - C6-0197/2007 - 2007/0121(COD)) (A6-0140/2008),

– Amalia Sartorin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi neuvoston direktiivien 76/768/ETY, 88/378/ETY, 1999/13/EY ja direktiivien 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2004/42/EY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta annettuun asetukseen (EY) ... (KOM(2007)0611 - C6-0347/2007 - 2007/0212(COD)) (A6-0142/2008) ja

– Amalia Sartorin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 648/2004 muuttamisesta sen mukauttamiseksi aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta annettuun asetukseen (EY) N:o ... (KOM(2007)0613 - C6-0349/2007 - 2007/0213(COD)) (A6-0141/2008).

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin kollegani komission jäsenen Stavros Dimasin puolesta ensin kiittää esittelijä Amalia Sartoria hänen ponnekkaasta työstään tässä vaikeassa asiassa. Tämän kovan työn vuoksi neuvoston kanssa päästiin sopimukseen jo ensimmäisessä käsittelyssä, ja komissio on siitä hyvin ilahtunut. Kyse on jälleen kerran kemikaaleista ja ihmisten ja ympäristön suojelemisesta niiden mahdollisilta haitallisilta vaikutuksilta.

Kemikaalit eivät ole ainoastaan Euroopan ongelma tai eurooppalainen monopoli. Niitä tuotetaan, niillä käydään kauppaa ja niitä kulutetaan kaikkialla maailmassa, ja kemikaalien käyttöön liittyvät riskit ovat samat kaikkialla. Siten on järkevää, että olemme pyrkineet luomaan maailmanlaajuisen järjestelmän, jolla kuvataan ja merkitään kyseiset riskit. Tänään hyväksyttävällä lainsäädännöllä luodaan perusta yhtenäisille maailmanlaajuisille ympäristö-, terveys- ja turvallisuustiedoille, jotka koskevat mahdollisesti vaarallisia kemikaaleja.

Terveiden ja ympäristön suojeleminen on avoimempaa ja vertailukelpoisempaa ainoastaan, kun yhdenmukaisia standardeja käytetään kemikaalien mahdollisesti aiheuttamien vaarojen määrittämiseksi ja merkitsemiseksi. Emme saa myöskään aliarvioida taloudellista hyötyä. Eurooppalaiset yritykset saavat säästöjä, koska niiden ei tarvitse arvioida kemiallisia vaaroja koskevia menettelyitä, joita sovelletaan eri valtioihin eri kriteerien ja järjestelmien perusteella. Kemikaalien ammattikäyttäjät ja kuluttajat kaikkialla maailmassa hyötyvät myös yhdenmukaistamisesta. Kemikaaleja käyttävien henkilöiden ei enää tarvitse tutustua useisiin järjestelmiin, jotta he saavat tietoonsa, mitä vaaroja kemikaali voi aiheuttaa.

Esittelijän ehdottama kompromissi on tasapainoinen, ja siinä otetaan erityisesti huomioon säännöksiä käytännöllisyyttä ja selkeyttä koskevat näkökohdat. Yhteisön toisen lainsäätäjän ehdottamia tarkistuksia on useita, mutta ne eivät muuta komission alkuperäisen ehdotuksen perusrakenteen periaatteita merkittäväällä tavalla. Siten komissio voi hyväksyä nämä ehdotukset. Jopa silloin, kun komissio laati ehdotuksia, se ei kajonnut nykyiseen hyvin korkeatasoiseen ihmisten terveyden turvaamiseen ja ympäristönsuojeluun. Olen erittäin tyytyväinen, että parlamentti ja neuvosto ovat samaa mieltä perustavanlaatuisesta näkökannastamme. Parlamentin, neuvoston ja komission tiivis ja rakentava yhteistyö edisti merkittävästi neuvotteluprosessia, ja kuten sanoin, tämä merkitsee, että voimme hyväksyä kaikki esittelijä Amalia Sartorin ehdottamat tarkistukset.

Amalia Sartori, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten jo mainitsin komission jäsenelle, meillä on viime kuukausien aikana ollut monta tilaisuutta käsitellä kemiallisten aineiden ja seosten luokitusta, merkitsemistä ja pakkaamista koskevia kysymyksiä. Tämä järjestelmä tunnetaan lyhenteellä ”GHS”, ja olen asiasta vastaava esittelijä.

Sen sijaan, että keskustellaan jälleen teknisistä yksityiskohdista, haluaisinkin aloittaa kiittämällä kollegoitani sekä varjoesittelijöitä, joiden kanssa tehtiin hyvää ja avointa yhteistyötä ja joiden kanssa vuoropuhelu oli rakentavaa ja erityisen miellyttävää. Haluaisin erityisesti kiittää kaikkia tuesta ja luottamuksesta, joiden ansiosta minun oli mahdollista saattaa neuvottelut myönteiseen päätökseen neuvoston ja komission kanssa.

Haluaisin myös kiittää asianmukaisten valiokuntien lausuntojen valmistelijoita – Anne Laperrouzea teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan puolesta ja Andreas Schwabia sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan puolesta – jotka osallistuivat valiokuntien tehostetun yhteistyön menettelyn mukaisesti. Näiden kahden valiokunnan hyväksymät lausunnot itse asiassa rikastuttivat ehdotusta, ja siitä saatiin siten tehokkaampi ja vaivattomampi loppukäyttäjille, eli kuluttajille, yrityksille, ammattijärjestöille, valvontaviranomaisille ja jäsenvaltioille. Haluaisin antaa tunnustusta meitä avustaneiden parlamentin virkamiesten ja poliittisten ryhmien sekä komission ja neuvoston edustajien erinomaiselle työlle.

Viime kuukausien aikana olemme kaikki pyrkineet mahdollisimman pieneen tarkistusten määrään ja yhteisymmärrykseen erityisistä kompromissiratkaisuista. Kaksi kuukautta muiden toimielinten kanssa käytyjen teknisten kolmikantaneuvotteluiden jälkeen olemme päässeet tyydyttävään kompromissiratkaisuun neuvoston kanssa, ja neuvoston pysyvien edustajien komitea hyväksyi sen 27. kesäkuuta. Jos tänään järjestetyn äänestyksen tulos on myönteinen, voimme hyväksyä ratkaisun jo ensimmäisessä käsittelyssä.

Meidän on tämän uuden lainsäädännön osalta toisaalta noudatettava kansainvälisen tason sitoumuksia ja siten varmistettava, että lainsäädäntömme on yhdenmukainen Yhdistyneiden Kansakuntien GHS:n sisällön kanssa, ja meidän on noudatettava oman REACH-lainsäädäntömme mukaisia määräaikoja.

Tämän uuden asetuksen perustella voimme paremmin suojella käyttäjiä näiltä aineilta sekä edistää yritystemme kilpailukykyä ja tehokkuutta. Näiden uusien sääntöjen – jotka eivät ole täysin samanlaisia kaikkialla maailmassa – perusteella pyrimme välttämään sen, että samaa tuotetta pidetään enemmän tai vähemmän vahingollisena eri valtioissa. Näin ei ole toimittu tähän saakka. Tämä ei ole ainoastaan epäloogista, koska samalla aineella on samat riskit sen käyttöpaikasta riippumatta, vaan myös erityisen riskialtista, kun tuotteita viedään maasta toiseen ja niitä käytävillä ihmisillä ei ole mitään käsitystä tuotteiden aiheuttamista vaaroista.

Katsonkin, että käyttäjien ja tämän alan työntekijöiden, erityisesti useiden pienten ja keskisuurten yritysten, näkökulmasta meidän ehdotuksemme voi olla asianmukainen kaikille kansalaisille ja eurooppalaisille sekä muiden valtioiden kansalaisille.

Anne Laperrouze, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aluksi onnitella esittelijäämme Amalia Sartoria sekä muiden ryhmien varjoesittelijöitä. Uskon, että tekemämme työn – joka ei ollut helppo, koska kyseessä oli 2 000 sivua tekstiä – ansiosta olemme voineet todella edistyä asiassa.

Puhun ensiksi teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan puolesta, koska olin sen lausunnon valmistelija, ja sen jälkeen poliittisen ryhmäni puolesta.

Teollisuusvaliokunta on tehnyt useita tarkistuksia, ja mainitsen niistä keskeisimmät lyhyesti.

Pienten ja keskisuurten yritysten tilanne oli otettava huomioon. Ne osoittivat kiinnostusta asiaan komission alustavan kuulemisen aikana. Komissio järjesti asiasta kuulemisen Internetissä 21.8.–21.10.2006, ja 360:stä alle 250 työntekijän yrityksestä 45 prosenttia vastasi siihen.

Valiokuntamme halusi korostaa, että tarpeellisen tiedon tarjoamisen lisäksi GHS:n tavoite on suojella kuluttajia ja ympäristöä. Valiokuntamme kehotti jäsenvaltioita ottamaan käyttöön menettelyn, jolla avustetaan kaikkia palveluntarjoajia ja erityisesti pieniä ja keskusuuria yrityksiä tietyillä tuotantoaloilla ja jolla määritellään näiden aineiden ja seosten asianmukainen luokitus, merkitseminen ja pakkaaminen.

Valiokuntamme halusi myös varmistaa yhdenmukaisuuden REACH-asetuksen kanssa, minkä vuoksi teimme tarkistuksia tonnimääristä.

Yritimme välttää pakkaamista koskevan lainsäädännön päällekkäisyyksiä, minkä lisäksi valiokuntamme halusi ennakoida mahdollisia asetuksen säännösten tulkinnasta johtuvia toimittajien ja jäsenvaltioiden välisiä riita-asioita, ja se halusi säätää menettelystä yhdenmukaistetun luokituksen varmistamiseksi.

Puhun nyt ALDE-ryhmän varjoesittelijän tehtävässäni, ja käsittelen joitain lähestymistapaamme koskevia periaatteita.

Pidämme tätä aloitetta luonnollisesti myönteisenä. Kokonaisvaltainen lähestymistapa on täysin yhdenmukainen terveyden ja ympäristön tehokkaampaa suojelua ja tuotteilla käytävää kauppaa koskevien tavoitteiden kanssa.

Koska kyseessä on maailmanlaajuinen järjestelmä, on tärkeää, että tulevan asetuksen nojalla ei aiheuteta eurooppalaisille yrityksille esteitä, joita ei vaadita niiden kansainvälisiltä kilpailijoilta. Yhdenmukaisuus REACHin kanssa on toivottavaa määräaikaisten ja tonnimääriin perustuvan lähestymistavan sekä liitteiden ja etenkin liitteen VI osalta.

Lopputuotteeseen merkittyjen tietojen osalta – kun otetaan huomioon, että komissio on päättänyt ottaa mukaan valmistusta seuraavan vaiheen – pääasiallisena periaatteena oli painottaa tiedon laatua ja tarkoituksenmukaisuutta eikä sen määrää. Ryhmämme piti tärkeänä painottaa muiden tietolähteiden, erityisesti kansalaisjärjestöjen ja teollisuuden, olemassaoloa ja arvoa. Se halusi myös painottaa viestintäkanavien, kuten Internetin merkitystä. Tiettyjen tietojen luottamuksellisuutta on myös suojeltava. Tämän lainsäädännön perusteella ei myöskään saa lisätä eläinkokeita.

Tiukan aikataulun sekä liitteiden monimutkaisuuden vuoksi muistutan parlamentin jäsenten päätöksestä, että he eivät tee niihin tarkistuksia. Tavoitteena oli myös helpottaa neuvotteluja. Tämä oli melkoinen myönnitys parlamentilta. Panimme kuitenkin merkille tässä tapauksessa, että yksi liitteistä aiheuttaa asianmukaisille teollisuudenaloille vakavan ongelman välittömän yhdenmukaisuuden ja täytäntöönpanon osalta.

Liitteessä VI vahvistetaan yhdenmukaistettu luettelo yhteisön tasolla luokitelluista aineista. Samantapainen luettelo on jo kuitenkin olemassa, ja teollisuus käyttää olemassa olevaa luetteloa seosten luokituksen ja merkintöjen osalta. Kun tiedon siirtäminen toteutettiin, luetteloon tehtiin muutoksia. Luetteloa on sovellettava heti, kun GHS tulee voimaan, mutta teknisten mukautusten vuoksi määräaika on ainakin 18 kuukautta.

Muutos vaikuttaa moniin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. On tärkeää päästä sopimukseen neuvoston kanssa ensimmäisessä käsittelyssä, ja tietojen julkaiseminen on saatava päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta teollisuudella ja käyttäjillä on mahdollisuus sopeutua uuteen järjestelmään ja saattaa se toimintakykyiseksi vuoden 2008 loppuun mennessä.

Pyydän siksi komissiota ehdottamaan ratkaisua, jolla teollisuudelle annetaan riittävästi aikaa noudattaa asetuksen vaatimuksia ilman, että sille aiheutetaan suhteettomia seurauksia.

Kolmikantaneuvotteluiden teksti – lukuun ottamatta liitettä koskevaa ongelmaa – vaikutti minusta asianmukaiselta. Haluaisin nostaa esiin joitain keskeisiä kohtia. Olemme keskustelleet hitaasti hajoavista, biokertyvistä ja myrkyllisistä aineista (PBT-aineista). Ne eivät sisälly Yhdistyneiden Kansakuntien GHS-järjestelmään. Euroopan parlamentti on saanut aikaan, että komissio edistää niiden luokittelamista YK:n tasolla. Parlamentti on myös varmistanut, että ”silmiille ärsytystä aiheuttava” luokka on siirretty alaluokaksi. Se olisi epäilemättä johtanut eläinkokeiden määrän kasvuun eikä olisi tarjonnut mitään todellista lisäarvoa. Huomautamme, että tämän asetuksen nojalla ihmisille tehtävät kokeet kielletään ja että Yhdistyneiden Kansakuntien GHS-järjestelmä on dynaaminen prosessi. On kehitetty menettely, jota soveltamalla Yhdistyneiden Kansakuntien GHS-järjestelmän muutokset otetaan huomioon Euroopan GHS:ssä. Luottamuksellisuutta suojellaan tasapainoisella tavalla.

Yhdenmukaisuus REACH-asetuksen kanssa varmistetaan, ja parlamentti hyväksyi luetteloa koskevien sääntöjen ja ilmoitusten osalta pitoisuusrajaksi nollan, vaikka halusimme alun perin, että tiettyihin

tuoteluokkiin sovelletaan yhden tonnin pitoisuusrajaa. Tämä nollaraja hyväksyttiin, koska tutkimusta ja kehittämistä varten tarkoitetut aineet ja seokset eivät kuulu soveltamisalaan.

Uskon, että olemme tehneet hyvää työtä. Toivon menestyksestä äänestystä ja sitä, että GHS-järjestelmä pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Andreas Schwab, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin ensiksi sanoa, että Amalia Sartorin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta ehdottama kompromissi otettiin tyytyväisenä vastaan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa. Uskomme, että tämä ratkaisu on erittäin hyvä kompromissi ja erittäin hyvä ratkaisu sekä Euroopan sisämarkkinoiden kemian alan yrityksille, joista useimmat toimivat maailmanlaajuisesti, että kuluttajille. Olemme päässeet erittäin hyvään kompromissiin erityisesti heikossa asemassa olevien kuluttajien kannalta.

Tämä oli mahdollista vain, koska esittelijöiden välillä tehtiin ystävällistä ja luottamusta herättävää yhteistyötä. Haluaisin erityisesti kiittää Amalia Sartoria tavasta, jolla hän johti neuvotteluita – mukaan lukien kolmikantaneuvottelut – koska lopuksi tämä oli hyvin tärkeää, jotta päästiin kaikkien kannalta myönteiseen ratkaisuun.

Olen erityisen tyytyväinen tulokseen, koska katson, että sisämarkkinoiden ja yritysten – erityisesti kemian alan yritysten, joiden kokemukset Euroopan tasosta eivät ole olleet täysin myönteisiä REACH-lainsäädännön vuoksi – näkökulmasta Yhdistyneiden Kansakuntien kansainväliseksi suuntaviivoiksi luoma kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (GHS) voidaan panna täytäntöön Euroopan sisämarkkinoilla käytännöllisellä ja vähän hallinnollista taakkaa aiheuttavalla tavalla. Tämä antaa suoraa kilpailuetua Euroopan sisämarkkinoilla toimiville yrityksille, koska yhdenmukaistettu luokitus on merkittävä edistysaskel nykyiseen järjestelmään verrattuna. Nykyisessä järjestelmässä on tietyillä aloilla joitain eroja.

Arvoisa komission jäsen Verheugen, keskustelimme kolmikantaneuvotteluissa lyhyesti, että näiden kulutustavaroiden kuljetusta koskevaa lainsäädäntöä ei ole vielä yhdenmukaistettu ja että siksi olisi harkittava, voimmeko keskittyä kemikaalien kuljetusta koskevaan lainsäädäntöön tulevien kuukausien aikana.

Toiseksi, liitteiden jättäminen ennalleen oli oikein, ja haluaisin tältä osin kiittää Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsentä Anne Laperrouzea, jonka kanssa olimme myös erittäin hyvässä yhteistyössä, koska tämän vuoksi pystyimme välttämään sen, että keskustelusta ei kehittynyt samanlaista kuin REACH-lainsäädännön yhteydessä. Tämä merkitsi, että emme voineet parantaa joitakin kohtia, mutta uskon kuitenkin jälkeenpäin, että tämä oli oikea toimintatapa.

Haluaisin kuitenkin ilmaista tukeni Anne Laperrouzen toiveelle soveltaa liitteeseen VI sisältyvien aineiden – joita tarkistettiin kyseisessä liitteessä – määräaikaan siirtymäkautta, koska kuulemisprosessin alussa emme voineet ennakoida, että ne eivät kuuluisi päättämämme ratkaisun piiriin. Arvoisa komission jäsen Verheugen, olisin erittäin kiitollinen, jos voisitte vastata minulle lyhyesti tästä asiasta puheenvuorossanne.

Kemiallisten kulutustavaroiden käyttäjät eivät ole yleensä perehtyneet näiden tuotteiden koostumukseen. GHS-järjestelmästä puhuessamme pidimme erityisen tärkeänä, että se pannaan täytäntöön siten, että se olisi kuluttajille käytännöllinen. Vaikka jokaista tapausta ei ollut mahdollista harkita yksityiskohtaisesti, me löysimme ratkaisun – ainakin kaikkein tavanomaisimpien kulutustavaroiden, kuten pesujauheiden ja pesuaineiden osalta – jonka avulla kuluttajat saavat tietoa näihin tuotteisiin sisältyvien kemikaalien määristä. Tämän ratkaisun avulla niitä voidaan käyttää tulevaisuudessa samalla tavoin kuin aikaisemmin.

Voin ehkä antaa esimerkin: Aikaisemmin käytettiin ainoastaan usean litran pullossa olevaa astianpesuainetta. Näiden tuotteiden valmistusta ja käyttöä koskeva teknologia säästää yhä enemmän ympäristöä, joten astianpesuaineen tarvittavaa määrää on voitu vähentää yhä enemmän niin, että keittiössämme on nykyään enää korkeintaan 300 tai 500 millilitran pesuainepulloja.

Kemikaalien määrä näissä tuotteissa on epäilemättä lisääntynyt, mutta tämä on kuluttajien kannalta yhdenmukaista nykyisen GHS-ratkaisun kanssa, koska me tiedämme, että ihmiset käyttävät näitä tuotteita päivittäin, joten meidän ei tarvitse ylikuokitella niitä.

Mainitsin kaikki sisämarkkinoita koskevat olennaiset kohdat. Kiitos huomiostanne.

Guido Sacconi, *PSE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämänkaltaisessa tilanteessa, jossa olemme kaikki samaa mieltä, keskustelussa on todennäköisesti toistoa. Haluaisin omasta puolestani

esittää kolme hyvin lyhyttä poliittista näkökohtaa, sillä olen täysin samaa mieltä edellisten puheenvuorojen esittäjien näkökantojen kanssa.

Ensimmäinen kohta on luonnollisesti se, että on tunnustettava, että esittelijämme on toiminut alusta saakka hyvin päättäväisesti. Hän osoitti heti ensimmäisistä kokouksista lähtien voimakasta poliittista tahtoa saada asia käsiteltyä ensimmäisessä käsittelyssä, ja hän itse asiassa melkein pakotti ja painosti meidät siihen. Me kaikki olimme kuitenkin vakuuttuneita tarpeesta panna lainsäädäntö täytäntöön nopeasti, jotta kaikki aineet saataisiin luokiteltua välittömästi ja jotta edistytään merkittävästi tiukempia standardeja kuluttajien – olen samaa mieltä asiasta – sekä työntekijöiden terveyden suojelemiseksi eri aloilla ja erityisesti vaikeassa tilanteessa olevissa pienissä yrityksissä.

Toiseksi, olemme välttäneet jatkuvasti olemassa olleen vaaran REACHin hyväksymistä koskevien keskustelujen avaamisesta uudelleen, ja olin tästä seikasta erittäin tyytyväinen. Kansainvälisen tason osalta panen tyytyväisenä merkille, että REACHia pidetään kansainvälisenä vertailukohtana muissa maissa. Ne käyttävät sitä mallina oman lainsäädäntönsä hyväksymiseksi.

Joka tapauksessa äänestämme pian aineiden luokittelua koskevista säännöksistä, joita on mukautettava ja sopeutettava siten, että ne vastaavat kemiallisten aineiden ja seosten luokitusta, merkitsemistä ja pakkaamista koskevaa pääasiallista asetusta ilman, että niihin lisätään mitään uusia seikkoja.

Tämä merkitsee, kuten kaikki kollegat tietävät, että GHS-järjestelmä ei ole viimeinen sana aineiden luokituksen ja merkitsemisen alalla. PBT-aineista on keskusteltu paljon. Emme saisi unohtaa, että tämä on jatkuva prosessi. Toteutamme jo olemassa olevia toimia ja luokittelemme aineita, joista YK on jo suorittanut riskianalyysin. Heti kun meillä on uusia riskikategorioita ja tuloksia uusista tutkimuksista, GHS-järjestelmää saatetaan ajan tasalle vastaavasti, joten tämä on jatkuva prosessi.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, ympäristöllä ja kansanterveydellä on vaikutuksia jokaiseen kansalaiseen, ja tämä lainsäädäntö liittyy läheisesti kumpaankin seikkaan. Parlamentti äänesti nyt käytössä olevan REACH-järjestelmän puolesta. Sillä suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä kemikaalien aiheuttamilta vaaroilta. REACH-asetuksen tavoitteena on varmistaa, että valmistajat ja maahantuojat rekisteröivät, luokittelevat ja myöntävät luvat kemikaaleille. Tämän järjestelmän keskeinen osa on tiedon tarjoaminen yleisölle näiden kemikaalien merkitsemisestä.

Voin vain ylistää tätä lainsäädäntöä sekä komission jäsentä siitä, että EU:lle saatiin järjestelmä, joka vastaa UNGHS:ää (Yhdistyneiden Kansakuntien kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää). Kansalaisille tiedotetaan kemikaalien vaaroista merkeillä, joilla osoitetaan räjähdys- ja palovaarat sekä syöpäriskit ja myrkytysriskit. Teollisuus hyötyy, sillä maailman kaikki maat hyväksyvät GHS-järjestelmän. Yleisö luottaa enemmän kemikaaleihin, joissa on varoitusmerkit sekä selkeät ja tarkat merkinnät.

Carl Schlyter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (SV) Puhumme paljon toimien toteuttamisesta ilmastomuutoksen vuoksi, mutta jos meillä olisi todella ympäristöä koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa, olisimme myös kopioineet suoraan YK:n lainsäädännön. Nyt poistamme välitöntä myrkyllisyyttä koskevan kategorian 5. Miksi teemme näin? Sen ouden synn vuoksi, että muussa tapauksessa olisi enemmän aineita, joita pitäisi luokitella tai merkitä. Syyllä ei ole siis mitään tekemistä ympäristöä tai terveyttä koskevan logiikan kanssa. Emme halua kopioida kategoriata 5, koska tämä merkitsee aineiden määrän lisäämistä huolimatta siitä, että koko asiassa on keskeistä se, että meillä on yhteinen maailmanlaajuinen standardi. Sillä helpotetaan kaupankäyntiä ja tässä tapauksessa myös edistetään ympäristöä ja tiedon tarjoamista kuluttajille. Toimin sen puolesta, että ottaisimme uudelleen käyttöön välitöntä myrkyllisyyttä koskevan kategorian 5, mutta en onnistunut siinä.

Toinen seikka, jossa olimme jäljessä ja jonka itse asiassa onnistuimme toteuttamaan yhdessä neuvoston kanssa, oli se, että estimme ehdotuksen madalletusta 10 kilogramman raja-arvosta. Haluaisin kiittää neuvostoa, että se piti pintansa. Myös komissio on toteuttanut myönteisiä toimia. Jos ehdotukset olisi hyväksytty, niin REACH-järjestelmälle olisi aiheutettu haittaa. REACH-toimissa on kyse kemikaalien arvioinnista, niiden vaarallisuuden määrittämisestä sekä niiden rekisteröinnistä. Niissä arvioidaan ja rekisteröidään ainoastaan 30 000 yleisimmin käytettyä kemikaalia, niitä joiden pitoisuus on korkein. Muita 70 000 käyttämääme kemikaalia käsiteltäisiin tässä lainsäädännössä. Tämän synn vuoksi on erittäin hyvä, että tämä raja-arvo säilytettiin ja että mitään kemikaalien luokitusta koskevaa matalampaa raja-arvoa ei otettu käyttöön. Jos ehdotus olisi mennyt läpi, REACHia ei olisi voitu täydentää GHS-järjestelmällä. Olen hyvin iloinen, että tämä ei ollut kyseessä, ja voin siten tukea ehdotusta.

Olen myös tyytyväinen siitä, että onnistuimme estämään tarpeettomat jaot eläinkokeita – esimerkiksi silmien ärsytystä mittaavia testejä – koskeviin kategorioihin.

Kahden onnistuneen toimen vuoksi voimme äänestää tämän mietinnön puolesta. Haluaisin kuitenkin korostaa, että vaikka emme ole onnistuneet sisällyttämään ehdotukseen erittäin vaarallisia PBT-kemikaaleja tai luetteloa ensisijaisista tutkittavista kemikaaleista, olemme kuitenkin saaneet aikaan tekstin, jossa todetaan, että edistämme asiaa YK:n tasolla ja että tämä järjestelmä sisällytetään YK:n järjestelmään. Haluaisin, että komissio toimii aktiivisesti tämän tavoitteen toteuttamiseksi, sillä se on erittäin tärkeää. Muussa tapauksessa kemikaaleja koskeva politiikkamme epäonnistuu täysin. On erittäin tärkeää, että nämä aineet sisällytetään nopeasti YK:n järjestelmään, koska emme onnistuneet ottamaan tässä asiassa ensimmäistä askelta.

Miten käy kuluttajille? He eivät ole tarpeeksi hyvin perillä kemikaalien aiheuttamia vaaroja koskevista seikoista, mikä on pettymys. Heille taataan kuitenkin kunnolliset standardit ja perusturva, jonka avulla heitä suojellaan vaarallisilta kemikaaleilta. Kyseessä on loppujen lopuksi kompromissi, johon kukaan ei ole tyytyväinen. Tämä on ehkä hyvin tavanomaista.

Avril Doyle, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kemikaalit ovat luonnollinen ja tärkeä osa ympäristöämme. Käytämme kemikaaleja joka päivä, vaikka emme usein ajattele asiaa. Nykyinen maailma ei tulisi toimeen ilman niitä. Niillä pidetään ruokamme tuoreena, elimistömme puhtaana, niillä autetaan kasveja kasvamaan, ja niitä käytetään polttoaineena ajoneuvoissamme. Kemikaalit antavat meille asianmukaisesti käytettynä ja oikein käsiteltynä mahdollisuuden elää pidemmän ja terveemmän elämän.

Ehdotettu asetusta on kohtuullinen ja tasapainoinen. Sillä täydennetään REACH-asetusta ja yhdenmukaistetaan EU:n aineiden ja seosten luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevaa lainsäädäntöä YK:n maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun järjestelmän kanssa.

Jos haluamme hyödyntää kemikaalien tarjoamat edut kohtuullisin kustannuksin, meidän on hyväksyttävä riskien olemassaolo. Meidän on siis löydettävä tasapaino riskien ja hyödyn välillä. Samalla on hallittava kemikaalien riskejä huolellisten merkintöjen, tieteelliseen tietoon perustuvan asetuksen ja innovatiivisen tekniikan avulla. Meidän on myös löydettävä tasapaino sen välillä, että pannaan asianmukaisesti täytäntöön Euroopan unionin kansainväliset velvoitteet, jotka allekirjoitettiin Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvostossa syyskuussa 2002 pidetyssä Johannesburgin kestävän kehityksen huippukokouksessa, ja että toisaalta vältetään yrityksille aiheutuvaa tarpeetonta rasitetta epäkäytännöllisillä ja liian vaativilla merkinnöillä.

Esitin tästä asiasta useita tarkistuksia ehdotukseen. Mielestäni on erityisen tärkeää varmistaa, että tuotteiden luokitus ei aiheuta epäselvyyttä kuluttajille tai terveydenhuollon palveluntarjoajille. Liian paljon tietoja on sama asia kuin ei mitään tietoja. Tämän syyn vuoksi tein tarkistuksen sellaisten tuotteiden pakkauksista, joiden muoto on hankala tai jotka ovat niin pieniä, että merkinnän liittäminen on teknisesti mahdotonta. Tällaisissa tapauksissa varoitusmerkinnät on asetettava muulla sopivalla tavalla, kuten tuotteeseen sidotulla merkinnällä.

Haluaisin kiittää erityisesti esittelijä Amalia Sartoria hänen tuestaan tarkistuksilleni sekä hyvästä työstä mietinnön laadinnassa.

Vaikka nykyiset säännökset kemikaalien vaarallisten ominaisuuksien tunnistamisesta ja tiedottamisesta ovat samantapaisia monessa suhteessa, jotkut erot voivat olla niin merkittäviä, että tämä johtaa eri luokitukseen, eri merkintöihin ja käyttöturvallisuustiedotteisiin. Maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetussa järjestelmässä (GHS) toivottavasti yhdistetään nämä eri luokitukset tehokkaasti. Kemikaalien käyttöä koskevat hyödyt ovat paljon suuremmat kuin riskit erityisesti sen jälkeen, kun otettiin käyttöön kemikaalien rekisteröintiä, arviointia ja lupamenettelyä koskeva lainsäädäntö eli REACH.

Meidän kaikkien on kuitenkin oltava tietoisia siitä, että kemikaalit – tuotannon eri vaiheista niiden käsittelyyn, kuljetukseen ja käyttöön – voivat aiheuttaa mahdollisia riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Tässä yhteydessä Yhdistyneiden Kansakuntien ja EU:n GHS-sopimuksen olisi tarkoitus parantaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua. Sillä tarjotaan myös selkeyttä yrityksille ja erityisesti kansainväliseen kauppaan osallistuville yrityksille.

Kemikaalien mahdolliset, mutta hallittavissa olevat riskit merkitsevät, että on tarpeen saada aikaan lainsäädäntö kemikaalien pakkaamiseen ja merkitsemiseen sovellettavasta maailmanlaajuisesti yhdenmukaisesta lähestymistavasta. Olen tässä yhteydessä tyytyväinen, että neuvosto ja parlamentti sopivat 27. kesäkuuta tekstistä, ja onnittelen jälleen esittelijää hänen työstään tässä monimutkaisessa, mutta erittäin tärkeässä asiassa.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Etenkin kemikaalien tuotannossa työskentelevät joutuvat erityisen alttiiksi. Suomalaisen tutkimuksen mukaan noin 32 miljoonaa Euroopan unionin kansalaista altistuu joka päivä syöpää aiheuttaville kemikaaleille työpaikallaan.

Meidän velvollisuutemme on kieltää kaikkein vaarallisimmat kemikaalit sekä valvoa yleisesti kaikkia kemikaaleja. Tämä on tarkoituksena kemikaaleja koskevassa REACH-lainsäädännössä, josta päätimme viime vuonna. REACHin tuloksista voidaan keskustella. Henkilökohtaisesti katsoin, että lopputulosta vesitettiin ja teollisuus lobbasi sen palasiksi, mutta ainakin tämä maailman laajin kemikaaleja koskeva lainsäädäntö on olemassa.

GHS, kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä, jatkaa ja täydentää REACHia. GHS-järjestelmän tavoitteena on antaa tietoja kemikaaleista työntekijöille ja kuluttajille. Tavoitteena on ympäristössämme olevien tuhansien aineiden ja seosten luokittelu ja merkitseminen. GHS on itse asiassa YK:n yleissopimus, joka on nyt pantava täytäntöön EU:n tasolla. Kun GHS-järjestelmä on pantu täytäntöön – ikävä kyllä vasta vuonna 2010 aineiden ja vuonna 2015 seosten osalta – kaikki kemikaalit on helppo tunnistaa. Kyse on paremmasta tiedottamisesta miljoonille työntekijöille, jotka joutuvat päivittäin kosketuksiin kemikaalien kanssa, sekä kuluttajille, joiden on tiedettävä, mitä he ostavat. Merkitseminen auttaa myös parantamaan yleisesti kansanterveyttä ja ympäristöä.

Teollisuus hyötyy enemmän johdonmukaisesta lainsäädännöstä, jolla helpotetaan kansainvälistä kauppaa. Tämä on merkittävä edistysaskel, ja siksi Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto tukee tätä kompromissia.

On kuitenkin valitettavaa, että emme edenneet tarpeeksi pitkälle. Kemikaalit, jotka ovat myrkyllisiä, biokertyviä ja hitaasti hajoavia, PBT-aineita, ei merkitä. Tämä kompromissi merkitsee sen sijaan, että PBT-aineita koskevaan kysymykseen puututaan YK:n tasolla. Tämä on vakava puute sopimuksessa. Miksi ei päätetä, että PBT-kemikaaleilla pitäisi olla sama asema kuin kaikilla muillakin aineilla ja että ne pitäisi myös merkitä. Nyt voidaan toivoa, että muut maat edistävät PBT-aineita koskevaa kysymystä. Uskon myös, että näin toimitaan pitkällä aikavälillä.

Kyseessä on tästä huolimatta järkevä kompromissi, jonka ansiosta miljoonat eurooppalaiset, työntekijät ja kuluttajat, saavat enemmän tietoa kymmenistä tuhansista käytössä olevista kemikaaleista. Tämä on merkittävä ja tärkeä päätös niille, jotka kärsivät syövästä, allergioista tai ihosairauksista kemikaalien vuoksi.

Graham Booth, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, REACH-asetus aiheuttaa nyt huomattavia vaikeuksia tuotantoteollisuudelle ja erityisesti pienille yrityksille. Eläinkokeiden määrä lisääntyy jyrkästi. Asiakirjassa A6-0140/2008 Unescon maailmanhallituksen kiihkoilijat antavat vielä enemmän ohjeita siitä, miten edellisen ajatuksen tulokset luokitellaan, merkitään ja pakataan.

Euroopan unioni janoaa aivan samalla lailla demokratian vastaista maailmanhallintoa, ja Euroopan unionin muodostama kaupallinen ja poliittinen eliitti rientää panemaan täytäntöön näitä ohjeita aivan kuin ne panivat täytäntöön REACHin. Ne antoivat valtavan määrän vakuutuksia hyvistä aikeistaan, joilla voidaan tällä hetkellä suojella tai pettää niiden niin kutsuttuja sidosryhmiä, mutta joilla ei auteta näiden toimien vuoksi lukuisia työpaikkansa menettäneitä.

Yleinen mielipide otetaan hieman huomioon tarkistuksissa 10, 12, 39 ja 42, joissa eläinkokeiden rajoittaminen nousee etusijalle ennen kuin toimitaan lainsäädännön varsinaisen tarkoituksen mukaisesti. Ymmärrän, että tämä aiheutuu vaikutusvaltaisten ympäristöalan ryhmien painostuksesta. EU on niistä erittäin riippuvainen kannatuksensa vuoksi. Se, että kädellisten eläinten hyvinvointi asetetaan ihmisten hyvinvoinnin edelle, mikä todetaan tarkistuksessa 40, menee liian pitkälle näiden ryhmien lepyttämisessä. Se, että yleensä löydetään mitään, jonka puolesta voidaan äänestää, on huomionarvoisen harvinaista EU:n lainsäädännön epäoikeudenmukaisessa ja pakkomielteisessä prosessissa.

Muilta osin ei ole mitään syytä, miksi demokraattiset kansallisvaltiot – joissa on riippumaton oikeuslaitos ja kansalaisten vapaa pääsy oikeusjärjestelmiin – eivät ottaisi käyttöön järkeviä turvallisuusstandardeja. Ylikansalliset määräykset voivat vaikuttaa helpolta vaihtoehdolta, mutta niillä edistetään keskitettyä valtaa, josta puuttuu vastuuvollisuus ja jota ohjataan ilman valtuuksia, ja ne eivät ole siten ainoastaan ikäviä vaan niiden pääasiallinen vaikutus on kerrassaan hirvittävä.

Johdanto-osan 7 kappaleessa esitetty väite, että tällä lainsäädännöllä luodaan kilpailuetua yhteisön toimialoille ja, kuten tarkistuksessa 1 lisätään, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, on yksinkertaisesti naurettava. Kuten tavanomaista, EU:n suurten yritysten herrat hyötyvät pienempien kilpailijoidensa epäonnistumisesta. Heistä kehittyy yhä suurempia pienemmällä alueella tai he pakenevat ulkomaille, jotta heidän ei tarvitse

nöyristellä EU:lle ja sen naurettaville rajoituksille. Kauppiaat harjoittavat kaupankäyntiä paljon kannattavammin toistensa kanssa kuin meidän kanssamme. Nousukausi on ohi. Lama on alkanut, ja EU:n lainsäädäntö, kuten asiakirja A6-0140/2008, aiheuttaa enemmän taakkaa, ja kansantaloutemme uppoavat kuin kivet.

Jokainen tämän helpon rahan laitoksen matkustaja voi kertoa äänestäjilleen mitä haluaa omalla kielellään eikä hänen tarvitse pelätä, että hän kuulisi sattumalta, mitä hänen kollegansa muissa valtioissa kertovat äänestäjilleen. Ei ole mitään yleistä EU:n valitsijakuntaa, eikä sitä voi olla olemassakaan ennen kuin ehkä vuosisadan tai parin jälkeen, jolloin jokainen puhuu yhtä kieltä. Ennen sitä EU:n demokratia on vitsi, synkkä ja vaarallinen vitsi. Teidän etuoikeutenne ovat valtavat. Miksi teidän pitäisi välittää tästä tai muusta järjestömästä ja haitallisesta lainsäädännöstä, jonka jatkuvasti hyväksytte automaattisesti. Miksi minä välittäisin asiasta, koska jään eläkkeelle tämän kuun lopussa. Kun luin tarkistuksen 28, ymmärsin, miksi olen saanut tarpeekseni kaikesta tästä hölynpölystä. Tarkistuksessa sanotaan, että valmisteella tarkoitetaan seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta ja että seos ja valmiste ovat synonyymejä. Miten me selviäisimme, ellei tämä holhousvaltio selittäisi meille näitä seikkoja. Miten ihmeessä olen selvinnyt 68 vuoden ikään, kun pikkulapsena purin sänkyni puukehysten lyijyä sisältävää maalia? Oletan, että tämä antoi vasta-aineilleni jotain tekemistä silloin, kun meillä vielä oli vasta-aineita.

Jokainen raskas määräys vie meitä lähemmäs EU:n romahtamista. Olen siitä iloinen, mutta olen pahoillani vahingoista, joita aiheutatte 27 entiselle demokratialle katastrofaalinen vuosi toisensa jälkeen.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on aivan selvää, että koska kemikaaleja valmistetaan ja kaupataan maailmanlaajuisesti, niiden vaarojen kuvaileminen pakkaauksissa ei saisi vaihdella eri maiden välillä, koska se aiheuttaa haittaa kuluttajille ja niille, jotka kuvaavat vaaran asianmukaisesti.

Huomautan kuitenkin, että tämänhetkinen ”maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu” järjestelmä ei ole kovin maailmanlaajuinen. Se on enemmänkin satunnainen kuin maailmanlaajuinen. Mietin, aikoivatko muut maat seurata EU:n esimerkkiä ja ottaa käyttöön tämän YK:n järjestelmän, ja mikä vaikutus tällä on EU:n yrityksiin, jos ne eivät toimi niin.

Meidän on löydettävä tasapaino näiden toimien toteuttamisessa. Ensinnäkin on ratkaisevan tärkeää, että tuotteita ei yliluokitella, sillä se hämmäntäisi kuluttajia ja terveydenhuollon palveluntarjoajia.

Toiseksi meidän on pantava nämä kansainväliset velvoitteet täytäntöön siten, että yrityksillemme ei aiheuteta tarpeetonta rasitusta. Moni yritys on esittänyt huolenaiheita täytäntöönpanon aiheuttamista kustannuksista. Tietotekniikan ja koulutuksen menot sekä pakkaus-kustannukset muodostuvat korkeiksi. Emme saa aliarvioida tätä asiaa erityisesti pienten yritysten osalta. Haluan toistaa huolenaiheen siitä, että pienet ja keskisuuret yritykset voivat joutua kärsimään erityisesti, jos ne käyvät kauppaa ulkomailla, missä tapauksessa nämä kustannukset voivat muodostua niille liian suuriksi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, muistissamme on vielä hyvin taannoisen kemikaaliasetuksen REACHin käsittely, joka oli tämän vaalikauden yksi työläimmistä lainsäädäntöpaketeista. Nyt käsittelemämme asetus aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta osin perustuu ja täydentää vasta voimaanastunutta REACH-asetusta. Siksi se aiheutti etukäteen paljon kysymyksiä.

Komission asettama toive ensimmäisen käsittelyn sopimuksesta tuntui aluksi liian kunnianhimoiselta, siinä määrin parlamentti oli aiemmin osoittanut kiinnostustaan kemikaalilainsäädäntöön. En siksi voi kuin ihailla kollega Sartorin ansiokasta työtä ja johtajuutta tämän teknisen mietinnön kanssa ja sitä, kuinka hänen onnistui välttää kiusaus muokata asetusta liikaa ja esimerkiksi sisällyttää liitteisiin uusia kappaleita ja aineiden luokituksia, jotka olisivat hidastaneet ja jopa estäneet asetuksen voimaansaattamisen.

Valiokunnissa työstämämme mietintö on omiaan saavuttamaan asetukselle annetut tavoitteet, etenkin lainsäädännön yhtenäistämässä ja yksinkertaistamisessa. GHS ja REACH täydentävät toisiaan ja eivät pelkästään helpota kemikaalin tuottajien ja jälleenmyyjien työtä, vaan selkeiden ja turvallisten merkintöjen seurauksena edesauttavat kuluttajien luottamuksen palauttamista.

Valiokuntatyön alkaessa oli huoli, että GHS-asetuksen myötä esimerkiksi suuri joukko pesuaineita tulisi luokiteltua samalla tavalla syövyttäviksi. Näin esimerkiksi putkenavaajalla ja käsitiskiaineella olisi ollut sama luokitus ja pakkausmerkinnät, jolloin tuloksena olisi tilanne, jossa kuluttajat eivät pystyisi erottamaan vaarallisia tuotteita miedommista pesuaineista. Nyt aineiden luokitukset vastaavat kuitenkin mahdollisimman hyvin niiden todellista potentiaalista vaaraa.

Tämän YK-tason sopimukseen perustuvan järjestelmän tavoite on, että kemikaalien luokituksessa ja merkinnöissä sekä kuljetusmääräyksiä että myyntiä ja käyttöä koskevissa määräyksissä käytetään samoja perusteita kaikkialla maailmassa. Sopimuksen mukaisesti sen tulisi olla täysin toiminassa vuonna 2008. Meillä on vielä muutama kuukausi aikaa.

Gyula Hegyi (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, aineiden ja seosten luokituksen, merkintöjen ja pakkaamisen maailmanlaajuinen yhdenmukaistaminen on myönteinen seikka, ja Euroopan unionin pitäisi toimia johtavassa asemassa, jotta kansalaisia suojellaan vaarallisilta kemikaaleilta. Koko aloite on peräisin Yhdistyneiltä Kansakunnilta, ja se on siksi maailmanlaajuinen hanke. Maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu järjestelmä on lupaava merkki maailmanlaajuisesta yhteistyöstä ympäristökyksymyksissä. Siksi tuen Amalia Sartorin mietinnön mukaisen kompromissin hyväksymistä.

Olen esittänyt yli 20 tarkistusta, jotta kemikaalien asianmukainen merkitseminen ja turvallinen käyttö varmistetaan. Ympäristövaliokunta hyväksyi 17 näistä tarkistuksista. Ympäristövaliokunta hyväksyi kuitenkin useita esittelijän tarkistuksia, joilla heikennettäisiin kuluttajien oikeuksia saada tietoja tuotteissa olevien kemikaalien vaaroista.

Äänestin sosialistiryhmän kanssa näitä ehdotuksia vastaan, koska kuluttajien etu on elintärkeä meille. Olen tyytyväinen, että uuteen kompromissiin ei sisälly näitä kuluttajien edun vastaisia tarkistuksia, ja siksi ehdotan, että se hyväksytään. En ole täysin tyytyväinen kompromissiin, mutta emme voi kokonaan lykätä GHS-järjestelmän sisällyttämistä lainsäädäntöömme.

Meidän pitäisi hyväksyä perusperiaatteena, että yritysten ei pitäisi vedota liiketoiminnan luottamuksellisuuteen, kun ne saattavat vaarallisia kemikaaleja markkinoille. Kuluttajilla on puolestaan oltava kaikki tarpeellinen tieto vaaroista.

Ongelmat ovat tietenkin yksityiskohdissa, joten näemme, miten GHS toimii käytännössä, miten teollisuus esittää varoitusmerkit tuotteissa, ja ymmärtävätkö kuluttajat merkkejä ja varoituksia. Tämän tiedon on oltava selkeää ja helposti ymmärrettävää. Toivon, että GHS on asianmukainen väline, kun REACHin tuloksia esitellään suurelle yleisölle. Kuluttajamme luottaisivat siten enemmän kemikaaleihin, ja tämä edistäisi myös teollisuuttamme.

Avustajani Gergely Simon, joka on tehnyt paljon työtä tämän ja muiden asioiden eteen, lähtee parlamentista pian. Haluaisin kiittää häntä pyrkimyksistä kohti yhteistä tavoitettamme, eli kemiallisesti turvallisempaa Eurooppaa.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki, että kemikaaleja tuotetaan ja niillä käydään kauppaa kaikkialla maailmassa ja että vaarat ja riskit ovat myös maailmanlaajuisia. Tarvitsemme siis suuntaviivoja eli selkeää luokittelua ja merkintöjä, joita sovelletaan maailmanlaajuisesti. Olisin toivonut, että Euroopan unioni toimii kantavana voimana, jotta otetaan käyttöön erittäin selkeät merkinnät ja vahva kuluttajansuoja, mutta olen kuullut tänään monen puheenvuoron esittäjän toteavan, että EU:n pitäisi itse asiassa jarruttaa asiaa.

Voin hyväksyä tämän poliittisen sopimuksen, mutta en ole kovin tyytyväinen siihen. On totta, että olemme edistyneet merkittävästi siinä, että ihmisille ja ympäristölle taataan parempi turvallisuus. Olen myös tyytyväinen, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnöstä huolimatta merkintöjä koskevien raja-arvojen, jotka olivat aivan liian myönteisiä teollisuudelle – luokittelua koskevien tietojen määrä olisi pitänyt sisällyttää merkintään – osalta onnistuimme rajoittamaan vahinkoja neuvotteluissa neuvoston ja komission kanssa. Olen tyytyväinen, että enää ei ole tonnimäärään perustuvia raja-arvoja merkintöjä koskevien vaatimusten osalta ja että teollisuudelle ei ole enää porsaanreikiä. Olen myös tyytyväinen, että ehdotetussa luokittelujärjestelmässä pyritään keskittymään eläinkokeiden sijasta vaihtoehtoihin toimiin.

Olisin kuitenkin halunnut, että hitaasti hajoavien, biokertyvien ja myrkyllisten aineiden merkintöjä olisi parannettu ja että olisi luotu uusi välitöntä myrkyllisyyttä koskeva kategoria, koska se on erityisen ajankohtainen ja koska meidän olisi pitänyt osoittaa, että olemme halukkaita ryhtymään toimiin sen vuoksi. Uskon, että olemme antaneet tänään tärkeän viestin ihmisten ja ympäristön turvallisuuden lisäämisestä, mutta emme voi jäädä lepäämään laakereillamme. Tämä aihe pitää meitä ilmeisesti kiireisenä tulevaisuudessa, ja siinä on paljon parantamisen varaa.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, käytössä on jo kansainväliset tilinpäätösstandardit, Codex Alimentariusin kansainväliset elintarvikestandardit, kansainväliset veroja koskevat standardit ja

Yhdistyneiden Kansakuntien malli kaksinkertaista verotusta koskevasta verosopimuksesta. Nyt luodaan kansainväliset standardit kemiallisten aineiden luokitukselle, merkinnälle, pakkaamiselle ja tonnimäärille.

Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston vuoden 2002 kansainvälinen lainsäädäntö yleisestä yhdenmukaistetusta järjestelmästä saatetaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä.

Kansainvälinen yhdenmukaistaminen tuo etua kaikille – kuluttajille, käyttäjille, pk-yrityksille – mutta näiden 2 000 sivun, menettelyn, liitteen ja luettelon lisäksi tämä asetus osoittaa, että Euroopan standardit eivät riitä maailmanlaajuisiin ongelmiin vastaamiseksi. Maailmanlaajuisiin ongelmiin tarvitaan maailmanlaajuisia ratkaisuja, mikä merkitsee, että Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri Gordon Brown on oikeassa: kansallisvaltioiden ja kansainvälisen tason välillä Euroopan taso on yhä vanhempi ja vanhanaikainen ja lopulta käyttökelvoton.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvät naiset ja herrat, enää ei voida hyväksyä, että Euroopan yhteismarkkinoilla on käytössä erilaisia kansallisia kauppalainsäädäntöjä erityisesti vaarallisten aineiden alalla. Vaarallisten kemiallisten aineiden ja seosten luokittelun ja merkintöjen yhdenmukaistaminen on hyvä uutinen kuluttajille, sillä ehdotetulla yhdenmukaistamisella parannetaan heidän terveytensä ja ympäristön suojelua. Euroopan teollisuuden kilpailukyvyllä on myös hyvä uutinen, että tätä monimutkaista lainsäädäntöä, joka koskee vaarallisten aineiden kuljetusta, toimitusta ja käyttöä, sovelletaan Euroopan unionin lisäksi muissa valtioissa ympäri maailmaa YK:n suositusten ansiosta.

Asetus liittyy läheisesti REACH-asetukseen, mutta sillä otetaan myös käyttöön vaaraluokat ja -kategoriat. Merkintöihin sisältyvät ohjeet käyttöä varten sekä pakolliset graafiset symbolit ja merkit, joita ymmärtävät ihmiset kaikkialla maailmassa. Uusilla pakkauksia ja sulkimia koskevilla vaatimuksilla pyritään estämään, että lapset eivät aukaise niitä. Ohjeilla säädetään myös näkövammaisille tarkoitetuista tunnuksista. Kriittikkiä on esitetty korkeista kustannuksista, jotka aiheutuvat uudelleenmerkityksestä, käyttöturvallisuustiedotteiden luomisesta sekä uuden pakkaamistekniikan käyttöönotosta. Olen kuitenkin vakuuttunut, että nämä lyhyen aikavälin kustannukset ovat alhaisemmat kuin pitkän aikavälin säästöt niissä kustannuksissa, jotka liittyvät tuotteiden määränpään mukaan valittujen nykyisten pakkausmerkintöjen kumoamiseen. Täytäntöönpanon määräaika, joka jakautuu vuosille 2010–2015, on myös asianmukainen teollisuudelle.

Arvostan suuresti sitä, että Amalia Sartori on onnistunut saavuttamaan erinomaisen kompromissin parlamentin ja neuvoston välillä. Komission ehdotuksen säännöksistä on käyty keskusteluja kuukausien ajan, ja Sartori on pystynyt saamaan aikaan merkittäviä parannuksia ja tasapainottamaan ehdotusta. Siksi pyydänkin, että hyväksymme ehdotuksen huomenna ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä on esimerkki erinomaisesta työstä, jota parlamentin esittelijät tekevät neuvoston ja komission yksikköjen kanssa.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään erittäin tärkeästä asetuksesta, joka sai alkunsa keskusteluista ja myöhemmin YK:n päätöksestä. Tässä keskustelussa, jonka kruunasi se, että talous- ja sosiaalineuvosto hyväksyi kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän, jäsenvaltiot – eikä ainoastaan YK – olivat asiassa erittäin aktiivisia, ja niillä sekä ennen kaikkia Euroopan unionilla ja komissiolla oli asiassa merkittävä tehtävä. Tämä merkitsee, että aikaansaatu järjestelmä on myös meidän järjestelmämme. Siksi on hyvä seikka, että hyväksymme tänään lainsäädännön kemikaalien käytöstä. Toimimme näin yhdenmukaisesti tämän järjestelmän kanssa ja samalla varmistamme, että kansalaisiamme, EU:n kansalaisia, suojellaan ja että myös ympäristöämme suojellaan vaarallisten aineiden käytön vaikutuksilta. Tavoitteena on yhdenmukaistaa vaarallisten aineiden luokitusta ja merkitsemistä siten, että parannetaan terveyden suojelemisen tasoa sekä myös ympäristön tilaa.

Kemiallisilla aineilla on sama vaikutus ihmisiin kaikkialla maailmassa. Kun ostanme tuotteen, meidän ei tarvitse tietää, mitä se sisältää. Meidän on kuitenkin tiedettävä, että ostanme turvallisen tuotteen. Meidän pitäisi voida luottaa tuottajaan ja hankittuun tuotteeseen. Tehtävä, johon on puuttuttava, on merkitseminen, koska siinä on vielä suuria eroja. Tietty tuote merkitään vaaralliseksi yhdessä valtiossa, myrkylliseksi toisessa ja vahingolliseksi kolmannessa valtiossa. On mahdotonta ajatella, että talous tai kemiallisten aineiden kauppa toimisi tällä tavoin. Tämän vuoksi olen erittäin tyytyväinen tästä mietinnöstä ja keskustelusta tänään. Mielestäni olemme saaneet aikaan jotain hyvin tärkeää.

Haluaisin kiinnittää huomionne vielä yhteen asiaan eli merkinnöissä annettavia tietoja koskeviin vaikutuksiin. Kyse on tiedoista, jotka jätteitä käsittelevien tahojen on tiedettävä. Kemiallisten tuotteiden aiheuttamat jätteet, jotka ovat nyt ja tulevaisuudessa erittäin tärkeä asia ympäristömme kannalta, on sisällytettävä tähän osaan. Tämä osa koskee kemiallisen tuotteen ja aineiden käsittelyn elinkaaren loppuosaa ja siten myös vaarallisten jätteiden loppukäsittelyä. Euroopan kansalaisille pitää antaa kunnon tuotteet, ja heidän on voitava luottaa niiden kemialliseen turvallisuuteen.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Amalia Sartorin erinomaista työtä voidaan pitää parhaana mahdollisena lainsäädännöllisenä toimenä, jolla saatetaan kemiallisia aineita koskevat näkökohdat ajan tasalle ja parannetaan niiden sääntelyä. On myös erinomaista, että mietinnössä ei pyritä ainoastaan noudattamaan YK:n yhdenmukaistamisohjelmaa, vaan se vaikuttaa johdonmukaiselta myös siinä, että sillä vastataan tuottajien ja kuluttajien tarpeisiin sekä myös ympäristön tarpeisiin, jos tätä voidaan pitää objektiivisesti mahdollisena.

Kuten tavallista, jotkut kollegani eivät ole täysin tyytyväisiä. Minusta vaikuttaa siltä, että tämä johtuu ideologisesta radikalisoitumisesta teknologian ja tieteen kehityksen edessä, ja että meitä pyritään aivan liian usein pakottamaan toimiin ympäristönsuojelun verukkeella. Sattumalta, aivan eri syistä kuin tähän mennessä on mainittu, Euroopan unionin ulkopuoliset valtiot, etenkin Kiina, asettavat talouden etusijalle ja sallivat kemikaalien valmistuksen, kuljetuksen ja varastoinnin olosuhteissa, jotka rikkovat vakavasti kaikkea sitä, mitä me haluamme aivan oikeutetusti suojella täällä parlamentissa.

Amalia Sartorin mietintö on todellinen edistysaskel, ja sen perusteella yhdenmukaistetaan aineiden luokittelua sekä vaarallisten aineiden ja seosten merkintöjä ja pakkauksia. Tämä edistää epäilemättä turvallisuutta ja ehkäisee riskejä, joita aiheutuu kuluttajien ja työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle sekä ympäristölle.

Tällä hetkellä on mahdollista, että maat voivat luokitella saman aineen hyvin eri tavoin voimassa olevien eri luokittelujärjestelmien mukaan, ja nämä erot voivat olla niin suuret, että se muodostaa vaaran. Aineet, jotka on Euroopassa luokiteltu vaaralliseksi, voivat olla Kiinan kaltaisissa valtioissa saatavilla ilman mitään varoittavia merkintöjä.

Tämä tilanne aiheuttaa epäilemättä kilpailuetua ja on lisäksi vakava uhka kuluttajille kaikkialla. Tämä seikka, hyvät naiset ja herrat, pitää valitettavasti paikkansa erityisesti kansainvälisillä markkinoilla, vaikka usein kritisoitakin tätä näkemystä.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, minun on myönnettävä, että ennen kuin aloitin työn ympäristökysymyksistä, tietoni kemikaaleista olivat melko vähäiset. Mitä enemmän olen niistä oppinut, sitä epäileväisemmäksi olen tullut, koska käytämme nykyään hyvin monia kemikaaleja. Luin jonkin aikaa sitten esimerkiksi, että siivoukseen käytettävien kemikaalien kulutus on lisääntynyt tavallisissa kotitalouksissa huomattavasti kotimaassani Ruotsissa. Kukaan ei tiedä, miten tämä todella vaikuttaa ihmisten terveyteen. Tiedämme ainoastaan, että jo nyt useat lapset, eivät ainoastaan Ruotsissa, joutuvat kiireelliseen hoitoon joka vuosi, koska he ovat nielleet kotitalouden kemikaaleja, jotka ovat välittömästi myrkyllisiä. Tämä siitä huolimatta, että nykyään kemikaalituotteissa on varoitusmerkintä, jossa tiedotetaan kyseisestä vaarasta.

Myöhemmin tänään tehtävän päätöksen vuoksi tämä varoitus valitettavasti häviää monista tuotteista. Olen yrittänyt yhdessä joidenkin kollegojen kanssa saada tämän asian muutettua ja varmistaa, että kulutustavaroiden merkinnät pidetään ennallaan. Näin ei tehdä. Pahoittelen tätä syvästi, koska tämä merkitsee, että kuluttajalle tärkeät tiedot menetetään.

Olen silti tyytyväinen, että EU saa nyt yhdenmukaistetun luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevan lainsäädännön, joka täydentää REACH-asetusta ja että se on laadittu nykyisen vapaaehtoisuuteen perustuvan kansainvälinen järjestelmän mukaisesti. Tämä tekee asian helpommaksi kuluttajille ja yrityksille. Tänään tehdyn päätöksen jälkeen on äärimmäisen tärkeää, että kaikki toimivaltaiset kansalliset viranomaiset pyrkivät vastuullisesti antamaan tietoa uudesta merkintäjärjestelmästä yritysten lisäksi myös laajemmin eri kuluttajaryhmille.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja pyytää komissiota ja komission jäsentä Günter Verheugenia seuraamaan, millä tavoin ja miten menestyksekkäästi tämä todella toteutetaan, jotta tiedämme, ymmärtävätkö Euroopan kuluttajat, mitä merkitseminen tarkoittaa tästä lähtien.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, tämä asetusehdotus yhdessä kahden muun – pesuaineista annetun asetuksen sekä muun lainsäädännön muuttamista koskevan päätöksen – kanssa merkitsee Euroopan ja kansainvälisen lainsäädännön yhdenmukaistamista kemikaalien luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevien seikkojen osalta. Tämän lainsäädännön soveltamisella on myönteisiä vaikutuksia ihmisten terveyteen, ympäristönsuojeluun ja kemianteollisuuteen. On erittäin tärkeää kehittää kaupankäyntiä kehittämisen turvallisesti ja lisätä kuluttajien tietoisuutta.

GHS-järjestelmän täytäntöönpanon olisi vastattava tuottajien osalta REACHin täytäntöönpanoa. Tuottajia on Euroopan unionissa noin 27 000, ja niistä 95 prosenttia on pk-yrityksiä. Kaupankäynti kehittyy EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa, ja niiden osuus koko Euroopan unionin viennistä on 25 prosenttia. Pyydän,

että komissio ei luovu ehdotuksesta valvoa uutta asetusta koko tuotteen elinkaaren hallinnan aikana mukaan lukien silloin, kun tuotteesta tulee jätettä.

Onnittelien esittelijää hänen työstään.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Ensinnäkin haluan kiittää komissiota ja esittelijöitä, koska he ovat onnistuneet saamaan aikaan rakentavaa keskustelua YK:n ehdotuksesta ja REACH-suunnitelmasta, joka hyväksyttiin aiemmin, ja tämä on edistänyt asiaa. Sisämarkkinavaliokunnan ja kuluttajien sekä yritysten näkökulmasta suurin hyöty ovat standardoidut merkinnät. Emme saa unohtaa, että kemialliset aineet eivät ole turvallisempia, koska niissä on merkintöjä. Turvallisemmalla kuluttajakäyttötäytymisellä ja paremmilla valinnoilla lisätään turvallisuutta, joten meidän on todettava, että tämä lainsäädäntöesitys on edistysaskel tässä asiassa, ja sitä olisi pidettävä myönteisenä. Lopuksi haluaisin sanoa ja kiinnittää huomionne siihen, että Euroopan unioni on yhdistänyt voimansa YK:n kanssa, ja meidän on nyt tehtävä kaikkemme, yhteistyössä YK:n kanssa, jotta varmistetaan, että muutkin valtiot hyväksyvät myös sen. Tätä ehdotetaan siksi, että lainsäädäntöämme seurataan myös muualla maailmassa, muiden maiden kemianteollisuudessa, transatlanttisessa talousneuvostossa ja muilla kansainvälisillä foorumeilla. Kiitos huomiostanne.

Alessandro Foglietta (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin onnitella esittelijä Amalia Sartoria sekä varjoesittelijöitä ja neuvostoa sekä komissiota, että GHS-paketista päästiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Olemme onnistuneet saavuttamaan asettamamme tavoitteen, joka oli uuden järjestelmän perustaminen ajoissa ja nopeasti yhdenmukaisesti REACH-asetuksen kanssa. Samalla varmistetaan korkeatasoinen ympäristön ja terveyden suojeleminen sekä vastataan yritysten kaupallisiin tavoitteisiin. Ne voivat siten suuntautua paremmin ulkomaisille markkinoille.

Kun GHS-järjestelmä toimii, yritykset voivat käyttää yhtä aineiden luokitusjärjestelmää, joka on yhdenmukaistettu kansainvälisellä tasolla. Järjestelmän ansiosta on helpompi tutustua aineita koskevaan lainsäädäntöön Euroopan kemikaaliviraston avulla. Tämän asetuksen, joka koskee vaarallisten aineiden ja seosten luokittelua ja merkintää Euroopan unionissa kansainvälisten perusteiden mukaisesti, ansiosta voimme varmistaa, että yrityksemme ovat valmiit avautumaan kansainvälisille markkinoille. Tästä on kuluttajille kiistattomia etuja. He voivat helposti tunnistaa vaarallisia aineita, kuten myrkyllisiä, syövyttäviä ja ärsyttäviä aineita.

GHS-merkintäjärjestelmällä, jossa on yhdenmukaiset ja helposti luettavat merkinnät, voidaan edistää päivittäisessä käytössä olevien aineiden, esimerkiksi pesuaineiden ja saippuoiden, riskien tunnistamista. Sen lisäksi GHS-järjestelmä – jonka perusteella monissa aineissa on käytettävä erityisiä turvalaitteita pakkauksen sulkemisen varmistamiseksi – auttaa suojelemaan lapsiamme vaarallisilta onnettomuuksilta, jotka aiheutuvat myrkyllisten tai syövyttävien aineiden nielemisestä vahingossa.

GHS vaatii jonkin verran ponnisteluja yrityksiltä, erityisesti pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä, joiden pitäisi luottaa uuteen järjestelmään. Järjestelmällä otetaan itse asiassa käyttöön seitsemän uutta vaaraluokkaa ja uusi kuljetusjärjestelmän luokitus. Olen siksi erityisen tyytyväinen sopimukseen neuvoston kanssa. Siinä otettiin huomioon tuki, tiedonvälitys ja käyttöönottovaiheen vaatimukset erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta.

Sopimuksessa on lisäksi otettu huomioon parlamentin kaikkien ryhmien yhdenmukaisesti esittämä toive, että eläinkokeita tehdään mahdollisimman vähän ja että ne pitää korvata mahdollisimman laajasti vaihtoehtoisin keinoin. Kaikkien näiden syiden vuoksi ryhmäni äänestää esitetyn paketin puolesta.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Haluaisin vain vastata siihen, mitä kollegani Graham Booth sanoi täällä siitä, että ympäristöliike haluaa suojella ihmisiä, mutta ei eläimiä. Hän on luultavasti käsittänyt asian väärin. Kyse on luokituksesta. Asiakirjoissa, joihin hän viittaa, todetaan, että meidän ei pitäisi muuttaa kemiallista seosta vain luokitusta varten, jotta päästään tietyn raja-arvon alle ja että eläinkokeita ei saa suorittaa paljon vain siksi, että vältetään merkinnät. Tämä johtaisi siihen, että käyttöön tulisi kemiallisia seoksia, jotka sisältävät vaarallisia aineita, mutta nämä aineet olisivat erilaisia eivätkä siten saisi merkintää koskevaa raja-arvoa. Näissä tapauksissa tehtäisiin eläinkokeita vain siksi, että kierretään merkintää koskeva vaatimus. Tämän seikan vuoksi me tarvitsemme näitä asiakirjoja.

Tässä suhteessa eläinten ja ihmisten terveys kulkee käsi kädessä. Eläinkokeet vältetään, mutta ihmiset saavat asianmukaista tietoa kemikaaleista, jotta he voivat toteuttaa oikeita toimenpiteitä suojautuakseen niiltä. Graham Booth on todella ymmärtänyt asian väärin.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tämä erittäin intensiivinen ja vilkas keskustelu on osoittanut, että olemme tekemisissä tärkeän ja kauaskantoisen asian kanssa. Uskon, että voimme tänään todeta, että tämä on askel, joka päättää monien vuosien ajan tehdyn tiiviin lainsäädäntötyön, joka koskee kemianteollisuutta sekä kemikaalien valmistusta ja käyttöä Euroopassa.

Haluaisin esittää tämän hyvin selvästi. Mietin Hiltrud Beyerin hyvin asianmukaista kommenttia siitä, kuka ohjaa kehitystä ja kuka jarruttaa. On selvää, että Euroopan unioni on esikuva koko maailmalle kemikaaleja koskevan lainsäädännön alalla. Missään muualla ei ole sellaisia säädöksiä, joita olemme esittäneet ja missään muualla ei kemianteollisuudelle esitetä sellaisia vaatimuksia, mitä me olemme esittäneet. Sen vuoksi komissio on hyvin vahvasti sitä mieltä, että alan horisontaalisen lainsäädännön yhteydessä tarvitsemme muutaman vuoden, jonka aikana panemme täytäntöön päättämämme toimet. Meidän ei pitäisi välittömästi toteuttaa muita laaja-alaisia hankkeita. On perusteltua, että asiaa tarkastellaan uudelleen REACH-lainsäädännön mukaan, ja meidän pitäisi noudattaa lainsäätäjän säätämiä määräaikoja hyvin tarkasti. Tämä merkitsee, että komissio antaa kertomukset ja ehdotukset aina ajoissa. Horisontaalisten aloitteiden osalta haluaisin toistaa, että komissio ei aio tehdä muita ehdotuksia lähitulevaisuudessa.

Voin myös vakuuttaa teitä tämän järjestelmän maailmanlaajuisesta tehokkuudesta. Kaikki käytössäni oleva tieto osoittaa, että kaikkialla maailmassa pyritään todella vakavasti toteuttamaan Yhdistyneiden Kansakuntien esittämää järjestelmää. Me olemme varmasti kärjessä todellisen täytäntöönpanon osalta. Luulen, että monet suuret maat ovat odottaneet, mitä täällä tapahtuu tänään, koska he haluavat perustaa oman lainsäädäntönsä ja täytäntöönpanonsa siihen, mitä me teemme Euroopan unionissa. Uskon, että nämä menettelyt toteutetaan monissa muissa maissa.

Andreas Schwab esitti erittäin mielenkiintoisen kysymyksen: pitäisikö meillä olla siirtymäkautta koskeva määräaika, jonka aikana liitteestä VI poistetut raja-arvot toistaiseksi säilytetään. Ne poistettiin puolueiden välisen kompromissin tuloksena. Voin sanoa vain, että siirtymäkauden määräajat eivät ole ongelma komissiolle. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että ne ovat välttämättömiä ja asianmukaisia, mutta tämä puute lainsäädännössä ei ole syntynyt sattumalta. Se on osa yleistä kompromissia. Kun kaikki olosuhteet otetaan huomioon, en pidä asianmukaisena, että jos komissio sallii siirtymäkauden määräajat muutamille tuotteille, niin kompromissi voi epäonnistua. Varmistamme kuitenkin, että se, mitä lainsäätäjät halusivat, toteutetaan sopivalla tavalla.

Jaan ne huolenaiheet, jotka on ilmaistu eläinkokeista. Toivon hartaasti, että tämä lainsäädäntö ei lisää eläinkokeiden määrää. On tärkeää, että kokeiden tekeminen kädellisillä eläimillä kielletään ehdottomasti tässä lainsäädännössä. Haluan sanoa uudelleen painokkaasti, että komissio pyrkii kaikin keinoin rajoittamaan eläinkokeita mahdollisimman paljon. Minulle tämä merkitsee sitä, että meidän pitää lisätä pyrkimyksiä, jotta löydetään tunnustettuja vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden avulla eläinkokeet voidaan korvata. Jokainen, joka on huolissaan tästä asiasta, saa minut puolelleen.

Haluaisin lopuksi sanoa, että uskon, että meillä on nyt lainsäädäntö, jolla tuodaan etua kaikille osapuolille. Olen hyvin kiitollinen kaikille, jotka osallistuivat sen laadintaan.

Amalia Sartori, *esittelijä*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen hyvin iloinen käydystä keskustelusta. Haluan kiittää kaikkia puheenvuoron esittäneitä kollegoitani, ja olen kiitollinen tuesta tekemälleni työlle. Tulos oli mahdollinen ainoastaan kollegoideni antaman avun ansiosta. Apuna olivat myös varjoesittelijät sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijat. Vaikuttaa siltä, että suurin osa puheenvuoron esittäneistä jäsenistä on tyytyväinen lopputulokseen.

Pidän myönteisenä esitettyä näkemystä, että GHS-järjestelmä on jatkuva prosessi ja että se on menettely, jonka olemme luoneet työtä varten. Näissä tilanteissa on kyse juuri tästä. Olemme tietoisia, että maailma muuttuu ja kehittyy edelleen, ja se on syy siihen, että tässä asetuksessa sekä REACH-asetuksessa ja muissa asetuksissa pyrimme ottamaan käyttöön hyvin täsmällisen ja tarkan lainsäädännön ja jättämään tilaa näihin kriteereihin perustuville tuleville muutoksille. Kriteerit on kuitenkin määrätty ennalta. Tämä kävi ilmi myös

komission jäsenen juuri esittämästä puheenvuorosta, jossa hän puhui mahdollisuudesta tukea asiasta käytyä keskustelua.

Olemme tietoisia, että hyväksymme tänään asetuksen, jota tuetaan laajasti. Sillä tuodaan etua kuluttajille ja työntekijöille tällä alalla, ja he muodostavat suurimman osan väestöstä. Tiedämme kaikki, että näitä sääntöjä käytetään viitekehyksenä sekä kiistattomana vertailukohtana. Maailma muuttuu edelleen, ja näiden sääntöjen muutoksista vastaa komissio.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Ehdotus panna täytäntöön kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (GHS) on tärkeä edistysaskel, jolla suojellaan ympäristöä ja kuluttajia, jotka haluavat enemmän valinnanmahdollisuuksia, sekä yrityksiä, jotka haluavat osallistua kansainvälisille markkinoille.

Yhdenmukaisilla merkinnöillä ja yhtenäisellä kemikaalien aiheuttamaa vaaraa koskevalla kuvauksella varmistetaan, että kuluttajat luottavat paremmin näihin tuotteisiin. Tämä edistää kansainvälistä kauppaa, sillä teollisuus voi käyttää samoja merkintöjä kaikilla alueilla, jonne se vie tuotteita. Lisäksi aineiden luokittelun yhdenmukainen järjestelmä on olennaista sille, että sisämarkkinoilla varmistetaan tavaroiden vapaa liikkuvuus.

Meidän on kuitenkin varmistettava, että tällä asetuksella ei lisätä selkärankaisilla eläimillä tehtäviä kokeita luokitusperusteiden yhdenmukaistamisen vuoksi. On varmistettava, että kyseisiä kokeita tehdään ainoastaan, jos saman laadun takaavia vaihtoehtoisia ratkaisuja ei ole.

Maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitusjärjestelmän perusteella olisi mahdollista käyttää menettelyjä, joihin ei liity eläinkokeita, vaikka niiden vahvistaminen on pitkä ja kallis byrokraattinen prosessi. Koska eläinkokeita ei ole koskaan virallisesti vahvistettu, vaihtoehtoisten kokeiden käyttämisen varmistaminen on taakka, mutta tämän alan tutkimusta olisi kannustettava.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Kuluttajat joutuvat nykymaailmassa yhä useammin kosketuksiin eri aineiden ja joskus vaarallisten aineiden kanssa.

Tiettyjen tuotteiden, kuten paljon käytettävien päivittäistuotteiden, osalta on hyvin tärkeää tietää, mitä aineita niihin sisältyy, jotta niitä voidaan käyttää turvallisesti ja jotta ne eivät vaaranna terveyttä. Kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (GHS) kehitettiin Yhdistyneissä Kansakunnissa vuonna 2002. EU osallistuu siihen aktiivisesti, ja kaikki jäsenvaltiot panevat sen täytäntöön tänä vuonna. Yksi tämän järjestelmän tärkeimmistä eduista on se, että sillä tarjotaan yhdenmukaiset riskien tunnistamista osoittavat merkinnät. Kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat voivat siten nähdä yhdellä silmäyksellä, sisältyykö tuotteeseen tiettyjä aineita, jotka voivat olla vaarallisia. Lisäksi tällä järjestelmällä otetaan käyttöön standardoidut määritelmät, kuten LD 50 (LD-50-arvo, mediaani tappava annos), jotka osoittavat selkeästi aineeseen liittyvät riskit. Yhteisö ja Euroopan parlamentti ovat ottaneet tavoitteekseen rajoittaa mahdollisimman paljon eläinkokeita, kun aineita testataan.

Lisäksi jäsenvaltioiden viranomaisille on annettu tarkemmat ja selkeämmät ohjeet. GHS-järjestelmän onnistunut täytäntöönpano on merkittävä virstanpylväs Euroopan sisämarkkinoiden toteuttamisessa, ja se on myös hyödyllinen kansainvälisen kaupan näkökulmasta.

4. Vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntä (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Seuraavana esityslistalla on Anja Weisgerberin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vetykäyttöisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta (KOM(2007)0593 – C6-0342/2007 – 2007/0214(COD)) (A6-0201/2008).

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, puhumme jälleen kerran tulevaisuuden ajoneuvoista. Euroopan parlamentti käsitteli tällä viikolla erittäin intensiivisesti tätä kysymystä eräässä toisessa yhteydessä.

Tänään puhumme teknisistä mahdollisuuksista, joiden avulla voisimme ratkaista moottoriajoneuvojen aiheuttamat ympäristöongelmat. Haluaisin toistaa, että kyse on toimesta, jolla voidaan edistää asiaa. Emme tiedä, voidaanko toimia toteuttaa yleisesti, mutta meidän pitäisi käyttää tilaisuus hyväksemme. Tästä on siis kyse.

Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että kestävä liikkuvuus on keskeinen haaste, joka meidän on ratkaistava tulevana vuosina. Emme halua rajoittaa Euroopan kansalaisten oikeutta yksilölliseen liikkuvuuteen. Sen sijaan ei ole epäilystäkään siitä, että tätä oikeutta yksilölliseen liikkuvuuteen – eli selkeämmin sanottuna oikeutta ajaa autolla sekä omistaa ja käyttää autoa – on sovellettava siten, että emme vahingoita ympäristöä. Tämä merkitsee puolestaan, että meidän on käytettävä ympäristön kannalta edullisia ajoneuvoja.

Sanoisin sivumennen, että kyseessä ei ole ainoastaan se, että ympäristönäkökohdat ovat välttämättömiä ja kiireellisiä. Nyt tämä on yhä tärkeämpää myös taloudellisten näkökohtien vuoksi. Tavanomainen polttoainemoottori on vanhanaikainen, koska polttoaineen kulutus on niin suuri. Meidän on tehtävä kaikkemme, että fossiilisten polttoaineiden käyttöä vähennetään kaikkialla.

Tässä yhteydessä herää kysymys, voimmeko edistää vetykäyttöisten ajoneuvojen kehittämistä. Tämä oli ajatus, joka johti komissio tekemään ehdotukseen vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä.

Haluaisin ensiksi kiittää Anja Weisgerberiä hänen rakentavasta ja menestyksekkästä työstään tämän ehdotuksen laadinnassa. Olen hyvin iloinen, että hänen työnsä vuoksi sopimukseen päästiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Emme vielä tiedä, mikä tekniikka on parasta kestäväälle liikkuvuudelle. Kun luemme lehtiä ja katselemme televisiota, joka päivä esitetään erilaisia ratkaisuja. Eräät puhuvat polttokennoista, toiset taas sähköautosta ja jotkut muut mainitsevat innovatiiviset suurtehoakut. Vedyn käytölle on monia kilpailevia vaihtoehtoja, kuten ainakin sähkömoottorit ja polttoainekennot.

Meidän tehtävämme on vahvistaa tarvittavat turvallisuusvaatimukset lupaavalle teknologialle. Samalla on toimittava ehdottaman puolueettomasti. Vety kuuluu lupaaviin teknologioihin. Vety voi korvata tavanomaisen polttoaineen sekä vähentää huomattavasti maantieliikenteen vahingollisia vaikutuksia ympäristöön. Haluaisin kuitenkin lisätä sivuhuomautuksena, että nämä näkökohdat ovat järkeviä ainoastaan, jos voimme tuottaa vetyä ympäristön kannalta edullisella tavalla. Jos vetyä tuotetaan ”likaista” energiaa käyttämällä, niin me vain siirrämme ongelmaa.

Ehdotetussa asetuksessa vetokäyttöiset ajoneuvot sisällytetään Euroopan tyyppihyväksyntää koskevaan järjestelmään. Siten vetykäyttöisiin ajoneuvoihin suhtaudutaan kuten perinteisiin ajoneuvoihin, eli yksi lupa riittää koko Euroopan unionin alueelle. Luvanhakuprosessi ei ole siten niin raskas, ja se on edullisempi. Valmistajat voivat hoitaa kaikki muodollisuudet yhdessä paikassa. Tällä varmistetaan huomattavat säästöt, Euroopan teollisuudesta saadaan kilpailukykyisempi ja vähennetään hallinnollista taakkaa.

Vedyllä on erilaiset ominaisuudet tavanomaisiin polttoaineisiin, kuten bensiiniin ja dieselöljyyn, verrattuna. Siksi ehdotuksessa on keskeistä tarvittavien turvallisuusvaatimusten määrittely. Meidän on erityisesti varmistettava, että vedyn varastointi ajoneuvoihin on täysin turvallista. Tämän asetuksen ansiosta kaikki EU:n maanteille saatetut vetykäyttöiset ajoneuvot ovat yhtä turvallisia kuin tavanomaiset ajoneuvot. Sillä pitäisi myös edistää kansalaisten luottamusta uuteen tuntemattomaan teknologiaan. Ehdotuksessa otetaan lisäksi käyttöön järjestelmä ajoneuvojen tunnistamiseksi siten, että pelastuspalvelut voivat tunnistaa ne helposti.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission tiivis yhteistyö on vaikuttanut myönteisesti neuvottelutulokseen. Voin siten olla ainoastaan samaa mieltä kaikista Anja Weisgerberin esittämistä tarkistuksista.

Anja Weisgerber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät kollegat, fossiiliset polttoaineet ovat rajalliset. Kysyntä on kasvussa, mikä ajaa hintoja ylös. Me näemme tämän joka päivä huoltoasemalla. Oletukset öljyn, maakaasun ja kivihiilen loppumisesta tulevaisuudessa ovat yksi syy hintojen nousuun. Sen vuoksi meidän on tutkittava välittömästi teknologiaa, jolla fossiiliset polttoaineet voidaan korvata tulevaisuudessa.

Yksi näistä vaihtoehdoista – komission jäsen korosti aivan oikein, että se on vain yksi niistä, mutta että se on vaihtoehto – on vetyteknologia. Vetyajoneuvot eivät ole luonnollisesti vielä valmiit markkinoille saatettavaksi, mutta asiasta on monia hankkeita. EU:n tieverkkoa koskeva hanke on juuri saatu päätökseen, ja siitä on julkaistu kannustava kertomus.

EU:n tutkimusasioista vastaavat ministerit perustivat pitkäaikaisia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia helmikuussa. Niiden tavoitteena on saada vety- ja polttonenoteknologia valmiiksi markkinoita varten vuosien 2015 ja 2025 välillä. Tähän tutkimusohjelmaan on tarkoitus sijoittaa yhteensä noin 940 miljoonaa euroa seuraavien vuosien aikana. Julkisviranomaiset ja yksityiset sijoittajat antavat kummatkin puolet tarvittavasti varoista.

Näemme, että aika on pian kypsä vetykäyttöisten ajoneuvojen käyttöönottamiseksi markkinoilla. Sitä, että polttoainekennojen hinta on vielä korkea, ei voida käyttää perusteena vetyteknologiaa vastaan, koska tämä on kyseessä kaiken tulevaisuuden teknologian kohdalla. Esimerkiksi ensimmäinen 0,5 megapikselin digitaalikamera kehitettiin vuosia sitten avaruuslentoja varten, ja sen hinta oli noin 10 miljoonaa euroa, mutta nykyään lähes jokaisella on digitaalikamera.

Nykyisellä asetuksella taataan tulevaisuudessa yhdenmukaistetut tekniset määräykset vetykäyttöisten ajoneuvojen hyväksymiseksi kaikkialla Euroopassa ensimmäistä kertaa. Yhtenäiset perusteet ovat tarpeen, jotta tätä teknologiaa voidaan edistää ja samanaikaisesti varmistaa korkeatasoinen turvallisuus sekä ympäristönsuojelu.

Vetykäyttöiset ajoneuvot eivät sisälly tällä hetkellä yhteisön tyyppihyväksyntää koskevaan järjestelmään, joten jäsenvaltiot antavat yksittäisiä lupia tällaisille ajoneuvoille. Näin tehdään tietyissä jäsenvaltioissa, mutta joissakin valtioissa näitä lupia ei ole. Jos luvat hyväksytään tällä tavalla, on vaarana, että jokainen jäsenvaltio ottaa käyttöön omat lupaehdot ja että markkinoita häiritään. Tämä aiheuttaisi korkeita kustannuksia tuottajille sekä turvallisuusriskejä.

Vety on tulevaisuuden polttoaine. Hyväksyessämme tämän asetuksen on velvollisuutenamme luoda yhdenmukaiset poliittiset puitteet tällaisen tulevaisuuden teknologian käyttöönottamiseksi eli ottaa käyttöön yhdenmukaiset lupaehdot. Olen iloinen, että olemme yli puoluerajojen onnistuneet saamaan asian käsiteltäväksi ensimmäisessä käsittelyssä. Teimme myös erinomaista yhteistyötä neuvoston ja komission kanssa. Esitän siksi kiitokseni erinomaisesta yhteistyöstä varjoesittelijöille, ja haluaisin myös mainita Wolfgang Bulfonin ja Toine Mandersin nimeltä. Tämän vuoksi sopimus oli mahdollinen jo ensimmäisessä käsittelyssä. Tärkein painopiste oli kysymys vetykäyttöisten ajoneuvojen merkinnöistä.

Vetykäyttöiset ajoneuvot ovat aivan yhtä turvallisia kuin ajoneuvot, jotka kulkevat dieselöljyllä tai bensiinillä. Niiden on asetuksen nojalla läpäistävä turvallisuustestit, jotka ovat yhtä tiukat kuin muilla ajoneuvoilla. On kuitenkin järkevää, että pelastuspalvelut tietävät onnettomuuspaikalle saapuessaan, onko kyseessä vetykäyttöinen ajoneuvo, jotta ne voivat ottaa tietyt yksityiskohdat huomioon. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että vetykäyttöisiä ajoneuvoja tarkastellaan kielteisesti, koska kuten jo sanoin, ne ovat yhtä turvallisia kuin muita polttoaineita käyttävät ajoneuvot. Tämä on erittäin tärkeä näkökohta, ja haluan tähdentää sitä tänään.

Ehdotamme sen vuoksi, että vetykäyttöisissä ajoneuvoissa olisi oltava hillityt merkinnät, joilla osoitetaan, että tietyt osat sisältävät vetyä. Kun työskentelimme yhdessä komission ja neuvoston kanssa, teimme joitain parannuksia komission tekstiin ja korvasimme käsitteen ”merkinnät” käsitteellä ”tunnistamistavat”. Pitkällä aikavälillä tämä merkintä voidaan korvata sähköisellä tunnistamistavalla, eli eCall-järjestelmäksi kutsutulla automaattisella onnettomuussignaalia koskevalla järjestelmällä.

Myös muita kysymyksiä nousi esiin. Palaan ehkä lopuksi lyhyesti tankkausasemainfrastruktuuria koskevaan kysymykseen. Olen tyytyväinen tästä keskustelusta ja odotan innostuneesti puheenvuorojanne.

Alojz Peterle, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija.
– (SL) Haluaisin kiittää kollegaani Anja Weisgerberia hänen erinomaisesta mietinnöstään ja ilmaista tyytyväisyyteni, että olemme päässeet laajaan yksimielisyyteen neuvoston kanssa näin nopeasti. Tällä asetuksella olemme vakuuttavasti uuden energia- ja ympäristöpolitiikan puolella, ja tällä on myös varmasti myönteinen vaikutus kansanterveyteen. Olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa, että meidän on tartuttava tähän tilaisuuteen. Tässä asetuksessa on kysymys ensimmäisistä toimista, se on osa vastausta nykyisiin energiaa ja ympäristöä koskeviin haasteisiin, joissa vetyteknologialla on keskeinen tehtävä. Emme sano, että kyse on ainoastaan vedystä, vaan kyse on myös vedystä, emmekä puhu ainoastaan yksittäisistä jäsenvaltioista vaan koko Euroopan unionista.

On erittäin tärkeää huolehtia, että koko täytäntöönpano toteutetaan aktiivisesti. Meidän on otettava siinä huomioon kaikki kansalaisiamme koskevat näkökohdat mukaan lukien infrastruktuuri. Kehityksen dynaamisuus ja erityisesti uuden teknologian nopea kehitys on erittäin tärkeää tässä poikkeuksellisen vaativassa energiatilanteessa. Näen hyvin merkittäviä mahdollisuuksia uudelle teknologialle siten, että mahdollistetaan vedyn hajautettu tuotanto. Jos aurinkotekniikkaa käytetään, nykyään on mahdollista

hajauttaa tuotantoa sekä vähentää riippuvuutta nykyään tunnetuista energialähteistä. Katson, että komissio voisi menestyksekkäästi edistää ja jouduttaa tämänsuuntaisia kehitystoimia.

Malcolm Harbour, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin lämpimästi kiittää valiokunnan ja luonnollisesti oman ryhmäni puolesta esittelijä Anja Weisgerberia, joka on jälleen kerran osoittanut, että hän hallitsee monimutkaisia ja teknisiä asioita. Hän on toiminut erittäin tehokkaasti monissa päästöjä koskevissa asiakirjoissa lausunnon valmistelijana. Olen hyvin iloinen, että hänellä on nyt oma mietintönsä ja onnittelen häntä siitä, että hän on toiminut erittäin perusteellisesti tässä tärkeässä tehtävässä. Tiedän, kuinka paljon työtä on ollut, koska olin itse tyyppihyväksyntää koskevan direktiivin esittelijä.

Haluaisin myös kiittää Günter Verheugenia ja hänen avustajiaan komissiossa siitä, että tämä tärkeä ehdotus tehtiin erittäin nopeasti ja oikeaan aikaan. Sillä sisällytetään vetykäyttöiset ajoneuvot yleiseen tyyppihyväksyntää koskevaan direktiiviin. Katson sivumennen sanoen, että viimeinkin saavutetut moottoriajoneuvojen yhteistä tyyppihyväksyntää koskevat puitteet ovat merkittävät, koska voimme joustavasti vastata niitä koskeviin uusiin kehityssuuntiin.

Haluaisin tässä yhteydessä korostaa kollegoideni jo mainitsemaa seikkaa erityisesti omasta näkökulmastani, koska olen työskennellyt parlamentin jäsenenä komission kanssa yhteistyössä kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehystä koskevaa strategiaa 2000-luvulle käsitelleessä CARS 21 -työryhmässä, ja tämä on selkeästi 2000-luvun ehdotus. Tärkeää on, että se antaa teollisuudelle – eikä ainoastaan suurille valmistajille, monille yrityksille, jotka osallistuvat kehittämään vetykäyttöisten ajoneuvojen edistymistä helpottavia järjestelmiä ja osia – selkeän lainsäädäntökehityksen, jonka puitteissa ne voivat työskennellä. Niiden ei tarvitse odottaa sitä. Tämä on valtava etu, ja se merkitsee, että meillä on yhdet puitteet Euroopassa. Tämä merkitsee, että jos vaatimukset täytetään, ajoneuvoa voidaan myydä kaikkialla.

Tämä ei itse asiassa kuitenkaan riitä, ja olen tyytyväinen, että esittelijä on sisällyttänyt mietintöönsä erityisen kehotuksen komissiolle siitä, että vetykäyttöisten ajoneuvojen turvallisuusvaatimusten on oltava maailmanlaajuiset. Ihmiset kehittävät vetykäyttöisten ajoneuvojen standardeja kaikkialla maailmassa. Nyt on ehdottomasti oikea aika tarkastella asiaa maailmanlaajuisessa moottoriajoneuvoja käsittelevässä työryhmässä, koska meidän pitäisi toimia siten, että meillä olisi käytössämme vetykäyttöisiä ajoneuvoja koskevat maailmanlaajuiset standardit. Haluamme samalla, että Euroopan unioni olisi johdossa tämän teknologian kehityksessä. Voimme saavuttaa kummatkin tavoitteet tämän ehdotuksen perusteella.

Wolfgang Bulfon, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, EU:n laajuinen yhtenäinen lupamenettely vetykäyttöisille ajoneuvoille poistaisi ainakin yhden esteen, kun kehitetään ympäristölle edullisia liikkumismuotoja. Erityisesti julkisen liikenteen alalla on olemassa jo monia lupaavia hankkeita, mikä merkitsee, että vetykäyttöisten henkilöautojen sarjatuotanto ei ole enää kaukainen haave. Meidän on kuitenkin pohdittava, miten vety tuotetaan. Se, onko lopullinen tulos hiilidioksidipäästöjen kannalta myönteinen, riippuu suuresti siitä, miten vety tuotetaan tulevaisuudessa. Mitään hyötyä ei saada aikaan, jos vedyn tuotannossa vapautuu enemmän hiilidioksidia kuin vetyvoimalla voidaan säästää. Meidän on kuitenkin samalla varmistettava, että asianmukainen tankkausasemainfrastruktuuri luodaan ja rakennetaan, koska jopa vetykäyttöisten ajoneuvojen on tankattava. Tämä on haaste erityisesti jäsenvaltioille.

Tämän mietinnön selkeillä suuntaviivoilla luodaan oikeudellinen kehys, jolla helpotetaan edelleen tämän lupaavan teknologian ja muiden innovaatiotoimien kehittämistä. Parlamentin puhemies Hans-Gert Pötering on myös kertonut vetykäyttöisiä ajoneuvoja koskevista kokemuksistaan. Olisi ehkä harkittava hänen kokemuksiansa soveltamista parlamentin omiin ajoneuvoihin, tai ainakin tämä ehdotus olisi otettava huomioon.

Haluaisin lopuksi kiittää Anja Weisgerberia sydämellisesti hyvästä yhteistyöstä tämän mietinnön laadinnassa.

Vladko Todorov Panayotov, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Vetykäyttöisten ajoneuvojen sisällyttäminen Euroopan yhteisön yleisiin normatiivisiin puitteisiin on erityisen tärkeää, koska tällä hetkellä voimassa olevat tyyppihyväksyntää koskevat menettelyt eivät takaa, että samanlaatuaisia ajoneuvoja voidaan saattaa koko Euroopan unionin markkinoille.

Euroopan unionin asetuksen hyväksymisellä varmistetaan, että kaikki markkinoille saatetut vetykäyttöiset ajoneuvot valmistetaan, testataan ja tunnistetaan yhteisten standardien mukaisesti ja että niiden turvallisuustaso on vähintään sama kuin tavanomaisilla ajoneuvoilla. Yhteisellä sääntelyllä varmistetaan yhdenmukaistamispyrkimykset, jotta vetyä tuotetaan polttoaineena energian kannalta kestävällä tavalla siten, että vedyn käyttö moottoriajoneuvojen polttoaineena olisi ympäristön tasapainon kannalta myönteistä.

EU:n laajuisella sääntelyllä olisi myös varmistettava yhtenäiset vaatimukset näiden ajoneuvojen sekä tarpeellisen infrastruktuurin, tankkausasemien, seurannan toteuttamiseksi.

Euroopan unionin asetuksen avulla varmistetaan myös kolmansissa maissa – Yhdysvalloissa, Aasian talousyhteisössä – valmistettujen vetykäyttöisten ajoneuvojen tuotannon ja käytön yhteisten standardien soveltaminen, ja tällä edistetään Euroopan intressien turvaamista.

Haluaisin huomauttaa, että jos Euroopan unionin tasolla ei toteuteta mitään toimia, jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä erilaiset standardit vetykäyttöisille ajoneuvoille, ja tämä johtaisi epäedulliseen tilanteeseen sisämarkkinoilla, aiheuttaisi haittaa laajamittaisella tuotannolla saataville säästöille ja viivästyttäisi näiden ajoneuvojen kehittämistä.

Silloin, kun vain yksi hyväksyminen riittää jokaiselle ajoneuvotyyppille – jotta ne voidaan saattaa Euroopan unionin markkinoille – Euroopan jäsenvaltioiden olisi avattava markkinat vetykäyttöisille ajoneuvoille. Hyväksyminen nopeuttaa tämän ympäristölle edullisen ajoneuvoja koskevan teknologian käyttöönottoa. Tämä puolestaan mahdollistaa sen, että vetykäyttöisten ajoneuvojen ympäristöhyödyt voidaan nähdä nopeammin.

Haluaisin lopuksi mainita, että vetykäyttöisten ajoneuvojen tuotantoon, tuotantoon tarvittaviin materiaaleihin ja ajoneuvojen valvontaan investoimisella saataisiin lisää hyötyä, millä edistetään vetyteknologian nopeampaa käyttöönottoa Euroopan unionin valtioissa.

Leopold Józef Rutowicz, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, vetykäyttöisten ajoneuvojen käyttöönotolla on vaikutusta ympäristöön ja terveyden suojelemiseen sekä kasvihuoneilmiöön. Tämä on poliittisesti ja taloudellisesti merkittävää, kun otetaan huomioon perinteisten hiilivetypolttoaineiden puute. Ensinnäkin niiden käyttöönottamiseksi on luotava direktiivi vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä. Minulla on kaksi näkökohtaa direktiiviluonnoksesta ja tarkistuksesta.

Ensinnäkin luonnoksessa ei mainita, että on tarpeen tarkistaa huoltoa ja käyttöä koskevat ohjeet, kun tyyppihyväksyntä suoritetaan. Polttoaineena käytetyllä vedyllä on erittäin korkea energia-arvo, joten se on erittäin vaarallinen tuote. Ajoneuvojen käyttäjät käsittelevät sitä ensimmäistä kertaa.

Toiseksi, luonnoksessa vahvistetaan uudelleentarkastelua koskeva päivämäärä vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin se otetaan käyttöön. Siten voidaan ottaa huomioon toiminnasta saadut kokemukset ja alalla käyttöön otetut kansainväliset standardit.

Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmä tukee tämän direktiivin käyttöönottoa. Kiitän Anja Weisgerberia hyvin asiallisesta mietinnöstä.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, kuin luin keskusteltavana olevan asetuksen perusteluita, yllätyin ikävästi. Vetyyn perustuvalla teknologialla voidaan varastoida energiaa ja toisaalta sillä voidaan käytännössä poistaa merkittävä osa päästöistä. Direktiivissä luokittelu suoritetaan kuitenkin perinteisen järjestelmän mukaisesti. Yksinkertaisemmin sanottuna kyse on vedyn palamista koskevasta käytöstä.

Metaanin ja vedyn seoksen palamista koskevan ongelman – tiedän jotain asiasta, sillä väitöskirjani koski palamista – lisäksi tavanomaisten moottoreiden pitäisi käyttää myös ureaa, jotta saadaan aikaan puhtaita palamistuotteita Euro 5- ja Euro 6 -standardien mukaisesti typen oksidien poistamiseksi.

Yksi Euroopan unionin tavoitteista on lisätä vedyn käyttöä liikenteessä lähitulevaisuudessa niin, että kasvu on merkittävää vuoteen 2020 mennessä. On totta, että varastointia ja vedyn käsittelyä koskevat tekniset ongelmat edellyttävät selkeitä ja yhtenäisiä säännöksiä mukaan lukien vetyä käyttävien järjestelmien merkitseminen. Olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa asiasta. Haluaisin lisäksi huomauttaa, että monissa maissa kielletään painelaitteita sisältävien ajoneuvojen pysäköinti suljetuissa tiloissa, erityisesti maanalaisissa pysäköintitiloissa. Merkitseminen on tärkeää myös tämän vuoksi.

Vetypolttokennot ovat yksi lupaavista kokeellisista ajoneuvojen käyttötekniikoista. Monissa Euroopan unionin kaupungeissa on käytetty jo pitkään tätä energialähdettä hyödyntäviä linja-autoja. Uskon, että käsiteltävänä olevalla asetuksella yhdenmukaistetaan vetykäyttöisten ajoneuvojen teknisten laitteiden edellyttämiä vaatimuksia. Toivon, että sillä tarjotaan paremmat puitteet vetykäyttöisten ajoneuvojärjestelmien eri komponenttien nopealle kehitykselle ja toiminnan tarkastamiselle. Sillä pitäisi merkittävästi edistää erityisesti vetykennojen käyttöä, mutta vetyä ei pidä käyttää laajasti "perinteisenä järjestelmänä" eli

polttomoottorina, koska siinä ei ole mitään järkeä. Tällä varauksella haluan lämpimästi esittää GUE/NGL-ryhmän puolesta, että tämä asiakirja hyväksytään.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, Anja Weisgerberin mietintö on hyvä esimerkki Euroopan toimintalinjojen mukautumisesta muuttuviin markkinoihin. Niillä pystytään nopeasti luomaan ennakkoivia standardeja ja oikeudellinen perusta teknologiselle innovaatiolle. Neuvosto aikoo käsitellä standardointia muutaman kuukauden sisällä ja tehdä asiasta päätelmät. Tässä keskustelussa tärkeitä ovat kysymykset siitä, miten nopeasti standardeilla vastataan teknologiseen kehitykseen, miten nopeasti lainsäätäjät vastaavat teknologiseen kehitykseen ja miten nopeasti standardit mukautuvat taloudelliseen todellisuuteen. Uskon, että tällä mietinnöllä vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä tehdään Euroopasta uranuurtaja vetykäyttöisten ajoneuvojen kehittämisen yhtenäisessä sääntelyssä.

Aivan oikein on huomautettu, että tähän asti ei ole selvää, onko vedyn käyttö ajoneuvojen polttoaineena kestävä kehityksen periaatteen mukaista ja ekologisesti kestävä. Tätä ei voida vielä sulkea pois. Uskon siksi, että tällä mietinnöllä luodaan hyvä perusta Euroopan sisämarkkinoiden johtavien tutkimusinstituuttien ja erityisesti johtavien yritysten lisätutkimukselle. Tämä on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon keskustelut ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevasta politiikasta sekä toiveesta nähdä enemmän eri teknologioiden monipuolistamista, jotta lopulta tiedetään todella, mikä ajoneuvo ja mikä moottoriteknologia on paras ympäristön ja ihmisten kannalta.

Meidän pitäisi pitää tätä mietintöä myönteisenä sisämarkkinoiden kannalta, koska aidosti yhdentyneet markkinat voidaan saavuttaa ainoastaan yhdenmukaistamalla vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää eri jäsenvaltioissa, jotta näiden markkinoiden synergiavaikutusta voidaan hyödyntää. Kuten aikaisemmin huomautettiin, maailmanlaajuisen tyyppihyväksynnän pitäisi tietysti perustua näihin näkökohtiin. Toivon, että onnistumme. Toivotan teille menestystä.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijäämme Anja Weisgerberia sekä varjoesittelijöitä tämän mietinnön laadinnasta sekä hyvän sopimuksen neuvottelemisesta neuvoston ja komission kanssa säilyttäen samalla painopisteet. Samaan aikaan, kun bensiinin hinta on kaksinkertaistunut Euroopassa ja Euroopan sekä koko maailman kansalaiset ovat yhä enemmän huolissaan ilmastomuutoksen vaikutuksista, on selvää, että tarvitsemme uutta toivoa tulevaisuuden polttoaineiden suhteen.

Tällä Euroopan laajuisella vetykäyttöisiä ajoneuvoja koskevalla lainsäädännöllä voidaan tasoittaa tietä näiden ajoneuvojen täyden mittakaavan tuotannolle sekä tarjota Euroopan autoilijoille todellisia vaihtoehtoja lähitulevaisuudessa. Vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen myynti on esimerkiksi pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa kasvanut vuoden 2000 muutamasta sadasta yli 16 000 ajoneuvoon viime vuonna. Sähköautojen ja muiden vaihtoehtojen myynti on kasvanut huimasti, mutta vetykäyttöiset ajoneuvot ovat ainoastaan laajamittaisen tuotannon huippu. Uskon, että tällä uudella lainsäädännöllä edistetään näiden ajoneuvojen kehittämistä sekä varmistetaan, että ne ovat luotettavia ja turvallisia. Lainsäädännön ansiosta massatuotannon on ennustettu alkavan Euroopassa vuoteen 2015 mennessä, ja vuoteen 2025 mennessä noin viisi prosenttia EU:n ajoneuvoista on vetykäyttöisiä.

Vetykäyttöisten ajoneuvojen ympäristöhyödyt ovat riippuvaisia siitä energialähteestä, jota käytetään vedyn tuottamiseen. Vetyajoneuvoilla voidaan suoraan torjua polttoaineen aiheuttamaa ilmansaastetta ja vähentää riippuvuuttamme öljystä, mutta niillä edistetään ilmaston lämpenemisen torjumista ainoastaan, jos vetyä tuotetaan kestävästi. Sen vuoksi tuen vahvasti Anja Weisgerberin neuvottelemia tarkistuksia, joiden perusteella varmistetaan, että vetypolttoaine tuotetaan kestävästi ja mahdollisimman pitkälle uusiutuvista energialähteistä.

On tärkeää korostaa, että vetykäyttöiset ajoneuvot voivat olla aivan yhtä turvallisia kuin bensiiniä käyttävät ajoneuvot. Onnettomuustapauksessa pelastuspalveluiden tarjoajien on tiedettävä, minkä kanssa he ovat tekemisissä. Sen vuoksi Anja Weisgerber on varmistanut, että pelastuspalvelujen tarjoajat voivat helposti tunnistaa ajoneuvot. Tällä lainsäädännöllä varmistetaan ainoastaan se, mitä Euroopan unioni voi varmistaa vahvoilla sisämarkkinoilla. Sillä varmistetaan Euroopan tavaramarkkinat, joilla käytössä on yhteiset säännöt ja korkeatasoiset turvallisuusvaatimukset. Juuri näillä markkinoilla voidaan tuottaa vetyä käyttäviä tulevaisuuden ajoneuvoja, ja katson, että tänään äänestämämme lainsäädäntö on ratkaisevan tärkeä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Komission ehdotus vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä on erittäin tärkeä, jotta ratkaistaan ongelmat vaihtoehtoisia polttoaineita koskevista ajoneuvoista sekä ympäristön suojelemista, ilmastomuutosta ja ihmisten terveyttä koskevista näkökohdista. Haluaisin teidän

kiinnittävän huomion muutamiin seikkoihin, jotka ovat erittäin tärkeitä, kun kehitetään vetykäyttöisiä ajoneuvoja.

Ensinnäkin, vetykäyttöisten ajoneuvojen suurin ongelma ei ole ajoneuvon tuotantoprosessi vaan tankkaus. Euroopassa on toistaiseksi vain noin 40 vetytankkaukseen erikoistunutta tankkausasemaa. Tällaisia tankkausasemia on kaksi esimerkiksi Ranskassa ja yksi Espanjassa, mutta niitä ei ole lainkaan uusissa jäsenvaltioissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin vuonna 2004 ja 2007. Yhdysvalloissa ainoastaan Kaliforniassa niitä on merkittävä määrä. Olen siksi samaa mieltä esittelijän kanssa, että on tarpeen luoda kiireellisesti standardoitu tankkausasemainfrastruktuuri koko EU:hun. Ilman asianmukaista infrastruktuuria vetykäyttöiset ajoneuvot jäävät vain yksittäistapaukseksi.

Toiseksi, vety on vain energian kantaja, ei energian lähde, joten siksi on tärkeää, että vetypolttoainetta tuotetaan tasapainoisesti ja ympäristöä säästävasti. Meidän on oltava aktiivisempia suorittaessamme tieteellistä tutkimusta, joka johtaa fossiilisten polttoaineiden käytön välttämiseen. Meidän on esitettävä vaihtoehtoisia menetelmiä, joilla vesi jaetaan vetyyn ja happeen. Yksi tällainen menetelmä voisi olla fotolyysi, vaikka asiasta on vielä tehtävä perusteellisia tutkimuksia. Lisäksi saasteettoman vedyn tuotannon avulla sitä voitaisiin käyttää liikenteen alan ulkopuolella.

Kolmanneksi, olen samaa mieltä komission ehdotuksesta maakaasun ja vedyn yhdistelmän käytöstä, mutta ainoastaan siirtymäkauden polttoaineena ja ainoastaan valtioissa, joilla on hyvin kehittynyt maakaasun infrastruktuuri. Haluaisin korostaa, että Yhdysvallat ja Kanada ovat pitkällä vetykäyttöisten ajoneuvojen kehittämisessä ja tuotannossa ja Japani on saavuttamassa ne. Me emme saisi jäädä jälkeen.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, vetykäyttöisten autoneuvojen hyödyntäminen tulevaisuudessa on jännittävä mahdollisuus. Vaikka kuluu vielä paljon aikaa ennen kuin tämä tekniikka on laajasti käytössä, on kuitenkin erittäin tärkeää, että tekniikan tyyppihyväksyntää koskevat säännökset yhdenmukaistetaan jo nyt.

Tänään käsittelemämme asetuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön EU:n kriteerit vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä, jotta varmistetaan markkinoiden moitteeton toiminta. Yksittäisten jäsenvaltioiden eri tyyppihyväksyntää koskevilla kriteereillä hankaloitetaan tämän markkinan toimintaa. Tämä aiheuttaa tarpeettoman korkeita tuotantokustannuksia, uhkaa turvallisuutta ja – mitä emme saa unohtaa – muodostaa merkittävän esteen vetyteknologian kehittämiselle EU:ssa. Emme voi sallia tämän seikan sivuuttamista, sillä liikenteen alan polttoaineen korvaaminen liittyy erityisesti vetyyn, biopolttoaineisiin ja sähköön. Kaikkein tärkein seikka on ehkä kuitenkin, että vedyn palamisprosessissa ei synny hiilidioksidia, joka on vielä ympäristölle haitallista, vaan vettä. Tämän ilmeinen seuraus on ilmansaasteen ja hiilidioksidipäästöjen väheneminen. Ponnistelemme tämä asian vuoksi paljon myös Euroopan parlamentissa.

Näiden tavoitteiden saavuttaminen on riippuvainen tämän teknologian levittämisestä. Onnittelen esittelijää varsin hyvästä mietinnöstä ja panen merkille, että hän aivan oikein huomauttaa, että tämä seikka on riippuvainen muun muassa vetytankkausasemien järjestelmän olemassaolosta. Tällaiset asemat pitäisi luoda samaan aikaan kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta kaikki eurooppalaiset kuluttajat voisivat käyttää niitä. Toivon myös, että ajoneuvojen valmistajat vastaavat kuluttajien pyyntöihin vetykäyttöisistä ajoneuvoista, jotta yhteismarkkinat voivat toimia kunnolla tällä alalla.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvä esittelijä ja hyvät kollegat, uskon, että tämä on hyvä esimerkki siitä, miten politiikan on toimittava, koska vetykäyttöisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntätoimet ovat saatavilla tulevaisuudessa, vaikka tekniikka ei ole vielä käytössä.

Puhumme paljon ajoneuvojen, erityisesti kuorma-autojen, hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä. Tämä voisi olla yksi tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä, mutta on tärkeää – puhun nyt ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsenenä ja olin varjoesittelijänä – että vety tuotetaan uusiutuvista energialähteistä. Näin voidaan myös varastoida energiaa uusiutuvista energialähteistä. Tätä voitaisiin sen jälkeen käyttää ajoneuvoihin. Se olisi hyvä kehityssuunta. Meidän on edelleen keskityttävä tähän tulevaisuudessa.

On kuitenkin tärkeää luoda tankkausasemainfrastruktuuri. Voimme nähdä esimerkiksi, että paineistetun maakaasun infrastruktuuri on edelleen hyvin hajanainen. Ajoneuvot ovat käytettävissä, mutta asiakkaat, autoilijat, ovat edelleen varovaisia, sillä saatavuutta ei ole taattu. Meidän olisi keskityttävä tähän asiaan tulevaisuudessa keskusteluissa.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja onnitella esittelijää sekä komissiota aloitteesta, jolla pyritään löytämään ajoneuvoille uusia energialähteitä.

Tärkeitä tavoitteita on kolme: ensinnäkin pyrimme jatkuvasti pääsemään eroon öljyriippuvuudestamme. Toinen tavoite koskee hiilidioksidipäästöjä. Lopuksi kolmantena, erittäin tärkeänä tavoitteena on vakauttaa ja alentaa ajoneuvojen käytöstä aiheutuvia kustannuksia niiden käyttäjille.

Katson, että käsiteltävässä asiakirjassa on kolme alaa. Ensimmäinen on vetykäyttöisten ajoneuvojen merkitseminen. Toinen on tankkauspaikkoja koskevat vaatimukset (sijoittaminen ja käyttöönotto). Kolmas ala, jota pidän tärkeänä, on vetykäyttöisten ajoneuvojen turvallinen toiminta. Asetuksessa luodaan ensin oikeudellinen kehys, jossa vahvistetaan, miten meidän pitäisi hyödyntää tätä energiaa, ja toisaalta siinä tarjotaan infrastruktuuria koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan, että perustavanlaatuisia ennakkoehtoja tämän uuden teknologian kehittämiseksi noudatetaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Liikenteen alalla olisi jatkettava ponnisteluja, jotta markkinoilla otetaan käyttöön vaihtoehtoisia polttoaineita käyttäviä ajoneuvoja. Niillä edistetään merkittävästi kaupunkialueiden ilmanlaadun parantumista.

Vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevia yhteisiä standardeja tarvitaan, jotta varmistetaan vedyn turvallinen käyttö ajoneuvon käyttövoimana. Vedyn käyttö polttoaineena joko polttokennoissa tai polttomootoreissa ei aiheuta mitään hiilidioksidipäästöjä tai kasvihuonekaasuja. Vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntä perustuu vetyyn perustuvien komponenttien teknisten vaatimusten noudattamiseen.

Kun otetaan huomioon vedyn ominaisuudet, pelastuspalveluilta edellytetään erityisiä toimia. Korostan, että jäsenvaltioiden on investoitava vaihtoehtoisten polttoaineiden varastointiin ja jakeluun tarvittavaan infrastruktuuriin, koska ilman sitä vähemmän saastuttavien ajoneuvojen määrää ei voida lisätä merkittävästi.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, halusin noudattaa yhden minuutin puheaikaa, joten en onnistunut esittämään tärkeää seikkaa, jota haluaisin painottaa edullisena ratkaisuna. Kyse on siitä, että voimme esittää ratkaisun etujassaan ja luoda näin nykyaikaiset edellytykset. Tässä voi olla kyse myös siitä, että tekniikan kehittämiselle tarjotaan entistä enemmän kannustimia. Siksi haluaisin ilmaista arvostukseni sekä komission jäsenelle Verheugenille että komissiolle.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen erittäin tyytyväinen voidessani todeta, että tässä keskustelussa on oltu monin tavoin laajasti yksimielisiä. Ensimmäiseksi olemme laajasti yksimielisiä siitä, että vetyteknologia voisi osaltaan ratkaista energiaongelmia. Toiseksi olemme yksimielisiä siitä, että vetyteknologia on mahdollinen vaihtoehto maantiiliikennettä varten. Kolmanneksi olemme erittäin laajasti yksimielisiä siitä, että vetyteknologia on järkevää ainoastaan, jos ekologinen tasapaino on myönteinen eli vetyä tuotetaan puhtaista energialähteistä. Tämä on erittäin tärkeä saavutus.

Haluaisin ilmoittaa teille, että komissio on asettanut erityisen painopisteen vetyteknologian kehittämiseksi seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa. Vetyteknologiaa koskevalle tutkimukselle on varattu 800 miljoonaa euroa. Kyse ei ole ainoastaan ajoneuvoista vaan yhteisestä teknologiaa koskevasta aloitteesta. Haluaisin välttää vaikutelman, että käytämme 800 miljoonaa euroa vain siihen, että tutkimme vedyn käyttöä polttoaineena. Tämä on vain yksi osa hanketta. Kaiken kaikkiaan hankkeessa on kyse selkeiden perusteiden luomisesta sille, missä määrin vedyllä voidaan itse asiassa edistää merkittävästi yhteiskunnan hiilidioksidipäästöjen vähentämistä.

Minulla oli tilaisuus käyttää parlamentin puhemiehen Hans-Gert Pötteringin kanssa jonkin aikaa vetykäyttöistä ajoneuvoa. Oma vaikutelmani oli, että näiden ajoneuvojen käyttöön liittyvät tekniset ongelmat on jo lähinnä ratkaistu. Eli tekniikka on olemassa. Asia voidaan toteuttaa. Se, mikä puuttuu täysin, on infrastruktuuri, mikä onkin mainittu jo monta kertaa.

Voin kuvitella, että sen jälkeen, kun tämä ehdotus on hyväksytty ja teollisuutta on kannustettu, meidän on vastattava kysymykseen, jonka Wolfgang Bulfon esitti tässä käsittelyssä. Kyse on siitä, pitäisikö suuria ajoneuvomääriä pääasiassa paikallisesti käyttävien tahojen, kuten Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien, hallitusten ja komission, näyttää esimerkkiä heti, kun se on mahdollista ja helpottaa hankintoja koskevalla politiikallaan tämänkaltaisten ajoneuvojen saattamista markkinoille. Tämä on tällä hetkellä vain toiveunta, mutta meidän pitäisi pohtia asiaa, kun oikea aika on käsillä.

Haluaisin kiittää esittelijää jälleen kerran hänen todella erinomaisesta työstään sekä poliittisten ryhmien ja valiokuntien puheenvuorojen esittäjiä, jotka osoittivat, että meillä on yhteinen näkemys, miltä ajoneuvojen tulevaisuus Euroopassa voisi näyttää.

Anja Weisgerber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kiitos erittäin mielenkiintoisista puheenvuoroista. Haluaisin myös kiittää varjoesittelijöitä, komissiota, neuvoston edustajia ja henkilöstöä erinomaisesta yhteistyöstä, mikä oli keskeistä poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi ensimmäisessä käsittelyssä.

Kuten olemme nähneet, vety on tulevaisuuden teknologiaa. Vety voi olla osa vastausta ilmastonmuutoksen haasteisiin ja tarpeeseen vähentää päästöjä. Se on vaihtoehto fossiilisille polttoaineille. Vedyn käyttäminen energian kantajana – kuten mainittiin, se on todella energian kantaja – on myös täysin kestävä, jos vetyä tuotetaan uusiutuvista energialähteistä tai ydinenergiasta. Tämä on suunta, joka on otettava tulevana vuosina.

Minua kiehtoo ajatus täysin riskittömästä vedyn hyödyntämisestä, jossa vetyä tuotetaan viime kädessä uusiutuvista energialähteistä ja sen jälkeen muutetaan vetykaasuksi. Tämä on todella kiehtova asia. Kannatin tätä tekniikkaa jo paljon ennen työtäni Euroopan parlamentissa. Olen toiminut asian hyväksi vapaaehtoisesti jo pitkään.

Nyt asiat ovat menossa oikeaan suuntaan. Olemme luoneet tarvittavat edellytykset, jotta meillä voi olla yhtenäinen tyyppihyväksyntää koskeva asetusta. Olemme myös viitoittaneet tietä kansainväliselle tyyppihyväksyntää koskevalle lainsäädännölle sekä tulevalle tutkimukselle ja kehitykselle.

Tekniikka on jo käytössä, kuten komission jäsen Verheugen ilmaisi. Nyt meidän täytyy tarkastella muita kysymyksiä, jotka koskevat infrastruktuuria. Tankkausasemainfrastruktuuria koskeva kysymys ratkaistaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudella. Ehkä silloin huomaamme, että ei kestä enää kauaa, kun vetykäyttöiset ajoneuvot – eivätkä pelkät prototyypit – ajavat kaduillamme.

Kiitos vielä kerran hyvästä yhteistyöstä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Perinteisten hiilivetypolttoaineiden tuotantoa koskevien raaka-aineiden varastot ovat jatkuvasti pienentyneet ja sen vuoksi autoteollisuuden uuden vaihtoehtoisen käyttötekniikan tutkimus ja kehittäminen on erittäin kiireellistä.

EU:n seitsemännessä puiteohjelmassa osoitetaan 800 miljoonaa euroa vetyteknologian tutkimukseen. Tutkimusten perusteella vety vaikuttaa olevan ihanteellinen vaihtoehto perinteisille fossiilisille polttoaineille. Vedyn käyttö ajoneuvojen tulevaisuuden polttoaineena on erityisen suotuisa ratkaisu ympäristölle. Se ei aiheuta ollenkaan hiiliyhdisteiden ja kasvihuonekaasujen päästöjä. Ensimmäisten ajoneuvojen prototyyppijä on jo kokeiltu onnistuneesti Euroopan talousalueella.

Jotta sisämarkkinat voisivat toimia ja jotta varmistetaan väestön turvallisuus ja ympäristön suojelu asianmukaisesti, on tarpeen määritellä Euroopan tason säännökset vetykäyttöisten moottoriajoneuvojen suunnittelua varten. Koko EU:ssa yhtenäiset tyyppihyväksyntäsäännöt ovat ennakoedellytys, kun vetykäyttöiset ajoneuvot saatetaan markkinoille. Uuden teknologian onnistunut käyttöönotto on myös riippuvainen tankkausasemien asianmukaisen verkoston hyvin ajoitetusta rakentamisesta.

Uskon, että tämänpäiväisen keskustelun tuloksena voidaan parantaa Euroopan kuluttajien luottamusta ajoneuvoteollisuuden uuden teknologian käyttöön sekä lisätä tällaisten ajoneuvojen määrää Euroopan markkinoilla.

Olen vakuuttunut, että ainoastaan teknisesti hyvin valmistautunut EU voi menestyä kilpailussa Yhdysvaltojen, Japanin ja Korean kanssa tällä alalla, jossa on paljon toimintaa. Tämän vuoksi pidän tätä aloitetta hyvin myönteisenä.

(Istunto keskeytettiin klo 11.00 ja sitä jatkettiin klo 11.30)

Puhetta johti*varapuhemies* **Gérard ONESTA****5. Puhemiehen julkilausuma**

Puhemies. – (FR) Haluaisin Euroopan parlamentin puolesta ilmaista solidaarisuutemme hurrikaani Gustavin uhreille Karibianmeren alueella.

Lähes sata ihmistä menetti henkensä Dominikaanisessa tasavallassa, Haitissa, Jamaikassa, Caymansaarilla ja Kuubassa, ja tuhannet muut ovat kodittomia. Jälleen kerran näiden kehitysmaiden, joiden kanssa meillä on läheiset suhteet Cotonoun sopimuksen – AKT-maiden ryhmä – vuoksi, kansalaiset kärsivät alueella sattuneen uuden luonnononnettomuuden aiheuttamasta tuhosta.

Euroopan unioni seuraa tiiviisti tilannetta onnettomuudesta kärsineissä valtioissa ja lähettää sinne humanitaarista apua. Euroopan parlamentti luonnollisesti seuraa tiiviisti humanitaarisen avun antoa alueen valtioille erityisesti kehitysyhteistyövaliokunnassa ja AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa.

6. Nuorison vastuullistamisen tehostaminen – Kadonneiden lasten löytämistä koskeva kiireellinen yhteistyö (kirjalliset kannanotot): ks. pöytäkirja**7. Äänestykset**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen (A6-0140/2008, Amalia Sartori) (äänestys)**7.2. Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen (direktiivien 76/768/ETY, 88/378/ETY, 1999/13/EY, 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2004/42/EY) (A6-0142/2008, Amalia Sartori) (äänestys)****7.3. Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen (asetuksen (EY) N:o 648/2004) (A6-0141/2008, Amalia Sartori) (äänestys)****7.4. Vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntä (A6-0201/2008, Anja Weisgerber) (äänestys)****7.5. Georgian tilanne (äänestys)**

– Ennen 19 kohdasta toimitettua äänestystä:

Elmar Brok, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kun laadimme päätöslauselmaa, käytimme aikaisemman asiakirjan sanamuotoa, jossa ei oteta täysin huomioon, että Eurooppa-neuvosto on tällä välin kokoontunut. Ehdotan sen vuoksi, että kohdan toinen osa muutetaan seuraavasti: ”ja panee sen vuoksi tyytyväisenä merkille Eurooppa-neuvoston päätöksen käynnistää”. Nykyisen sanamuodon mukaan kehotamme neuvostoa tekemään niin, mutta se on jo päättänyt asiasta. Sanamuotoa olisi muutettava vastaavasti.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen äänestystä päätöslauselmasta:

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni kävi vilkkaan keskustelun tästä kompromissipäätöslauselmasta eilen. Se eroaa keskeisiltä osilta tekstistä, jonka Euroopan parlamentin

sosialistiryhmä alun perin antoi. En tarkoita tällä, että haluan millään tavalla asettaa kyseenalaiseksi neuvotteluita tai neuvottelijoiden onnistumista kompromissipäätöslauselman laatimisessa muiden ryhmien kanssa. Ongelmana on kuitenkin yksi asia, jolla on keskeinen asema päätöslauselmassa.

Vaikka tämä asia, jonka mainitsen kohta, ei enää sisälly tekstiin, ryhmämme on päättänyt äänestää kompromissipäätöslauselman puolesta, koska me pidämme tärkeänä, että parlamentin viesti on yhtenäinen. Haluaisin kuitenkin tehdä selväksi, että me olisimme toivoneet, että presidentti Saakašvilin aggressiivista asennetta olisi hillitty ja että konfliktin alussa olisi puututtu tiukasti täysin sopimattomaan...

(Vastalauseita oikealta ja suosionosoituksia vasemmalta)

Olisimme halunneet, että tähän päätöslauselmaan olisi sisällytetty alussa vallinnut tilanne. Se olisi ollut asianmukaista jo sen selventämiseksi, että täällä tällä hetkellä äänekkäästi vastalauseita esittävät ihmiset ovat niitä, jotka haluavat pahentaa konflikteja eikä suinkaan vähentää niitä.

(Suosionosoituksia vasemmalta ja vastalauseita oikealta)

Puhemies. – (FR) Ymmärrätte varmaan, että tässä kohtaa äänestystä en aio aloittaa uudelleen keskustelua. Euroopan parlamentin sosialistiryhmä katsoi, että sen oli syytä selventää äänestyskäyttämistään tällä huomautuksella, ja luulen, että jokainen ymmärsi, mistä oli kyse. Keskustelua ei ole tarpeen aloittaa uudelleen. Sen vuoksi äänestämme nyt yhteisestä päätöslauselmaesityksestä.

7.6. Yhteinen viitekehys Euroopan sopimusoikeudelle (äänestys)

7.7. Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomus kantelua 3453/2005/GG koskevan Euroopan komissiolle annetun suositusluonnoksen johdosta (A6-0289/2008, Proinsias De Rossa) (äänestys)

7.8. Naisten ja miesten tasa-arvo – 2008 (A6-0325/2008, Iratxe García Pérez) (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 5 toimitettua äänestystä:

Iratxe García Pérez, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, oman ryhmäni, Euroopan parlamentin sosialidemokraattisessa ryhmän, äänestyslistalla ehdotimme tarkistuksen 5 hyväksymistä, jos tarkistuksen esittäjät hyväksyvät, että kyseessä on lisäys. He eivät vastanneet tähän ehdotukseen keskusteluissamme. Me halusimme siten, että kohta jää saamaan muotoon kuin mietinnössä. Me äänestämme tarkistusta 5 vastaan, jos ei päätetä siitä, että kyseessä on lisäys.

(Tarkistuksen esittäjä GUE/NGL-ryhmä hyväksyi ehdotuksen.)

7.9. Eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten (äänestys)

(Istunto keskeytettiin klo 11.55 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

8. Juhlaistunto – Costa Rica

Puhemies. – (DE) Bienvenido al Parlamento Europeo, Presidente Arias! Arvoisa Costa Rican presidentti, hyvät naiset ja herrat, haluaisin Euroopan parlamentin puolesta toivottaa teidät lämpimästi tervetulleeksi, arvoisa presidentti Arias.

Vierailunne on virstanpylväs Euroopan parlamentin, Euroopan unionin, Costa Rican ja Latinalaisen Amerikan välisissä suhteissa.

Hyvä Óscar Arias, toimitte Costa Rican presidenttinä jo vuodesta 1986 vuoteen 1990, ja teidät valittiin uudelleen nelivuotiskaudelle vuonna 2006. Tunnemme teidät ennen kaikkea Nobelin rauhanpalkinnon

saajana. Saitte palkinnon vuonna 1987 tunnustukseksi valtavista ponnisteluistanne rauhan aikaansaamiseksi Keski-Amerikassa.

Presidentti Ariasin ponnistelut kansainvälisen välittäjän tehtävässä huipentuivat Esquipulasin rauhansopimukseen, jonka Keski-Amerikan kaikkien maiden presidentit allekirjoittivat 7. elokuuta 1987. Euroopan unioni tuki täysin näitä pyrkimyksiä.

Costa Rican presidentti on siten esikuva kaikkialla maailmassa jokaiselle henkilölle. Hän sanoi kerran, että tarpeet, periaatteet ja ihanteet ovat välttämättömiä, samoin kuin niiden puolesta taisteleva. Presidentti Arias, olette sitoutunut tähän vuosien varrella. Costa Rican kansalaiset kunnioittivat tämän työn tuloksia ja valitsivat teidät uudelleen kaksi vuotta sitten.

Korostin tämän vuoden toukokuussa Perun Limassa pidetyssä viidennessä EU:n ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibianmeren maiden (LAC) huippukokouksessa esittämässäni puheenvuorossa alueellisen yhdentymisen merkitystä 2000-luvulla. Kuten yksi Euroopan unionin perustajista, Jean Monnet, totesi ytimekkäästi, "emme ole rakentamassa valtioiden yhteenliittymää, vaan yhdistämässä kansoja". Arvoisa presidentti Arias, olette toiminut tämän aatteen arvojen mukaisesti sekä pyrkinyt aktiivisesti saavuttamaan sen.

Euroopan parlamentin näkökulmasta olisi toivottavaa, että lähitulevaisuudessa tehdään Keski-Amerikan ja Euroopan unionin välinen assosiaatiosopimus – puhuin tästä jo Limassa – ja haluaisin lisätä, kuten juuri keskustelimme yksityiskohtaisemmin: jos sota syttyy jossain, valtavia summia rahaa, dollareita, euroja tai muuta valuuttaa, annetaan käytettäväksi, mutta jos tukea tarvitaan rauhan vakauttamiseksi, riitelemme muutamasta miljoonasta. Meidän on annettava rauhalle mahdollisuus!

(Suosionosoituksia)

Tämä on viestimme tänään Euroopan unionin muille toimielimille.

Arvoisa presidentti Arias, haluaisin sanoa lopuksi, että me uskomme teihin ja Costa Ricaan ja että maallanne on keskeinen tehtävä, jotta nämä neuvottelut saadaan menestyksekkäästi päätökseen.

Toivotan teidät vielä kerran tervetulleeksi Euroopan parlamentin kaikkien jäsenten puolesta. Toivon, että vierailunne antaa meille mahdollisuuden lujittaa Euroopan, Costa Rican ja Latinalaisen Amerikan välisiä ystävällisiä suhteita.

Hyvät naiset ja herrat, haluaisin myös todeta erään asian epävirallisesti. On hienoa, että Costa Rican presidentti on luonamme ja on erittäin mukava sattuma – voin poikkeuksellisesti mainita tänään henkilön iän – että tänään on komission ulkosuhteista vastaavan jäsenen Benita Ferrero-Waldnerin 60-vuotispäivä. Tämä on myös juhlanaihe, ja haluaisin siksi onnitella häntä lämpimästi.

(Suosionosoituksia)

Óscar Rafael Arias Sánchez, Costa Rican tasavallan presidentti. – (ES) Arvoisa puhemies, tervehdin teitä pienen Amerikan mantereeseen tasavallan puolesta. Kyseisessä maassa vähän yli neljä ja puoli miljoonaa ihmistä uskaltaa elää ja unelmoida, ja siellä on ollut mahdollista luoda yhteiskunta ilman armeijaa. Juhlimme pian 110. vuotta demokratian vuotta. Tervehdin teitä pienen Amerikan mantereeseen tasavallan puolesta, joka oli 20. vuosisadan toisella puoliskolla kauhistuttavien diktatuurien saartama, mutta joka ei koskaan itse joutunut kokemaan sortoa. Tämä valtio kieltäytyi olemasta kylmän sodan pelinappula, ja se on kieltäytynyt käyttämästä aseita rauhan aikaansaamiseksi. Tervehdin teitä Costa Rican tasavallan puolesta.

Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat:

Juuri tänä päivämääränä – vuosisatojen ja vuosikymmenten erottamana – sattui kaksi tapausta, jotka liittyvät nykyhetkeen kuin tämän aamun auringonnousu. Juuri tänään 225 vuotta sitten Yhdysvaltojen vapaussota päättyi, ja Pariisin sopimus allekirjoitettiin. Tämä merkitsi itsenäisyysliikkeen ensimmäistä aaltoa lähes koko Amerikan mantereella. Tänä päivänä 69 vuotta sitten syttyi toinen maailmansota, kun Saksa julisti sodan Ranskaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Silloin syntyi liittoutuneiden ryhmä, johon kuului suuri osa Amerikan mannerta. Mainitsen nämä tapaukset, sillä tällä puhujakorokkeella, joka symboloi eri kansojen välistä yhteyttä, olen tietoinen historiallisesta taakasta hartioillani. Myös te kaikki kannatte sitä edustamienne valtioiden menneisyyden vuoksi. Emme ole kokoontuneet tänne luomaan suhteita kahden mantereemme välille, vaan voimme tunnustaa, että suhteet ovat olleet olemassa jo pitkään ja että kaikissa pyrkimyksissä parantaa suhteita on yritettävä ymmärtää niitä kokonaisuudessaan.

Meidän on tunnustettava rehellisyyden nimissä – koska rehellisyyden on vallittava ystävien kesken – että yhteinen historiamme merkitsi yhden sivilisaation ylivaltaa toisessa sivilisaatiossa. Amerikka sai tietää Euroopasta tämän voimankäytön eikä ajatusten perusteella. Valloitukselle oli tunnusomaista pelko ja siirtomaavallalle häpeällisyys. Emme kuitenkaan voi olla ihailematta tätä tuhansia vuosia vanhaa kulttuuria. Käymistämme taisteluista huolimatta on kiistatonta, että Eurooppa toi maahamme valon ja että sen vuoksi sitouduimme ihmiskunnan parhaimpiin tarkoituksiin. Emme hylänneet niitä, kun saimme itsenäisyytemme.

Näiden tarkoitusten vuoksi tulin Eurooppaan 21 vuotta sitten ollessani ensimmäistä kertaa Costa Rican presidentti. Silloin tulin pyytämään vahvistusta mantereelle, jotta Keski-Amerikan rauhanpyrkimykset saisivat tukea. Viisi kansaa taisteli elämästä ja kuolemasta sisällissodan keskellä. Verenvuodatus jakoi kansojamme ja yllytti veljen veljeä vastaan. Kyseisen aikakauden vallat käyttivät meitä julmasti koekaniineina osoittaakseen mahtiaan. He toivat aseet, ja me saimme kuolonuhrit. Kuolonuhrien määrä kasvoi joidenkin arvioiden mukaan 350 000 henkeen. Se vastaisi suhteellisesti neljän miljoonan Yhdysvaltain kansalaisen menehtymistä Irakin sodassa. Ainoastaan rauhan ansiosta pystyimme varmistamaan alueemme tulevaisuuden.

Tuolloin Eurooppa oli vastaus rukouksiimme. Tämän mantereen moraalinen tuki antoi legitimiyyttä pyrkimyksillemme saada aikaan diplomaattinen ratkaisu konflikteihin, löytää keskiamerikkalainen ratkaisu Keski-Amerikan ongelmiin. Kyseisenä ajankohtana antamamme kansainvälinen apu oli hyvin kattavaa ja anteliasta. Se oli symboli Euroopan aidosta halusta auttaa Keski-Amerikan valtioiden edistymistä.

Nyt, 21 vuotta myöhemmin, palaan Eurooppaan ja samoin kuin Fray Luis de León neljän vankeusvuoden jälkeen tunnen, että minun on aloitettava sanoilla ”kuten eilen totesimme...”, koska meidän on monilla tavoin jatkettava siitä, mihin jäimme. Euroopan ja Keski-Amerikan suhteista, jotka olivat hyvin läheiset sodan aikana, on tullut etäisempiä rauhan aikana. Euroopan Keski-Amerikalle myöntämästä tuesta, joka oli merkittävää sorron aikana, on tullut rajallisempaa rauhan aikana. Emme koskaan kuvitelleet, että rauhan kynnyksen ylitettyämme joutuisimme unohduksen valtakuntaan. Haluaisin ajatella, että ystävät, jotka tukivat meitä synkimpinä hetkinä, voivat tukea meitä myös valoisimpina aikoina, koska juuri nyt on valoisampi aika.

Haluaisin tänään ehdottaa kolmea toimintalinjaa, joiden avulla voisimme vahvistaa suhteitamme sekä taistella rinnatusten, jotta voisimme rakentaa parempaa maailmaa. Te opettitte meitä pyrkimään siihen. Toimintalinjat ovat EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimuksen allekirjoittaminen, Costa Rican konsensus ja ympäristön parantamista koskeva Peace with Nature -aloite.

Olen hyvin tietoinen, että tässä parlamentissa on kaikenlaisia näkemyksiä vapaakaupasta. Olen myös tietoinen, että näkemykset ilmaistaan sellaisten henkilöiden näkökulmasta, joilla on etuoikeus asua kehittyneessä valtiossa. Haluaisin tänään antaa teille näkemyksen omasta näkökulmastamme. Oma valtioni, joka on yksi pienimmistä maailmassa, ei pysty tuottamaan kaikkea, mitä kulutamme. Meidät on tuomittu olemaan nykypäivän foinikialaisia. Globalisaation aikakaudella kehitysmaiden ongelma on yhtä ongelmallinen kuin yksinkertainen: jos emme voi viedä enempää ja enemmän tuotteita ja palveluita, päädyimme viemään yhä enemmän ihmisiä.

On selvää, että Euroopan on varmistettava eurooppalaisten etu. On kuitenkin yhtä selvää, että eurooppalaisten ja maailman kaikkien kansakuntien etu on riippuvainen ihmiskunnan yhteisestä kohtalosta. Mikään kansakunta ei voi pysyä rauhallisena, kun sen rajojen ulkopuolella on nälkää, tietämättömyyttä, väkivaltaa ja sairauksia. Vaikka kansakuntiemme erot ovat merkittävät, maailmanlaajuinen joukkomuutto jatkuu ja tuo ihmisiä valtamerten, jokien ja kaupunkien muurien yli hakemaan mahdollisuuksia, joita he eivät löytäneet omassa maassaan.

Euroopan unionin ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimus on ehkä ensimmäinen alueiden välinen sopimus, ja se on Euroopan unionille lähin, selkein ja välittömin tilaisuus parantaa läsnäoloaan Latinalaisessa Amerikassa. Keski-Amerikan yhteismarkkinoiden perustamisesta saakka harvoilla aloitteilla on tarjottu enemmän mahdollisuuksia nopeuttaa Keski-Amerikan kannaksen talouskasvua, nykyaikaistaa toimielimiämme ja tarjota uusia mahdollisuuksia niille keskiamerikkalaisille, jotka elävät vielä köyhyydessä. Jos sopimus tehdään, se merkitsee, että Eurooppa saisi johtajan asema, jonka se menetti, ja ottaisi vapaana olleen paikan Latinalaisen Amerikan kehityspyrkimysten kärjessä. Toimimme aikaisemmin liittolaisina rauhanaikeissa, nyt voimme toimia kumppaneina kehityksen aikaansaamiseksi.

Keski-Amerikalla ja Euroopalla on vielä huomattavia eroja, jotka on otettava huomioon. Ensimmäinen on yhdentymismalliemme ero. Euroopan on hyväksyttävä, että Latinalaisen Amerikan yhdentyminen on toteutettu siinä muodossa ja laajuudessa, joka on mahdollista institutionaalisessa kehityksessämme. Me olemme nyt kehitysmaiden kaikkein integroitunein alue, ja me katsomme, että ei ole oikeudenmukaista

esittää meille ehtoja integraation edistämiseksi, jotta neuvottelut edistyvät. Keski-Amerikan on vaikeaa täyttää näitä ehtoja, ja niitä ei vaadita maailman muilta alueilta.

Toinen alueidemme välinen ero, joka on ehkä kaikkein tärkein, on kehitystasomme ero. On tärkeää, että sopimuksen kauppaa koskevassa osassa Keski-Amerikkaa käsitellään epäsymmetrisesti, ja erityisesti on tärkeää, että siinä vältetään esteiden ylläpitäminen aloilla, joilla nimenomaan Keski-Amerikalla on suhteellista etua. Jos pääsemme sopimukseen näiden oletusten perusteella, Eurooppa tukisi valtavasti enemmän Keski-Amerikan kansoja sekä myös Eurooppaa, koska kansainvälisen kriisin aikana Euroopan unioni voisi hyötyä taloudesta, joka on kasvanut noin kaksi kertaa Euroopan unionin taloutta nopeammin viiden viime vuoden aikana.

Eurooppa voi aloittaa uuden johtotehtävän kehitysmaissa, mutta ensin on varmistettava, että tämä tehtävä edistää kehitystä. Goethe sanoi, että "uudelle totuudelle ei mikään ole haitallisempaa kuin vanha erehdys". Emme voi aloittaa uutta vaihetta kansainvälisessä yhteistyössä, jos kannamme menneisyyden taakkaa ja erityisesti sotilasmenojen painolastia, joka on itsessään loukkaus lähes 200 miljoonaa köyhyydessä elävää latinalaisamerikkalaista kohtaan. Nyt kansainvälisten rahoituslaitosten on aika oppia erottamaan jyvät akanoista ja tunnustaa näytön edessä, millä tuilla saadaan aikaan parempi elintaso.

Kunniamerkkiä ei ansaita siitä, että Latinalaisen Amerikan sotilasmenot olivat 36 000 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuonna 2007, vaikka alueella ei ole Kolumbiaa lukuun ottamatta tällä hetkellä mitään aseellista konfliktia. Rahoilla, jotka käytetään yhteen Sukhoi Su-30k -lentokoneeseen, voitaisiin ostaa 200 000 MIT Media Lab XO -tietokonetta opiskelijoillemme. Yhteen ainoaan Black Hawk -helikopteriin käytetyillä rahoilla voitaisiin myöntää 100 Yhdysvaltain dollarin kuukausittainen apuraha 5 000 Latinalaisen Amerikan nuorelle. Maailman kehittyneet kansakunnat eivät saa tukea ja rahoittaa tahoja, jotka käyttävät varat mieluummin sotilaiden varustamiseen kuin lasten koulutukseen. Sen vuoksi, hyvät naiset ja herrat, oma hallitukseni on luonut Costa Rican konsensuksen, aloitteen, jolla luodaan järjestelmiä velkojen anteeksi antamiseksi ja tuetaan rahoitusvälineillä kehitysmaita, jotka investoivat enemmän ympäristönsuojeluun, koulutukseen, terveydenhuoltoon ja kansalaistensa asumiseen ja vähemmän aseisiin ja sotilaisiin. Toivon vielä, että Costa Rican konsensus saadaan teidän avullanne joskus toteutuskuntoon.

Toivon myös, että voimme hyväksyä suunnitelman, joka liittyy läheisesti Costa Rican konsensukseen. Kyseessä on Costa Rican Yhdistyneille Kansakunnille ehdottama sopimus aseiden viennistä, jonka nojalla valtioita kielletään viemään aseita maille, ryhmittymille tai henkilöille, kun on riittävä syy olettaa, että kyseisiä aseita käytetään ihmisoikeuksien tai kansainvälisen oikeuden rikkomiseen. En tiedä, kuinka kauan voimme selvitä, elleimme ymmärrä, että ihmisten surmaaminen vähitellen päivä päivältä on aivan yhtä tuhoisaa kuin monien ihmisten surmaaminen yhtenä päivänä. Maailman 640 miljoonan pienen ja kevyen aseiden, joista 74 prosenttia on siviilien käsissä, aiheuttama tuho on osoitettu aiheuttavan enemmän kuolonuhreja kuin ydinpommit, ja ne ovat kansalaisten turvattomuuden yksi keskeisistä tekijöistä sekä kansallisesti että kansainvälisesti. Kuolemanpelko ei saa olla väline, jolla kansojen tulevaisuus kirjoitetaan. Voimme tänään tehdä jotain sen varmistamiseksi, että tämä ei toteudu.

Haluaisin mainita vielä yhden seikan, jonka aihe koskee ihmisten elämän lisäksi kaikelle elämälle aiheutettua väkivaltaa ja tuhoa. Jokainen kaatamamme metsä, jokainen ilmaan päästämämme hiilidioksiditonni, jokainen saastuttamamme joki, vie meitä askeleen lähemmäs kohti lajimme sukupuuttoon kuolemista. Sen kynnyksellä, aivan kuin Danten helvetin porteilla, meidän on heitettävä kaikki toivo. En suostu todistamaan sitä, että ihmiskunta joutuu tälle portille.

Kuusikymmentä vuotta sitten Costa Rican entisellä presidentillä José Figueresilla oli näkemys, että kansallinen armeija poistetaan ja rauha julistetaan maailmaan. Olemme nyt päättäneet julistaa rauhan luonnon kanssa "Peace with Nature" -aloitteella. Tavoitteemme on olla hiilineutraali valtio vuoteen 2021 mennessä, jolloin vietämme maamme 200-vuotisjuhlaa. Viime vuonna Costa Ricasta tuli valtio, jossa on eniten puita henkeä kohden ja neliökilometriä kohden maailmassa, sillä istutimme viisi miljoonaa puuta. Vuonna 2008 istutimme vielä seitsemän miljoonaa puuta. Johdamme kansainvälisiä toimia ilmaston lämpenemistä vastaan, ja pyydän teitä nöyrästi tänään, että liitytte mukaan.

Ilmaston lämpenemisen vuoksi on mahdollista kasvattaa oliivipuita Englannin rannikolla, ja tämä on todella hälyttävä merkki tiedeyhteisölle. Toisin kuin Raamatun tarinassa, tällä kertaa kyyhkyn tuoma oliivipuun oksa ei ole merkki rauhasta, vaan vaarasta. Pyydän teitä tänään lähettämään kyyhkyn maailman kaukaisimpaan kolkkaan saakka, jotta se voi palata tuoden mukanaan maailman kaikkien kansojen pyrkimykset muuttaa asioita. Ainoastaan yhdessä voimme muodostaa uuden liiton. Se ei ole tällä kertaa Jumalan ja ihmisen välinen liitto vaan ihmisen ja Jumalan luomistyön liitto.

Arvoisa puhemies,

merkittävällä argentiinalaisella kirjailijalla Jorge Luis Borgesilla oli tapana sanoa, että hän oli maanpaossa oleva eurooppalainen. Hän viittasi eurooppalaiseen syntyperään, joka on suurella osalla Amerikan mantereen väestöstä. Satoja vuosia kestäneen sekoittumisen ja siirtojen jälkeen täällä on luultavasti myös monia maanpaossa olevia amerikkalaisia. Me jouduimme maasta pois valtameren sekä historiallisen heilurin vuoksi, joka välillä tuo meidät yhteen ja välillä erottaa. Luulen, että on aika pysäyttää heiluri, matkata tuulten viemänä 180 miljoonan vuoden taakse, aikaan ennen maan kuoren ensimmäistä murtumaa, kun Eurooppa oli kiinni Amerikassa ja olisi ollut mahdollista kävellä Pariisista New Yorkiin.

Kuulumme kaikki yhteen ainoaan lajiin, joka voi vieläkin poimia parhaat kukat elämän puutarhasta. Unelmamme ovat yhteinen perintömme. Päätöksillämme on vaikutuksia muiden elämään, halusimme sitä tai emme. Minusta tämä ei ole uhka vaan epäilemättä loistava tilaisuus. Uskon, kuten Costa Rican suurin runoilija, Jorge Debravo, sanoi, että on hienoa ennen kaikkea tietää, että meillä on valta antaa elämä kaikkein etäisimmillekin asioille, joihin kajoamme, laajentaa näköalojamme rajattomasti, koska kaikista näkemistämme asioista tulee, kuten meistä itsestämme, äärettömiä. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että me voimme käyttää tätä ääretöntä valtaa kaikkien, sekä amerikkalaisten että eurooppalaisten, hyväksi ja että voimme vierekkäin seurata tähteä, joka tuo huomispäivään oikeudenmukaisuutta ja vapautta.

(Parlamentti osoitti suosiotaan seisten.)

Puhemies. – (DE) Arvoisa presidentti Arias, haluaisin kiittää teitä Euroopan parlamentin puolesta erittäin sydämellisesti tästä erinomaisesta ja arvokkaasta puheesta. Ilmaisitte, että valtionne edustaa demokratiaa ja vapautta. Te toimitte väkivaltaa, terroria ja diktatuuria vastaan. Kun sanotte, että Costa Rica on pieni valtio, haluaisin todeta teille, että valtion asukasmäärä tai sen maantieteellinen alue ei ole kaikkein tärkein asia. Tärkeintä on maan henki ja sen presidentti. Kaikki teitä kuulleet tietävät, että presidentti Arias ja Costa Rica merkitsevät vapautta ja demokratiaa. Tämän vuoksi Costa Rica on maailmassa suuri maa.

(Suosionosoituksia)

Olette rauhan mies, ja saitte siksi Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 1987. Ette kuitenkaan jääneet lepäämään sen jälkeen. On kulunut 21 vuotta, ja nyt edistätte rauhaa ihmisten välillä ja rauhaa luonnon kanssa. Euroopan parlamentti seisoo rinnallanne näiden periaatteiden vuoksi.

Haluaisin toivottaa lämpimästi tervetulleiksi parlamentissa mukanaan olevat hallituksenne ministerit – ulkoministerin Stagno Ugarten ja ulkomaankauppaministerin Ruiz Gutiérrezin – yhdessä monien Costa Rican kansalaisten kanssa, jotka asuvat täällä Brysselissä ja Belgiassa. Voitte olla ylpeitä maastanne. En puhu nationalistisesta näkökulmasta, koska silloin diktatuurin ja tyrannian alaiset valtiot voisivat olla myös ylpeitä itsestään, mutta olkaa ylpeitä valtiostanne Costa Ricasta, koska edustatte oikeita arvoja: demokratiaa, vapautta ja rauhaa.

Kiitos oikein paljon vielä kerran. Muchas gracias, presidentti Arias.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuheenmies **Gérard ONESTA**

9. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (FR) Jatkamme äänestyksillä.

9.1. Naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttava markkinointi ja mainonta (A6-0199/2008, Eva-Britt Svensson) (äänestys)

10. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

- Georgian tilanne (B6-0402/2008)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman puolesta ja haluaisin erityisesti kiittää Elmar Brokia hänen ponnisteluistaan laajan yksimielisyyden aikaansaamiseksi.

Uskon, että tarvitsemme vuoropuhelua Venäjän kanssa, mutta meidän on varmistettava, että emme jää täysin tai lähes riippuvaiseksi Venäjästä energiapolitiikan osalta, koska tämä vähentää mahdollisuuksia neuvotella asioista. Emme myöskään saa unohtaa, että Georgian sotilaalliset vastatoimet johtuvat separatistien pitkään jatkuneesta ja viime aikoina hyvin intensiivisestä provosoinnista ja että Venäjä käytti tätä itsepuolustustointa perusteena hyökkäykselle. Meidän on kuitenkin ensisijaisesti saatava aikaan rauhanomainen ratkaisu tähän konfliktiin. Toivon, että siihen joutuneet osapuolet selvittävät sen pian ja menestyksekkäästi, jotta Krim, Latvia, Liettua ja Kazakstan eivät joudu samaan tilanteeseen kuin Etelä-Ossetia.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Euroopan poliitikot rikkovat nyt pitkän hiljaisuuden ja kuvaavat Venäjän toimia Georgiassa kohtuuttomiksi. Tästä ei ole kyse, vaan siitä, että venäläisten oikeuksia muissa maissa suojellaan sotilaallisella hyökkäyksellä. Tietyt EU:n valtiot, jotka estivät Georgiaa ja Ukrainaa liittymästä Natoon, ovat tehneet mahdolliseksi sen, että Venäjä jatkaa aggressiivista politiikkaansa ja liittää alueita itseensä. Useimmat EU:n valtiot ovat riippuvaisia energian tuonnista Venäjältä. Ne pelkäävät, että kaasuhana suljetaan. Tämän vuoksi Venäjä sanelee kohta kohtuuttomia ehtojaan koko EU:lle. Äänestin päätöslauselman puolesta, vaikka olen sitä mieltä, että sekä komission että parlamentin kantaa tulevaisuuden suhteista Venäjään ei ole määritelty tarpeeksi selvästi.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Katson, että meidän pitäisi päättää viisumien vapauttamista koskeva sopimus, saada Venäjän ”rauhan palauttamista” koskevat joukot vetäytymään sekä korvata ne kansainvälisillä joukoilla ja keskeyttää Venäjän kanssa keskustelut kumppanuudesta ja yhteistyöstä. Katson myös, että Euroopan unionin pitäisi antaa yhtenäinen ja selkeä kanta Georgian tilanteeseen eikä ummistaa silmiä siltä, että Venäjä puuttuu karkeasti naapurivaltion itsemääräämisoikeuteen ja koskemattomuuteen.

Moskovan hallinto rikkoi kansainvälisiä sopimuksia elokuun alussa, kun sen joukot ylittävät Georgian rajan. Se tunnusti rajan jo aikaisemmin. Venäjän joukot eivät edenneet ainoastaan Etelä-Ossetian alueelle vaan myös koko maahan.

Tuomitsen täysin, että Venäjä tunnustaa Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyysjulistukset. Emme saa unohtaa, että vaikka jotkut juhlivat itsenäisyyttä, Georgia suree viattomia ihmisiä, jotka menettivät henkensä ja kotinsa, kun Venäjän joukot hyökkäsivät. Katson, että Euroopan unionin on painostettava sekä kansainväliseen yhteisöön kuuluvana osana edistettävä Georgian alueellista koskemattomuutta.

Slovakian tasavalta noudatti alueellisen koskemattomuuden periaatetta Kosovon tapauksessa, ja se ei edelleenkään tunnusta tämän alueen eroa Serbiasta. Tämän saman hengen mukaan en tunnusta Georgian alueiden ja Etelä-Ossetian itsenäisyyttä.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Georgian tilannetta koskevan päätöslauselmaesityksen yhtenä laatijana äänestin tarkistuksen 1 puolesta. Siinä kehoitetaan Kansainvälistä olympiakomiteaa vakavasti harkitsemaan, onko sen päätös myöntää talviolympialaiset Sotšille edelleen voimassa, kun otetaan huomioon äskettäiset tapaukset olympialaisten tulevan pitopaikan välittömässä läheisyydessä. Olisi erittäin vastuutonta, jos Kansainvälinen olympiakomitea vaarantaisi olympiaurheilijoiden hengen pitämällä kisat näin arvaamattomalla alueella.

En usko, että minun tarvitsee muistuttaa teitä, että 5. syyskuuta 1972 11 olympiaurheilijaa murhattiin Münchenissä. Olin silloin siellä Neuvostoliiton olympiajoukkueen lääkärinä, ja muistan näiden traagisten tapahtumien vaikutuksen olympialaisten henkeen. Tällaista tilannetta ei saisi sattua uudestaan.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kunnioitan suuresti Martin Schulzia, mutta hänen tämänpäiväistä lausuntoaan on mahdotonta hyväksyä. Presidentti Medvedev kuvasi aikaisin aamulla Georgian demokraattisesti valittua presidenttiä ”poliittiseksi ruumiiksi”. Tämä olisi jo demokraattisesta näkökulmasta paheksuttavaa, mutta kun otetaan huomioon, että presidentti Medvedev edustaa järjestelmää, joka murhasi edeltäneen presidentin edeltäjän Zviad Gamsahurdian ja joka tappoi Tšetšenian presidentin ja joka nyt murhasi ingušialaisen kansalaisaktivistin, tämä uhkaus on melkein fyysinen.

Kyse ei ole siitä, pidämmekö me presidentti Saakašvilistä, vaan kyseessä on velvollisuus tukea Georgian kansan valitsemaa edustajaa, joka on imperialististen pyrkimysten uhri ja joka yritetään tukahduttaa. Pidän sen vuoksi tärkeänä, onnistuneen päätöslauselmamme mukaisesti, että menemme askeleen pidemmälle ja sijoitamme Euroopan rauhanturvajoukkoja Georgiaan. Emme tarvitse Yhdistyneiden Kansakuntien tai

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön mandaattia, koska Georgia on itsenäinen valtio ja se on pyytänyt meiltä, että Eurooppa osallistuu toimiin. Meidän on myös varmistettava, että tämä valtio voi selviytyä ja jatkaa vapauden tiellä. Jos Venäjän joukot ovat rauhanturvaajia, joista päättää YK ja ETYJ, niin tuhopolttajat pääsevät palokunnan päällikön tehtävään.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä päätöslauselma Georgiasta on tärkeä, ja äänestin sen puolesta. Katson kuitenkin, että Euroopan unioni, joka joutui tärkeään kokeeseen Georgian tilanteen vuoksi, ei päässyt tästä kokeesta läpi. Mielestäni tärkein syy sen epäonnistumiseen on, että Saksalla ja erityisesti Saksan vasemmistolla ja liittokansleri Schröderillä on asiassa tärkeitä intressejä. Martin Schulz ilmaisi ne tänään selvästi.

Euroopan unionin on ymmärrettävä, että Itämeren maakaasuputki voi aiheuttaa tilanteen, jota voidaan pitää Liettuan, Latvian, Viron, Puolan ja Valko-Venäjän kiristämisenä. Tästä maakaasuputkesta on päästävä eroon, ja Euroopan unionin on julistuksistaan huolimatta vihdoin otettava kantaa yhtenäisestä energiapolitiikasta, jossa ei ole mitään tilaa Itämeren maakaasuputkelle missään olosuhteissa, vaikka tämä olisi Saksan intressejä vastaan. Saksalaisten on ymmärrettävä, että he joko rakentavat yhdistynyttä Euroopan unionia ja heidän lausuntonsa ovat aitoja tai että he asettavat oman etunsa EU:n edun edelle.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman puolesta vaikkakin jonkin verran vastahakoisesti. Venäjän ja Georgian välinen sota on korostanut kriiseihin puuttumista koskevia eroja. Georgialla on monia ratkaisemattomia ongelmia, mutta Venäjä toimii pitkien perinteiden mukaan, mikä sopii puoliaasialaisille despooteille. Se käyttää kieroja keinoja ja harjoittaa provokaatiota ja sotilaallista julmuutta. Tämä ei aiheuta vaaraa ainoastaan Kaukasuksen alueelle tai Ukrainalle vaan meille itsellemme.

Meidän vahvuutemme ovat ihmisoikeudet, demokratia, oikeusvaltio ja vapaus, jotka olemme toteuttaneet taistelemalla yhdessä. Olemme vapaita riippuvuudesta ja siteistä. Näiden arvojen vuoksi meidän on kiireellisesti puolustettava niitä yhteisellä ulko- ja turvallisuuspolitiikalla.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivinen valtuuskunta kannatti Georgiaa koskevaa päätöslauselmaa, joka oli kokonaisuudessaan tasapainoinen. Vastustamme kuitenkin 19 kohtaa, jossa vaaditaan sotilaallista turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatiota Georgiaan. Emme kuitenkaan pidä kiistanalaisena EU:n siviilitarkkailijoiden läsnäoloa.

Pidämme myös perusteettomana 30 kohtaa, jossa väitetään, että Lissabonin sopimus muodostaa oikean tavan tämän kriisin hallitsemiseksi. Tuemme vahvempaa yhteistä ulkoista energiapolitiikka yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa Venäjän öljyn ja kaasun tuonnin osalta, mutta emme näe, mitä eroa Lissabonin sopimuksella olisi tämän kriisin hallinnassa. Tässä ei ole kyse EU:n yleisestä heikkoudesta ulkosuhteissa vaan Venäjän tyrannisoinnista ja kostotoimista Etelä-Kaukasuksella.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Pidätydyin äänestämästä, koska vastaus kysymykseen "onko totta, että georgialaiset iskivät raketinheitimillä kaupunkiin, jonka ihmiset nukkuivat" on "kyllä".

- Yhteinen viitekehys Euroopan sopimusoikeudelle (B6-0374/2008)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, tuemme Klaus-Heiner Lehnen kysymystä, jonka hän haluaa esittää komissiolle. Katsomme itse asiassa, että sopimusoikeuden ongelma Euroopassa on se, että sen on vastattava kahteen keskeiseen tarpeeseen. Ne liittyvät myös läheisesti toisiinsa. Ensimmäinen on selkeyden ja yksinkertaisuuden tarve, ja toinen on turvallisuus. Olemme tyytyväisiä, että esittelijä on ottanut huomioon vertailevaa lainsäädäntöä koskevan Société de législation comparée -järjestön merkittävän työn. Toivomme, että tämä työ tehdään viitaten yhteiseen perintöömme, roomalaiseen oikeuteen. Tahdonvapautta, pätevyyttä, tahdonilmaisun puutetta ja julkistamista koskevat säännökset on vahvistettu kulttuurissamme jo antiikin ajasta lähtien. Meidän on tukeuduttava tähän kulttuurimme yhteiseen oikeudelliseen perintöön.

Toivomme myös, että liiketoimet voidaan suorittaa turvallisesti siten, että lainvalintasääntöjen yhdistäminen edeltää aineellisten sääntöjen yhdistämistä. Eri paikoissa olevien henkilöiden välillä tehdyt sopimukset mukaan lukien vaikea kysymys tarjontaan vastaamisesta tai sopimustarjouksesta ja hyväksymisestä, niiden yksityiskohdista, ajoituksesta ja näytöstä, voidaan kaikki yhdistää ilman, että yhtenäistetään eri lainsäädäntöjemme varsinaisia määräyksiä.

- Mietintö: Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, muutama päivä sitten Sardinian lähistöllä sijaitsevalla pienellä saarella sardinialaiset separatistit julistivat uuden tasavallan, jolla on runollinen polynesialaiselta kuulostava nimi ”Maluventun tasavalta”. Haluaisin huomauttaa, että puhemies on jo saanut suunnitelman, jonka innoituksena on toiminut YK:n peruskirja ja kansojen itsemääräämisoikeuden loukkaamaton periaate. Eurooppa on aina osoittanut solidaarisuutta niille, jotka ovat taistelleet vapaudestaan rauhanomaisin ja demokraattisin keinoin. Eläköön Sardinian kansan taistelu itsemääräämisoikeutensa puolesta!

- Mietintö: Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Iratxe García Pérezin mietintöä vastaan, vaikka olenkin vakuuttunut siitä, että miehet ja naiset ovat luonnollisesti tasa-arvoisia ja heidän pitäisi saada sama palkka samasta työstä. Unohdamme liian usein, että naisten ja miesten tasa-arvo on yksi tämän päivän Euroopan, eurooppalaisen maailman ja läntisen maailman tärkeimpiä saavutuksia ja periaatetta ei täysin jaeta monilla muilla alueilla maailmassa. Emme saisi koskaan unohtaa tätä.

Tämä on kuitenkin vain yksi näkökohta tässä mietinnössä. Mietintöön sisältyy monia muitakin näkökohtia, joista olen pohjimmiltani eri mieltä. Yksi esimerkki on se, että siinä tuetaan ikuisia vaalikiintiöitä naisille ikään kuin naiset olisivat täysin avuttomia ja he eivät pystyisi saamaan paikkoja omien kykyjensä ja valmiuksiensa perusteella. Toinen on se, että tuetaan aina ja edelleen aborttia. Ihmettelen, miten tämä asia liittyy tähän mietintöön.

Näiden ja monien muiden syiden vuoksi äänestin Iratxe García Pérezin mietintöä vastaan.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jostain oudosta syystä katkaisin tänään parlamentissa tavanomaisen tapani, sillä en äänestänyt naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietintöä vastaan. Pidättäydyin äänestämästä.

Aikaisemmin äänestin jatkuvasti näitä mietintöjä vastaan, koska ne ovat normaalisti täyttä roskaa. Mutta avioituneena kahden tytön isänä yritän lukea joka sanan näistä mietinnöistä ja arvata, mitä ne todella tarkoittavat.

Olen jonkin verran huolestunut valiokunnasta, josta tällaista tekstiä tulee. En usko, että tarvitsemme todella naisten asioiden valiokuntaa, koska meillä on kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunta.

Tässä asiakirjassa on joitain lauseita – kuten ”naisten köyhtyminen” – jotka eivät tarkoita yhtään mitään, mutta kuulostavat vaikuttavilta valiokunnassa oleville poliittisesti korrekteille henkilöille.

Mietin, mitä tämä valiokunta ajattelee esimerkiksi niistä, jotka menevät tästä ”lasikatosta läpi”. Esimerkiksi Sarah Palin, joka on viiden lapsen äiti, jonka nuorimmalla lapsella on Downin syndrooma ja jonka vanhin tytär on viidennellä kuulla raskaana, voi mahdollisesti päästä Yhdysvaltojen varapresidentiksi. Luulen, että valiokunta ei pidä siitä, että hän on onnistunut. Pidättäydyin äänestämästä tässä äänestyksessä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, vaikka kannatan tasa-arvoa, äänestin naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaa päätöslauselmaa vastaan. Päätöslauselmaan sisältyi joitain peiteltyjä aborttia puolustavia kohtia, ja sillä rikotaan siten toissijaisuusperiaatetta tällä alalla. Tarkistuksella 2 nämä kohdat olisi poistettu. Se kuitenkin hylättiin, mikä johtaa siihen, että koko päätöslauselma on hylättävä. On sääli, että Euroopan parlamentti voi näin huolettomasti rikkoa niitä perusperiaatteita, joiden mukaan Euroopan unioni toimii.

- Eläinten kloonauk (B6-0373/2008)

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, äänestin eläinten kloonaukta koskevaa kieltoa vastaan. Kloonauksen kieltäminen on hyökkäys tieteellisen tutkimuksen vapautta ja yritysvapautta vastaan. Näiden vapauksien rajoittamisella ei saada Euroopan unionissa mitään hyvää aikaan. Tämän johdosta yhä enemmän tiedemiehiä lähtee Yhdysvaltoihin ja muihin maihin ympäri maailmaa, missä ei ole kyseisiä kieltoja. Kyseisillä tuotteilla käytävän kaupan kieltäminen johtaa edelleen kauppakiistoihin Maailman kauppajärjestössä. Emme halua tällaista kehitystä.

Kloonauksen aiheuttamat terveysriskit ja muut riskit on arvioitava kunnolla sovellettavien menettelyiden ja prosessien mukaisesti, ja tuloksista on tiedotettava yleisölle. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen

teki tieteellisen tutkinnan tästä aiheesta tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla, ja sen tuloksien mukaan ei ole mitään perustetta kieltää kloonauksia.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustin äänestyksessä päätöslauselmaa, jolla kielletään kloonatut eläimet ravintoketjustamme. Syynä on se, että parlamentin lähestymistapaan ei sisälly tarpeeksi tietoa. Riippumatta siitä, onko kyseessä äänestys lainsäädännöstä vai päätöslauselmasta, parlamentin kysymyksestä tai valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, Euroopan parlamentin päätöksiä ja täysistuntoäänestyksiä ei arvosteta, jos ne eivät kestä vertaisarvioitua tieteellistä tarkastelua. Työmme uskottavuus ja luotettavuus asetetaan siten perustellusti tarkastelun kohteeksi.

- Mietintö: Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin Eva-Britt Svenssonin mietintöä vastaan ja olen kiitollinen, että sain tilaisuuden selvittää asiaa.

Syyni ovat seuraavat. Ensinnäkään kukaan kuluttaja ei tiedä kaikkea, eikä myöskään yksikään lainsäätäjä. Sen vuoksi mainonta on tärkeä osa kaupankäyntiä. Toiseksi, jokaisen mainoksen on oltava – mikä on joko hyvä tai huono asia – huomiota herättävä, houkutteleva, hätkähdyttävä ja katseen vangitseva. Tämä aiheutuu siitä, että aina on olemassa ainakin muutamia tuottajia, jotka myyvät samaa tuotetta, ja jokainen niistä haluaa myydä vain omaa tuotettaan. Kolmanneksi, Eva-Britt Svenssonin pyrkimys on kiinnittää huomiota näihin periaatteisiin ja yrittää parantaa markkinavaimien toimintaa keinotekoisilla lainsäädäntötoimilla, joilla vahingoitetaan ja vääristetään luonnollisia kysynnän ja tarjonnan suhteeseen perustuvia markkinavaimia. Äänestin siksi mietintöä vastaan.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmoittaa, miksi äänestin Eva-Britt Svenssonin mietintöä vastaan. Voin sanoa yksinkertaisesti, että mielestäni tämä mietintö on täysin järjetön. Se on ties kuinka mones mietintö, jonka perusteella parlamentti pyrkii rajoittamaan vapautta ja harjoittamaan sensuuria, vaikka sen pitäisi virallisesti puolustaa Euroopan kansalaisten vapautta. Eva-Britt Svenssonin mietinnössä on monia kohtia, kuten sensuuria koskeva 14 kohta, jotka ovat aivan suoraan saatu teoksesta Fahrenheit 451, jossa käsitellään maailmaa, jossa kirjat kielletään ja kriittiset ajatukset tukahdutetaan.

Suhtaudun erittäin kriittisesti Euroopan parlamenttiin tämän asian vuoksi. Sen ei pitäisi saattaa itseään naurunalaiseksi ja ryhtyä jonkinlaiseksi Neuvostoliiton korkeimmaksi neuvostoksi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella Eva-Britt Svenssonia. Hänen mietintönsä perusteella holhotaan, puututaan toisten asioihin ja toimitaan poliittisesti korrektisti enemmän kuin millään muulla tämän parlamentin toimikauden aikaisella asiakirjalla. Vaikuttaa todellakin, että hän on vakuuttunut siitä, että mainonta ja markkinointi on suuri salaliitto, jolla vaikutetaan sukupuoliseen syrjintään heti lapsen sosiaalistumisen ensimmäisistä vuosista lähtien ja jolla vahvistetaan naisten ja miesten elinikäisen epätasa-arvon jatkumista. En keksi näitä näkökohtia. Suurin osa tästä lauseesta on peräisin tekstin johdanto-osan M kappaleesta.

Mietinnössä vaaditaan luonnollisesti enemmän sääntelyä sekä kehoitetaan perustamaan laitoksia, jotka valvovat kaikkien näiden uusien sääntöjen noudattamista. Sanoisin ”työpaikkoja pojille”, ellei tämä käsite olisi niin ”sukupuolisesti piittaamaton”. Kaiken huippu on tekstin 14 kohta, jonka mukaan niin sanotut ”sukupuolistereotypioita välittävät viestit”, joita välittyy oppikirjoista, videopeleistä, Internetistä ja mainonnasta, on poistettava. Kyse on siis toisin sanoen sensuurista. En tiedä, koskeeko käsite ”oppikirjat” myös kirjallisuutta, mutta jos koskee, niin voimme heti aloittaa polttamalla Shakespearen teokset kadulla.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, palasin takaisin vanhoihin tottumuksiini tämän mietinnön osalta, ja äänestin sitä vastaan. Haluaisin esittää sen vuoksi yksityiskohtaisesti muutamia syitä.

Kunnioitan suuresti Eva-Britt Svenssonia, joka on tehnyt paljon työtä tällä alalla. Hän on yksi vahvimista naispuolisista esikuvista, joita parlamentti voi tuoda esille. Jotkut mietinnön kohdista – eräästä äänestettiin kumoon – olivat kuitenkin lähes uskomattomia. Mietinnön 9 kohdassa esitettiin ajatus sukupuolten tasa-arvoa koskeviin kysymyksiin erikoistuneesta poliisista, 13 kohdassa kyseenalaistettiin perinteiset sukupuoliroolit, ja 14 kohdassa esitettiin jotain Internetistä välittyvien viestien vihasta.

Miesten ja naisten ulkomuotoa on aina käytetty mainostamisessa. Miesten ulkomuoto on yleensä paremman näköinen kuin omani, ja naisten ulkomuoto on yleensä paremman näköinen kuin esimerkiksi joillain parlamentin jäsenillä. Tämä on mainontaa. Tarkastelkaapa komission Internet-sivuja tai sen rakennuksia

verhoavia mainoksia. Jopa se käyttää kuvia miehistä ja naisista, jotka ovat jonkin verran keskimääräistä paremman näköisiä.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Amalia Sartori (A6-0140/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Päätimme äänestää mietinnön puolesta, koska sillä pyritään yhdenmukaistamaan kemikaalien luokitusta, merkintää ja pakkaamista. Tällä voidaan edistää kemikaalien turvallisempaa käsittelyä, mikä parantaa ympäristöä ja terveyttä.

Olisimme kuitenkin halunneet, että kategoria 5:n kemikaalit olisi myös merkitty.

Kyseisiä kemikaaleja käytetään kotitalouksissa, ja ne ovat merkittävä syy lapsille aiheutuneisiin myrkytyksiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kansainvälisen keskustelun avaaminen kemikaaleista ja niiden vaikutuksesta elämäämme juontaa juurensa vuoteen 1980, ensin Kansainväliseen työjärjestön puitteissa ja sen jälkeen Yhdistyneissä Kansakunnissa. YK hyväksyi GHS-järjestelmän eli kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän joulukuussa 2002, ja järjestelmää tarkistettiin vuonna 2005.

Nämä päätökset vaikuttivat yhteisöön, ja sen tasolla hyväksyttiin useita asiakirjoja.

Tällä hetkellä kyseessä on ainoastaan aineiden ja seosten luokitusta ja merkitsemistä koskeva asetusehdotus, jolla Euroopan unioni pyrkii saattamaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston hyväksymät vaarallisten aineiden ja seosten luokittelusta ja merkitsemistä koskevat kansainväliset kriteerit, joka tunnetaan myös nimellä maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu järjestelmä (GHS).

Tällä järjestelmällä pyritään keskittymään ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseen. Sillä ei vaikeuteta aineiden ja seosten liikkuvuutta. Järjestelmässä esitetään luokitusta ja tiedottamista koskevat kriteerit mukaan lukien merkintää koskevat vaatimukset ja käyttöturvallisuustiedotteet. Järjestelmä koskee vaarallisten aineiden kuljetuksen turvallisuuden takaamista, kuluttajien ja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua sekä ympäristönsuojelua. Äänestimme siksi mietinnön puolesta.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Kemikaaleja tuotetaan ja markkinoidaan maailmanlaajuisesti, ja niiden aiheuttamat riskit ovat samat kaikkialla maailmassa. Yhdessä maassa vaarallisiksi katsotut aineet voivat olla eri järjestelmässä toisessa maassa. Samoissa tuotteissa ei pitäisi olla eri valtiossa erilaista kuvausta.

Tiedottamista koskevan tarpeen lisäksi GHS:n (maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun järjestelmän) pääasiallinen tavoite on kuluttajien suojeleminen. Aineiden ja seosten luokittelun, merkinnän ja pakkaamisen alan uudella lainsäädännöllä parannetaan ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua. Uskon, että on saavutettu kompromissi, johon sisältyy kuluttajien terveyden kannalta myönteinen ratkaisumalli. Kemikaalien ammattikäyttäjät ja kaikki maailman kuluttajat voivat hyötyä maailmanlaajuisesta yhdenmukaistamisesta.

Tämän mietinnön täytäntöönpanon ansiosta vaarallisia aineita käyttävien henkilöiden suojeleminen tehostuu, yritykset ovat tehokkaampia ja onnettomuuksien määrä vähenee. Näiden vaarallisten aineiden käyttö on turvallisempaa, ja kuluttajille tarjotaan oikeaa, täydellistä ja tarkkaa tietoa, joilla varmistetaan parempi kuluttajansuoja.

- Mietintö: Amalia Sartori (A6-0140/2008) (A6-0141/2008) (A6-0142/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Amalia Sartorin mietinnössä käsitellään tärkeitä asioita, joilla on merkitystä kaikille kansalaisillemme. Kemikaaleja valmistetaan, ja niillä käydään kauppaa maailmanlaajuisesti. Niiden aiheuttamat vaarat pysyvät samana käyttöpaikasta riippumatta. Sen vuoksi on asianmukaista, että vaarallisten aineiden luokittelua ja merkintää yhdenmukaistetaan. Tänä päivänä päätetty paketti on poliittisten puolueiden ja toimielinten välillä aikaansaatu järkevä kompromissi, ja tuin sitä sen vuoksi.

- Mietintö: Anja Weisgerber (A6-0201/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Mietinnön perusteella laillistetaan vetykäyttöisten ajoneuvojen tuotanto. Tämä on yksi niistä harvoista asiakirjoista, joilla puututaan ajoneuvojen vaihtoehtoista polttoainetta

koskevaan ongelmaan. Mietintö on erityisen myönteinen, koska kyse on innovatiivisesta teknologiasta, joka on täysin harmiton ympäristölle, koska palamistuote on vesi. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että tämä asiakirja on syntynyt Hans-Gert Pötteringin käyttämän ajoneuvon valmistajan inspiroimana, mutta äänestinsä puolesta.

Hanne Dahl (IND/DEM), kirjallinen. – (DA) Kesäkuun liike arvioi polttokennoja, jotka käyttävät vetyä energiankantajana. Tämä perustuu uusiutuvan energian – aurinko-, tuuli- ja aaltoenergian – käyttöön liikennejärjestelmässä. Kyse on puhtaasta polttoaineesta, eli hiukkaspäästöjä ei synny, ja samalla polttoainetta voidaan tuottaa uusiutuvia energialähteitä hyödyntämällä. Vetykäyttöisten ajoneuvojen energiatehokkuus on hyvin alhainen, eli vain 20 prosenttia alkulähteestä pyöriin saakka. Tätä paljon paremmin suoriutuvat tietokoneohjatuilla litiumakuilla kulkevat sähköajoneuvot, joiden energiatehokkuus on 80–90 prosenttia. Miljoonilla akuilla voitaisiin myös ratkaista uusiutuvan energian varastointia koskeva ongelma. Tämän vuoksi haluaisimme, että komissio toteuttaa toimia tämän vaihtoehdon edistämiseksi.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämän mietinnön avulla voidaan kaventaa vetykäyttöisten ajoneuvojen sisämarkkinoilla esiintyvää kuilua ja ottaa huomioon kuluttajansuoja.

On tärkeää sisällyttää vetykäyttöiset ajoneuvot EU:n tyyppihyväksynnän puitteisiin, koska tällä edistetään tämän ympäristölle edullisen teknologian tutkimusta ja kehittämistä koko sisämarkkinoilla.

Lisäksi on otettu käyttöön tekniset eritelmät, jotta varmistetaan vetykomponenttien ja -järjestelmien luotettavuus ja turvallisuus. Samalla vetykäyttöiset ajoneuvot on tunnistettava merkinnöillä. Tämä on tärkeää hätätilanteessa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Anja Weisgerberin mietinnön puolesta. Vedyn mahdollisuudet puhtaana energiamuotona on tunnustettu jo pitkään, ja tämän alan teknologiaa parannetaan jatkuvasti. Vetyvoima voi olla todella tehokasta puhtaana ja vihreänä energialähteenä ainoastaan silloin, kun vety on peräisin kestävästä ja ihannetapauksessa uusiutuvista energialähteistä. Tämä seikka on todettu lopullisessa mietinnössä.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Anja Weisgerberin vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevan mietinnön puolesta.

Ympäristölle edullisten vaihtoehtoisten polttoaineiden edistäminen on tärkeä toimi, ja tätä on ehdottomasti tuettava näinä aikoina. Vetykäyttöiset ajoneuvot soveltuvat tähän tarkoitukseen, mutta myös korkealaatuiset turvallisuusnäkökohdat ja ympäristön suojeleminen on varmistettava. Tämän varmistamiseksi tarvitaan kiireisesti tyyppihyväksynnän yhtenäisiä ehtoja. Jos EU:n tason lainsäädäntöä vetykäyttöisten ajoneuvojen luokitukselta ei ole olemassa, on vaarana, että jäsenvaltioiden yksittäisillä luvilla vääristetään kilpailua ja että yritykset katsovat, että vetykäyttöisiin ajoneuvoihin investoiminen ei ole enää kannattavaa.

Kansalaisille varmistetaan yhtenäisellä tyyppihyväksyntäjärjestelmällä EU:n direktiivin suojaa, ja samalla edistetään ympäristölle edullisten ajoneuvojen määrän lisäämistä, mikä on erittäin tärkeää.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Anja Weisgerberin mietintöön vetykäyttöisten ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä. Mietintö on myönteinen, ja sillä kannustetaan teollisuutta tehostamaan tutkimus- ja kehityssponseluita. Kannustamalla vetykäyttöisten ajoneuvojen saattamista sisämarkkinoille edistetään huomattavasti EU:n ilmastomuutosta koskevien tavoitteiden saavuttamista. Äänestin mietinnössä ehdotettujen suositusten puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Ei ole epäilystäkään siitä, että vetyvoima on teknologia, jolla on tulevaisuudessa mahdollisuuksia, mutta se ei kuitenkaan ole vielä kypsässä vaiheessa. Hankintakustannukset ovat vielä liian korkeat, minkä lisäksi vedyn tuottaminen ja varastointi on kallista. Vaikka ajoneuvot eivät itse aiheuta haitallisia päästöjä, ei ole vielä myöskään selvää, miten vetyä tuotetaan siten, että käytetään mahdollisimman paljon energiaa eikä tuoteta hiilidioksidiä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että emme myöskään vielä tiedä, tuleeko akuilla tai polttoainekennoilla toimivasta autosta normi, mutta joka tapauksessa tuemme vaihtoehtoista teknologiaa, jolla voidaan vähentää riippuvuuttamme fossiilisista polttoaineista. Äänestin tämän vuoksi Anja Weisgerberin mietinnön puolesta.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska tällä lainsäädännöllä edistetään kyseisten ajoneuvojen täysimittaista tuotantoa sekä annetaan eurooppalaisille ajoneuvojen kuljettajille todellisia vaihtoehtoja lähitulevaisuudessa. Tällä uudella lainsäädännöllä edistetään näiden

ajoneuvojen kehittämistä ja samalla varmistetaan, että ne ovat luotettavia ja turvallisia. Tähän mietintöön kuuluvilla toimilla varmistetaan vetykäyttöisten ajoneuvojen mahdollisimman edullinen ympäristövaikutus.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Vetykäyttöisten ajoneuvojen moottoreiden rakentamisella taataan, että ympäristöä säästäviä liikennemuotoja kehitetään tulevaisuudessa ja että kansanterveyttä suojellaan. Jotta vetykäyttöisten ajoneuvojen ympäristöhyödyt voidaan saavuttaa, vety on tuotettava kestävästi ja melua on torjuttava ja ilmanlaatua parannettava etukäteen.

Tällä asetuksella varmistetaan, että vetyyn perustuvat järjestelmät ovat yhtä turvalliset kuin tavanomaiset käyttövoimateknologiat. Sillä kannustetaan teollisuutta tuottamaan kyseisiä ajoneuvoja. On tarpeen luoda asianmukaiset puitteet, jotta voidaan nopeuttaa ajoneuvojen innovatiivista käyttövoimateknologiaa. Siten liikenteen alalla voitaisiin vaikuttaa merkittävästi puhtaampaan ja turvallisempaan tulevaisuuteen.

Kun otetaan huomioon ilmastomuutoksen aiheuttamat maailmanlaajuiset ongelmat ja energialähteiden puute, vetykäyttöisiä ajoneuvoja olisi edistettävä kansainvälisellä tasolla, erityisesti kehitysmaissa sekä Yhdysvalloissa, jotta varmistetaan parempi ympäristönsuojelu, jolla vastataan ilmaston lämpenemiseen.

Tämän vuoksi äänestin tämän asetusehdotuksen puolesta. Se merkitsee ensimmäistä askelta kohti saasteettomampaa Eurooppaa.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Kun otetaan huomioon öljytuotteilla toimivien ajoneuvojen moottoria koskevat nykyiset ja tulevat ongelmat, on selvää, että vaihtoehtoisten keinojen kehittäminen on tärkeää. Tätä alaa koskevien erityispiirteiden hyväksyminen on merkittävä edistysaskel. Moottoriajoneuvojen käytöstä aiheutuvan öljytuotteiden kokonaiskulutuksen ja hengityselinten sairauksien lisääntymisen suhde sekä samanaikainen saasteiden lisääntyminen merkitsee, että nämä näkökohdat on otettava huomioon ajoneuvojen suunnittelussa.

Vedyn tuottaminen sähköä käyttämällä nostaa selkeästi esiin laajempia näkökohtia mukaan lukien sen, mistä tämän sähkön tuottamiseksi tarvittava energia saadaan. Tällä mietinnöllä kuitenkin edistetään sitä, että asiaa koskeva keskustelu ja autoteollisuus saadaan tulevaisuuden auton kannalle ja siten niitä ohjataan oikeaan suuntaan.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Vetyä pidetään yleisesti ympäristön kannalta ”puhtaimpana” ja kaikkein hyväksyttävimpänä polttoaineena. Kun se yhtyy ilman hapen kanssa, palamistuote on ainoastaan vettä.

Huolimatta huomattavista ongelmista, jotka koskevat vedyn varastointia ja sen säilömistä polttoainesäiliöihin, kaikkialla maailmassa tutkimustyötä tekevien keskusten työ osoittaa, että tämä on tulevaisuuden polttoaine. Vedyn käyttö polttoaineena takaa meille ympäristön kannalta turvallisen uusiutuvan energialähteen.

Vetykäyttöisiin ajoneuvoihin sovellettavien EU:n tyyppihyväksyntää koskevien ehtojen käyttöönotto on välttämätöntä sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle. Lisäksi sillä varmistetaan korkea turvallisuustaso ja luonnonympäristön suojeleminen.

- Georgian tilanne (B6-0402/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän tämän päätöslauselman puolesta siinä toivossa, että sillä saadaan aikaan nopea ja rauhanomainen ratkaisu tähän traagiseen kriisiin. Mielestäni kaksi seikkaa on vahvistettava: se, että eri valtioiden alueellisen koskemattomuuden kunnioittamisen on oltava kiistatonta, ja se, että olisi korostettava vähemmistöjen oikeuden ehdotonta kunnioittamista.

Kosovon tapahtumien jälkeen kansainvälisen yhteisön ääni on varmasti heikompi ja vähemmän uskottava, mutta diplomaattisia toimia on tehostettava, jotta saadaan aikaan luotettava ja konkreettinen ratkaisu. Vaikka maailman hallitukset ovat kiireisiä, meidän on toimittava nopeasti, jotta vastataan pakolaisten kasvavasta määrästä aiheutuvaan yhä enemmän kärjistyvään humanitaariseen kriisiin. Euroopan unionin on perustettava työryhmä, jotta lievitetään satojen tuhansien puutteenaisten henkilöiden kärsimystä.

Olen yhteydessä UNICEFin kansainväliseen toimistoon, ja se on vahvistanut tilanteen vakavuuden. Toivon, että komissio tekee oman osuutensa, kuten se on tehnyt muissa tämänkaltaisissa tilanteissa.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE), kirjallinen. – (EL) Kreikan Uusi Demokratia -puolueen Euroopan parlamentin jäsenet päättivät pidättäytyä äänestämästä Georgiaa koskevasta päätöslauselmasta lopullisessa

äänestyksessä. Tämä päätös tehtiin siksi, että lopullisen päätöslauselmaluonnoksen, josta siis äänestettiin, sanamuoto erosi aikaisempien päätöslauselmaluonnoksien tasapainoisesta sanamuodosta.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Aion äänestää tämän yhteisen päätöslauselman puolesta, koska on tärkeää, että unioni lähettää voimakkaan viestin Venäjän johdolle. Tekstissä ei kuitenkaan todeta tai arvostella riittävästi Georgian johdon roolia kriisin synnyssä. Katson ehdottomasti, että Georgia ei voi nykyisen johdon vuoksi liittyä Natoon lähitulevaisuudessa.

Toinen seikka on, että tämä kriisi vahvistaa vaatimusta Euroopan yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Mitä nopeammin tämä Lissabonin sopimuksen osa pannaan täytäntöön, sitä parempi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Georgian tilanne sekä sen vuoksi annettu kanta ovat ulkopoliittisia kysymyksiä. Kesäkuun listan näkemys on, että Euroopan parlamentti tai mikään muu EU:n toimielin ei voi esittää kantaa kyseisestä asiasta, sillä ulkopoliittikka ei kuulu Euroopan unionin tasolle vaan kansalliselle tasolle.

Ei ole yllättävää, että Euroopan parlamentti käyttää mahdollisuuden hyväkseen ja propagoi vahvempaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja mikä vielä pahempaa, Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa. Voimme nähdä tänään, miten eri jäsenvaltioissa on erilaisia mielipiteitä Georgiasta. Siten ei ole toivottavaa, että EU puhuu yhdellä äänellä, koska ääni olisi vastoin monien jäsenvaltioiden kantoja. Lukuisat viittaukset Natoon ovat myös ongelmallisia, koska EU:ssa on jäsenvaltioita, jotka eivät kuulu Natoon.

Georgian tilanne on hyvin vakava, varsinkin kun otetaan huomioon konfliktin siviiliuhrit. EU:n ei pitäisi harjoittaa yhteistä ulkopoliitiikkaa, ja sen vuoksi olemme äänestäneet tätä päätöslauselmaa vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Parlamentin enemmistön hyväksymä päätöslauselma, jota vastaan äänestimme, kuuluu Venäjän vastaiseen kampanjaan. Siihen syyllistyvät tahot haluavat peitellä omaa vastuutaan huonontuvasta kansainvälisestä tilanteesta sekä käyttää sitä tekosyynä vaarallisille uusille toimille kärjistyvässä selkkauksessa.

Tähän päätöslauselmaan ei kuulu muun muassa sitä näkökohtaa, että nykyinen kansainvälinen tilanne sekä Kaukasuksen tilanne aiheutuvat Yhdysvaltojen ja Naton (sen hyökkäykseen perustuva strateginen toiminta ja laajentuminen Venäjän rajalle) uudesta kilpavarustelusta ja kansainvälisten suhteiden sotilaallistumisesta. Lisäksi uusia Yhdysvaltojen tukikohtia ja ohjuksia tuodaan Eurooppaan, ja tämä manner militarisoituu enemmän. On muistettava myös Jugoslaviaa vastaan tehty hyökkäys ja sen hajottaminen sekä Serbian Kosovon maakunnan itsenäisyyden tunnustaminen kansainvälisen oikeuden ulkopuolella, hyökkäykset Afganistania ja Irakia vastaan ja niiden valloittaminen. Kyse on lyhyesti sanoen imperialismista (ja kapitalistien välisistä ristiriidoista).

Jotkut teistä kehottavat kunnioittamaan kansainvälistä oikeutta, alueellista koskemattomuutta, itsemääräämisoikeutta, suvereniteettia ja valtioiden itsenäisyyttä. Kyseessä ovat samat henkilöt, jotka tukivat Jugoslaviaa ja Irakia vastaan tehtyjä hyökkäyksiä. Tämä on tekopyhää!

Tie rauhaan ja ihmiskunnan tulevaisuuden suojelemiseen varmistetaan Portugalin perustuslain 7 pykälän 2 ja 3 momentin periaatteiden mukaisesti.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen, että oman ryhmäni tarkistus hyväksyttiin. Pyysimme Venäjän ja Georgian viranomaisia antamaan tietoja vihollisuuksien aikana pudotetuista rypälepommeista, jotta miinanraivaustoimia joudutetaan.

Parlamentti on tuominnut voimankäytön ja katsoo, että Kaukasuksen konflikteja ei voida ratkaista väkivallalla. Miinojen nopea raivaus estää tulevat siviiliuhrit.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Äänestin tarkistuksen 2 ja 5 puolesta, sillä katson, että Venäjä pyrkii eri keinoja käyttämällä palauttamaan entisen Neuvostoliiton aikaisemmat aluerajat. Venäjä on osoittanut Georgiassa harjoittamiensa toimien vuoksi, että se on valmis valloittamaan ja miehittämään itsenäisen valtion kyseisellä alueella asuvien kansalaistensa oikeuksien puolustamisen varjolla. Katson, että EU:n on päätöslauselmassaan selkeästi otettava kantaa Venäjän laajentumista koskeviin suunnitelmiin erityisesti Baltian maiden osalta.

Äänestän 27 kohdan toista lausetta vastaan, koska haluan todeta, että EU ei voi eikä sillä ole oikeutta päättää, onko Georgia edelleen Natoon liittymistä koskevassa prosessissa. Voimme vain todeta sen tosiasian, että

Nato vahvisti 3. maaliskuuta 2008, että Georgialla on mahdollisuus liittyä kyseiseen järjestöön. Itsenäisen Georgian valtion on kuitenkin tehtävä päätös siitä.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Hyvät naiset ja herrat, äänestin Georgian tilannetta koskevan päätöslauselman puolesta. En tehnyt sitä siksi, että se olisi täydellinen päätöslauselma. Minulla ei ole epäilystäkään, että päätöslauselmamme voisi olla parempi. Epäroin, tuenko päätöslauselmaluonnosta.

Epäilyni heräsivät Martin Schulzin vuoksi juuri ennen äänestystä. Hän pahoitteli, että päätöslauselmassa ei arvosteltu Georgian presidenttiä. Tämä hämmästyttävä lausunto sai minut vakuuttuneeksi siitä, että päätöslauselma olisi voinut olla paljon huonompi ja että Venäjälle myönteiset tahot olisivat voineet tuhota sen. Martin Schulz aliarvioi parlamentin yhtenäisyyttä Kaukasuksen kriisin osalta. Nyt on selvää, että Euroopan parlamentin olisi pitänyt pitää ylimääräinen istunto Georgiasta aikaisemmin. On harmillista, että emme esittäneet kantaamme neuvoston kokouksen aikana. On myös harmillista, että emme esittäneet ratkaisumallemme ja näkökantojamme yhteen kokoontuneille jäsenvaltioiden johtajille.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, kun Venäjää vastaan otetaan yksiselitteinen kanta ja kun Eurooppa pyrkii ratkaisemaan konfliktin, Eurooppa-neuvosto ja parlamentin enemmistö aloittaa kehityksen, joka on yhtä vaarallinen kuin se, joka ajoi mantereen ensimmäiseen maailmansotaan.

Tämä kehityskulku aiheutuu huonosti valmistellusta laajentumisesta itään, joka vie meitä lähemmäs konfliktialueita, kuten Balkania ja Kaukasusta. Mitkä olisivatkaan Irakin ja Iranin rajalla sijaitsevan Turkin liittymisen seuraukset? Hallituksemme avasivat Pandoran lippaan, kun ne tunnustivat Serbian Kosovon maakunnan itsenäisyyden. Tämä asetti kyseenalaiseksi Georgian alueellisen koskemattomuuden lisäksi Euroopan valtioiden – sekä idässä että lännessä – koskemattomuuden.

Jos käy niin kuin sosialistit, liberaalit ja vihreät haluavat, että Georgia liittyy Naton jäseneksi ja Lissabonin sopimuksen hallitseman Euroopan unionin jäseneksi, niin kansakuntamme joutuisivat konfliktiin Venäjän kanssa.

Brysselin Eurooppa merkitsee sotaa. Kiinan nousun ja islamilaisen uhan vuoksi on tärkeämpää kuin koskaan aikaisemmin rakentaa toisenlainen Eurooppa, suvereenien kansallisvaltioiden Eurooppa, joka yhdistyy Venäjään kulttuurisiteillä, jotka perustuvat kreikkalaiseen ja kristilliseen perintöömme.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisinä puheenjohtajavaltio Ranskan nopeita toimia, jotta Georgian ja Venäjän välinen konflikti saadaan ratkaistua. Vaikka Tbilisin hallinnon sotilaallista sitoutumista Etelä-Ossetiaan voidaan kritisoida, Moskovan hallinnon suorittamat vastatoimet ovat suhteettomat ja niillä rikotaan Georgian alueellista koskemattomuutta. Pyydän, että Euroopan parlamentti lähettää selkeän viestin Venäjän johdolle, että sen toimia ei voida hyväksyä. Äänestin siksi päätöslauselman puolesta.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) On täysi syy antaa humanitaarista apua Georgian väestölle sekä tuomita sotilaallinen väliintulo alueelle, joka ei ollut kiistan kohteena, sekä myös Venäjän käyttämät rypälepommit. Ne näkökohdat, joita vastustan tässä päätöslauselmassa koskevat Georgian puolelle menemistä sekä siinä olevia pyrkimyksiä rangaista ja eristää Venäjä sekä ympäröidä se Natolla, koska se tunnusti Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden.

Suuri osa nykyisen Euroopan valtioista syntyi, kun ne irtautuivat toisesta valtiosta, antoivat yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen ja saivat lopulta muiden valtioiden tunnustuksen. Suurin osa Euroopan valtioista syntyi vuoden 1830 jälkeen, erityisesti vuosien 1918 ja 1991 jälkeen. Kosovo on kaikkein tuorein esimerkki. Ei ole mitään syytä julistaa, että Kosovon synty on poikkeuksellinen, tai teeskennellä, että tämä on viimeinen kerta, kun luodaan uusi valtio.

Se ei ole koskaan viimeinen kerta. Uusia valtioita syntyy niin kauan kuin on alueita, joiden asukkaat pitävät hallitusta hyödyttömänä tai jopa uhkaavana, ulkomaisena valtana. Meidän on tunnustettava se, että Abhasian ja Etelä-Ossetian asukkaat eivät halua olla Georgian alaisuudessa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Venäjä on tärkeä EU:lle energiantoimittajana sekä vastapainona Yhdysvaltojen maailmanherruudelle. Näiden sekä myös uskottavuuden vaarantumista koskevien syiden vuoksi EU:lla on tärkeä tehtävä toimia puolueettomana välittäjänä Georgian ja Venäjän välillä.

Entiseen Neuvostoliittoon kuuluneissa valtioissa, kuten Ukrainassa, on hyvin suuri venäläisväestö. Sen vuoksi on helppo ymmärtää, miksi Kremlin hallinto katsoo, että sillä on erityinen vastuu näistä venäläisryhmistä.

EU voisi tukea sellaisen ratkaisun aikaansaamista, jonka kaikki osapuolet voivat hyväksyä. Se voisi esimerkiksi puhua venäläisten etnisten vähemmistöjen oikeuksien puolesta Neuvostoliiton jälkeisellä aikakaudella, mikä olisi yhdenmukaista Euroopan unionin monesti toistettujen ihmisoikeustavoitteiden kanssa. Tämän mielessä pitäen kannatan erityisessä huippukokouksessa aikaan saatua kantaa ja vastustan Yhdysvaltojen "vasallivaltioita" koskevaa asennetta, minkä vuoksi äänestin päätöslauselmaa vastaan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Yhteisessä päätöslauselmassa tuetaan EU:n politiikkaa. EU käyttää hyväkseen Kaukasuksen kriisiä. Tämä on pyrkimys tehostaa EU:n interventiota ja läsnäoloa tällä tärkeällä alueella. Se ehdottaa rauhanrakentajan naamion takaa useita toimenpiteitä, jotta helpotetaan sen aseman lujittamista ja asioihin puuttumista Kaukasuksella. Päätöslauselma on provokatiivinen, koska siinä ei tuomita Euroopalle ja Natolle myönteisen Georgian hallituksen raakaa hyökkäystä ja tuhansien siviilien murhaa. Siinä pikemminkin tarjotaan kaikki mahdollinen tuki Georgian politiikalle ja sen liittymiselle Natoon. Etelä-Ossetian ja Abhasian irtautumispyrkimysten tuomitseminen on naurettavaa tekopyhyyttä, kun otetaan huomioon Jugoslavian jakaminen ja EU:n hiljattain tekemä päätös Kosovosta.

Euroopan parlamentin päätöslauselma vaikuttaa olevan EU:n, Yhdysvaltojen ja Venäjän konfliktien vyyhdin ja kilpailun keskellä lähes samanlainen toimi kuin Yhdysvaltojen politiikka, koska siinä otetaan yksipuolinen asenne Venäjää vastaan, jotta saadaan parempi neuvotteluasema Euraasian markkinoiden ja hyvinvointia tuottavien resurssien jakamiseksi.

Tämän konfliktin pahentuminen sekä imperialistien kilpailu ja Venäjän pyrkimykset parantaa asemaansa imperialistisessa pyramidissa aiheuttavat uuden vaaran Kaukasuksen kansoille sekä laajemmalle alueelle. Kansat voivat ja niiden on liityttävä imperialistien vastaiseen taisteluun.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin kuten koko Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto Kaukasuksen tilannetta koskevaa päätöslauselmaa vastaan, koska siinä tarkastellaan kriisiä Bushin politiikan ja tarkoituksenmukaisuuden vääristävän linssin läpi. Päätöslauselman pahin ja kaikkein provosoivin näkökohta on itse asiassa se, että siinä ei kritisoida millään tavoin Georgian pääministeri Saakašvilin opportunistisia toimia. Hän aloitti kriisin, jotta hän ei olisi suuttuttanut yhdysvaltalaisia suojelijoitaan. Euroopan parlamentin enemmistön kannassa vastustetaan suoraan sitä, mitä samat poliittiset voimat kannattivat kuusi kuukautta sitten Kosovon tapauksessa.

Kaukasuksen alueesta ei saada vakaata, jos noudatetaan Yhdysvaltoja tukevaa politiikkaa. Yhdysvallat sulkee silmänsä todelliselta tilanteelta ja harjoittaa itse kaksinaismoraalista politiikkaansa.

Ioan Mircea Pașcu (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistuksen 2 puolesta, koska en pidä hyväksyttävänä, että rajoja voidaan muuttaa sillä verukkeella, että "pidetään huolta" vähemmistöistä naapurivaltioissa. Äänestin myös sen puolesta, että mainitaan, että Georgialle luvattiin Naton jäsenyys Bukarestin huippukokouksessa ja että se on oikealla tiellä seuraavista syistä:

- a. On tosiseikka, että Georgialle annettiin vakuutus, että siitä voi tulla Naton jäsen ja että tämä merkittiin virallisesti Bukarestin Naton huippukokouksen lopulliseen julkilausumaan;
- b. Ainakin yksi tärkeä eurooppalainen johtaja on sanonut – Venäjää vastaan äskettäin käydyn sodan aikana – että Georgian Natoa koskevat pyrkimykset täytetään;
- c. EU on sitoutunut takaamaan Georgian turvallisuuden, itsenäisyyden ja alueellisen koskemattomuuden EU:n ja Georgian välisen Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa tehdyn kumppanuussopimuksen nojalla. Koska EU ei voi toteuttaa tätä – sitä ei ole luotu kyseistä tehtävää varten – ainoa toimielin, joka voi tehdä tämän, on Nato. Suurin osa EU:n jäsenvaltioista on myös Naton jäseniä.

Béatrice Patrie (PSE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin päätöslauselma ei ole täydellinen, mutta sitä on tuettava, koska siinä vahvistetaan, että Eurooppa toimii yhtenäisesti Georgian tilanteen ratkaisemiseksi.

Tämä monimutkainen kriisi osoittaa, miten tärkeää on, että EU kehittää kunnollisen Kaukasuksen aluetta ja Venäjää koskevan alueellisen strategian. EU:n pitäisi siksi esittää ajatus kansainvälisen konferenssin pitämisestä. Sellainen oli Helsingin konferenssi, mikä johti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokoukseen vuonna 1975.

Tällä hetkellä on vältettävä se, että EU:n ja Venäjän välisen kumppanuuden tiivistämistä koskevien neuvotteluiden lykkääminen estää tarpeellisen tasapainoisen vuoropuhelun Venäjän kanssa. Tässä vuoropuhelussa käsitellään kaikkia yhteistä etua koskevia kysymyksiä, kuten demokraattisia arvoja ja energia-asioita.

Tässä yhteydessä on sääli, että Euroopan parlamentti ei vaadi selkeämmin energiastrategiamme uudelleentarkastelua. Tällä ja hankintalähteidemme ilmoitetulla monipuolistamisella voidaan edistää uusiutuvien energialähteiden ja energiasäästön kehittämistä.

Gilles Savary (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää Euroopan parlamentin Etelä-Ossetian ja Abhasian tapahtumia koskevan päätöslauselman vuoksi, koska parlamentti suhtautui epäjohtomukaisesti Kosovon yksipuoliseen itsenäisyysjulistukseen normalisoidusta ja demokratisoituneesta Serbiasta.

Euroopan parlamentti ei katsonut aiheelliseksi antaa samanlaista päätöslauselmaa Kosovosta samojen kansainvälistä oikeutta ja kansallisten rajojen koskemattomuutta koskevien periaatteiden mukaisesti, mihin se vetoaa tänään, kun se tuomitsee sen, että Moskovan hallinto tunnustaa Ossetian ja Abhasian itsenäisyyden. Tiedämme kaikki, miksi näin on. Emme halua kritisoida läntisiä valtioita – jotka nopeasti tunnustivat Kosovon yksipuolisen ja laittoman itsenäisyysjulistuksen – koska ne toteuttivat samanlaisia toimia, joista nyt oikeutetusti syytämme Venäjää.

Vaikka Georgian ja Venäjän hallituksen sotilaalliset aloitteet pitää tuomita jyrkästi ja asian ratkaisemiseen olisi pyrittävä diplomaattisia teitä ja kansainvälisen sovittelun perusteella, Euroopan unioni ei voi sallia sitä, että se suhtautuu kahdenlaisten sääntöjen politiikalla ”jäädettyihin konflikteihin” kylmän sodan jälkimainingeissa.

Mikään ei olisi pahempaa mantereemme turvallisuudelle kuin se, että Euroopan unioni sekoittaa liittoutumat ja uskollisuuden ”rikollisuutta aiheuttavalle” George Bushin hallituksen politiikalle tässä ja muissa osissa maailmaa.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka päätöslauselmassa on monia näkökohtia, joita voin kannattaa – kuten Etelä-Ossetian ja Abhasian lopullinen asema ja kehotus Venäjän joukoille vetäytyä Georgian alueelta – siinä on myös monia kielteisiä näkökohtia.

EU:lla voisi olla hyödyllinen tehtävä siviilitarkkailijoiden tarjoamisessa ja humanitaarisen avun antamisessa. Se ei kuitenkaan saisi pyrkiä hyödyntämään Georgian kriisiä omien tavoitteidensa vuoksi siten, että se kehottaisi vahvistamaan puolustus- ja turvallisuuspolitiikkaansa, käyttäisi ETT:n alaisia valvoja tai kannattaisi hylättyä Lissabonin sopimusta. Lisäksi oli pettymys, että ilmaisu ”Georgia on edelleen matkalla kohti [Naton] mahdollista jäsenyyttä” poistettiin äänestyksestä. Pidättyäydin siksi äänestämästä tässä asiassa.

Glenis Willmott (PSE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on tyytyväinen tähän päätöslauselmaan. Siinä osoitetaan EU:n jäsenvaltioiden vahva ja selkeä yhtenäisyys neuvostossa ja Euroopan parlamentissa tästä tärkeästä kysymyksestä. Suremme traagista ihmishenkien menetystä tässä konfliktissa ja tuomitsemme molemminpuoliset väkivallanteot. Tuemme toimia, joilla edistetään kestävää rauhaa, humanitaarisen avun antamista uhreille ja jälleenrakennustyötä.

Pidättyäydimme äänestämästä 27 kohdan toisesta lauseesta, sillä haluamme tehdä selväksi, että tämä on päätöslause, jolla pyritään ratkaisemaan Georgian tilanne. Keskustelu tulevasta jäsenyydestä ulkopuolisessa järjestössä, kuten Natossa, vain häiritsisi tätä tärkeää asiaa.

Tuemme voimakkaasti päätöslauselmassa esitettyä kehotusta varmistaa konfliktin ratkaiseminen pysyvästi EU:n ajamalla kuusikohtaisella sopimuksella. Kehotamme myös Venäjää toimimaan päättäväisesti, jotta aseleposopimuksessa sovitut ehdot täytetään ja jotta EU:n ja Venäjän kumppanuussopimusta koskevia neuvotteluja voidaan jatkaa.

Vladimír Železný (IND/DEM), kirjallinen. – (CS) Äänestin tyhjää Euroopan parlamentin Georgian tilannetta koskevasta päätöslauselmasta. En suinkaan halunnut asettaa kyseenalaiseksi Georgian kantaa, vaan päinvastoin, olisin siten hyväksynyt Venäjän suorittamat epäasialliset ja aggressiiviset toimet. Kuten usein viime aikoina, jotkut eurofederalistiset jäsenet ovat pyrkineet käyttämään väärin Georgian konfliktia ja pyytäneet, että Lissabonin sopimus ratifioidaan ajoissa. Tämä oli epäasiallista, ja sen vuoksi pidättyäydin äänestämästä.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Syyskuun 1. päivänä järjestetty ylimääräinen Eurooppa-neuvoston kokous osoitti EU:n yhtenäisyyden ja vahvisti sitä. Tämä merkitsee edistystä vuoteen 2003 verrattuna, jolloin Irakin tilanne herätti kysymyksiä EU:n yhtenäisyydestä.

Euroopan on jatkossakin ilmaistava solidaarisuutensa ja päättäväisyytensä, jotta Venäjä noudattaa kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä menettelyitä. Päätöslauselmassa, josta äänestämme tänään,

korostetaan, että Euroopan ja Venäjän kumppanuuden on perustuttava eurooppalaisen yhteistyön perustavanlaatuisen sääntöjen keskinäiseen kunnioittamiseen.

Venäjä rikkoo edelleen tulitaukosopimuksen tiettyjä ehtoja. Näihin toimiin on vastattava yhtenäisellä poliittisella ja taloudellisella painostuksella, jotta Venäjä vetää kaikki joukkonsa Georgian alueelta ja vähentää sotilaallista läsnäoloaan Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa.

Välittömien toimien toteuttaminen on tärkeää, jotta varmistetaan jatkuva avunanto konfliktin vuoksi siirtymään joutuneille uhreille. Näihin huolestuttaviin tapahtumiin, joihin Venäjä syyllistyi, pitää vastata yhtenäisellä eurooppalaisella ratkaisumallilla. Jotta Eurooppa voisi ehkäistä tämänkaltaisia haasteita tulevaisuudessa, sen on löydettävä vaihtoehtoisia energialähteitä sekä lujitettava Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, joka vahvistetaan Lissabonin sopimuksessa.

- Yhteinen viitekehys Euroopan sopimusoikeudelle (B6-0374/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin oikeudellisten asioiden valiokunnan päätöslauselman puolesta. Yleinen viitekehys on tärkeä oikeudelliselle kehitykselle, ja me emme vielä tiedä, mikä sen muoto on. On erittäin tärkeää, että parlamentille ja kaikkien maiden sidosryhmille ja oikeusjärjestelmille tiedotetaan laajasti kaikesta tulevasta kehityksestä.

- Mietintö: Proinsias De Rossa (A6-0289/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Vaikka tällä mietinnöllä on monimutkainen otsikko, se koskee vuonna 2001 tehtyä kantelua komission toiminnassa ilmenneestä hallinnollisesta epäkohdasta, joka liittyy siihen, että Saksan hallitus ei pannut kunnolla täytäntöön työaikadirektiiviä. Euroopan oikeusasiamies välitti asian Euroopan parlamentille erityiskertomuksella.

Erityiskertomuksen välittäminen Euroopan parlamentille on viimeinen merkittävä keino, jota oikeusasiamies voi käyttää, kun hän etsii kansalaisen kannalta tyydyttävää vastausta. Vetoamusvaliokunnan puolesta laatimassani mietinnössä tuetaan Euroopan oikeusasiamiehen päätöstä. Päätöksen mukaan sitä, että komissio ei käsitellyt vetoamuksen esittäjän kantelua lähes kahdeksan vuoden ajanjakson aikana, voidaan pitää hallinnollisena epäkohtana.

Tässä mietinnössä ei käsitellä työaikadirektiivin sisältöä, ja siten tarkistus, jossa kyseisen direktiivin sisältö otettiin esiin, on tämän mietinnön kannalta merkityksetön.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietintö, joka koskee sitä, että komissio kieltäytyi tarkastelemasta saksalaisen lääkärin kantelua Saksan työaikaa koskevan työlaeja sääntöjen rikkomisesta tuo esille syvät luokkaerot EU:ssa. Komissio toimii nopeasti, kun pääomaa koskevat intressit ovat vaakalaudalla. Se pakottaa jäsenvaltioita noudattamaan yhteisen lainsäädäntöä. Jos työntekijät valittavat oikeuksiensa rikkomisesta, komissio ei ota kanteluita huomioon.

Komission provosoiva asenne on luonnollista seurausta EU:n epäsuositusta politiikasta, jolla edistetään työväenluokan paluuta keskiajan työoloihin Euroopan monopolien kannattavuuden turvaamiseksi. Tässä yhteydessä neuvoston työllisyysministerit hyväksyivät viime heinäkuussa tarkistuksen EU:n työaikadirektiiviin. Tämä työntekijöiden vastainen toimi jakaa työajan aktiiviseen ja tehottomaan aikaan. Viimeksi mainittua ei pidetä palkallisena työaikana. Työnantajat voivat sen perusteella pitää työntekijöitä töissä 13 tuntia päivässä ja 65 tuntia viikossa ilman mitään ylityökorvauksia.

Työväenluokan ja työntekijöiden oikeuksia ei varmisteta kantelemalla komissiolle. On edistettävä ja tehostettava luokkien taistelua pääomaa ja EU:ta vastaan tällaisen politiikan kumoamiseksi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kesäkuun lista katsoo, että työaikaa olisi säänneltävä kansallisella tasolla. Tätä mietintöä ei pitäisi sen vuoksi käsitellä Euroopan parlamentissa, vaikka siinä muodollisesti tarkastellaan, miten komissio käsiteli rikkomistapausta.

Toissijaisuusperiaate on tässä asiassa erittäin tärkeä. Sitä ylistetään jokaisessa mahdollisessa tilaisuudessa. Kun Euroopan parlamentin enemmistö käsittelee yksityiskohtia, toimimme täysin päinvastaisesti, mitään ei voida jättää jäsenvaltioille. Työaikadirektiivillä rikotaan selvästi toissijaisuusperiaatetta. Valtioilla on erilaisia yritys rakenteita. Joillain on raskasta jalostusteollisuutta, toisilla taas kevyttä teollisuutta. Joissain on paljon matkailua ja kausityöteollisuutta, ja julkinen sektori on järjestetty eri tavoin. Sen vuoksi on täysin epäasianmukaista yrittää säännellä koko EU:n työaikoja, eikä siihen ole mitään syytä. Tätä kannattavat katsovat, että EU:ssa olisi muussa tapauksessa ongelmia sosiaalisen polkumyynnin kanssa. Tämä on erittäin

vakava syytös niitä valtioita vastaan, jotka olemme hyväksyneet EU:n jäseniksi. Kaikki täyttävät Kööpenhaminan kriteerit ja kaikki ovat oikeusvaltioita, joissa on oikeus järjestäytyä ammatillisesti.

EU yrittää jälleen tällä mietinnöllä puuttua työaikaa koskevaan kysymykseen, joka on jäsenvaltioiden vastuulla. Äänestimme mietintöä vastaan toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Voin tukea Proinsias De Rossan mietintöä ja toivon, että komissio ottaa täysin huomioon oikeusasiamiehen suositukset oikeusvaltiota koskevista näkökohdista ja hyvän hallinnon periaatteista.

- Mietintö: Iratxe García Pérez (A6-0325/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivipuolueen kollegani tuemme täysin naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaa periaatetta. Olemme samaa mieltä joistakin mietintöön sisältyvistä näkökohdista, kuten tarpeesta edistyä paremmin naisten ja miesten palkkaerojen alalla, naisten yrittäjyyden edistämisestä, sekä niiden kansallisen tason toimintalinjojen merkityksestä, joilla pyritään edistämään työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista. Kuten naisasioista vastaava varjoministerimme sanoi, ”konservatiivinen lähestymistapa sukupuolten tasa-arvoon perustuu uskoon yhtäläisistä mahdollisuuksista ja tasapuolisesta oikeudellisesta, kaupallisesta, sosiaalisesta ja poliittisesta kohtelusta”.

Olemme kuitenkin huolestuneita mietinnössä esitetyistä tietyistä näkökohdista, kuten kehotuksesta luoda uusia oikeusperustoja EU:n lainsäädäntöön sekä kehotuksesta päättää toimintalinjojen kuulumisesta kokonaan yhteisön toimivaltaan. Emme voi myöskään hyväksyä mietinnössä esitettyä ajatusta paljon kuluja aiheuttavan ”Euroopan tasa-arvoinstituutin” perustamisesta. Kyseisten asioiden on kuuluttava jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Näiden syiden vuoksi päätimme pidättäytyä äänestämästä tästä mietinnöstä.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta. Se perustui espanjalaisen kollegani Iratxe García Pérezin naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaan mietintöön. Meidän on varmistettava enemmän kuin koskaan aikaisemmin tämän kysymyksen kaksi ulottuvuutta. Yhtäällä on varmistettava tasa-arvo kaikilla toimintalinjoilla (sukupuolten valtavirtaistaminen) ja toisaalla kohdennettujen toimien käyttöönotto naisiin kohdistuvan syrjinnän vähentämiseksi. Näihin toimiin kuuluvat tiedotuskampanjat, hyvien käytäntöjen vaihtaminen, vuoropuhelu kansalaisten kanssa ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevat aloitteet. Kaikki aiheet ovat tärkeitä: palkkaerot, osallistuminen päätöksentekoon ja julkisiin päätöksiin, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen ja naisiin kohdistuva väkivalta. Sukupuolten tasa-arvo on merkittävä kysymys, jota varten on jo tehty paljon. Edistysmielisten humanististen poliittisten voimien on kiinnitettävä siihen täysi huomionsa, ja siitä olisi keskusteltava kaikkialla mukaan lukien kulttuurienvälisessä vuoropuhelussa.

Koenraad Dillen, Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Joskus on onnellisia ja jopa huvittavia yhteensattumia. Tänäään, kun käsittelemme naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaa vuosikertomusta – samana ajankohtana kuin Ranskan puheenjohtajuuskausi – voimme käyttää tilaisuutta hyväksemme ja ottaa esille marginaalisen mutta hyvin viihdyttävän seikan, jota voidaan pahimmillaan pitää hienotunteisuuden puutteena ja parhaimmillaan naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan periaatteen täydellisenä soveltamisena, mikä tarkoittaa, että sukupuolten välillä ei harjoiteta syrjintää.

Muutama päivä sitten paljon tiedotusvälineiden huomiota saaneen Nicolas Sarkozyn puheenjohtajuuskauden alussa Euroopan parlamentin jäsenille annettiin lahjoja. Lahjaksi annetussa kansiossa oli muun muassa solmio.

Kolmasosa Euroopan parlamentin 785 jäsenestä on naisia. Eikö heillä ollut oikeutta pieneen henkilökohtaiseen lahjaan, vai pitääkö meidän päätellä, että myös naisten olisi käytettävä solmiota?

Edelleen vaikuttaa siltä, että kun käydään suuria keskusteluja naisten asemasta ja roolista poliittisessa elämässä, moukkamaisuus on vielä yleisempää kuin kohtelias käytös.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Emme voi äänestää naisten ja miesten tasa-arvoa vuonna 2008 koskevan mietinnön puolesta, koska siinä yritetään vakuuttaa, että joustavien työsuhteiden ja sosiaalisten etujen vähentäminen ja kaupallistaminen on työväenluokan perheelle välttämätön paha, jotta naiset sopeutuvat työ- ja perhe-elämän sovittamista koskevaan EU:n politiikkaan.

Oikeaksi osoitettuja naisten ja miesten palkkaeroja koskevia näkökohtia ei käsitellä eikä niitä poisteta. Sen sijaan esitetään pelkkiä kehotuksia kansainvälisestä palkkatasa-arvopäivästä. Ehdotetut toimenpiteet sukupuolta koskevien stereotyyppien torjumisesta, yhtäläisestä osallistumisesta päätöksentekoon, sukupuoleen perustuvan kaikenlaisen väkivallan poistamisesta ja niin edelleen, ovat askel oikeaan suuntaan. Ne jäävät kuitenkin toiveajatteluksi niin kauan kuin perimmäinen syy näiden edellytysten olemassaololle ja säilymiselle – eli kapitalistinen järjestelmä – on olemassa. Se luo ja pahentaa syrjintää ja tasa-arvon puutetta.

Todellinen tasa-arvo edellyttää taistelua vallan tasapainon muutoksesta. Tällaisella toiminnalla suositetaan työntekijöitä ja lakkautetaan EU:n strategia. Pääoman tavoittelua ja työnantajien vastuuttomuutta vastaan pitäisi taistella. Mikään toimenpide ei ole tehokas, ellei kussakin valtiossa vahvisteta kansanliikettä ja aseteta tavoitteita olennaisesta muutoksesta aina vallankäytön tasolle saakka.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Iratxe García Pérezin naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia vuonna 2008 koskevan mietinnön puolesta, koska katson, että naisten ja miesten välisten erojen vähentäminen on olennaista, jotta luodaan oikeudenmukaisempi yhteiskunta. Erojen vähentäminen on myös ratkaisevaa Euroopan unionin talouskasvun, hyvinvoinnin ja kilpailukykyyn kannalta.

Haluaisin toistaa esittelijän ehdotuksen, jolla pyritään vahvistamaan Euroopan unionin sukupuolten tasa-arvoa koskevaa lainsäädäntöä. Huolimatta tällä alalla toteutetuista toimista Euroopan tasolla ei ole edistytty merkittävästi. Edistys on ollut heikkoa aloilla, jotka koskevat naisten ja miesten palkkaeroa, naisten osallistumista päätöksentekoon, naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista, koulutuksen ja elinikäisen oppimisen saatavuutta tai työ-, perhe- ja henkilökohtaisen elämän yhteensovittamista.

Olen kuitenkin pahoillani, että tarkistus 1 hyväksyttiin. Siinä poistettiin tärkeä viittaus siitä, että komission ja neuvoston on luotava selkeä oikeusperusta naisiin kohdistuvan kaikenlaisen väkivallan muotojen torjumisesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä korostetaan yhteiskunnassa esiintyviä syrjinnän muotoja ja keskitytään erityisesti työtä, palkka, köyhyyttä, eläkkeitä ja uudistuksia koskeviin kysymyksiin. Siinä käsitellään myös naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja naisilla käytävää kauppaa koskevia kysymyksiä, koulutusta ja ammatillista koulutusta, puutteellisia sosiaalisia palveluita, lapsia ja huollettavia koskevien hoitopalveluiden saatavuutta ja edistetään naisten seksuaalista terveyttä ja lisääntymisterveyttä.

Vielä on kuitenkin joitakin ristiriitaisuuksia, esimerkiksi silloin, kun työllisyyden alan toimiin tekemä ehdotuksemme hylättiin, mutta toinen ehdotus naisille tärkeiden näkökohtien turvaamisesta hyväksyttiin. Viittaan seuraavaan ehdotukseen, joka sisältyy nyt Euroopan parlamentin lopulliseen päätöslauselmaan: ”pyytää siksi jäsenvaltioita ryhtymään tehokkaisiin toimiin, joilla varmistetaan sosiaalisten normien noudattaminen ja oikeuksien turvaaminen eri toimialojen työpaikoilla takaamalla työntekijöille ja erityisesti naisille kohtuulliset tulot sekä oikeuden työturvallisuuteen ja -terveyteen, sosiaaliseen suojeluun ja ammatilliseen järjestäytymiseen ja edistämällä miesten ja naisten epätasa-arvon poistamista työelämässä”.

Äänestimme siksi mietinnön puolesta, vaikka pahoitlemme, että muut myönteiset ehdotukset hylättiin.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kesäkuun lista suhtautuu erittäin kielteisesti kaikenlaiseen syrjintään. EU on arvojen unioni, ja jäsenvaltioiden on suhtauduttava kaikkiin yhteiskuntaryhmiin oikeudenmukaisesti ja yhdenvertaisesti.

Mietintöön sisältyy kuitenkin ehdotus, johon suhtaudumme erittäin kielteisesti, eli se, että Euroopan parlamentti kehottaa komissiota ja neuvostoa tekemään päätöksen maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita koskevan politiikan kuulumisesta kokonaan yhteisön toimivaltaan. Näitä kysymyksiä pitäisi käsitellä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Mietintöön sisältyy monia näkemyksiä siitä, miten sukupuolten välinen tasa-arvo saavutetaan. Ehdotettuihin toimiin kuuluvat työmarkkinapoliittiset toimet, tiedotuskampanjat, kansalaisten kanssa käytävä keskustelu, kiintiöt, palkkaerojen poistaminen, erityisesti koulutuksen alalla työhön liittyvän erottelun torjumista koskevat toimet sekä itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten äitiyteen liittyvien järjestelyiden parantaminen. Tässä mietinnössä pidetään myönteisenä Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamista sekä kehoitetaan yhteisön toimielimiä ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kansainvälinen palkkatasa-arvopäivä.

Miesten ja naisten välisen tasa-arvon on oltava kaikkien jäsenvaltioiden tavoite. Näiden tavoitteiden saavuttamista koskevat poliittiset toimet on kuitenkin määriteltävä kansallisella tasolla. Kansainvälistä koordinoitua, joka on toivottavaa, pitäisi soveltaa maailmanlaajuisesti mieluiten Yhdistyneissä Kansakunnissa. Päätimme siksi äänestää tätä mietintöä vastaan.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tuen yleisesti ottaen suurinta osaa mietinnön sisällöstä. Ongelmia aiheuttaa kuitenkin 9 kohta. Katson, että 9 kohdan sanamuoto olisi pätevä, jos todetaan, että aborttia koskevaa kysymystä harkittaessa olisi noudatettava kansallisia lainsäädäntömenettelyitä.

Irlannilla on pöytäkirja tästä asiasta Maastrichtin sopimuksessa, ja aborttia koskeva kysymys ei kuulu EU:n toimivaltaan. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava oma lainsäädäntönsä tällä alalla, ja parlamentin on siksi noudatettava toissijaisuusperiaatetta. Valitettavasti on todettava, että teksti ei ole tarkka tästä asiasta.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Iratxe García Pérezin mietinnössä käsitellään monia tärkeitä kysymyksiä, jotka koskevat sukupuolten tasa-arvoa, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja perusoikeuksia. Yksi kysymys, ihmiskauppa, on kasvava huolenaihe koko Euroopassa, ja sen uhriksi joutuu henkilöitä EU:n ulko- ja sisäpuolella. Tällaisen vakavan järjestäytyneen rikollisuuden torjuminen edellyttää rajatylittävää ja eri viranomaisten toimintaa. On selvää, että EU:lla on tällä alalla keskeinen tehtävä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Vaikka sukupuolten tasa-arvoa koskevassa kysymyksessä on edistytty Euroopassa, olemme vielä kaukana tasa-arvon täydellisestä toteutumisesta. Mietinnössä korostetaan lukuisia aloja, jotka edellyttävät komission toimia, kuten työpaikkojen laatua ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevia parempia välineitä. Haluaisin myös tukea kehotusta jäsenvaltioille ratifioida viipymättä Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastainen yleissopimus. Äänestin Iratxe García Pérezin mietinnön ”naisten ja miesten tasa-arvo – 2008” puolesta.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti mietintöön ”naisten ja miesten tasa-arvo – 2008” ja tuen suurta osaa sen sisällöstä.

Pidättäydyin kuitenkin äänestämästä lopullisessa äänestyksessä, koska tarkistus 2 hylättiin. Mielestäni tarkistuksen sanamuoto oli alkuperäisen kohdan sanamuotoa parempi.

Eluned Morgan (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Sillä pyritään torjumaan sukupuolten tasa-arvon puutetta. On selvää, että naisilla ei ole samanlaisia mahdollisuuksia kuin miehillä edistyä urallaan. Työssäkäyvät äidit eivät voi koskaan tasapainottaa työ- ja perhe-elämää ilman tehokkaampia vanhempien oikeuksia sekä miehille että naisille.

Kannatan tästä syystä täysin kehotuksia vanhempainvapaan keston lisäämisestä, kannusteiden käyttöönotosta isien kannustamiseksi vanhempainvapaan pitämiseen ja joustavista työoloista. Ainoastaan tällaisilla oikeuksilla voimme torjua sukupuolten tasa-arvon puutetta. Naiset eivät ikinä ole todella tasa-arvoisia, ennen kuin miehet ottavat vastuuta lastenhoidosta ja kodista, aivan kuten minun loistava aviomieheni. Hän tekee ruokaa ja käy kaupassa, mutta hän ei sijaa vuodetta kovin hyvin.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) PSE-ryhmän varjoesittelijänä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa äänestin tämän mietinnön puolesta, koska pidän sitä erittäin tärkeänä naisten ja miesten yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi työmarkkinoilla. Haluaisin tässä yhteydessä korostaa 42 kohdan merkitystä. Siinä kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan monia laadullisia mittareita sekä luotettavia, vertailukelpoisia ja tarpeen mukaan käytettävissä olevia sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastoja Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian täytäntöönpanon seuranta varten.

Kun otetaan huomioon, että yksi ratkaisevista tekijöistä työllisyyden lisäämiseksi on työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, haluaisin myös mainita 34 kohdan, jossa komissiota kehoitetaan keräämään ja levittämään parhaita käytäntöjä, jotka koskevat tehokasta tasapainoa työ- ja yksityiselämän välillä.

Lydia Schenardi (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti luulee varmaan, että sen jäsenet kärsivät Alzheimerin taudista. Joka vuosi melkein samaan aikaan annetaan kaksi eri mietintöä. Yksi ihmisoikeuksista Euroopan unionissa ja toinen naisten ja miesten tasa-arvosta.

Ensimmäisen mietinnön sisältö voi vaihdella hieman vuodesta toiseen, mutta samaa ei voi sanoa toisesta.

Tästä voi vakuuttua, kun lukee edelliset mietinnöt, Piia-Noora Kaupin vuonna 2007 ja Edite Estrelan vuonna 2006 laatiman miesten ja naisten tasa-arvoa koskevan mietinnön. Niihin sisältyvät samat haasteet, samat tulokset tasa-arvon puutteesta ja samat suositukset. Voidaanko tästä päätellä, että asiassa ei ole edistytty? Ei, koska paikallisella, kansallisella ja Euroopan tasolla on edistytty asioissa, jotka koskevat työllisyyttä ja naisten osallistumista päätöksentekoon.

Kyse on siitä että me eurokraatit – naisten oikeuksia puolustavien eturyhmien, kuten European Women's Lobby, yllyttäminä – emme ole tyytyväisiä edistykseen. Nämä eturyhmät haluavat yhä enemmän tasa-arvoa, jopa samankaltaisuutta miesten ja naisten välillä, aivan järjettömyyteen saakka.

Pitääkö meidän toivoa tällaista pakotettua tasa-arvoa, joka toteutetaan pakollisilla kiintiöillä, jotka ovat syrjiviä ja nurkkakuntaisia?

En usko. Ei ole pakko käydä sukupuolten välistä taistelua.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Iratxe García Pérezin laatima naisten ja miesten tasa-arvoa vuonna 2008 koskeva mietintö oli periaatteessa myönteinen. Siihen sisältyi paljon tärkeitä näkökohtia naisten (ja miesten) mahdollisuuksista yhdistää työ- ja perhe-elämä sekä avokätisten vanhempainetuuksien merkityksestä.

Olisi ollut parempi, että siinä ei olisi ollut niin paljon tyhjää puhetta ja toistoja. Vaikeampi seikka oli 4 kohta, jolla pyritään luomaan EU:n tason selkeä oikeusperusta kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Tässä tavoitteessa, aivan kuin luonteeltaan rajatylittävää ihmiskauppaa koskevassa tavoitteissa, ei ole mitään vikaa. Kuitenkin tässä kohdassa tavoitteena on, että politiikka kuuluu kokonaan yhteisön toimivaltaan. Tämä ala on pääasiallisesti kansallisen toimivallan piirissä, joten tämä seikka on huolestuttavampi.

Syy äänestämättä jättämiseeni oli kuitenkin 6 kohdan toinen lause, jossa kehoitetaan soveltamaan kiintiöitä. En haluaisi tällaisia toimia kansallisella tasolla enkä missään nimessä Brysselin sanelupolitiikkana.

- Mietintö: Eva-Britt Svensson (A6-0199/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivipuolueen kollegani tuemme täysin naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaa periaatetta. Me tuemme mietinnön 1 kohdassa korostettua perusperiaatetta: ”korostaa, että on tärkeää antaa naisille ja miehille samat mahdollisuudet kehittyä yksilöinä sukupuolesta riippumatta”.

Me katsomme kuitenkin, että tämä mietintö on liian ohjaileva ja että sen lähestymistapa ja päätelmät ovat liian lujaotteiset. Emme katso, että EU:lla pitäisi olla enemmän toimivaltaa tällä alalla. Jäsenvaltiot ovat vastuussa näistä asioista koskevista päätöksistä.

Emme hyväksy johdanto-osan I kohdan lähestymistapaa, jossa todetaan: ”katsoo, että sukupuolistereotyyppioita sisältävä mainonta ilmentää siten toistaen eriarvoisia valtasuhteita”. Tällaiset näkökohdat eivät edistä tervettä keskustelua tasa-arvosta. Emme voi myöskään tukea muun muassa johdanto-osan F ja G kappaleiden lähestymistapaa. Mietintöön sisältyvät ”nollatoleranssia” koskevat kehotukset ovat liian epämääräisiä. Jos ne hyväksytään, voi tämä johtaa huonoon lainsäädäntöön.

Näiden syiden vuoksi päätimme äänestää tätä mietintöä vastaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Eva-Britt Svenssonin mainonnan ja markkinoinnin kielteisiä vaikutuksia miesten ja naisten tasa-arvoon koskevan mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että on kehitettävä mainontaa koskevat käytännönsäännöt. Niiden on oltava sovellettavissa kaikissa jäsenvaltioissa ja niillä on varmistettava miesten ja naisten välisen tasa-arvon periaate sekä torjuttava sukupuolta koskevia stereotyyppioita.

Katson, että mainonta ja markkinaviestintä ovat vaarallisia sukupuolta koskevien stereotyyppien välittäjiä. Katson myös, että niillä rajoitetaan miesten ja naisten vapautta eri tavoin ja eri rooleilla koko elämän ajan ja että niillä on kielteinen vaikutus naisten ja miesten rooliin yhteiskunnassa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eva-Britt Svenssonin, Euroopan parlamentin ruotsalaisen jäsenen, joka kuuluu Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän/Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmäämme, mietinnön ansiosta olemme voineet ottaa yleisesti myönteisen asenteen siihen, miten mainonta vaikuttaa naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon.

Kuten esittelijä mainitsee, mainonnan tarkoituksena on vaikuttaa jokaiseen meistä, sekä miehiin että naisiin. Elämässä tekemiimme valintoihin vaikuttavat monet tekijät, kuten yhteiskuntaluokka, johon kuulumme, sukupuoli, kuvat ja käsitykset, jotka meille on muodostunut sukupuolesta sekä sukupuoliroolit, jotka esiintyvät koulutuksessa, tiedotusvälineissä ja mainonnassa.

Tämän vuoksi on tärkeää torjua sukupuolta koskevia stereotyyppioita, joita esiintyy yhä edelleen yhteiskunnassamme huolimatta monista yhteisön sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevista ohjelmista.

Kuten mietinnössä mainittiin, koulutusjärjestelmällä on perustavanlaatuista merkitystä lapsen kriittisen ajattelun kehittämiseksi kuvien ja yleensäkin tiedotusvälineiden suhteen sekä markkinoinnissa ja mainoksissa jatkuvasti esiintyvien sukupuolistereotyyppien vahingollisten vaikutusten ehkäisemisessä.

Myönteisiä toimia parhaiden käytäntöjen edistämiseksi tarvitaan. Niistä annetaan esimerkkejä Euroopan parlamentin päätöslauselmassa, joka on nyt hyväksytty.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Päätin, että äänestyksestä pidättäytymistäni voidaan pitää kantana, joka parhaiten ilmaisee tämän mietinnön epäyhtenäistä sisältöä. Selvemmin sanottuna kyse on todellisesta ongelmasta, johon on vastattu mielestäni riittämättömästi. Ei riitä, että todetaan, että ”sukupuolta koskevat stereotyyppit on poistettava”.

En usko, että kyse on tasa-arvopalkintojen antamisesta tiedotusvälineiden ja mainonnan ammattilaisille, kun ne noudattavat sukupuolten välistä tasa-arvoa, mihin viitataan mietinnössä (9 ja 27 artikla). Meidän pitäisi pikemminkin laatia yhteisön lainsäädäntöä ja ohjelmia, jotta kyseiset palkinnot olisivat tarpeettomia. Päivittäiseen elämään vaikuttavat mainonnan eri muodot ovat todellisuutta, ja niillä on syvä ja välitön sosiaalinen ja kulttuurinen vaikutus, joten näihin toimiin tarvitaan yhtenäiset ja johdonmukaiset oikeudelliset puitteet.

Tästä syystä, kuvaavilla viittauksilla (kuten Eva-Britt Svenssonin mietinnöllä) kyseisiin ajankohtaisiin ja tärkeisiin asioihin ei ole pystytty esittämään vakuuttavia näkökantoja. Niillä ei pystytty perustelemaan myönteistä äänestystä. Niillä ei ole myöskään vastattu konkreettisesti ja soveltamiskelpoisella tavalla harkittuihin ratkaisuihin.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) Katson, että mainonta on tehokas väline identiteetin, arvojen, uskomusten ja asenteiden muokkaajana ja että sillä on kiistaton vaikutus yleiseen käytökseen. Toisaalta hallitsemattomalla mainostamisella voi olla haitallisia vaikutuksia naisten – kun on kyse seksuaalisten palvelujen mainostamisesta sanomalehdissä – sekä teini-ikäisten ja syömishäiriöille alttiiden itseluottamukseen.

Meidän on varmistettava, että lapsiamme suojellaan haitallisilta vaikutuksilta ja tässä yhteydessä ei pidä aliarvioida koulujen ja opetuksen tehtävää. Kannatan myös ehdotusta, että komission ja jäsenvaltioiden olisi kehitettävä mainonnan käytäntösäännöt, jotka perustuvat miesten ja naisten tasa-arvoa koskevaan periaatteeseen.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Äänestin Eva-Britt Svenssonin mietintöä vastaan ryhmämme linjan mukaan.

Tämä siksi, että vaikka naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttavaa markkinointia ja mainontaa koskeva mietintö käsitti paljon hyviä ajatuksia, joita ehdottomasti tuen mm. lasten mediakriittisyyden ja sukupuolten stereotyyppioita kyseenalaistava opettaminen, meni mietintö mielestäni kokonaisuudessaan liian pitkälle. Ehdotukset mainonnan käytäntösääntöjen luomisesta EU-tasolla ja sellaisen valvontaelimen perustamisesta, johon kansalaisilla on mahdollisuus valittaa mainonnan ja markkinoinnin sukupuolistereotyyppioista, edustavat juuri sitä holhouspolitiikkaa, joka herättää vihaa EU:ta kohtaan.

Markkinointi ja mainonta ovat tärkeä osa tiedottamista, ja eri valmistajien tuotteiden kilpaillessa markkinoilla, on mainonnassa luonnollisesti käytettävä huomion kiinnittäviä seikkoja. Mielestäni markkinoinnin ja mainonnan sääntöjen luominen kuuluu kuitenkin kansalliselle tasolle, ja mediakriittisyyden ja sukupuolistereotyyppien terve kyseenalaistaminen lähtee kasvatukselta.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen, että tämä mietintö hyväksyttiin. Siinä korostetaan markkinoinnin ja mainonnan roolia sukupuoleen perustuvien stereotyyppien synnyssä ja ylläpitämisessä ja ehdotetaan useita keinoja niiden torjumiseksi.

Tietoisuuden lisäämistä koskevien toimien kehittäminen on minusta myönteistä erityisesti lasten osalta, sillä he ovat erityisen haavoittuva ryhmä. Tiedotusvälineiden sukupuolta koskeville stereotyyppioille altistuminen hyvin nuorena edistää merkittävästi naisten ja miesten elinikäisen epätasa-arvon ylläpitämistä. Siten on tärkeää kehittää lasten kriittistä ajattelua kuvien ja yleensäkin tiedotusvälineiden suhteen.

Olen myös samaa mieltä siitä, että markkinoinnilla ja mainonnalla on hyvin suuri vastuu siinä, että syömishäiriöistä kärsivien ihmisten määrä on lisääntynyt. Siksi niissä olisi toimittava varovaisemmin naispuolisten roolimallien valinnassa.

On kuitenkin sääli, että tukea ei annettu ehdotukselle, jolla pyrittiin nimenomaan sisällyttämään sukupuolta koskevat stereotyyptit olemassa oleviin tai tuleviin käytännesääntöihin, joilla annettiin kyseisten alojen ammattilaisille vastuu siitä, että sitoumuksia noudatetaan.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Eva-Britt Svenssonin mainontaa koskevan mietinnön puolesta, sillä mainonta on edelleen syrjivää.

Sukupuoleen perustuvat stereotyyptit ovat edelleen suuri ongelma yhteiskunnassa huolimatta toimenpiteistä, joita on toteutettu niitä vastaan. Erityisesti mainoksissa on taipumus ylläpitää miehiä ja naisia koskevia vanhanaikaisia stereotyyppioita. Etenkin lapset ja nuoret samaistuvat mainosten hahmoihin ja omaksuvat niissä esiintyvät kliseet. Tämä pitäisi estää, jotta nuoret voisivat suhtautua käytännönläheisemmin sukupuolten tasa-arvoa koskevaan kysymykseen. Mielestäni erityiset sukupuolten tasa-arvoa koskevat koulutusohjelmat olisivat hyvä alku, ja ennen kaikkea on tärkeää, että jotain tehdään kaikkialla oppikirjoissa esiintyville stereotyypioille.

Yhteenvetona voidaan sanoa, että mainonta vaikuttaa kansalaisten päivittäiseen elämään, ja sen on siksi tarjottava hyvä esikuva. Mietinnössä edistetään sitä, että sen asettamat tavoitteet saavutetaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Parlamentissa on paha tapa tuottaa valiokunta-aloitteisia mietintöjä vähäpätöisistä asioista sekä asioista, joihin pitäisi oikeastaan soveltaa toissijaisuusperiaatetta. Toisin sanoen, EU:n olisi vältettävä puuttumista asioihin, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuteen ja jotka ratkaistaan paremmin kansallisella tasolla.

Mietintöä ei voida hyväksyä siinä muodossa, kun se hyväksyttiin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan enemmistöllä.

Haluaisin korostaa, että olemme tietenkin huolissamme mainonnasta välittyvistä sukupuolta koskevista stereotyypioista.

Vastustamme tietenkin seksuaalisten palveluiden mainostamista, koska sillä vahvistetaan stereotyyppioita siten, että naisia pidetään objekteina.

Haluamme tietenkin suojella lapsiamme mainoksilta, joissa yllytetään väkivaltaan ja sukupuoleen perustuvaan syrjintään ja niin edelleen.

Olemme tietenkin tietoisia eettisten ohjeiden ja käytännesääntöjen merkityksestä, mutta komissio ei voi asettaa niitä jäsenvaltioille.

Mainonnassa on kunnioitettava meille tärkeitä arvoja. Mainonnan on voitava olla olemassa ja toimia roolissaan markkinataloudessa ilman, että sitä syytetään kaikesta pahasta, kuten tässä mietinnössä.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Päätöslauselmaesitykseen sisältyy monta erilaista ajatusta ja toivetta. Haluaisimme kuitenkin korostaa, että Euroopan parlamentti ei voi ratkaista mitään ongelmia tällä alalla ja että EU:n tason lainsäädäntö ei ole oikea tapa edetä asiassa.

Katsomme, että tietoisuuden lisääminen ja keskustelu jäsenvaltioissa on tapa, jolla voimme onnistua poistamaan seksuaalisten palvelujen mainonnan sanomalehdistä. Kuluttajien ostoboikottia koskevan uhan vuoksi sanomalehdet voivat kieltäytyä kyseisistä mainoksista ja pornografia voidaan poistaa hotelleista. Se edellyttää, että yleinen mielipide rakennetaan ruohonjuuritasolta. Sitä ei saada aikaan EU:n tason toimilla.

Olemme itsetutkiskelun jälkeen äänestäneet mietinnön puolesta kokonaisuudessaan. Haluaisimme kuitenkin korostaa, että päädyimme tähän, koska uskomme, että monet mietintöön sisältyvät arvot ja kehotukset ovat välttämättömiä, mutta mielipiteemme eroavat tavasta saavuttaa ne.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Eva-Britt Svenssonin mietintöön, jossa käsitellään sitä, miten markkinointi ja mainonta vaikuttavat naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon. Tämän päivän mainonnan kansainvälinen luonne vaatii yhteisiä eurooppalaisia ponnisteluja, joilla mainostajia kannustetaan pääsemään eroon sukupuolta koskevista stereotyypioista. Itsesääntelymenettelyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa ovat jo melko tiukat, ja toivon, että muut jäsenvaltiot toteuttaisivat samanlaisia toimia. Äänestin siksi mietinnön puolesta.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä esitetään erittäin hyvin, minä ajankohtana on vähennettävä markkinoinnin ja mainonnan kielteistä vaikutusta miesten ja naisten väliseen tasa-arvoon: lapsen sosiaalistumisen ensimmäisinä vuosina.

Stereotyyppien ja ennakkoluulojen muodostuminen varhaisessa iässä edistää vahvasti sukupuoleen perustuvaa syrjintää. Sillä on välitön vaikutus naisten ja miesten epätasa-arvon lisääntymiseen koko elämän ajan.

Tietotulvaa tuskin voidaan ehkäistä lasten keskuudessa. Tämän vuoden alussa Romaniassa tehdyssä tutkimuksessa osoitetaan, että mainosten suurin kuluttajaryhmä on kuusivuotiaat lapset.

Kannatan ajatusta perustaa kansallisia tiedotusvälineiden valvontaelimiä, joissa on erityinen sukupuolten tasa-arvoa koskeviin kysymyksiin keskittynyt yksikkö, mutta on tärkeää, että niillä on kaksi tehtävää: sukupuoleen liittyvien kuvien säännöllinen ja järjestelmällinen seuranta tiedotusvälineissä sekä tiedotusta koskeva pakollinen seuranta. Jos meillä ei ole sitovia toimia, aloitteemme ovat hyödyttömiä.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Äänestin hyvän mietinnön puolesta. Se koskee tärkeää asiaa, mainontaa ja markkinointia, joilla on paljon valtaa, koska niillä on ratkaiseva vaikutus seksistisiin stereotyyppoihin.

Euroopan unionin kaikkien toimielinten pitäisi luoda menettelyjä sen varmistamiseksi, että näitä välineitä käytetään myönteisesti naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelun edistämiseksi sekä totuudenmukaisen kuvan välittämiseksi naisista.

On syytä mainita erityisesti kaikkien viranomaisten sitoumus poistaa naisiin kohdistuva väkivalta ja se, mikä merkitys mainonnalla ja markkinoinnilla pitäisi olla tässä prosessissa.

On tunnustettava, että monet asiantuntijat pyrkivät tähän, mutta tässä mietinnössä korostetaan, että vielä on paljon tehtävää. Meidän on siksi otettava käyttöön mekanismeja, joilla varmistetaan, että näitä edellytyksiä noudatetaan ja että käytössä on resursseja, joilla tarjotaan tehokas vastaus valituksen aiheisiin.

Uudella Euroopan tasa-arvoinstituutilla pitäisi olla tarpeeksi resursseja seurata tarkasti kuvia ja kieltä sekä poistaa väkivaltaiset kuvat ja sellaiset kuvat, joissa hienovaraisesti vihjaillaan, että naiset ovat objekteja, joita voidaan valvoa ja omistaa ja että he voivat sen vuoksi joutua hyökkäyksen kohteeksi.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Eva-Britt Svenssonin mietintö aiheutti paljon päänsärkyä ennen äänestystä. Alkuperäisessä muodossaan mietintö oli täynnä yleistyksiä ja omasta mielestäni ylilyöntejä. Siinä sekoitettiin yhteen tiedotusvälineet ja mainonta, käytössäännöt ja lakiesitykset, itsesääntely ja uudet viranomaiset.

Äänestyksen jälkeen mietintö oli kuitenkin täysin erilainen. Suurimmat ylilyönnit karsittiin, ja jäljelle jäi kohtuullinen ongelmanasettelu, jonka mukaan mainontaan liittyy joskus, mutta ei aina, karrikointia ja sukupuolistereotyyppioita. En usko, että on ollenkaan ongelmallista ilmaista huolta siitä, millaisen kuvan lapset ja nuoret tytöt saavat esimerkiksi erittäin laihoista naisista. Mietintöön sisältyi jonkin verran sosialistisia näkökantoja, mutta ongelma on todellinen eikä ideologinen. Siksi äänestin lopulta mietinnön puolesta.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestän tätä valiokunta-aloitteista mietintöä vastaan, koska sillä häiritään liikaa sanavapautta ja se haikahtaa sensuurille. Kaikkia mainonnan oikeutusta ja etiikkaa koskevia näkökohtia säännellään jo kansallisella tasolla. EU:lla ei ole mitään tehtävää mielipidevapauden monimuotoisuuden ja mainonnan vapauden valvomiseksi. Onneksi tämä on vain valiokunta-aloitteinen mietintö.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin tämän päätöslauselman hyväksymisen puolesta.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan yhteistyöllä sekä kompromisseilla mietinnölle saatiin laajempaa tukea. Tämän mietinnön tavoitteena oli soveltaa lainsäädäntöä kaikille elämänalueille, vaikka siinä on tiettyjä keskitettyjä toimia. Olen kuitenkin toisaalta varma, että jos Euroopan parlamentin jäsenet voivat edistää ja tukea yhteistä hyvää, niin meillä on moraalinen velvollisuus toimia näin. Meillä on velvollisuus pyytää kieltoa seksistisille kuville, joilla poljetaan naisten ihmisarvoa. Pyyntö siitä, että nuorille annetaan tiedotusvälineistä opastusta ja ohjausta, on myös osa tätä strategiaa.

Mietinnössä viitataan myös lasten suojeluun. Mainokset, joiden sisältö on väkivaltainen tai seksuaalinen, voivat vaikuttaa lapsiin vakavasti ja luoda epärealistisia mielikuvia. Joka tapauksessa meidän pitäisi olla valppaita. Yhdelläkään EU:n direktiivillä ei voida muuttaa miesten ja naisten luonnetta. Ennen kuin voimme vaatia lopettamaan sukupuolta koskevat stereotyytit, sosiologien ja psykologien on tutkittava perusteellisesti, miten tällä vaikutetaan tuleviin sukupolviin.

Riippumattomien asiantuntijoiden tutkimuksia ei usein julkaista, sillä ne ovat monesti ristiriidassa poliittisten näkemysten kanssa. Luonnonlakeja ei voida muuttaa parlamentin päätöslauselmalla. Päinvastoin, jos parlamentti haluaa, että sitä kunnioitetaan, sen olisi otettava paremmin huomioon luonnonlait.

Tämä mietintö markkinoinnin ja mainoksien vaikutuksesta naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon ei ole asianmukainen, vaan siinä avataan useita ongelmia, joita parlamentin olisi vältettävä.

Vladimír Železný (IND/DEM), kirjallinen. – (CS) Äänestin mietintöä ja suurinta osaa esitetyistä tarkistuksista vastaan. Niillä pyritään suunnitellulla ja yhtenäisellä tavalla kuutta painopistealaa käyttäen saavuttamaan naisten ja miesten tasa-arvo mainonnan alalla. Niissä käsitellään myös sitä, miten mainonta edistää ja vahvistaa tietynlaisia syrjiviä stereotypioita, joilla on kielteinen vaikutus naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon.

Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska se uhkaa ja aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia alalla, jolla vallitsevat huomattavan yksilölliset ja erilaiset kulttuurit eri jäsenvaltioissa. Jotain, mitä yhdessä valtiossa voidaan pitää kiusallisena tai mahdottomana hyväksyä voidaan jossain toisessa valtiossa pitää hauskana tai huvittavana. Jos Euroopan laajuisella lainsäädännöllä pyritään säätelemään kahden sukupuolen esittämistä mainonnassa, luotaisiin jonkinlainen tasalaatuinen ja steriili stereotypia. Tässä mietinnössä annetaan kokonaisvaltaisia toimintaehdotuksia, jotka ulottuvat EU:n toimivaltaa pidemmälle. Jäsenvaltioilla on itsesääntelyelimiä, kuten mainosneuvostoja, joiden välityksellä kansalliset mainosyritykset vähitellen luovat ja mukauttavat hyväksyttäviä malleja mainontatoimille.

Mainonta on erityisten kansallisten ominaispiirteidensä vuoksi itsesääntelylle sopiva ala. Siten siinä välittyvät hienovaraisemmin kansalliset kulttuuriperinteet, tavat ja mallit. Tähän ei saisi koskaan puuttua yhtenäisellä ja tasalaatuisella ulkopuolisella lainsäädännöllä. Siten voitaisiin perusteellisesti vahingoittaa mainontaa, joka on hyvin oikeutettu ja tärkeä kansallisten talouksiemme ala.

- Eläinten kloonaukset (B6-0373/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä päätöslauselma seuraa tärkeää keskustelua eläinten kloonauksesta elintarviketuotantoa varten ja sen mahdollisista vaikutuksista karjakantojen geneettiseen monimuotoisuuteen, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä ympäristöön. On selvää, että vielä tässä vaiheessa on monia epäilyksiä ja niukasti tutkimuksia sekä selkeitä ja täsmällisiä päätelmiä sen vaikutuksista. Siten nämä toimet uhkaavat maataloustuotannon mainetta Euroopan unionin valtioissa.

Tästä syystä Euroopan parlamentti päätti maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan ehdotuksen perusteella kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksia, joilla kielletään eläinten kloonaukset elintarviketuotantoa varten, kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten kasvattaminen, kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavan lihan tai maitotuotteiden markkinoille saattaminen ja kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten sekä kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavan lihan ja maitotuotteiden tuonti.

Ehdotus vaikuttaa olevan tässä vaiheessa asianmukainen, ja siinä otetaan huomioon ennalta varautumisen periaate, joten me päätimme äänestää sen puolesta.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolesta antamani ääni perustuu seuraaviin uskonopillisiin ja käytännön syihin. Ensinnäkin kaikenlainen, sekä ihmisten että eläinten, kloonaukset rikkoo kristillisiä periaatteita ja uskonoppia, johon Euroopan kansanpuolueen doktriini perustuu.

Eettisestä näkökannasta on edelleen keskusteltava, ja kiistanalaisia kysymyksiä on selkeytettävä. Käytännöllisten syiden kannalta emme voi vielä täsmälleen määrittää kloonauksen vaikutuksia.

Lisäksi on olemassa kysymys siitä, että emme voi tutustua ja seurata näiden eläinperäisten tuotteiden alkuperää, kun ne saatetaan kaupalliseen järjestelmään. Katson tästä syystä, että tällä hetkellä on parasta kieltää eläinten kloonaukset elintarviketuotantoa varten.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kun otetaan huomioon tieteellinen epävarmuus ja eettiset kysymykset, kannatan täysin kehoitusta, että komission on tehtävä ehdotuksia, joilla kielletään eläinten kloonaukset elintarviketuotantoa varten.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Katson, että eläinten kloonaukset elintarviketuotantoa varten aiheuttaa erilaisia riskejä sekä ihmisten terveydelle että eläinten hyvinvoinnille. En ole vakuuttunut, että tämänkaltaisen teknologian käyttöönotto kulutusta koskeviin tarkoituksiin olisi hyödyllinen Euroopan kansalaisille. Sen vuoksi äänestin myönteisesti siitä, että eläinten kloonaukset elintarviketuotantoa varten kielletään.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen eläinten kloonausta koskevasta keskustelusta. Pidättäydyin äänestämästä eläinten kloonausta elintarviketuotantoa varten koskevan päätöslauselman lopullisessa äänestyksessä, koska minulla on joitain huolenaiheita siitä, että tässä päätöslauselmassa ehdotetaan suoraan kieltämistä.

Tähän mennessä ongelmia on aiheuttanut kloonauksen eläinten hyvinvointia koskevat vaikutukset, ja niihin on vastattava. Elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia kysymyksiä ei vaikuta syntyvän.

Tarvitsemme kuitenkin täsmällisempiä ja tieteellisiä tietoja ja neuvoja ennen kieltämisspätöstä. Odotan siksi mielenkiinnolla komission ehdotuksia tällä alalla ottaen huomioon EFSA:n (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen) ja EGen (luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän) suositukset.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Ainoastaan 12 vuotta sitten uusi tekniikka, jolla on ilmeisesti yhteyksiä suuriin kuolleisuuslukuihin ja huomattaviin kärsimyksiin, yllätti maailman kloonatulla Dolly-lampaalla. Kaupan ala hieroo jo käsiään ja unelmoi ”terveellisestä” kloonatusta sianlihasta, johon lisätään omega-3-rasvahappoja. He väittävät, että tämä eläinrääkkäys hyödyttää myös sikoja, jotka ovat ehkä terveempiä kloonauksen ansiosta. Kasvattajatkin tietysti hyötyvät, koska heidän taloudelliset tappionsa vähenevät.

Koko asia on huolestuttava samoin kuin useat ja monenlaiset geeniteknologian houkutukset, joiden vuoksi monet viljelijät ovat joutuneet perikatoon, koska siemeniä ei voitu käyttää uudelleen eikä heillä ollut enää varaa ostaa lisää. On myös muistettava kokonaisten karjojen äkilliset ja epäluonnolliset kuolemantapaukset, kun ne söivät geneettisesti muunnettua rehua.

Radioaktiivisen säteilyn ja geeniteknologian pitkäaikaisia vaikutuksia ei ole vielä varmistettu riittävän tehokkaasti, ja on mahdotonta arvioida kloonauksen tai edes risteytyksen vaikutuksia. Miten kävisi, jos kloonatuille eläimille syötetään muuntogeenistä rehua? Mitä vaikutuksia sillä olisi ihmisiin? Frankenstein vaanii ovella. Sen vuoksi äänestän tällä kertaa ehdotusta vastaan.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten on ajankohtainen kysymys tällä hetkellä. En yleisesti ottaen vastusta kloonausta tieteellistä tutkimusta ja eläinjalostuksen kehittämistä varten. Eläinten hyvinvointia ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevissa kysymyksissä kuitenkin vastustan sitä, että kloonatut eläimet joutuvat ravintoketjuun.

Tutkimukset ja aikaisemmat kokemukset ovat osoittaneet, että kloonatut eläimet ovat alttiimpia sairauksille ja että niiden elinikä on lyhyempi. En halua asettaa tieteen esteeksi, mutta on selvää, että emme ole vielä täysin tietoisia kloonauksen vaikutuksista ja seurauksista eläinten hyvinvoinnin ja ihmisten kulutuksen kannalta.

Juuri tästä syystä olisi pantava täytäntöön selkeät kriteerit ja valvonta, jotta varmistetaan, että kloonatut eläimet eivät joudu ravintoketjuun. Ymmärrän, että tämä on arka aihe, mutta uskon, että meidän pitäisi olla asiassa varovaisia. Tuotteiden laadun, eläinten hyvinvoinnin ja ympäristönäkökohtien pitäisi olla edelleen ensisijainen tavoitteemme elintarvikkeiden tuotannossa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestän Neil Parishin esittämän eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten koskevan päätöslauselman puolesta. Olen samaa mieltä ehdotuksen taustalla olevista syistä ja siinä käsitellyistä asioista.

On totta, että aikaisemmin ”vallankumouksellisiin” innovaatioihin on suhtauduttu epäilevästi ja niistä on saatu hyötyä vain keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. On myös totta, että tämän päätöslauselman tavoite voi kuulua tähän kategoriaan. Meidän on kuitenkin tarkasteltava vakavasti eläinten kloonauksen aiheuttamia vaaroja elintarvikkeiden tarjonnalle: elintarvikkeiden turvallisuudelle, kloonattujen eläinten hyvinvoinnille ja näiden eläinten geneettiselle ja eläinjalostukselliseen monimuotoisuudelle. Nämä näkökohdat ovat selvästi sidoksissa toisiinsa. Pidän sen vuoksi tätä aloitetta myönteisenä ja luotan edelleen, että toimia toteutetaan ihmisten terveyden suojelemiseksi ja että kuluttamiemme elintarvikkeiden korkeaa laatua sekä eläinten hyvinvointia pidetään yllä.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. EU:n jäsenvaltioiden kuluttajia on suojeltava heidän terveydelleen aiheutuvilta kielteisiltä vaikutuksilta. Niitä voivat mahdollisesti aiheuttaa elintarviketuotantoa varten kloonatut tuotteet. Ennalta varautumisen periaatetta on sovellettava asianmukaisesti. Parlamentti korostaa korkealaatuisen maatalouden monia etuja, ja kannatan niitä.

Tästä huolimatta olen yllätynyt surullisesta tosiasiasta, että parlamentti äänesti eläinten kloonausta vastaan, mutta tukee ihmisten kloonausta tutkimustarkoituksiin, joissa tehdään kokeita ihmisalkioiden kantasoluilla. Seitsemänneistä tutkimuksen puiteohjelmasta rahoitetaan jo kyseisiä ihmisen kloonausta koskevia hankkeita. Tuhoamme ihmiselämää tutkimustarkoituksia varten.

Näitä kokeita rahoitetaan myös veronmaksajien rahoista. Niitä rahoitetaan myös valtioissa, joiden lainsäädännön mukaan kloonaukset ovat rikos. Vaikuttaa siltä, että Euroopan lainsäätäjät keskittyvät enemmän eläinten kloonaukseen elintarviketuotantoa varten kuin ihmisten suojelemiseen tieteelliseltä tutkimukselta.

(Istunto keskeytettiin klo 13.10 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

11. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

13. EU:n pakotteiden arviointi osana EU:n ihmisoikeustoimia ja -politiikkaa (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Hélène Flautre ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö EU:n pakotteiden arvioinnista osana EU:n ihmisoikeustoimia ja -politiikkaa (2008/2031(INI)) (A6-0309/2008).

Hélène Flautre, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov syytti Bernard Kouchneria "sairaasta mielikuvituksesta", kun hän puhui Venäjän vastaisista pakotteista. Tein työtä juuri tämän "mielikuvituksellisen toimen" vuoksi, kun laadin mietintöä. Haluaisin kiittää komissiota ja neuvostoa, jotka olivat täysin käytettävissä ja erittäin avuliaita.

Mitä asioita nykyisessä keskustelussa pakotteista käsitellään? Periaatteessa kahta seikkaa: ensimmäinen on kritiikki, jota esitetään pakotteiden käytöstä kansainvälisen näyttämön pahantekijöitä kohtaan eli niitä tahoja kohtaan, jotka yrittävät estää strategisia etunäkökohtia. Kyseessä ovat poliittiset pakotteet, jotka kuuluvat kahdenlaisten sääntöjen politiikkaan. Toinen on kritiikki, jonka mukaan pakotteet eivät ole tehokkaita, koska niillä on lähinnä vääristäviä vaikutuksia ja ne pystytään kiertämään. Niitä ei pitäisi siten soveltaa. Tämän mietinnön tarkoituksena ei ole lisätä pakotteita tai vaatia ankarampia seuraamuksia tai hylätä pakotteita. On tärkeää, että voidaan todeta kaikki ne ehdot, joiden perusteella pakotteet ovat tehokkaita. Tämän mietinnön tavoite on itse asiassa tarkastella niitä kaikista näkökulmista.

Miten niiden tehokkuutta mitataan? Suhteessa siihen, mikä on tavoitteemme. Ihmisoikeuksien, kansainvälisen oikeuden tai humanitaarisen oikeuden loukkauksien vuoksi tavoitteemme on oltava se, että pakotteiden kohteeksi joutuneiden käyttäytymistä muutetaan. Tämä on olennainen seikka. Pakotteet eivät merkitse rangaistusta eivätkä Euroopan rikoslainsäädännön soveltamista kansainvälisellä tasolla. Pakotteet ovat poliittisesti arkaluontoinen väline. Niiden soveltaminen on erittäin vaativaa. Pakotteilla pyritään muuttamaan käytäntöjä ja käyttäytymistä.

Euroopan unioni suhtautuu hyvin haluttomasti siihen, että pakotteita määrätään kaikkialle. Sillä on tällä hetkellä käytössä 31 pakotejärjestelmää kolmansia valtioita tai yhteisöjä vastaan. Kyseessä ovat lähinnä asevientikiellot sekä kohdennetut pakotteet, joilla pyritään vaikuttamaan mahdollisimman paljon niihin tahoihin, joiden käytökseen halutaan vaikuttaa. Samalla pyritään rajoittamaan mahdollisimman tarkasti kielteisiä humanitaarisia vaikutuksia. Nämä ovat lähtökohtaisesti melko myönteisiä toimia, mutta en voi tässä yhteydessä puuttua asiaan enempää. EU jatkaa toimiaan ilman, että se olisi milloinkaan tehnyt vaikutusta koskevaa tutkimusta. Meillä ei ole siten keinoja arvioida, miten pakotteillamme voidaan ratkaista kriisejä ja edistää ihmisoikeuksia.

Tämän mietinnön tarkoituksena on siis edistää avoimempaa Euroopan pakotepolitiikkaa, joka on tehokkaampi ja siten vakuuttavampi.

Ensimmäinen tärkeä toimi on arvioinnin toteuttaminen. Toinen on tehokkaan työmenettelyn omaksuminen. Sitä varten tarvitaan erityistilanteita koskevia ennakoarvioita pakotetoimista, jotta voidaan määritellä kaikkein paras tapa muutoksen aikaansaamiseksi.

Viime päivien aikana on käsitelty EU:n käytössä olevia toimia, joita unioni voi soveltaa esimerkiksi Venäjän viranomaisiin. Voimme tehdä sen myönteisen päätelmän, että esitetty tavoite on selkeä ja että sitä voidaan arvioida käytännössä. Kyseessä on se, että sopimuksen kuutta kohtaa noudatetaan. Näin on toimittava kaikissa tilanteissa. On tärkeää ottaa käyttöön selkeitä vertailukohtia, joiden pitää olla aivan loppuun saakka – mikä merkitsee joskus hyvin pitkää ajanjaksoa – välttämättömiä ja riittäviä edellytyksiä sille, että pakotteet voidaan poistaa. Vertailukohtien on siten oltava realistisia, ja niitä on voitava arvioida objektiivisesti.

Vaikka Kiinalle asetetut pakotteet Taivaallisen rauhan aukion tapahtumien jälkeen ovat täysin oikeutetut, ei pidä ihmetellä sitä, että ne eivät johtaneet mihinkään myönteisiin tuloksiin, koska Euroopan unioni ei asettanut pakotteiden poistamista riippuvaiseksi mistään erityisestä toimesta.

Pakotepolitiikka on aivan liian usein epämääräistä ja joustavaa ja riippuvaista vaikutusvaltaisimpien jäsenvaltioiden poliittisista suuntauksista tai kohteeksi joutuvan osapuolen taloudellisesta tai geopoliittisesta merkityksestä. Euroopan unionin poliittisen uskottavuuden vuoksi ehdotan, että luodaan riippumattomien asiantuntijoiden verkosto avustamaan komissiota sen vaikeassa työssä näissä hankalissa olosuhteissa, koska sillä ei ole siihen lähes ollenkaan resursseja.

Tätä ei saa käsittää väärin. Kyse ei ole siitä, että neuvostolta poistetaan sen poliittiset valtuudet tai komissiolta sen aloiteoikeus. Kyse on siitä, että meillä on varmuus tosiseikkoihin perustuvasta päätöksestä.

Tämä ei ole vielä kaikki. Pakotteet ovat väline. Ne ovat yksi väline muiden joukossa. Viitataan tässä yhteydessä ihmisoikeuksien alivaliokunnan ensimmäiseen kahteen mietintöön. On kehitettävä kokonaisvaltainen ja yhdenmukainen toimintalinja. Pakotteet eivät toimi tehokkaasti, ennen kuin kohdevaltiosta on laadittu ihmisoikeusstrategia. Pakotteista olisi keskusteltava kaikilla tasolla, ja valvontajärjestelmiä, kuten esimerkiksi ihmisoikeuslauseketta, olisi sovellettava täysimääräisesti.

Kaikkiin tiettyä valtiota koskeviin pakotteisiin olisi sisällyttävä näkyvä ja sen vuoksi poliittinen mutta myös konkreettinen tuki ihmisoikeuksien puolustajille kyseisessä valtiossa. Tämä on myös tärkeä näkökohta mietinnössä.

Lopuksi totean, että tässä mietinnössä katsotaan myös, että kaikki tietoisesti tehty ja peruuttamaton ympäristön vahingoittaminen aiheuttaa ihmisoikeusrikkomuksia. Mietinnössä pyydetäänkin tämän sisällyttämistä pakotteiden määräämistä koskeviin syihin. Siinä muistutetaan, että EU:n pakotteita ei määrätä ainoastaan kolmansia valtioita vaan myös luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, kuten palkkasotureita ja monikansallisia yrityksiä, vastaan, kun ne uhmaavat kansainvälistä oikeutta toimimalla lähes rankaisematta. Tässä mietinnössä pyritään lyhyesti sanottuna vastaamaan nykyisiin kansainvälisiin kriiseihin.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvä Hélène Flautre, hyvät naiset ja herrat, haluaisin ensiksi ilmaista arvostukseni parlamentin valiokuntien tekemästä työstä sekä erityisesti Hélène Flautren työstä ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajana.

Tämä on tärkeää työtä, koska ensinnäkin rajoittavien toimien käytön ja ihmisoikeuksien välinen suhde on keskeinen kysymys. Kansainvälisen tason toimijat ovat myös hiljattain kiinnittäneet tähän paljon huomiota, minkä mainitsitte. On syytä muistaa, että yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa rajoittavien toimien yksi tavoite on edelleen demokratian ja oikeusvaltion perusta sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen. On kuitenkin oikeutettua kysyä, kuten me teemme nyt ja te kysyitte mietinnössänne, mikä on kyseisten toimien mahdollinen vaikutus niiden ihmisten perusoikeuksiin, joihin toimilla vaikutetaan. Sen vuoksi, hyvät naiset ja herrat, neuvosto on laatinut asiakirjan rajoittavien toimenpiteiden (pakotteiden) käyttöä koskevista peruseriaateista. Asiakirjassa mainitaan, että on kiinnitettävä huomiota ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamiseen täysimääräisesti ja yhdenmukaisesti kansainvälisen oikeuden velvoitteiden kanssa. Tämä sitoumus on edelleen keskeinen painopistealue.

Ei saa unohtaa, että rajoittavien toimien soveltaminen ei koske ainoastaan ihmisoikeuspolitiikkaa. Se on yksi monista ulko- ja turvallisuuspolitiikan välineistä. Ihmisoikeuksien puolustamisen lisäksi on monia muita tavoitteita, jotka koskevat rauhan säilyttämistä ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistamista, tärkeiden intressien turvaamista sekä unionin turvallisuuden lujittamista, tai yksinkertaisesti, kansainvälisen yhteistyön edistämistä.

Kuten huomautitte, pakotteiden olisi oltava osa tiettyä maata koskevaa kattavaa ja yhdenmukaista lähestymistapaa. Siihen pitäisi samalla kuulua poliittinen vuoropuhelu, kannustimet, ehdollisuus ja muut ulkopoliittikan välineet. Tässä mielessä olen tyytyväinen, että mietinnössä ollaan yhtä mieltä neuvoston kanssa siitä, että kaikkia esitettyjä välineitä, mukaan luettuna rajoittavia toimenpiteitä, pitäisi käyttää joustavasti.

Uskon teidän tietävän, että vertailevaa tutkimusta ei ole helppoa tehdä, kun vertailukohtana käytetään pelkästään eri pakotejärjestelmien ja kunkin maan ihmisoikeustilannetta. On tärkeää, että rajoittavia toimenpiteitä ei sovelleta asiayhteyden ulkopuolella ja että näiden toimien toteuttamisessa ei pidä ajatella, että kaikki sujuu toteutuksessa automaattisesti.

Kun rajoittavia toimia sovelletaan terrorismin torjumiseksi, näillä toimilla pyritään pääasiassa ehkäisemään terroritekoja ja erityisesti näiden tekojen rahoittamista edistäviä toimia. Mainitut luettelot ovat tiedossa, ne julkaistaan aivan kuten ne toimet, mihin ne johtavat.

Yksi tämän järjestelmän jatkumista koskeva edellytys perustuu kahteen pilariin: ensimmäinen on se, että toimien on oltava uskottavia, mikä merkitsee sitä, että luetteloiden ajantasaistamiseen on kiinnitettävä paljon huomiota, jotta niillä voidaan vastata todellisuuteen. Toinen on oikeusvaltioperiaatteen ja siten useiden peruseriaatteiden kunnioittaminen: menettelyiden avoimuus, muutoksenhakumahdollisuus ja oikeuksien puolustaminen.

Tässä keskustelussa – olen pahoillani, että käsittelen asiaa pitkästi, mutta kysymys on hyvin ajankohtainen – on luonnollisesti otettava huomioon tuomioistuimen tänä aamuna antama tuomio. Sen mukaan 3. joulukuuta lähtien kumotaan sen yhteisön varojen jäädyttämistä koskevan lainsäädännön vaikutus, joka otettiin käyttöön turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanoa koskevalla päätöksellä ja jota sovellettiin kahteen kantajaan, koska he eivät voineet saada tietoja siitä, miksi heidät oli sisällytetty terroristeja koskevaan luetteloon. Voimme havaita, että tuomioistuin ei estä neuvostoa toteuttamasta uusia toimia varojen jäädyttämiseksi, kun asianomaiset henkilöt pystyvät saamaan tietoja siitä, miksi he ovat tällaisten toimenpiteiden kohteena, joko sillä hetkellä, kun toimenpide otetaan käyttöön, tai mahdollisimman pian asiasta tehdyn päätöksen jälkeen.

Panemme myös merkille, että tuomioistuimen päätöksessä todetaan, että Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien ensisijaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi. Näiden näkökohtien perusteella asetusta muutetaan 3. joulukuuta mennessä sen jälkeen, kun asiasta on tiedotettu parlamentille.

Hélène Flautren mietinnössä käsitellään erityisesti myös pakotteiden arvioimista koskevia järjestelmiä sekä pyydetään neuvostoa tekemään arvio tai vaikutusten arviointi tätä alaa koskevasta EU:n politiikasta. Haluaisin korostaa, että neuvosto on valmis tähän ja se pyrkii erityisesti siihen, että voidaan vaihtaa kokemuksia ja kehittää kansallisia parhaita käytäntöjä pakotteiden soveltamisesta. Toimien suunnittelusta ja toteuttamisesta eri tilanteissa saatuja kokemuksia käytetään jatkuvasti neuvostossa käydyssä jokaisessa poliittisessa keskustelussa. Neuvosto käy lisäksi perusteellista keskustelua pakotteiden asianmukaisuudesta, luonteesta ja oletetusta tehosta. Keskustelussa käsitellään Euroopan unionin edustustojen päälliköiden raportteja ja jäsenvaltioiden ilmoittamia näkökohtia.

Pakotteiden luonteen osalta olemme tyytyväisiä, että mietinnössä esitetyt näkökohdat ovat yhdenmukaisia omien näkökohtiemme kanssa ja erityisesti, että etusija annetaan kohdennetuille pakotteille yleisten pakotteiden sijaan. Olemme panneet merkille, että mietinnössä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota soveltamaan toimintalinjojen yhdistelmää. Sitä voitaisiin pitää ”keppi ja porkkana” -lähestymistapana. Katsomme, että tämän olisi juuri oltava lähestymistapamme.

Olemme myös samaa mieltä mietinnössä olevasta kansainvälisten suhteiden merkitystä koskevasta näkökohdasta. Tämä luo vakuuttavuutta. Pidämme tärkeänä painopisteenä YK:ssa toteutettuja toimia. Varmistamme neuvostossa, että YK:n päätöslauselmien ja turvallisuusneuvoston päätösten mukaisten toimien perusteella toimimme yhdenmukaisesti Euroopan unionin lähimpien valtioiden kanssa. Varmistamme myös, että pakotteita käsitellään poliittisessa vuoropuhelussa ja usean valtion kanssa käymissämme ihmisoikeusneuvotteluissa.

Totean lopuksi, että Euroopan parlamentti toivoo tässä mietintöluonnoksessa voivansa osallistua sen prosessin kaikille tasoille, joka koskee pakotteiden laadintaa, täytäntöönpanoa ja uudelleentarkastelua. Neuvosto on tästä täysin tietoinen, ja se on tyytyväinen, että Euroopan parlamentti on osoittanut kiinnostusta EU:n pakotepoliittikkaan. Siksi neuvosto pyrkii erityisesti varmistamaan, että parlamentille tiedotetaan säännöllisesti tämän alan kehityksestä.

Haluaisin lopuksi kiittää Euroopan parlamenttia sen sitoumuksesta tällä alalla. Kannustan sitä käyttämään kaikkia parlamentaarisia yhteyksiään kolmansien maiden kanssa, jotta Euroopan unionin pakotejärjestelmää ymmärretään paremmin sekä tarkastelemaan mahdollisuuksia ihmisoikeuksien edistämistä koskevista koordinoituista toimista. Olen näiden kaikkien syiden vuoksi erityisen tyytyväinen Hélène Flautren esittämään mietintöön.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvä Hélène Flautre, hyvät naiset ja herrat, komissio panee kiinnostuneena merkille mietinnön pakotteiden soveltamisesta ja niiden arvioinnista osana EU:n ihmisoikeustoimia. Pakotteet ovat Euroopan unionin yksi tehokkaimmista välineistä ihmisoikeuksien edistämiseksi kolmansissa maissa. Niitä on sovellettu tämän tarkoituksen vuoksi muun muassa Valko-Venäjään, Kiinaan, Myanmariin, Uzbekistaniin, entiseen Jugoslaviaan ja Zimbabween mainitakseni vain muutaman tärkeän tapauksen.

Komission mielestä on myönteistä, että tämä keskustelu käydään kyseisen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan välineen täytäntöönpanosta ja arvioinnista. Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi – vaikka olemme täysin tietoisia, että tällä toimintalinjalla on monia tavoitteita – kaikki päätökset pakotteiden soveltamisesta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa on tehtävä sen jälkeen, kun on harkittu useita objektiivisia hyötynäkökohtia. Sen vuoksi pakotepolitiikan johdonmukaisuutta on arvioitava. Ei pitäisi keskittyä ainoastaan kolmansien maiden ihmisoikeustilanteeseen vaan ottaa huomioon myös muut yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteet ja perusteet.

Pakotteiden järjestelmällinen ja yksipuolinen eli niin sanottu automaattinen soveltaminen sellaista valtiota vastaan, jonka poliitikot eivät täysin noudata ihmisoikeuksia, ei ole toivottavaa. Euroopan unionin olisi otettava huomioon, miten tällainen vaikuttaa suhteisiin pakotteiden kohteena olevien valtioiden kanssa, sillä pakotteet ovat luonteeltaan taloudellisia ja poliittisia. On kuitenkin otettava huomioon diplomaattisille suhteillemme aiheutuva vaikutus sekä arvioitava vaikutuksia, joita aiheutuu taloudellisten toimijoiden kansainväliseen toimintaan. Pakotteiden pitäisi kohdistua yleisesti ottaen ainoastaan kyseisten valtioiden johtajiin, ja pakotteilta olisi säästettävä väestöä, joka kärsii jo siitä, että ihmisoikeuksia ei noudateta. Kun pakotteista päätetään, meidän täytyy myös päättää kriteereistä – poistamisstrategiasta – joita sovelletaan, kun pakotteet poistetaan. Joustavuutta pitäisi olla jonkin verran, kun kolmannet maat täyttävät useimmat, mutta eivät kaikkia kriteerejä.

Haluaisin myös painottaa, että pakotteita ei ole tarkoitettu korvaamaan oikeudenkäyntejä ihmisoikeuksia rikkoneita vastaan. Kyseiset rikokset ovat tuomioistuinten toimivallassa mukaan lukien kansainvälinen rikostuomioistuin. Pakotteilla pyritään kuitenkin saavuttamaan poliittisia muutoksia kolmansissa maissa. Esimerkkinä on ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistäminen kyseisen valtion oikeusjärjestelmässä. Pakotteilla pyritään siten edistämään muutosta, ja ne voidaan poistaa, kun kyseisen valtion toimintalinjat muuttuvat. Esimerkkinä voidaan mainita se, kun Euroopan unioni sovelsi pakotteita entistä Jugoslaviaa vastaan kansainvälisen rikostuomioistuimen tuella.

Pidämme tärkeänä, että ihmisoikeuksien kunnioittamista edistetään kolmansissa maissa ja seuraamme jatkuvasti, miten ihmisoikeuksia noudatetaan. Meidän pitäisi tunnistaa kussakin tapauksessa kaikkien mahdollisten välineiden välillä ne, jotka ovat tehokkaimmat. Katsomme, että perusteellinen arvio pakotteiden soveltamisesta, jolla tuetaan ihmisoikeuksien kunnioittamista edistäviä toimintalinjoja, vaikuttaa olevan hyödyllinen. Haluaisin sen vuoksi kiittää Hélène Flautre aloitteen tekemisestä.

Renate Weber, *kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelijana todeta, että Euroopan unionin pitäisi käyttää tätä ulkopolitiikan merkittävää välinettä viisaasti ja varovaisesti. Riippumatta siitä, missä olosuhteissa tai minkä tyyppisiä pakotteita sovelletaan, on aina mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia, jotka voivat johtaa ikäviin tilanteisiin.

Olen vahvasti sitä mieltä, että pakotteita pitäisi soveltaa vain silloin, kun diplomaattinen taivuttelu on epäonnistunut. Jotta pakotteet olisivat tehokkaat, EU:lla pitäisi olla kattava arvio tilanteesta, johdonmukainen strategia ja tarkka arviointi tuloksista. Uskottavuuden säilyttämiseksi ja kaksinaismoralistista politiikkaa koskevien syytösten välttämiseksi EU:n on voitava perustella, milloin pakotteita käytetään. Tämän on perustuttava ensisijaisesti ihmisoikeuksia koskeviin syihin ja tehokkuutta koskeviin näkökohtiin. Mielestäni on erittäin tärkeää, että EU osoittaa pakotteiden soveltamisessa vahvuutensa eikä heikkoutensa.

Jas Gawronski, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, puhun ryhmäni puolesta Hélène Flautren mietinnöstä ja vahvistan jo, mitä valiokunnassa mainittiin. Pidämme yleisesti mietintöä myönteisenä erityisesti joidenkin muutosten jälkeen – uskallan jopa sanoa, että mietinnön esittelijän

hyväksymien tarkistustemme ansiosta tehtyjen parannusten vuoksi. Haluaisimme kiittää häntä avoimesta suhtautumistavasta.

Tällä mietinnöllä lisätään mielenkiintoisia uusia aiheita, ja siinä sovelletaan uutta lähestymistapaa aiheeseen (esimerkiksi ympäristöä koskevia seikkoja voidaan pitää riittävänä syynä, kun hyväksytään rajoittavia toimia). Ryhmäni halusi korostaa, että kun tarkistuksia sovelletaan, on tärkeää luoda selkeät edellytykset, saavutettavissa olevat tavoitteet ja asianmukaiset vertailukohdat. Olen myös korostanut, että niiden pitäisi olla mahdollisimman kohdennettuja, jotta ne olisivat tehokkaampia. Komission jäsen Ferrero-Waldner sanoi äsken juuri samaa. Kyseiset seuraamukset eivät koske siviilejä, ne eivät esimerkiksi johda syrjiviin toimenpiteisiin, joka merkitsisi väestön eristämistä. Mietinnön yhdessä kohdassa todetaan, että YK:n pakotteiden olisi oltava etusijalla Euroopan unionin pakotteisiin nähden.

Tässä yhteydessä on luultavasti syytä selvittää, että tämä ensisijaisuus ei estä Euroopan unionia ottamasta käyttöön omia pakotteitaan tiettyjä tilanteita varten, kun kyseiset toimet ovat suurempia, helpommin sovellettavia ajan, erityislaatuisuuden ja maantieteellisen läheisyyden vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Puoluerajat ylittävässä tarkistuksessa esitetään, että terrorismin vastaisessa taistelussa salaisten palveluiden ja kuuluisten mustien listojen valvojien – joista me keskustelimme täällä parlamentissa hiljattain – on voitava toimia asianmukaisen hienovaraisesti, jotta järjestelmä toimii kunnolla. Niitä kutsutaan salaisiksi palveluiksi, koska niiden on voitava toimia salassa, mutta ei ilman rangaistuksia eikä vastoin kansainvälistä oikeutta.

Euroopan unionin on luonnollisesti tehtävä pakotteista poliittinen arvio. Toteuttamillamme toimilla on oltava merkittävä vaikutus. Ilman sitä pakotteita koskevia yksityiskohtia olisi tarkasteltava uudelleen. Mietinnössä esitetään kuitenkin, että olisi perustettava riippumattomien asiantuntijoiden verkostoja, jotka arvioivat näitä seuraamuksia. Hélène Flautre käsitteli niitä puheenvuorossaan.

Ryhmämme pitäisi parempana, että neuvosto tekee itse tarvittavat päätökset, koska se on pätevämpi ja sillä on enemmän arvovaltaa kuin ulkoisilla asiantuntijoilla, kun on kyse järjestelmästä, jota hallitukset eivät valvo. Tässä hengessä ehdotamme, että äänestämme 70 kohtaan ehdotettavaa uutta tarkistusta vastaan. Se esitetään täysistunnossa huomenna Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattien ryhmän sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän pyynnöstä. Pidämme kokonaisuudessaan ryhmämme työtä myönteisenä, ja arvoisa puhemies, äänestämme Hélène Flautren mietinnön puolesta. Onnittelemme esittelijää.

Maria-Eleni Koppa, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää Hélène Flautreä ja onnitella häntä erinomaisesta työstään. Minun on kuitenkin samalla ilmaistava oma ja ryhmäni pettymys siitä, että mietintö muuttui huomattavasti, kun tarkistuksista äänestettiin asianmukaisessa valiokunnassa.

Pakotteet ovat käytössämme oleva väline, jotta ihmisoikeuksia puolustetaan kaikkialla maailmassa. Tärkeää on kuitenkin se, että näillä pakotteilla ei saisi rikkoa ihmisoikeuksia. Emme saa vääryyksiä ratkaistessamme vastata asiaan vielä epäoikeudenmukaisemmin.

Meidän on myös kiinnitettävä huomio paremmin kohdennettuihin taloudellisiin toimiin, ja meidän on noudatettava kansainvälistä humanitaarista oikeutta. Juuri tästä syystä pidän erittäin tärkeänä mietinnössä esitettyä näkökohtaa siitä, että soveltamisen seurauksista tehdään oikeudellinen tarkastelu. Tärkeä on myös esittelijän ajatus luoda asiantuntijaverkosto, joka tekee ehdotuksia neuvostolle kaikkein sopivimmista rajoittavista toimenpiteistä.

Vanhoilla käytännöillä, kuten lääkkeiden ja muiden perustarpeiden kauppasaarrolla vaikutetaan väestöön ja erityisesti lapsiin syrjivästi. Ne on tuomittava, koska niitä ei voida hyväksyä.

Samoin toimivaltaisia oikeusviranomaisia koskevat päätökset on pantava täytäntöön. Neuvoston ja komission on viimeinkin tarkasteltava uudelleen EU:n mustalle listalle sisällyttämistä koskevaa menettelyä, jotta mustalle listalle joutuneiden yksityishenkilöiden tai järjestöjen perusoikeuksia kunnioitetaan ja että Euroopan unionin uskottavuus ihmisoikeuksien edistäjänä kaikkialla maailmassa varmistetaan.

On erityisen tärkeää varmistaa pakotteiden tehokkuus sekä saavuttaa tässä asiassa yksimielisyys unionin sisällä. Lisäksi on varmistettava yhteistyö muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin ja ASEAN-maiden kanssa, jotka ovat usein lähempänä ongelma-alueita.

Pakotteiden hyväksymisen ja soveltamisen lisäksi olisi oltava erityisiä säännöksiä niiden poistamisesta. Asiaa on tarpeen seurata jatkuvasti, ja on asetettava edellytyksiä, jotta pakotteiden tavoitteet voidaan ymmärtää

paremmin ja jotta ne voidaan poistaa, kun tavoitteet on saavutettu. Tällaisella lähestymistavalla parannetaan pakotteiden tehokkuutta ja annetaan uskottavuutta politiikallamme.

Haluaisin lopuksi huomauttaa, että alkuperäinen kantani oli se, että tiettyihin maihin ei viitata. Nämä valtiot on kuitenkin päätetty mainita tekstissä, joten on ehdottoman tärkeää, että emme unohda Palestiinaa. Tällainen epäjohtonmukaisuus on tyypillistä Euroopan politiikalle. Sillä tuetaan demokratian leviämistä maailmassa, mutta sillä on päätetty EU:n pakotteiden asettamisesta Palestiinan hallitukselle, joka tuli valtaan todistettavasti vapailla ja demokraattisilla vaaleilla.

Pakotteet eivät ole keino muuttaa maailmaa, mutta ne voivat olla tärkeä väline, jolla kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia rikkovia valtioita saadaan muuttamaan politiikkaansa. On riittävää, että pakotteet ovat kohdennettuja, perusteltuja ja että niitä arvioidaan ja tarkastellaan uudelleen jatkuvasti.

Marco Cappato, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä. Uskon, että tämä ehdotus, jossa käsitellään yhtenäisempiä kriteerejä pakotepolitiikalle, on laadittu oikealla hetkellä. Haluaisin erityisesti korostaa mietinnön 6 kohtaan sisältyvää erityistä ajatusta ympäristön pilaamisesta. Siinä ehdotetaan, että tällaisen tahallisen teon vuoksi voitaisiin määrätä pakotteita. Katson, että tätä ehdotusta pitäisi tarkastella vakavasti.

Muilta osin katson, että pakotteita koskevaa politiikkaa rajoitetaan usein epäjohtonmukaisilla toimilla. Tämä liittyy erityisesti EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan rajoituksiin. Mitä vahvempi ja yhdenmukaisempi toimintalinja meillä on ja mitä enemmän sitä voidaan katsoa sovellettavan, sitä tehokkaammat ja yhdenmukaisemmat ovat pakotteet. Ongelmamme Euroopan unionissa on, että olemme usein liian vaatimattomia. Joskus on vaikeaa saada aikaan puoluerajat ylittävää yhteisymmärrystä jäsenvaltioiden välillä siitä, että tehottomat pakotteet poistetaan. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni puheenjohtajavaltio Ranskan läsnä ollessa ja muistuttaa kaikkia, miten Myanmarin hallinnon tapauksessa on selvää, että energian poistaminen pakotelistalta tekisi pakotteista paljon tehottomampia.

Sen lisäksi kyse on myös ihmisoikeuksista ja demokratiasta. Tämän pitäisi olla kansainvälisen politiikan painopiste ja sen vuoksi myös pakotepolitiikan painopiste. Näin ei kuitenkaan ole. Asia esitetään Hélène Flautre'n mietinnön 18 ja 19 kohdassa, eli yhteistyösopimuksiin kuuluu lausekkeitä ja sääntöjä, joissa edellytetään, että ihmisoikeuksia kunnioitetaan. Nämä ovat Euroopan unionin kannalta sitovia lausekkeitä, mutta ne jätetään järjestelmällisesti huomioimatta.

Ennen kuin määräämme pakotteita, meidän on siis ensin selvitettävä menettelyt, joilla nämä lausekkeet saadaan tehokkaiksi. Keskustelemme jälleen asiasta Vietnamin ja Aasian muiden valtioiden kanssa. Meidän täytyy kehittää menettelyitä – jopa vähittäin sovellettavia menettelyitä – jotta pakotteet vältetään. Olen melkein puheenvuoroni lopussa, arvoisa puhemies. Me voimme toteuttaa tämän ainoastaan, jos kunnioitamme EU:n allekirjoittamien kirjallisten sopimusten ja lausekkeiden laillisuutta.

Konrad Szymański, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, ei ole sattumaa, että käsitettä ”pakotteet” ei määritellä kansainvälisessä oikeudessa. Kyseessä on painostusväline, jota on vaikea määritellä tarkasti. Näin ollen esittelijän kunnianhimoisia ehdotuksia pakotteiden käyttöä koskevien periaatteiden yhdenmukaistamisesta on vielä vaikeampi saavuttaa. Tällä voisi olla jopa vastakkainen vaikutus.

Pakotteet ovat EU:n ulkopolitiikan välttämätön väline. EU:lla on merkittävä toimivalta kauppaa ja rajojen valvontaa koskevista asioista, jotka ovat erityisen tärkeitä, jotta tavoitteita toteutetaan sekä turvallisuuden että ihmisoikeuksien puolustamisen alalla. Tästä syystä pakotteet ovat osa ulkopoliittisia välineitämme. Meidän ei pitäisi välttää niiden käyttämistä melko vapaasti ja joskus jopa sopimattomalla tavalla. Sen sijaan, että määrittäisimme pakotteille jonkinlaisia järeitä sääntöjä, meidän pitäisi jättää – jotta vaikutuksemme olisi tehokasta maailmanpolitiikassa – niiden soveltaminen viisaan poliittisen arvioinnin varaan. Poliittinen ryhmämme tukee tällä varauksella mietintöä.

Raül Romeva i Rueda, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, kaksinaismoralistinen politiikka sekä erityisten arviointi- ja seurantavälineiden puuttuminen – jotka kuvaavat Euroopan ulkopoliittikkaa pakotteiden osalta – ovat yksi vakavimmista uhista Euroopan uskottavuudelle.

Useaan otteeseen nämä pakotteet – tai rajoittavat toimenpiteet, miksi niitä myös kutsutaan – perustuvat enemmän mieltymyksiin ja vastenmielisyyden tunteisiin kuin selkeään, johdonmukaiseen ja vakuuttavaan strategiaan. Tavoitteena pitäisi olla Euroopan unionin turvallisuuden varmistaminen sekä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden vahvistaminen, mutta myös ihmisoikeustilanteen, perusoikeuksien,

oikeusvaltion ja hyvän hallinnon parantaminen maailmassa, mistä määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklassa.

Tällä edellytetään, että pakotejärjestelmän arviointi ja vaikutusten arviointi voidaan toteuttaa välittömästi, jotta saamme aikaan politiikan, joka on legitiimi ja tehokas pakotejärjestelmän osalta.

Tämä on lyhyesti sanoen Hélène Flautren mietinnön tavoite. Mietinnön perusta, kuten se esitettiin ihmisoikeuksien alivaliokunnassa, on kohtuullisen hyvä, ja siinä on näkökohtia, jotka ovat mielestäni tärkeitä. Mainitsen esimerkkinä, että siinä vaaditaan, että neuvosto on edellä mainittujen rajoittavien toimien (pakotteiden) peruseriaatteet hyväksyttyään sitoutunut käyttämään pakotteita osana kokonaisvaltaista ja yhdenmukaista poliittista lähestymistapaansa ja että siinä on otettava huomioon ihmisoikeudet ja demokratialausekkeet, etuusjärjestelmät ja kehitysapua koskevat välineet.

Siinä toistetaan pyyntö, että neuvoston pitäisi hyväksyä välittömästi aseidenvientiä koskeva yhteinen kanta, jonka perusteella nykyiset asevientä koskevat käytäntönsäannot saadaan oikeudellisesti sitoviksi. Olemme aikaisemmin toistuvasti hyväksyneet tämän parlamentissa.

Katson kuitenkin, että joitain keskeisinä pitämiäni näkökohtia ei sisällytetty mietintöön. Toivon, että ne voidaan lisätä huomenna keskustelussa ja äänestyksessä täysistunnossa.

Ensinnäkin, mustia listoja on tarkasteltava uudelleen terrorismin vastaisen taistelun vuoksi siten, että näillä listoilla olevien henkilöiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksien oikeudellisia takeita noudatetaan.

Toiseksi, kuten on jo mainittu, tuen sitä, että komissio perustaa riippumattomien asiantuntijoiden verkoston, joka ehdottaa kaikkein sopivimmat rajoittavat toimenpiteet neuvostolle tilanteen mukaisesti. Se antaa säännöllisiä raportteja tilanteen kehittymisestä käyttöön otettujen kriteerien ja tavoitteiden perusteella ja tarpeen vaatiessa esittää pakotteiden soveltamista koskevia parannuksia.

Vittorio Agnoletto, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin kiittää Hélène Flautreä hänen erinomaisesta työstään. Tätä työtä vääristää ainakin osittain se, että ulkoasiainvaliokunnan äänestyksessä Euroopan parlamentin sosialistiryhmä ja Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä pidättäytyivät äänestämästä ja ainoastaan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä hyväksyivät huomattavasti muutetun tekstin, koska niiden tekemien tarkistusten vuoksi sen poliittista tasapainoa muutettiin. Muistutan vielä, että oma ryhmäni, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto äänesti sitä vastaan valiokunnassa.

Katsomme ryhmässämme, että 13 esitettyä tarkistusta eivät voi muuttaa mietinnön poliittista sävyä, vaikka ne hyväksyttäisiin. Sen vuoksi, vaikka äänestämme useimpien tarkistusten puolesta, lopullinen äänestys on kriittinen.

Meidän mielestämme ongelma on se, että kansainvälisten suhteiden olisi perustuttava vuoropuheluun ja keskinäiseen kunnioitukseen, vaikka asioista oltaisiin eri mieltä. Pakotteiden pitäisi olla jäsenvaltioiden ja kansainvälisten järjestöjen viimeinen keino, mutta mietinnössä niitä pidetään EU:n ulkopoliittikan pääasiallisena välineenä.

Katsomme, että painopisteenä pitäisi olla niin sanotut myönteiset kannustustoimet. Valtiota olisi palkittava, jos se sitoutuu edistämään ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja allekirjoittamaan erityisiä talous-, kauppa- ja rahoitus sopimuksia. Mietinnössä keskitytään sen sijaan kielteisiin toimiin, joita kohdistetaan aina samoihin maihin, kuten Kuubaan. Nämä esimerkit osoittavat, miten pakotepolitiikka on epäonnistunut.

Tarvitsemme lyhyesti sanottuna enemmän yhteistyötä ja vähemmän yksipuolisia rangaistuksia. Edes Euroopan unionilla ei ole yksinoikeutta päättää oikeuksista. Tätä osoittaa se sietämätön tapa, jolla kohtelemme maahanmuuttajia ja romaneja. Ehkä meidän pitäisi asettaa pakotteita itsellemme.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, esittelijä pitää tärkeänä, että Euroopan pakotepolitiikkaa tarkastellaan ja että sitä arvioidaan uudelleen (katso 11 kohta). Euroopan pakotteita koskevilla toimilla voi olla myönteinen tulos, jos niillä todella parannetaan asianmukaisen kumppanuusvaltion ihmisoikeustilannetta. Perusteellinen arviointi on varmasti tärkeää, jotta tarkastellaan pakotepolitiikan tehokkuutta.

Neuvoston ja komission on kuitenkin käytävä tiukkaa keskustelua pakotepolitiikasta. Kuten Hélène Flautre jo totesi, tehokkaista pakotteista on vaikea määrätä, jos ei ole selkeitä puitteita. Ihmettelen, onko päätöksistä

edes mahdollista määrätä yksimielisesti unionin lukuisten jäsenvaltioiden vuoksi. Ajattelen Kuuban ja myös Zimbabwen kaltaisia tapauksia. Kun otetaan huomioon mahdollisuus arvioida uudelleen pakotepolitiikkaa, on kyseenalaista, voidaanko pakotteita pitää sopivana keinona.

Lyhyesti sanottuna, jotta parannetaan unionin kumppanuusvaltioiden turvallisuus- ja ihmisoikeustilannetta, on tärkeää harkita asianmukaista välinettä. Voisivatko Kiinan ja Intian uskonnonvapautta koskevat vakavat loukkaukset johtaa siihen, että Euroopan unioni toteuttaa todellisia virallisia toimia? Tällä hetkellä tämänkaltaisen eurooppalaisen toiminnan uudelleen harkitseminen on asianmukaisempaa kuin pakotteita koskevan politiikan kiireinen uudelleenarviointi.

Toivon, että voin kannattaa Hélène Flautre'n mietintöä, jos useita tarkistuksia ei hyväksytä.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kriittisellä näkökannalla. Minusta on varsin kyynistä, että mietinnössä viitataan ihmisoikeuksien osalta toistuvasti, että monia Lissabonin sopimuksen säännöksiä on sovellettava. Tiedämme kaikki, että tämä perussopimus hylättiin demokraattisessa kansanäänestyksessä Irlannissa. Syy, miksi se hylättiin ainoastaan Irlannissa on, että mikään muu valtio ei ole antanut kansalaisilleen ihmisoikeutta ilmaista demokraattisesti, mitä mieltä he ovat tästä perussopimuksesta. Lissabonin sopimus oli vain kopio Euroopan perustuslaista, joka murskattiin Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä. Meidän pitäisi aloittaa kunnioittamalla omien äänestäjien ihmisoikeuksia. Emme saisi enää järjestelmällisesti viitata perussopimukseen, josta äänestettiin kielteisesti ja joka on juridisesti kuollut ja kuopattu.

Toinen kriittinen huomautus on, että tässä mietinnössä on paljon hyviä aikomuksia, mutta todellisuus on aivan muuta. Kiinan olympialaiset päättyivät juuri. Kaikki Euroopan demokraattimme olivat siellä läsnä kommunistisen hallinnon kanssa aivan kuten vuonna 1936 kansallissosialistisen Saksan hallinnon kanssa. Meidän pitäisi näiden syiden vuoksi hävetä muutama kuukausi hiljaisuudessa. Myönnän kuitenkin, että mietintö on tässä muodossa erittäin tasapainoinen ainakin tämän parlamentin mittapuun mukaan. Siinä kritisoidaan oikeutetusti monia kysymyksiä, kuten tilannetta Kuubassa ja Zimbabwessa. Siihen ei kuitenkaan sisälly vakavaa varoitusta maailman islamilaistumista vastaan. Islamilaistuminen uhkaa kaikkia vapauksia, jotka ovat yhteiskuntamme perustana.

Mainitsen lopuksi huolenaiheen, joka on lähellä sydäntäni. Omissa eurooppalaisissa valtioissamme, erityisesti kotimaassani Belgiassa, voimme havaita, että lainsäädännöllä rajoitetaan sananvapautta ja määrätään vankeusrangaistuksia mielipiteistä erityisesti maahanmuuton ja islamilaistumisen osalta. Pidän tätä hyvin huolestuttavana kehityksenä ja katson – myös Euroopan parlamentissa, kun keskustelemme ihmisoikeuksista – että meidän on puolustettava kynsin ja hampain sananvapautta.

Nämä olivat kolme kriittistä näkökohtaa mietinnöstä, joka ei ole muilta osin huonoin, mitä olemme nähneet. Me kannatamme sitä, jos huomenna ei hyväksytä tarkistuksia, joita emme voi tukea.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) On selvää, että mielipiteet pakotteiden poliittisista vaikutuksista vaihtelevat suuresti. On tapauksia, joissa vallassa olevaa hallintoa vastaan kohdistetut pakotteet aiheuttavat kärsimyksiä viattomille kansalaisille ja edistävät epäsuorasti harmaata taloutta ja laittomia markkinoita. Joissain tapauksissa ihmisoikeusrikkomusten vaara voi aiheutua siitä, että henkilöiden nimiä sisällytetään mustille listoille. Pakotteiden vakuuttavuus saatetaan kyseenalaiseksi myös siten, että niitä sovelletaan eri tavalla EU:n kumppanin strategisesta merkityksestä riippuen. Tuorein esimerkki on se, että EU ei aseta mitään pakotteita Venäjälle, vaikka Venäjä rikkoi kansainvälisen oikeuden sääntöjä ja tunkeutui itsenäisen valtion, Georgian, alueelle sillä verukkeella, että se halusi puolustaa kansalaisiaan. Pakotteet ovat kuitenkin edelleen yksi EU:n aseista. Katson, että pakotteet ovat ja niiden olisi oltava erottamaton osa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tarkemmin sanottuna niillä pitäisi edistää ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

On ymmärrettävää, että EU käyttää ”porkkana ja keppi” -menetelmää ja välttää siten pakotteiden käytön. Pakotteita olisi kuitenkin tarpeen vaatiessa käytettävä, ja on erittäin tärkeää, että pakotteilla on laajempi ja johdonmukaisempi tehtävä ihmisoikeuksien turvaamista koskevassa strategiassa.

Esittelijä Hélène Flautre mainitsi Kiinaa vastaan käyttöönotetun asevientikiellon Taivaallisen rauhan aukion verilöylyn jälkeen. Asevientikiellon purkamisesta on olemassa ehdotuksia, mutta, hyvät naiset ja herrat, emme ole vielä saaneet mitään selitystä Taivaallisen rauhan aukion verilöylystä, joka järkytti vapaata maailmaa, emmekä mitään anteeksipyyntöä siitä. Miksi pakotteet pitäisi siis poistaa? Haluaisin huomauttaa, että Euroopan unionin pitäisi olla pakotteiden asettamisen osalta tiiviimmässä yhteistyössä muiden valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä koordinoida toimintalinjojaan ja toimiaan, jotta pakotteet olisivat tehokkaampia.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät naiset ja herrat, pakotteet ovat kiinteä osa Euroopan unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja niillä varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä turvataan demokratia ja itsemääräämisoikeus. Vaikka Euroopan unioni on soveltanut monia ja erilaisia pakotteita lähes 20 vuoden ajan, mitään arviota tai tutkimusta EU:n pakotteita koskevan politiikan vaikutuksista ei ole koskaan tehty. Pidän sen vuoksi Hélène Flautren mietintöä tärkeänä edistysaskeleena tällä alalla. Olen myös tyytyväinen sen moniin päätelmiin.

Katson myös, että pakotteiden arvioinnissa on erittäin tärkeää vahvistaa Euroopan unionin asiantuntemusta ja tarkasteluvalmiuksia. Lissabonin sopimuksen ratifiointi ja Euroopan ulkosuhdehallinnon luominen tarjoaisivat tähän hyvän mahdollisuuden. Jos pakotteita käytetään, niiden olisi oltava osa yleistä ulkopoliittikan käsitettä. Niitä ei siis pitäisi soveltaa erillisesti ottamatta huomioon ulkopoliittikan muita välineitä tai yhteistyötä kansainvälisen järjestelmän muiden toimijoiden kanssa. Pakotteisiin olisi liitettävä myös myönteisiä toimia ja kannustimia ihmisoikeuksien edistämiseksi sekä kansalaisyhteiskunnan ja demokratian tukemiseksi. Katson lopuksi, että pakotteita ei pitäisi soveltaa humanitaariseen apuun. Pakotteita pitäisi soveltaa kohdehenkilöihin esimerkiksi rajoittamalla heidän liikkuvuuttaan tai takavarikoimalla heidän varojaan. Niitä ei pitäisi soveltaa kyseisten henkilöiden vahingollisten toimien uhreihin.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, pakotteet ovat ulkopoliittikan tärkeä väline. Ne johtivat epäilemättä apartheidin päättymiseen Etelä-Afrikan tasavallassa. Olen itse hyötynyt pakotteista, koska minut vapautettiin vankilasta vuonna 1983 pakotteiden ansiosta saadusta armahduksesta, mutta valitettavasti ei kovin pitkäksi aikaa.

Pakotteet epäonnistuvat valitettavasti hyvin usein, kuten voimme nähdä Zimbabwen ja Kuuban tapauksessa. Talouspakotteita käytetään usein, kun perustellaan vaikeuksia, jotka aiheutuvat epäpätevästä diktatuurihallinnosta.

On kuitenkin yksi pakotetyyppi, joka ei anna mahdollisuuksia propagandalle. Se on maahantulokielto Euroopan unioniin. Sitä ei voida kuitenkaan soveltaa ainoastaan korkeimpien viranomaisten edustajiin, kuten esimerkiksi Valko-Venäjän tapauksessa. Siihen on sisällytettävä myös keskitason henkilöitä, jotka osallistuvat sortoon ja ihmisoikeuksien rikkomiseen. Tavalliset henkilöt näkevät, että toimia ei kohdisteta heihin vaan diktaattorivallan koneistoon.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Haluaisin kiittää Hélène Flautren pyrkimyksiä vahvistaa Euroopan unionin toimintakykyä ja lisätä sen vaikutusvaltaa. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että pakotteita on sovellettava joustavasti, mutta samaan aikaan esittelijä huomauttaa, että kaksinaismoralistinen politiikka ei ole hyväksyttävää. Johdonmukaisuuden puute uhkaa Euroopan pakotteiden ja toimintalinjojen uskottavuutta. Euroopan unioni saattaa itsensä huonoon valoon, jos se ottaa käyttöön pakotejärjestelmän ja sitten rikkoo sitä itse, kuten Robert Mugaben tapauksessa. Euroopan unioni käsittelee joskus unionin ulkopuolisia maita eri tavoin. Tällä on seurauksia. Euroopan unionin myöntäväinen kanta Georgiaa koskevassa asiassa herätti Venäjällä suurta innostusta. Heidän mielestään sotilaallinen hyökkäys on paras keino suojella ihmisoikeuksia. On totta, että eri arvot vallitsevat eri puolilla maailmaa. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan voimattomuus on osoitus siitä, että EU:ta ohjaavat liike-elämän edut. Kun tätä arvioidaan käytännössä, voidaan todeta, että tämä on jo tapahtunut. Valitettavasti tietyt tärkeät valtiot katsovat sen vuoksi, että ne voivat toimia rankaisematta ja että ne ovat tietoisia, että ne voivat rikkoa kansainvälistä oikeutta. Tämän päivän kaksinaismoralistinen politiikka aiheuttaa yhä enemmän ongelmia tulevaisuudessa.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, pakotteiden käyttö oli sopiva väline, jotta vähitellen saatiin päätökseen jotkut siirtomaaherruuden pahimmista muodoista sekä apartheid Etelä-Afrikassa ja Etelä-Rhodesiassa. Jo aikaisemmin muutosten vastustajat hylkäsivät pakotteet ja kehottivat kiinnittämään huomiota kielteisiin oheisvaikutuksiin. Toisaalta kyseisten valtioiden köyhät ja sorretut huomauttivat, että he hyväksyivät boikotin haitat vapautumisen hintana.

Saddam Husseinin hirvittävän järjestelmän jatkuva boikotoiminen Iranissa opetti meille, että pakotteet voivat joskus johtaa siihen, että kyseisten maiden asukkaat eristetään, jonka jälkeen he pelkäävät ulkomaailmaa sekä kannattavat hallitustaan. Pakotteet eivät varmasti auta ulkomaailman toiveiden toteuttamista kotimaan yleistä mielipidettä vastaan, mutta kyseessä on asianmukainen keino edistää yleistä mielipidettä – joka on tukahdutettu – ja edistystoimia tietyssä valtiossa. Jos teemme jyrkän eron näiden näkökohtien välillä, pakotteet ovat edelleen hyödyllinen väline, jolla saadaan aikaan tasa-arvoa ja demokratiaa.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Kiitos puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Katson, että unionin toimintalinjoihin kuuluvien toimien ja pakotteiden arviointi on erittäin tärkeää ihmisoikeuksien alalla erityisesti kireänä ajanjaksona, kuten tällä hetkellä Georgian kriisin ja aikaisemmin Tiibetin ja Zimbabwen kysymysten vuoksi.

Haluaisin siksi onnitella Hélène Flautre tästä mietinnöstä. Tämä pakotteita koskeva politiikka perustuu hyvin määritelyihin ihmisoikeuseriaateisiin sekä kansainväliseen oikeuteen, ja sitä vahvistavat monet Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin asiakirjat.

Ongelmia ei ilmene periaatteiden tasolla vaan niiden käytännön soveltamisessa, missä puuttuu johdonmukaisuutta, tehokkuutta ja tasapainoa. Ihmisoikeuskriteerien järjestelmällinen täytäntöönpano on välttämätöntä, jotta unionin luotettavuus varmistetaan. Mielestäni asiassa puuttuu johdonmukaisuutta, koska se jää päivittäisten poliittisten intressien varjoon. Yhtenäinen toiminta on aivan yhtä tärkeää. Yhtenäisistä menettelyistä ei ole mitään hyötyä, jos eri jäsenvaltiot soveltavat niitä käytännössä hyvin eri tavoin. Esimerkkinä voidaan mainita, että Euroopan unioni puolustaa ihmisoikeuksien turvaamista Tiibetin tapauksessa, mutta unionissa on jäsenvaltio, joka häättää Tiibetin pakolaiset pois. Poliittisen tehokkuuden vuoksi meidän pitäisi luoda avoin ja yhtenäinen pakotteita koskeva politiikka, jossa on hyvin määritellyt tavoitteet. Yhtenäisen toiminnan lisäksi nopea tai jopa välitön toiminta on tärkeää. Voimme nähdä, että diplomaattisen kinastelun vuoksi naurunalaiseksi joutuu pakotteita koskevan politiikkamme lisäksi koko unioni. Kuitenkin, saavutamme tavoitteen kaikilla näillä toimilla, jos niihin liittyy myönteisiä kansalaisyhteiskuntaa tukevia toimenpiteitä. Kiitos huomiostanne.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Toivon, että tällä mietinnöllä vahvistetaan keskeisesti Euroopan politiikkaa yhteisön pakotteiden soveltamisesta.

Pidän tärkeänä, että jäsenvaltioiden välille on saatava lisää yhtenäisyyttä tulevaisuudessa sekä pakotteita koskevan päätöksentekoprosessin aikana että niiden asianmukaisen soveltamisen suhteen. Jos haluamme, että Euroopan unioni esiintyy vahvasti ja arvostetusti kansainvälisellä näyttämöllä ja toimissaan, mukaan lukien pakotteita koskevissa kysymyksissä, jotta sillä on mahdollisimman suuri vaikutusvalta, on välttämätöntä, että osoitetaan solidaarisuutta ja vältetään eri kriteerien soveltamista.

On erityisen tärkeää, että pakotteet vaikuttavat mahdollisimman vähän niiden maiden väestöön, joiden poliittiseen johtoon sovelletaan pakotteita. Näille henkilöille ei pitäisi aiheuttaa kaksinkertaisia kärsimyksiä niin kauan kuin he ovat sortavien järjestelmien tai korruptoituneiden hallitusten uhreja. Olen tyytyväinen, että komission jäsen korosti myös tätä seikkaa.

Haluaisin viimeiseksi käsitellä kysymystä pakotteiden mahdollisuudesta. Tämän viikon alussa meillä on käsiteltävänä erityinen asia, Georgian kriisi ja 27 jäsenvaltion Venäjää koskeva kanta. Maanantain huippukokouksen tuloksista käydään kiivaita keskusteluja. Tämä aiheutuu juuri siitä epäjohtamuksesta, joka vallitsee tiukan ja lähes rajusti ilmaistun kannan ja pakotteiden soveltamista koskevan pidättyvyyden välillä.

Katson, että niin kauan kun asiat voidaan vielä korjata ja vuoropuhelulla estää tilanteen huonontuminen, pakotteita pitäisi käyttää vain viimeisenä keinona.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä käsitellyt seikat ovat hyvin tärkeitä. On selvää, että niitä on tarkasteltava varovaisesti. Pakotteet ovat osoittautuneet liian monta kertaa täysin hyödyttömiksi ja monesti täysin epäoikeudenmukaisiksi. Niillä on aiheutettu liian monta kertaa vahinkoa yhteiskunnan heikoimmille.

Miksi Mauritanian kalastajien on maksettava siitä, että heidän maassaan sattui vallankaappaus? Mitä järkeä siinä on? Pakotteita olisi sen vuoksi arvioitava uudelleen ja tarkasteltava sekä käsitettävä itseään että sen soveltamista.

Silloin, kun pakotteita asetetaan liian usein ja epäjohtamuksesta, kuten Euroopan unioni tekee, ne menettävät uskottavuutensa ja samoin myös Euroopan unioni. Yksi asia on ottaa huomioon omat etunäkökohtamme, ja aivan toinen on se, käytetäänkö niitä mittapuuna pakotteiden määräämiseksi.

On tärkeää, että seuraamme erityisesti näiden toimien tehokkuutta. On tärkeää, että edistämme älykkäitä pakotteita koskevia menettelyjä, jotta ne kohdistuvat suoraan ja henkilökohtaisesti ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneisiin. Olemme saaneet tietää, mitä Yhdysvallat on tehnyt Pohjois-Koreassa ja että Macaossa on jäädytetty pankkitilejä. Tutkimme tätä esimerkkiä, joka on saanut hyvin vähän julkisuutta, mutta joka on ollut paljon tehokkaampi, kuin useat lehdistötilaisuudet jotain hallitusta vastaan.

Kannatan siksi tätä mietintöä, mutta komission ja neuvoston on vielä toteutettava toimia, jotta todella valvotaan, mitä ollaan tekemässä, miksi tähän ryhdytään ja miten toimet toteutetaan.

Puhetta johti*varapuhemies* **Luigi COCILOVO**

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää ja vakuuttaa hänelle, että tuemme hänen mietintöään.

Euroopan unionilla on oikeus käyttää useita poliittisia ja taloudellisia välineitä, joita voidaan soveltaa ympäri maailmaa väestönsä ihmisoikeuksia rikkovaa hallintoa vastaan. Euroopan unionin on toimittava erittäin varovaisesti, kun se määrää poliittisista ja taloudellisista pakotteista.

EU on suurin ulkomaisen kehitysavun rahoittaja, mutta sen on toimittava viisaasti ja varovaisesti pakotteiden vuoksi. Pakotteiden vaikutus Zimbabween, Sudaniin ja Burmaan – mainitsen vain nämä kolme valtiota – on ollut erittäin haitallinen näiden valtioiden tavallisille ihmisille. Meidän on yritettävä varmistaa, että pakotteilla ei vaikuteta kyseisten valtioiden köyhimpiin ja sorretuimpiin, vaan että ne kohdistetaan kyseisiä valtioita johtaviin henkilöihin.

Jotkut henkilöt ovat maininneet Kuuban. En voi ymmärtää, miksi meillä on pakotteita Kuubaa vastaan. Kuuban pitäisi palata takaisin normaaliin kaupankäyntiin. Kuuba olisi kymmenen vuoden kuluttua radikaalisti erilainen valtio, jos ryhtyisimme toimiin emmekä soveltaisi näitä naurettavia pakotteita.

Kuten sanoin, meidän on oltava varovaisia, kun asetamme pakotteita. Kun määräämme taloudellisista ja poliittisista pakotteista, ne olisi kohdistettava vastuussa oleviin henkilöihin. Meidän pitäisi puuttua heidän taloudellisiin toimiinsa ulkomailla tai heidän matkustamiseensa. Pakotteet voivat olla hyödyllisiä, mutta ne ovat rajallisia erityisesti, jos niitä soveltavat vain Euroopan unionin valtiot. Yhdistyneiden Kansakuntien pakotteet ovat paljon vahvemmat, ja ne voivat olla paljon tehokkaammat.

Tuen tätä mietintöä, mutta katson, että pakotteet ovat rajallinen keino. Ne voivat olla tehokkaita, mutta meidän on oltava varovaisia ja viisaita, kun otamme niitä käyttöön.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä olevassa mietinnössä ehdotetaan ihmisoikeuksien verukkeella tehokkainta tapaa soveltaa tuomittavia ja epäinhimillisiä pakotteita ja kauppasaartoja, joiden nojalla EU painostaa ja kiristää kapitalistista barbaarisuutta vastustavia valtioita, henkilöitä ja hallituksia.

Ehdotettuja älykkäästi kohdennettuja pakotteita sekä kansalaisjärjestöjen rahoittamista EU:n palkkasotureiksi voidaan pitää erittäin häikäilemättömänä puuttumisena valtioiden sisäisiin asioihin. Tällä rikotaan jopa niitä perusperiaatteita, joita kansainvälisestä oikeudesta on enää jäljellä.

Mietinnössä hyväksytään käytännössä Yhdysvaltojen Kuubaa vastaan Helms-Burtonin lain nojalla asettama kauppasaarto, jonka mukaan jopa Yhdysvaltojen kanssa kauppaa käyvien kolmansien maiden yritysten on noudatettava kyseisen lain mukaisia pakotteita.

YK:n yleiskokouksen ylivoimainen enemmistö on toistuvasti tuominut tämän lain ja kauppasaarron. Tässä asiassa on kyse kansallisen lain ulottamisesta muualle, mikä rikkoo kansainvälisiä periaatteita ja Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaa.

Yhdistyneisiin Kansakuntiin ja ihmisoikeuksiin vetoaminen on kuin viikunanlehti, jolla EU yrittää peitellä aggressiivista imperialistista politiikkaansa. Tämä on äärimmäisen tekopyhää. Kysymme teiltä, miksi ette toteuta toimia Venäjää vastaan? Me emme olisi siitä luonnollisesti samaa mieltä. Miksi ette toteuta toimia Kiinaa vastaan? Me emme olisi luonnollisesti samaa mieltä, että tällaisia toimia toteutettaisiin. Syy on se, että teillä on siellä taloudellisia etunäkökohtia. Niillä parlamentin jäsenillä, jotka sisällyttivät Vittorio Agnoletton mietintöön ihmisoikeuslausekkeen, on paljon vastattavaa, koska he antoivat EU:lle alibin ja verukkeen ihmisiä vastaan suunnatuille rikollisille toimille.

Kaikkein pätevin ja vastuullisin ongelmien ratkaisija on meidän mielestämme kansa. Kansa ei tarvitse itsensä nimittäneitä suojelijoita ja kaikkein vähiten EU:ta.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, pakotteiden käytön pitäisi olla todellinen ja tehokas osa EU:n ulkopoliittikkaa ihmisoikeuksien alalla. Hélène Flautre mietintöön sisältyvissä päätelmissä tarkoitetaan hyvää. Muutos on saatava siihen, että toimintalinjoissa on tähän asti sovellettu kahdenlaisia sääntöjä. On järkevää laajentaa ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan lausekkeen soveltamisalaa kaikkiin EU:n kolmansien maiden kanssa tekemiin kauppasopimuksiin. On tärkeää soveltaa poliittisia ja taloudellisia pakotteita samanaikaisesti. Taloudelliset pakotteet pyritään kohdistamaan aloihin, jotka ovat hallituksille

strateginen tulolähde. Kun pakotteita käytetään, olisi tuettava kyseisen valtion kansalaisyhteiskuntaa ja kansalaisjärjestöjä.

Mielikuvani mukaan päätöslauselmien antaminen ei kuitenkaan ole tarpeeksi hyvä ratkaisu. Parhaat todisteet tästä ovat esimerkit, että jäsenvaltiot ovat toimineet omien erityisten intressiensä perusteella ja ovat rikkoneet EU:n solidaarisuutta. Päätöslauselmat jäävät vain paperille ilman EU:n jäsenvaltioiden todellista poliittista tahtoa. EU:n viranomaisten kannalla Venäjän toimista Georgiassa mitataan sitä, läpäiseekö EU:n ulkopoliittikka testin. Enää ei riitä, että ilmoitetaan asiaan liittyvät periaatteet ja vaatimukset. On korkea aika, että ne pannaan täytäntöön. Mietinnössä on kyse juuri tästä, ja haluaisin ilmaista vilpittömän kiitoksen Hélène Flautreille siitä.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Yksi tärkeimmistä seikoista tässä mietinnössä koskee vertailukohtia.

Kun määräämme pakotteista, meidän on myös otettava käyttöön vertailukohtia siitä, miten ja minkä ehtojen perusteella pakotteet poistetaan. Pakotteet olisivat turhia ilman kyseisiä vertailukohtia.

Käytän esimerkkinä Andžania. Tämä on ensimmäinen kerta, kun pakotemenettelyihin sisällytettiin myönteisiä toimia, mikä merkisi, että käytössä oli kuuden kuukauden ajanjakso ennen pakotteiden soveltamista, ja Uzbekistanilla oli mahdollisuus päättää, noudattaisiko se kriteereitämme ja noudattaisiko se niitä määräajassa.

On hyvä, että myönteistä menettelyä sovellettiin, mutta myös sille olisi luotava vertailukohdat. Näitä pakotteita ei poisteta ennen kuin Andžanin verilöylyn suhteen tapahtuu myönteistä kehitystä.

Otan esille seuraavan tärkeän asian, joka tuli esille mietinnöstä. Kyse on pakotteita koskevan riippumattoman asiantuntijaryhmän perustamisesta. Se tarkastelisi eri pakotetoimia ja sitä, milloin niitä pitäisi käyttää.

On otettava myös huomioon pakotteiden symbolinen merkitys. Koin sen Uzbekistanissa. Sitä on hankala määritellä. Siitä huolimatta, että sen vaikutus ei ollut käytännössä merkittävä, esimerkiksi viisumijärjestelmällä (suurin osa niistä virkamiehistä, joihin se oli kohdistettu, olivat poistuneet) ja asevientikiellolla (sinne ei viety aseita) oli merkittävä symbolinen arvo. Tästä olivat kaikki samaa mieltä taksinkuljettajasta ministeriin.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ulkopoliittikka on ollut myönteisen ehdollisen menettelyn – ”porkkanamenettelyn” – edelläkävijä, ja se on pannut sitä täytäntöön menestyksellisesti suhteissaan ehdokasvaltioihin.

Valitettavasti ihmisoikeuksien edistymisen palkitseminen kehitysmaissa ei ole aina osoittautunut tehokkaimmaksi keinoksi kannustaa niitä eteenpäin, sillä kansainväliselle näyttämölle on ilmestynyt uusia toimijoita, jotka harjoittavat poliittista polkumyyntiä. Esimerkiksi Kiinan toiminnassa Afrikassa ei viitata mitenkään ihmisoikeuksiin tai demokratiaan. Emme saisi luopua Euroopan unionin perusarvoista ja meidän ei pitäisi pelätä ”keppimenettelyn” soveltamista tarpeen vaatiessa, jotta osoitetaan, milloin tietyt perusvaatimukset eivät täyty. Sen lisäksi voi aiheutua kohtalokkaita seurauksia, joita kolmansia osapuolia neuvotaan viisaasti välttämään.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kaksinaismoralististen sääntöjen käyttäminen ihmisoikeusrikkomuksissa on EU:lle katastrofi. Jo pitkään ja äskettäin Venäjän hyökkäyksessä Georgiaa vastaan olemme vastanneet tilanteeseen siten, että käsittelemme silkkihansikkain maita, jotka ovat kokonaan tai puolittain diktatuureja, rikkaita tai suurikokoisia, ja maita, jotka rikkovat ihmisoikeuksia mutta ovat vähemmän tärkeitä Euroopan näkökulmasta tai Yhdysvaltojen liiketoiminnan näkökulmasta.

Meidän ei pitäisi luopua pakotteiden käyttämisestä niitä valtioita vastaan, jotka rikkovat ihmisoikeuksia ja kansalaisten oikeuksia ja halveksuvat Euroopan arvoja tällä alalla. Tämän välineen arvoa ei saa vähentää, vaan meidän pitäisi käyttää sitä joustavasti. Tässä yhteydessä meidän ei pitäisi hylätä mahdollista pakotteiden käyttöä Venäjää vastaan Kaukasuksen sodan vuoksi.

Haluaisin lopuksi todeta, että olen hyvin iloinen, että tunnustamme tietoisien ympäristövahinkojen aiheuttamisen ihmisoikeusrikkomukseksi. Suomalaiset, ruotsalaiset ja Baltian valtioiden kollegat puhuvat tässä yhteydessä ympäristövaikutuksista, joita voisi aiheutua Itämeren pohjaan rakennettavasta Nord Stream -kaasuputkesta.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, Eurooppa tarvitsee suuren muutoksen, että oikeuksiin suhtaudutaan vakavasti. Älykkäät ja tehokkaat pakotteet on yhdistettävä rakenteelliseen ja järjestelmää koskevaan vastaukseen. Euroopassa tarvitaan enemmän yhtenäisyyttä. Rajoja koskevan myytin läsnäolo on tuntuva, kun teemme täällä päätöksiä. Siihen liittyvät siirtomaa-ajan jälkeinen nostalgia ja nykyiset intressit. Ihmisoikeudet edellyttävät kuitenkin eurooppalaista viranomaista ja tehokkaampaa sekä

laaja-alaisempaa osallisuutta. Uusi Eurooppa ei ole Eurooppa, jossa jokainen päättää, mitä hän haluaa ja miten hän sen haluaa. Uusi Eurooppa on yksi elin, ja ihmisoikeudet eivät ole ainoastaan sen tavoite vaan sen geopolitiikan väline.

Suunta on mutkaton: vahva eurooppalainen poliittinen keskus; päätösvaltainen Euroopan parlamentti; jäsenvaltioiden jaettu vastuu diplomaattisissa suhteissa ihmisoikeuksien puolustamisessa ja komission ohjaus tässä tehtävässä; poliittisemmat ja vähemmän byrokraattiset komission edustustot kolmansissa maissa; Maailman kauppajärjestön painostaminen, jotta se tarkastelee jäsentensä demokraattista arvoa; Euroopan unionin kaltaisten toimielinrakenteiden edistäminen; intensiivinen vuoropuhelu Afrikan unionin ja Etelä-Amerikan valtioiden yhteisön sekä muiden alueellisten järjestöjen kanssa; Yhdistyneiden Kansakuntien uudistamisen edistäminen ja Euroopan unionin merkittävä tehtävä kyseisessä uudistamisessa; sellaisen sisäisen strategian luominen riippuvuustekijöitä vastaan, jossa keskitytään yhteiseen energiapolitiikkaan ja johdonmukaiseen puolustuspoliitiikkaan.

Hyvät naiset ja herrat, tarvitsemme vallankumouksellista politiikkaa ihmisoikeuksien alalla.

Vural Öger (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, tämänhetkinen keskustelu pakotteiden asettamisesta Venäjälle Kaukasuksen konfliktin vuoksi osoittaa jälleen kerran, miten vastuuttomasti pakotteita joskus käsitellään. On kyseenalaista, ovatko ne perusteltuja kaikkialle sovellettavana välineenä, jolla ei erotella tiettyjä näkökohtia. On epäselvää, milloin niiden tehokkuus voidaan varmistaa.

Erityisen tärkeää on arvioida oikein EU:n pakotteiden tehokkuutta. Niiden käyttö ei saisi olla harhauttavaa. Niiden pitäisi pikemminkin olla kohdennettuja. Usein sortotoimia soveltava hallinto on vastuussa. Se, mitä arviointikriteerejä on käytettävä, on keskeinen kysymys kaikista ponnisteluista huolimatta. Milloin pakotteet todellisuudessa johtavat käytöksen muuttumiseen? Sen sijaan, että määrätään väliaikaisista pakotteista, haluaisin, että EU:n strategia johtaa johdonmukaiseen ja kestäväan pakotteita koskevaan politiikkaan. Niiden optimaalisista käyttöehdoista pitäisi kuitenkin olla yksimielisiä. Toistaiseksi ei ole vielä todellista pakotteita koskevaa strategiaa.

Tämä mietintö on kuitenkin askel oikeaan suuntaan. Euroopan parlamentti on tällä hetkellä kaikkein tärkein ihmisoikeuksien edistäjä. EU:n pakotteet eivät saisi olla aggressiivinen poliittinen väline, vaan niiden pitäisi olla käytössä henkilöiden edun vuoksi. Siviiliväestöä rankaisevat pakotteet ovat hyödyttömiä, eikä niillä vastata todelliseen ongelmaan.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Pakotteet ovat yksi niistä välineistä, joita unioni voi käyttää ihmisoikeuspolitiikkansa toteuttamiseksi.

Kuten esittelijä huomautti, tämän politiikan vaikutuksen ja tehokkuuden arviointi on vaikeaa sen vuoksi, että ei ole tutkimusta Euroopan unionin pakotteita koskevan politiikan vaikutuksista. Tämä osoittaa sen vuoksi yhteisön soveltamien pakotteiden avoimuuden, yhdenmukaisuuden ja jopa laillisuuden puutteen.

Niin pitkään kuin Euroopan unioni ei puhu yhdellä äänellä yhteisessä turvallisuuspolitiikassa, on erittäin vaikeaa käyttää tehokkaita ja järjestelmällisiä pakotteita. On valitettavaa, että unioni ja jäsenvaltiot eivät ole käyttäneet pakotteita järjestelmällisesti. Sen vuoksi katson, arvoisa puhemies, että pakotteita koskevan politiikan yhtenäisen strategian luominen on tarpeen, jotta kunnioitetaan ihmisoikeuksia. Strategiassa olisi otettava huomioon jo allekirjoitetut sopimukset ja lausekkeet. Niissä olisi vältettävä kaksinaismoralististen sääntöjen soveltamista ja siten edistettävä unionin uskottavuuden lisäämistä.

Onnittelten Hélène Flautre tästä mietinnöstä.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälisessä oikeudessa on latinalainen periaate: *"par in parem non habet imperium"*. Tämä merkitsee, että valtio ei voi tuomita toista valtiota tai määrätä sille pakotteita, mutta näin oli ennen, tämä on historiaa. Kansainvälinen yhteiskunta, jota ohjaa terve järki ja rationalismi, on tehnyt täyskäännöksen. Primitiiviset pakotteet – joita valtiot sovelsivat toisiaan vastaan samalla mitalla kostaen Raamatun Vanhassa testamentissa olevan "silmiä silmästä, hammas hampaasta" -periaatteen mukaan – on korvattu erinomaisilla kollektiivisilla ja järjestetyillä pakotteilla, joiden menettelyissä päätetään, kuka voi käyttää pakotteita ja milloin ja miten niitä sovelletaan. Olen tyytyväinen, että Euroopan unionissa pyritään luomaan vielä hienovaraisempi menettely pakotteiden soveltamiseksi. Siihen sisältyy eron tekeminen tilanteen ja syyllisyyden tason välillä.

Haluaisin painottaa kahta seikkaa. Kannatan älykkäitä pakotteita, joita käytetään järkevästi, mutta vastustan ennaltaehkäiseviä pakotteita. Katson, että kyseisissä pakotteissa on kyse väärinkäytöksestä. Toiseksi, haluaisin, että kiinnitämme enemmän huomiota yhteiskuntaan ja kansalaisiin, ja tiedotamme heille, että pakotteet

eivät ole primitiivinen rangaistuskeino vaan luonnollinen ja järkevä vastaus lainsäädännön rikkomiseen ja että niillä pyritään puolustamaan demokratiaa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin ottaa esiin aiheen, jota useat parlamentin jäsenet ovat käsitelleet. Pakotteita ei saisi kohdentaa väärin. Niillä ei saisi etenään vahingoittaa kaikkein köyhimpiä. Tämä on ajatus, jota olemme kehitelleet jo jonkin aikaa, mutta meidän on jatkettava tällä tiellä. Olemme nähneet aikaisemmin lukuisia kertoja, että ihmisoikeuksia halveksivilla korruptoituneilla järjestelmillä on usein se taipumus, että hyvin paljon julkisia varoja on siirretty yksityiseen omistukseen ja sitten jonnekin hienoille tileille, jotta nämä henkilöt voivat nostaa rahat pois ja nauttia niistä.

Tässä on kyse siitä, että pyrimme samalla tavoin maailmanlaajuiseen yhteistyöhön, kuten lähestymistavassa, jonka olemme luoneet Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa. Euroopan unionilla voi olla tärkeä tehtävä varmistaa, että tämän politiikan hedelmät eivät joudu sinne, minne me emme halua niiden joutuvan.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, onnittelen Hélène Flautreä hänen erinomaisesta ja tasapainoisesta mietinnöstään. Näen kolme tapausta, joissa Euroopan unioni soveltaa kahtalaisia sääntöjä. Suhtautumistapamme on kaksinaismoraalinen silloin, kun tarkastelemme kahta pientä maata, joista yksi vastustaa meitä ja toinen julistautuu länsimaita ja Eurooppaa suosivaksi. Sama on kyseessä pienten valtioiden ja suurten valtioiden, kuten Venäjän ja Kiinan tapauksessa taloudellisten intressien vuoksi. Kolmannessa tapauksessa herää kysymys uskottavuudestamme ja siitä, onko Euroopan unionilla oikeutta kritisoida kolmansia maita ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien osalta, kun unionissa on joitain valtioita, joissa tuhansilla henkilöillä ei ole kansalaisuutta, kuten kahdessa Baltian valtiossa, tai kun Euroopan unionissa on johtava valta, jonka perustuslaissa kielletään alueellisten kielten tunnustaminen. Kiitos huomiostanne.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä niihin kannanottoihin, joissa on kiinnitetty huomiota kahtalaiseen sääntöihin ja epäjohtonmukaisuuteen, ja haluaisin kiinnittää Hélène Flautren huomion mietinnön 22 kohtaan, joka koskee maakohtaisten strategia-asiakirjojen laadintaa sekä pakotteiden tai pakotteita koskevan politiikan laillisuutta. Parlamentti teki syyskuussa 2004 päätöksen lähettää selvitysryhmän Vojvodinaan, Serbian pohjoisosaan. Kyseessä eivät olleet ainoastaan ihmisoikeudet vaan solidaarisuus, sillä alueella asuu erittäin paljon unkarilaisia sekä romanialaisia ja saksalaisia, jotka päätyivät sinne historian myrskyissä. Me tarkastelimme alueen vakavaa ihmisoikeustilannetta. Päätöksessä todettiin, että ihmisoikeuksien alivaliokunta tarkastelisi asiaa. Näin ei ole tehty vaikka kolme ja puoli vuotta on kulunut. Pyydän siksi alivaliokuntaa tutkimaan tätä vakavaa tilannetta päätöksen mukaisesti, koska ainoastaan silloin parlamentti voi kiinnittää neuvoston ja komission huomion todelliseen tilanteeseen ja suorittaa tehtävänsä pakotteita koskevan politiikan osalta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aloittaa vastaamalla Hélène Flautrelle sekä Raül Romeva i Ruedalle sekä niille parlamentin jäsenille, jotka puhuivat arvioinnin ja vaikutusten arvioinnin tarpeesta. Tämä on minusta hyvin tärkeää, ja neuvosto jakaa parlamentin huolen näiden pakotteita koskevien päätösten tekemisestä ja niiden ajantasaistamisesta parhaiden mahdollisten tietojen perusteella. Nykyisiä toimia arvioidaan säännöllisesti uudelleen vaikutusten arvioinnin perusteella, ja neuvosto perustaa päätöksensä useimmiten edustustojen päälliköiden kertomuksiin, koska heillä on parhaat mahdollisuudet arvioida niiden tehokkuutta.

Neuvosto on lisäksi kehittänyt merkittävästi neuvotteluja paikallisten ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen kanssa. Parlamentti on osoittanut tänään, että sillä on erittäin tärkeä tehtävä tässä arvioinnissa.

On myös totta, että pakotteiden on pysyttävä poliittisena välineenä. Menettelyiden vuoksi meillä on oltava strategia, mutta emme voi tehdä siitä liian tiukkaa tai automaattista – halusin sanoa tämän mahdollisimman selkeästi ja vastuullisesti – joten arvioissamme on jatkossakin aina eroja. Haluaisin sanoa Maria-Eleni Koppalle, jonka puheenvuoro oli erittäin valistava, että pakotteet ovat edelleen poliittinen väline. Kyseessä ei ole ainoa väline, jolla edistetään ihmisoikeuksia. Käytössä on kaksi muuta välinettä, joilla leimataan vähemmän valtioita, joihin ne kohdistuvat. Niillä edistetään myös ihmisoikeuksia. Kyseessä on laajentamista koskevan politiikan vakautus- ja assosiaatioprosessi Balkanin alueen valtioiden kanssa ja naapuruuspolitiikka sekä velvoittavat ihmisoikeuslausekkeet kaikissa sopimuksissa, joita Euroopan unioni tekee kolmansien maiden tai valtioryhmien kanssa ja joiden rikkominen voi johtaa näiden sopimusten keskeyttämiseen.

Haluaisin vakuuttaa Maria-Eleni Koppalle, että käytössä ei ole lääkinnällisten tuotteiden kauppasaarto vaan valvontajärjestelmä, kun kyseessä ovat kaksikäyttöt tuotteet, jotka kuuluvat asesulkujärjestelmän piiriin. Neuvosto jakaa näkemyksen, että monien pakotteiden pitäisi olla kohdennettuja ja että niillä ei pitäisi vaikuttaa siviiliväestöön.

Marco Cappato ja Jas Gawronski ottivat esille tärkeän kysymyksen, ja monet puheenvuoron esittäjät mainitsivat ympäristövahinkoja koskevan kysymyksen. Tällä hetkellä ympäristövahinkoja koskeva kysymys ei kuulu yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteisiin. On totta, että sitä ei oteta tästä näkökulmasta huomioon, ja meidän olisi harkittava ympäristövahingon sisällyttämistä ihmisoikeuksiin, kun se aiheuttaa uhkaa joko kansainväliselle turvallisuudelle tai ihmisten oikeuksille. Tämä keskustelu on avattava. Haluaisin myös sanoa Marco Cappatolle, että mainituissa tapauksissa Euroopan unioni on jo soveltanut erilaisissa tilanteissa energiaa koskevia pakotteita.

Haluaisin mainita tiettyjä tapauksia, joita useat teistä mainitsivat, ja kyse on luonnollisesti viimeaikaisista tapahtumista. Haluaisin Venäjän ja Georgian välisen sodan osalta ilmoittaa hyvin selkeästi, että pakotteilla ei saavuteta tavoitetta, jos niiden vaikutus on kaikkien suhteiden katkaiseminen asianmukaiseen valtioon, eli tässä tapauksessa Venäjään. Lopuksi totean, että meidän olisi myös harkittava, olisiko pakotteista määrääminen tässä tapauksessa Georgian edun mukaista. Haluaisin, että harkitsette asiaa.

Haluaisin vielä palata vertailukohtia koskevaan prosessiin, jonka Katrin Saks mainitsi. Kyseessä on hyvin tärkeä asia, erityisesti Uzbekistanin osalta. Osallistuin siellä Keski-Aasiaa koskevaan konferenssiin. On otettava huomioon myös Euroopan unionin läsnäolo Keski-Aasiassa. Tapasin vierailuni aikana Mutabar Tadjibaevan, poliittisen vangin, joka on nyt vapautettu. Toivomme, että hänen terveydentilansa kohentuu ja että hän voi saada asianmukaista hoitoa. Panin merkille, että hyvä vertailukohtia koskeva politiikka merkitsee sitä, että edistystä voidaan saavuttaa ja että viranomaiset sitoutuvat noudattamaan paremmin Euroopan unionin määrittelemiä kriteerejä. Palaamme kyseiseen valtioon lokakuussa.

Haluaisin muistuttaa teitä, jotka mainitsivat Kuubasta, että Kuubaa vasten asetetut talouspakotteet poistettiin kesäkuussa 2008. Tämä ei estä meitä jatkamasta kyseisen valtion ihmisoikeustilanteen tiukkaa seurantaa.

Nämä olivat täsmennyksiä, joita halusin esittää tämän erittäin yksityiskohtaisen ja antoisan keskustelun lopuksi. Se osoitti, että Euroopan parlamentin osallistuminen on välttämätöntä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä oli erittäin hyödyllinen keskustelu, ja siinä otettiin esille monia erittäin tärkeitä aiheita, joita on harkittava pakotteista päätettäessä, sillä pakotteet ovat vain yksi ulkopoliittikan väline. Meidän on sovellettava niitä huolellisen yleisen tarkastelun perusteella yhdessä kaikkien muiden välineiden kanssa, mukaan lukien kehitysyhteistyö tai poliittinen ja taloudellinen uudistaminen kolmansissa maissa. Haluamme kaikilla näillä välineillä saavuttaa yhden asian eli sen, että ihmisoikeuksia vaalitaan ja edistetään.

Hélène Flautre mietintö osoittaa selkeästi, että meidän on tarkennettava tätä välinettä edelleen sekä varmistettava, että pakotteita koskeva järjestelmämme on yhdenmukainen kansainvälisen oikeuden kanssa ja että sillä ei loukata kaikkia koskevia perusihmisoikeuksia. Uskon, että tuomioistuimemme – kuten yhteisöjen tuomioistuin tänään – ovat edistäneet merkittävästi pakotteita koskevan järjestelmämme kehittymistä. Ne ovat samalla turvanneet perusperiaatteet, kuten oikeusvaltion ja asianmukaisen käsittelyn. Meidän pitäisi edistää ihmisoikeuksia sekä suojella, eikä rangaista, väestöä joko taloudellisten tai muiden keinojen avulla.

Tämä on hyvin tärkeää. Sen vuoksi toistan, että meidän on kohdennettava pakotteita ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneisiin tahoihin ja, kuten Reinhard Rack sanoi, valittava esimerkiksi pankkitilien jäädyttäminen ja viisumikiellot, jotta johtajilta tai ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneiltä evätään toimintamahdollisuudet.

Monet puheenvuoron esittäjät, kuten esittelijä Hélène Flautre, pyysivät, että EU:n pakotteita olisi arvioitava kunnolla ja he ehdottivat tietyn menettelyn kehittämistä. Jean-Pierre Jouet mainitsi jo lyhyesti neuvoston tässä asiassa tekemän työn, ja haluaisin tukea sitä. Katson erityisesti, että meidän on parannettava jonkin verran ennakoarviointia ennen kuin määräämme pakotteista. Haluaisin tässä yhteydessä mainita jälleen edustustomme, koska ne toimivat paikan päällä ja niillä on hyvät tiedot ajankohtaisesta kehityksestä. Myös kansalaisyhteiskunnan ja ihmisoikeusjärjestöjen apu on erittäin hyödyllistä.

Johdonmukaisuutta koskevan näkökohdan osalta haluaisin sanoa, että pakotteet ovat tärkeä väline, mutta niitä pitää täydentää kehitystyössämme ennakoivalla lähestymistavalla, eli ihmisoikeusjärjestöjä, poliittista uudistamista ja kansalaisyhteiskunnan edistämistä on tuettava. Burma/Myanmar on siitä hyvä esimerkki. Pakotteet ovat käytössä, ja samaan aikaan pidetään auki mahdollisuutta työskennellä yhdessä kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeusjärjestöjen kanssa. Tämä on mielestäni tärkeä tapa edetä asiassa.

Hélène Flautre, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen pidetystä keskustelusta sekä puheenvuoron esittäjien, neuvoston puheenjohtajan sekä komission näkökannoista.

Katson, että tästä keskustelusta välittyy jotain, joka muistuttaa yhteistä ajattelutapaa. Monessa puheenvuorossa on esitetty pyyntö johdonmukaisemmasta ja luotettavammasta politiikasta, jossa olisi vältettävä kahtalaisia sääntöjä. Minusta vaikuttaa, että näissä kahdessa asiassa on vielä toteutettava toimia. Kun laadin mietintöä, sain paljon tietoa eri henkilöiden kanssa käymissäni keskusteluissa. Uskon todella, että asiassa on vielä paljon tehtävää ja että tämän tulevan työn perustana on oltava kattava ja tyhjentävä arvio nykyisestä pakotteita koskevasta politiikasta. Huomaamme, että kun asiaa käsitellään – voimme nähdä sen tällä hetkellä Venäjän tapauksessa – siitä nousee heti suuri häly, ja tiedotusvälineet kiinnittävät asiaan välittömästi huomion. Tarvitsemme sen vuoksi hyvin yhtenäisen ajattelutavan, ja meidän on todella toimittava menettelyjemme ja toimintalinjojemme mukaisesti.

Palaan asiantuntijaverkostoa koskevaan kysymykseen. Uskon, että tässä tehtävässä ei ole kyse siitä, että asiantuntijatoimilla korvataan tärkeä poliittinen päätös, vaan siitä, että varmistetaan, että poliittiset päätökset perustuvat mahdollisimman pitkälle puolueettomaan tietoon. Kun päätämme pakotteita koskevasta politiikasta, on toimittava päättäväisesti. On kunnioitettava sitä, mitä monet puheenvuoron esittäjät kutsuivat ”objektiiviseksi vertailukohdiksi”, joilla voidaan arvioida pakotteiden todellista tehokkuutta.

Uskon, että edistymme asiassa konkreettisesti. Monesta puheenvuorosta on käynyt ilmi, että joitain seikkoja on vielä täsmennettävä, ja tämä on syynä siihen, että en ollut läsnä ulkoasiainvaliokunnassa. Katson, hyvät naiset ja herrat, että emme voi toimia ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden vaatimusten vastaisesti, kun laadimme mustia listoja, kun sisällytämme niihin henkilöiden nimiä tai poistamme niitä listoilta. Tuomioistuimen tuomio, jonka Jean-Pierre Jouyet juuri mainitsi, kannustaa meitä jatkamaan näitä toimia.

Hyvät naiset ja herrat, pyydän teitä hyväksymään mietinnön, joka ei ole täydellinen, mutta joka on hyvin arvokas mietintö, josta voimme olla ylpeitä ja joka on hyvä työväline.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. syyskuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Desislav Chukolov (NI), kirjallinen. – (BG) Arvoisa puhemies Pöttering, hyvä Hélène Flautre, useimmat teistä ovat olleet oppositiossa jossain vaiheessa poliittista uraanne. Olette tietoisia tästä kokemuksesta. Tehtävässä olevat teeskentelevät silloin, että ette ole olemassa, ja te syytätte heitä varkauksista ja hämäreperäisistä sopimuksista. Bulgariassa on tällä hetkellä vallassa kuitenkin terroristien perilliset ja suoranaiset fasistit.

Nämä ovat ne osapuolet, jotka muodostavat kolmen puolueen koalition Bulgariassa. Jumalattomat henkilöt, jotka pommittivat kirkkoja tehdäkseen vaikutuksen Kommunistiseen internationaaliin, kuten Bulgarian sosialistinen puolue (BSP). Tämä puolue koottiin Boris III:n perillisen ympärille, ja Boris III puolestaan ajoi Bulgarian toiseen maailmansotaan ja joka ei välttelyt suutelemasta Hitleriä. Lisäksi ovat Kansallisessa liikkeessä Simeon II:n puolesta (SNM) toimivat varkaat ja vielä perustuslain vastainen muslimipuolue MRF, joka muodostuu terroristeista, jotka räjäyttivät noin 20 vuotta sitten junavaunuja, joissa oli aiteja ja lapsia.

Vallassa olevat hakkasivat 30. heinäkuuta 2008 kollegani Dimitar Stojanovin. Lääkärintarkastuksessa todettiin 34 vammaa, joiden aiheuttajina olivat poliisin univormuissa olevat roistot.

Kun otetaan huomioon, että EU:ssa sovelletaan tehokkaasti pakotteita koskevaa politiikkaa törkeisiin ihmisoikeusrikkomuksiin, joita käsittelette mietinnössänne, pyydän, että parlamentti ja jokainen sen jäsenistä esittää näkökantansa tästä meille kaikille häpeällisestä tapahtumasta. Pyydän lisäksi, että tuomitsette kotimaassani hallintoa pitävä mafian.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Rikosoikeudellisen järjestelmän avulla voidaan syyllistä rangaista tai estää tätä toimimasta sekä palauttaa hänen maineensa. Pakotteilla pyritään yleisesti samoihin tavoitteisiin. Rikosoikeuden järjestelmillämme voidaan rangaista, mutta se, miten niillä onnistutaan ehkäisemään ja palauttamaan maine, on toinen kysymys. Pakotteilla on lisäksi vähän vaikutusta siihen, että kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia rikkovia maita ehkäistään toimimasta tai että niiden maine palautetaan.

Yli sataa toisen maailmansodan jälkeistä talouspakotetta koskeva tutkimus on osoittanut, että pakotteet ovat kaikkein tehokkaimpia, kun pyydetty muutos on vähäinen, suuret ja voimakkaat valtiot tai kansakuntien ryhmät toimivat heikompiin vastaan, kohdevaltio on riippuvainen pakotteista päättäneiden valtioiden kaupasta tai kun pakotteista päätetään nopeasti ja pakotteista päättäneille aiheutuvat vahingot ovat rajalliset.

Kun EU määrää pakotteista, niiden olisi oltava tarkat ja hyvin kohdennetut. Toimiin pitäisi kuulua omaisuuden jäädyttäminen, liiketoimia koskeva kieltä, investointien rajoittaminen, tiettyjä tuotteita koskevat kaupan rajoitukset, matkustusrajoitukset, diplomaattiset rajoitukset sekä kulttuurin ja urheilun alan rajoitukset.

On erittäin tärkeää, että EU tarkastelee uudelleen pakotteita koskevaa politiikkaansa. Tarkoitus ei ole ainoastaan se, että rikkomuksiin syyllistyneissä valtioissa toteutetaan toivotut uudistukset, vaan että myös varmistetaan EU:n uskottavuus.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) YK:ta leikkivä Euroopan parlamentti väittää levittävänsä ihmisoikeuksien valtakunnan kaikkialle maailmaan. Sen olisi kuitenkin parempi pistää omat asiansa järjestykseen.

Ranskassa, Belgiassa, Saksassa ja Itävallassa tuhannet kansalaiset tutkijoita, asianajajia sekä heidän maanmiestensä valitsemia edustajia myöten asetetaan syytteeseen, tuomitaan, ajetaan vararikkaan, irtisanotaan, vangitaan. Heitä syytetään rasismista, koska he arvostelevat maahanmuuttoa. Heitä syytetään muukalaisvihasta, koska he oikeutetusti puolustavat oman maansa kansalaisten suosimista. Heitä syytetään revisionismista, koska he kritisoivat "virallista" mutta totuutta vääristelevää nykylä historiaa, sekä homofobiasta, koska he oikeutetusti ilmoittavat suosivansa normaaleja perheitä, jotka voivat ainoana jatkaa sukua.

Tällainen poliittinen ja oikeudellinen vainoaminen ulottuu jopa asianajajiin. Saksalainen Sylvia Stolz pidätettiin, koska hän puolusti oikeudessa asiakkaansa näkemyksiä. Ranskassa Pariisin asianajajaliiton hallitus nolasi itsensä, koska se kieltäytyi ottamasta eläkkeellä olevaa asianajajaa, Eric Delcroix'ta, kunniajäseneksi sen sijaan, että olisi puolustanut tätä.

Eräät tuomarit, kuten Estoup Versaillesissa, Schir Lyonissa ja Cotte Pariisissa, pyrkivät kilpaa tekemään näistä mielivaltaisista laeista laajalti sovellettavia ja ylenkatsovat siten kaikkia vapauden suojaamista koskevia periaatteita. Mutta mikä tärkeintä: jotkut niistä, jotka ovat vastuussa tästä vapaudet tukahduttavasta lainsäädännöstä, istuvat tässä parlamentissa. Meidän pitäisi siis osoittaa närkästyksemme ensisijaisesti heitä kohtaan.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni perustuu arvoihin, esimerkiksi demokratiaan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Arvojen suojeleminen ja puolustaminen muodostavat kaiken Euroopan unionissa toteutettavan politiikan ytimen.

Ihmisoikeudet on valtavirtaistettu osaksi EU:n ulkopoliittikkaa. Liian usein käy kuitenkin niin, että EU ei puhu yhdellä äänellä eikä kykene reagoimaan nopeasti ja tehokkaasti ihmisoikeuksien räikeään rikkomiseen.

Pakotteet ovat osa ihmisoikeuspolitiikkaa, mutta niitä ei langeteta tasavertaisesti. EU:n ei pitäisi sulkea silmiään ja tehdä poikkeuksia suurten maiden, kuten Venäjän ja Kiinan, kohdalla, koska se tarkoittaa ihmisoikeuksien kauppaamista taloudellisia etuja vastaan.

Taloudellisia suhteita kolmansien maihin olisi pohdittava huolellisesti, jos ihmisoikeuksia rikotaan jatkuvasti. Tapauksiin on reagoitava langettamalla pakotteita ja jäädyttämällä jatkoneuvottelut.

Näin ollen kehotan sekä komissiota että neuvostoa reagoimaan päättäväisesti, yhtenäisesti ja voimakkaasti. Lisäksi pyydän EU:ta toimimaan ihmisoikeuspolitiikassa tasapuolisesti ja asettamaan pakotteita kaikille niille maille, joissa todetaan vakavia ihmisoikeusrikkomuksia.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies,

kiitän esittelijä Flautrea tasapainoisesta ja ansiokkaasta mietinnöstä, jonka vaatimus EU:n pakotteiden uudelleenarvioinnista ja tutkimisesta osana EU:n laajempaa ihmisoikeuspolitiikkaa on perusteltu. Niin kauan, kun meillä ei ole laajoihin tutkimuksiin perustuvaa tietoa, keskustelu pakotteiden tehokkuudesta ja tehostumuksesta ei ole hedelmällistä.

Pakotteilla voi olla kaksi toisiaan täydentävää merkitystä ihmisoikeuspolitiikassa. Yhtäältä ne ovat eurooppalaisen arvoyhteisön moraalinen viesti ja sellaisena merkittävä signaali. Toisaalta pakotteilla voi olla konkreettinen vaikutus kohdevaltion kehitykseen. Näillä kummallakin puolella on varmasti ollut merkitystä tapauksissa, joissa on saatu aikaan todella pysyviä tuloksia, muun muassa Etelä-Afrikan apartheid-politiikka purettaessa.

Lienee kuitenkin selvä, että yksinään pakotteet eivät voi saada aikaan tällaisia tuloksia. Jotta maan ihmisoikeus- ja poliittinen tilanne voisi todella muuttua pysyvästi ja kestävästi, tarvitaan kaikkien ihmisoikeuspolitiikan

välineiden yhteensovittamista ja kokonaisvaltaista käyttöä. Tarvetta ihmisoikeuspolitiikan entistä tehokkaammalle kokoamiselle parlamentti on korostanut aiemminkin.

Humanitaaristen katastrofien välttämiseksi tulisi tarkastella mahdollisuuksia entistä kohdennetumpiin pakotteisiin, jotka ensisijaisesti kohdistuvat maan johtajiin ja ihmisoikeuksia loukkaaviin ryhmiin. Erityisesti olisi varottava sellaisia lamauttavia toimia, jotka tuhoavat mahdollisuudet pienten ja keskisuurten yritysten nousulle.

Oma kysymyksensä on se, millä perusteilla pakotteita asetetaan. On valitettavaa, että liian usein pakotteiden arvioinnin taustalla voi nähdä sellaista tarkoituksenmukaisuusharkintaa, joka perustuu unionin kaupallisiin etuihin.

14. Vuosituhannen kehitystavoitteet – Tavoite 5: äitien terveyden parantaminen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat vuosituhannen kehitystavoitteista – tavoite 5: äitien terveyden parantaminen.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, Euroopan parlamentin tapaan neuvosto pitää hyvin tärkeänä sitä, että vuosituhannen kehitystavoitteet saavutetaan kaikkialla maailmassa vuoteen 2015 mennessä. Ja erityisen tärkeää neuvostolle on se, että tavoite äitiyskuolleisuuden vähentämisestä kolmella neljäsosalla vuosien 1990 ja 2015 välisenä aikana saavutetaan.

Tähän liittyen Euroopan unioni muistuttaa, että jatkuva edistys tällä alalla edellyttää naisten ja tyttöjen oikeuksien kunnioittamista ja edistämistä siten, että heille taataan terveyspalvelut, erityisesti seksuaaliterveyspalvelut, ja että heitä suojellaan AIDSiltä. Kaikki kolme EU:n toimielintä ovat tehneet selväksi yhteisen halunsa parantaa äitien terveyttä kehitysmaissa; ne allekirjoittivat 20. joulukuuta 2005 kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen, jossa äitien terveys määritetään yhdeksi EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaisista tavoitteista. Meillä on nyt käytössämme tarvittavat rahoitusvälineet, jotta voimme toteuttaa tämän tavoitteen esimerkiksi Euroopan unionin ja Afrikan välisen vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan kumppanuuden kautta. Kuten tiedätte, terveyden alalla haasteet ovat edelleen merkittävät. Ne mainittiin Yhdistyneiden Kansakuntien vuosikertomuksessa. Joka vuosi kuolee edelleen 500 000 naista raskauden tai synnytyksen aiheuttamiin komplikaatioihin, joita ei kyetä hoitamaan. Näitä kuolemia ei voida toistaiseksi estää, jollemme edisty lainkaan tavoitteissamme. Todennäköisyys sille, että nainen kuolee äitiyden vuoksi, on Saharan eteläpuolisessa Afrikassa yksi kuudestatoista, kun se on kehittyneissä maissa yksi 3 800:sta. Näiden haasteiden merkittävyyden ja tämän täysin kestäättömän tilanteen huomioon ottaen neuvosto on päättänyt vauhdittaa ja vahvistaa toimiaan. Kesäkuussa neuvosto hyväksyi toimintasuunnitelman. Sen mukaan EU tukee kiireisesti toimia, joilla saavutettaisiin vuonna 2005 asetettu lisäntymisterveydenhuollon saatavuutta koskeva tavoite sekä vuoden 2010 välitavoitteet. Näiden tavoitteiden mukaan, kuten tiedätte, pyritään joka vuosi pelastamaan neljä miljoonaa lasta enemmän – näistä kaksi miljoonaa Afrikassa – sekä lisäämään joka vuosi 35 miljoonalla sellaisten synnytysten määrää, jotka ovat terveydenhuollon ammattilaisten avustamia – näistä 13 miljoonaa Afrikassa. Jos haluamme alentaa äitiyskuolleisuutta kolmella neljäsosalla vuoteen 2015 mennessä, vuoteen 2010 mennessä on lisättävä joka vuosi terveydenhuollon ammattilaisten avustamien synnytysten määrää 21 miljoonalla.

EU tukee tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2010 mennessä Afrikassa lisättäisiin 50 miljoonalla niiden naisten määrää, joilla on käytössään nykyaikaiset ehkäisyvälineet ja mahdollisuus käyttää yleisemmin perhesuunnittelupalveluja. Neuvoston hyväksymän toimintasuunnitelman mukaan EU osallistuu myös rahoitusvajeen korjaamiseen, jotta edellä mainitut tavoitteet voidaan saavuttaa vuoteen 2010 mennessä. Voin kertoa teille, että Maailman terveysjärjestön arvioiden mukaan rahoitusvaje on tällä hetkellä yli 13 miljardia euroa.

Jos Euroopan komissio katsoo – ja komission jäsen kertoo meille pian, onko niin – että rahoitusvajeen poistamiseksi EU:n antamaa tukea on ennen vuotta 2010 lisättävä kahdeksalla miljardilla eurolla, josta kuusi miljardia euroa kohdistettaisiin Afrikan maille, niin sekä kumppanuusmaat että avunantajat on ehdottomasti otettava sidosryhmiksi tuleviin haasteisiin tartuttaessa.

Puheenjohtajavaltio onkin tässä suhteessa vakuuttunut, että kehitysmaiden terveydenhuoltojärjestelmien vahvistaminen on ensisijainen päämäärä vuosituhannen kehitystavoitteita toteutettaessa. Suunnitelmissa on useita konkreettisia toimia: Puheenjohtajavaltio ja komissio valmistelevat yhteistä asiakirjaa terveysuhkien

torjunnasta. Kehitysyhteistyöministerit tapaavat 29.–30. syyskuuta Bordeaux'ssa pidettävässä epävirallisessa kokouksessa, jossa käsitellään marraskuun neuvoston päätelmiä ja tulevia puheenjohtajakausia terveydenhuoltopalveluiden yleiseen saatavuuteen liittyen. Neuvosto aikoo myös tarkastella komission kertomusta EU:n toimintaohjelmasta kehitysmaiden terveydenhuoltojärjestelmiä vaivaavan vakavan henkilöstöpulan ratkaisemiseksi – ja olen korostanut tämän tehtävän tärkeyttä.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, voitte olla varmoja siitä, että neuvosto jatkaa toimiaan ja tekee kaikkensa, jotta Euroopan unioni voi jatkossakin tuoda parannusta äitien terveyteen kehitysmaissa ja etenkin Afrikassa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeus terveyteen on todennäköisesti juuri se perusoikeuksista, jonka kohdalla vallitsee suurin epätasa-arvo nykymaailmassa. Niillä, jotka tarvitsevat sitä eniten, ja niillä, joilla on suurin riski kärsiä huonosta terveydestä ja kuolla ennenaikaisesti, on kaikkein huonoimmat mahdollisuudet saada terveydenhoitoa – usein sitä ei ole saatavilla lainkaan. Tämä on valtava haaste Euroopan unionille ja koko kansainväliselle yhteisölle.

Euroopan unioni on vahvasti sitoutunut saavuttamaan vuosituhanneen kehitystavoitteet. Niihin kuuluu myös äitien terveyttä koskeva tavoite 5, josta keskustelemme tänään.

Olemme tietoisia siitä, että seksuaali- ja lisääntymisterveyden parantaminen sekä terveydenhuollon rahoituksen lisääminen yleensä edellyttävät huomattavasti johdonmukaisempaa ja monialaisempaa lähestymistapaa. Tämä koskee myös muita vuosituhanneen kehitystavoitteita. Terveyden alalla ei voida saavuttaa tuloksia, jollei terveyttä edistäviin järjestelmiin investoida riittävästi. Terveyspolitiikka on otettava osaksi laajempaa sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen suunnittelua. Maat tarvitsevat pitkäaikaista ja ennustettavissa olevaa tukea ulkopuolisilta avunantajilta. Avunantajien on nähtävä selkeä yhteys rahoituksen ja tulosten välillä. Lisäksi tarvitaan kipeästi mekanismeja, joiden avulla pidetään kaikki kumppanit tilivelvollisina saavutuksistaan kansainvälisten sopimusten nojalla.

Kehitysmaissa elävät köyhät – naiset, miehet ja lapset – kärsivät hyvin erilaisista ja toisiinsa liittyvistä seksuaali- ja lisääntymisterveyden ongelmista. Niitä ovat esimerkiksi HIV/AIDS, sukupuolitaudit, yllättävä tai ei-toivottu raskaus, raskauteen ja synnytykseen liittyvät komplikaatiot, sukupuolielinten silpominen, hedelmättömyys, seksuaalinen hyväksikäyttö, vaarallisissa olosuhteissa tehty abortti sekä kohdunkaulan syöpä. Yhdessä nämä tekijät aiheuttavat paljon kärsimystä ja monia ennenaikaisia kuolemia. Köyhyys ja naisten toisarvoisuus yhteiskunnassa pahentavat ongelmia, jotka johtuvat pääasiassa siitä, ettei asianmukaisia terveyspalveluja ja tietoa ole saatavilla ja ettei ammattitaitoista henkilöstöä eikä lisääntymisterveyteen liittyviä tuotteita saada riittävästi.

Näin ollen äitien terveyden parantaminen ja äitiyskuolleisuuden vähentäminen ovat olleet keskeisiä tekijöitä toimissa, joita Euroopan komissio on toteuttanut terveyden ja kehitysyhteistyön alalla. Ponnisteluistamme ja vuosituhanneen kehitystavoitteista huolimatta tavoite 5 on kuitenkin ehkä juuri se tavoite, jossa ollaan eniten jäljessä maailmanlaajuisesti – ja erityisesti Afrikassa, kuten on jo todettu. Tämä on erittäin vakava asia varsinkin sen takia, että äitien kuolemat tapahtuvat kotona, kaukana terveyspalveluista, eikä niistä useinkaan pidetä minkäänlaista kirjaa. Siten äitiyskuolleisuusaste saattaa olla todellisuudessa jopa suurempi kuin ne puoli miljoonaa tapausta vuodessa, joista saamme tiedon tilastojen perusteella.

Politiikan näkökulmasta on toinenkin kysymys, joka aiheuttaa huolta: yhä useammin seksuaaliterveyttä ja lisääntymisterveyttä sekä niitä koskevia oikeuksia ei aseteta ohjelmissa etusijalle sen vuoksi, että abortti on niin arka aihe. Toimiessamme näin kuitenkin unohdamme, että monissa kumppanuusmaissamme naiset ovat epätasa-arvoisessa asemassa eikä heillä ole mitään sananvaltaa sen suhteen, kuinka monta lasta he saavat, tai heidät pakotetaan seksisuhteisiin jopa kumppanin kanssa, jolla todennäköisesti on HIV-tartunta. Emme saa unohtaa niitä lukuisia raiskauksen uhreja, nuoria tyttöjä ja naisia, jotka saamiensa vammojen ja traumojen lisäksi joutuvat usein sukulaistensa ja yhteisönsä hylkäämiksi.

Siksi suunnittelemme suoran tuen myöntämistä kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta sekä komission talousarviosta terveydenhuollon parantamiseen 31 kehitysmaassa. Monissa näistä maista on erittäin korkea äitiyskuolleisuus ja hyvin huono terveydenhuoltojärjestelmä.

Tässä mielessä terveydenhuollon tuloksiin yhdistetty talousarviotuki on tärkeä väline äitiyskuolleisuuden vähentämiseksi. Jotta tuki olisi paremmin ennustettavissa, komissio ottaa joissakin kumppanuusmaissa käyttöön uuden rahoitusmenettelyn, niin kutsutun vuosituhattavoitteiden sopimusmekanismin. Sen avulla talousarviotukea annetaan pidemmällä aikavälillä ja tuki yhdistetään sovittuihin tuloksiin, jotka edesauttavat vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamista. Tämän ansiosta hallitukset voivat rahoittaa

terveydenhuoltojärjestelmän toistuvia kuluja, kuten terveydenhuoltohenkilöstön palkkoja. Tämä on ratkaisevan tärkeää, jotta perusterveydenhuollon saatavuutta voidaan parantaa turvallisten synnytysten ja tavoitteen 5 edistymisen varmistamiseksi.

Tiedämme kuitenkin, että tämänhetkiset toimet äitien terveyden tukemiseksi eivät riitä ja että tarvitaan enemmän ponnisteluja vallitsevan tilanteen muuttamiseksi. Tämän vuoksi Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 24. kesäkuuta 2008 vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan EU:n toimintasuunnitelman, jossa komissio ja jäsenvaltiot sitoutuvat lisäämään terveydenhuoltoon osoitettua tukea vuoteen 2010 mennessä kahdeksalla miljardilla eurolla, kuten jo todettiin, ja kuusi miljardia euroa tästä summasta kohdistetaan Afrikan maille.

Vuosituhanneen kehitystavoitteita koskevassa toimintasuunnitelmassa määritetään tavoitteen 5 osalta kaksi tärkeää tavoitetta vuoteen 2010 mennessä: ensinnäkin on lisättävä terveydenhuollon ammattilaisten avustamien synnytysten määrää 21 miljoonalla ja toiseksi on lisättävä 50 miljoonalla niiden naisten määrää, joilla on nykyaikaiset ehkäisyvälineet käytössään.

Komission – mutta myös jäsenvaltioiden – on nyt yhdessä tehtävä tästä totta. Olemme tehneet sitoumuksen ja pyrimme määrätietoisesti parantamaan synnyttävien naisten tilannetta köyhissä maissa. Synnytys kun on mielestäni maailman luonnollisin asia. Ulkoasioista vastaavana komission jäsenenä ja Louis Michelin sijaisena olen iloinen voidessani tänään sanoa näin, koska naisena tunnen hyvin suurta yhteisvastuuta.

(Suosionosoituksia)

Filip Kaczmarek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuosituhannen kehitystavoite 5 on hyvin tärkeä tavoite, koska se liittyy elämänlaadun ohella myös itse elämään, eli sen alkuun ja jatkuvuuteen. Vuosituhannen kehitystavoitteen 5 merkitys on sitäkin suurempi sen vuoksi, että sen menestyksellinen toteuttaminen ei tule rahallisesti kovin kalliiksi. Tälläkin hetkellä eri puolilla maailmaa toteutetaan jo erilaisia ohjelmia ja hankkeita, joiden avulla perinataalikuolleisuutta on vähennetty huomattavasti, eivätkä niiden kustannukset ole olleet erityisen suuret. Tästä huolimatta tulokset ovat olleet tavoitteen 5 osalta joillakin alueilla vaatimattomia tai erittäin vaatimattomia. Lisäksi joillakin alueilla, erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, edistystä ei ole tapahtunut vuoden 2000 jälkeen. Ilmiö on hyvin huolestuttava, sillä se tarkoittaa, että vuosituhannen kehitystavoite 5 on yleisesti katsottuna vakavasti uhattuna.

Valitettavasti joissakin kehittyneissä maissa on yhä havaittavissa taipumusta liittää ongelma ideologiaan ja keskittyä yhteen todella kiistanalaiseen aiheeseen, nimittäin lisääntymisoikeuksiin. Tämä asia on jo mainittu tänään. Kuitenkin yksi merkittävimmistä äitien kuolemantapausten aiheuttajista on vaarallisissa olosuhteissa tehty abortit. Katsoipa asiaa miltä kannalta tahansa, on loogista, että aborttien rajoittaminen vähentäisi äitiyskuolleisuutta. Varmasti olisi helpompaa vähentää aborttien määrää ylipäätään kuin lisätä niin kutsuttujen ”turvallisten” aborttien määrää.

Näin ollen on vaikeaa tukea väitettä, jonka mukaan lisääntymisterveyden pitäisi olla kehityspolitiikan ensisijainen tavoite. Se on tärkeä asia, mutta ensisijaisena tavoitteena pitäisi varmasti jatkossakin olla köyhyyden torjunta (olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa), naisten aseman parantaminen sekä kehittyneiden maiden tekemien lupauksen pitäminen. Ensijaisten tavoitteiden valitseminen on hyvin tärkeää, sillä jos ne valitaan väärin, toteutetut toimet voivat osoittautua epäsuotuisiksi. Sisällytämme muun muassa kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon standardikohtana päätöslauselmiin, mutta jos tavoite ei ole asianmukainen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihto voi olla tehotonta tai suorastaan epämieluisaa.

On myös pidettävä mielessä, että omien sääntöjemme ja standardiemme tyrkyttäminen muissa maissa ja yhteiskunnissa on moraalisesti epäilyttävää. Etiikan nimissä tukeamme saavien maiden pitäisi itse päättää, mikä on hyvää ja hyväksyttävää. Meidän ei pitäisi esimerkiksi sanoa, että abortti on hyvä ratkaisu. Tämä voisi olla ristiriitaista sekä perusteetonta sekaantumista toisten asioihin: ristiriitaista sen takia, että haluamme nostaa syntyvyyttä Euroopassa, kun samalla edistämme sen laskemista muissa maissa, ja perusteetonta sekaantumista toisten asioihin sen takia, että kukaan ei ole antanut meille oikeutta vaikuttaa eettisiin päätöksiin muissa maissa.

Minun mielestäni meidän pitäisi keskittyä sellaisiin asioihin, jotka eivät ole kiistanalaisia, etenkin sen takia, että tällaisia asioita on paljon ja olemme niistä kaikki yhtä mieltä. Niitä ovat esimerkiksi koulutus, naisten aseman vahvistaminen, äitiyden suojeleminen, hyvä ravitsemus, mahdollisuus saada ammattitaitoista sairaanhoitoa ja synnytyspalvelua. Nämä ovat asioita, joihin voimme yhdessä keskittyä ja edesauttaa siten vuosituhannen kehitystavoitteen 5 saavuttamista.

Alain Hutchinson, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen – jolle haluan toivottaa hyvää syntymäpäivää – en aio viitata tekstiin, joka minun oli tarkoitus lukea teille ryhmäni puolesta, koska olemme mielestäni juuri keskellä erityisen tärkeää keskustelua.

Kyseessä oleva vuosituhatosen kehitystavoite, tavoite 5, on erittäin tärkeä, koska se koskee naisia ja heidän kärsimyksiään raskauden aikana. Koska havaitsimme, ettemme onnistu saavuttamaan tavoitetta, meidän on luovuttava äärimmäisen tekopyhästä asenteestamme sekä analyyseista, joita Euroopassa teemme, koska tiedämme, näemme ja voimme osoittaa, millainen tilanne on Afrikassa paikan päällä, eli kylissä, maaseudulla ja viidakossa. Suutuin hieman siitä, mitä kollega Filip Kaczmarek juuri sanoi, enkä sen vuoksi lue kirjoittamaani puheenvuoroa. Ei voida väittää, että abortti olisi joku ihmelääke kaikkiin naisten, joiden täytyy synnyttää, ongelmiin. Ei todellakaan. Meidän täytyy löytää tarvittavat keinot varmistaaksemme, että näillä naisilla on kaikki, mitä he tarvitsevat: koulutus, kunnollinen perhesuunnittelu, ehkäisy sekä tarvittaessa myös mahdollisuus keskeyttää omasta tahdostaan raskaus turvallisissa olosuhteissa – mutta se ei ole se mihin pyrimme. On hyvin vaikeaa sanoa asioita selvästi parlamentissa, koska täällä on ihmisiä, jotka moraalin ja joskus myös konservatismiin nimissä estävät meitä toteuttamasta kunnollisia toimenpiteitä, tehokkaita toimenpiteitä kyseisissä maissa elävien naisten hyväksi.

Beniamino Donnici, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olemme työstäneet yhteistä päätöslauselmaesitystä äitiyskuolleisuudesta huomioiden, että äitiyskuolleisuuden vähentämistä kolmella neljäsosalla vuosien 1990 ja 2015 välisenä aikana koskevan tavoitteen 5 toteuttamisessa ollaan pahasti jäljessä. Siksi tarvitaan voimakasta aloitetta, voimakasta ja konkreettista aloitetta kansainväliseltä yhteisöltä, ja vain oikeuksiin ja arvoihin perustuva Eurooppa voi tulkita sitä ja taata sen.

Panemme merkille neuvoston puheenjohtaja Jouyet'n sekä komission jäsen Ferreron vakuuttelut, mutta meidän on pikaisesti siirryttävä sanoista tekoihin. Äitiyskuolleisuus ja lapsikuolleisuus ovat kuitenkin tärkeimmät inhimillisen kehityksen mittarit. Ei siis ole hyväksyttävää, kuten olemme jo todenneet, että tällä hetkellä yli puoli miljoonaa naista kuolee joka vuosi synnytyksen aikana.

Kuten kaikki tiedämme, suurin osa näistä naisista elää Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, jossa yksi ihminen kuolee joka minuutti. Kuten olemme todenneet, kehittyneissä maissa elävillä naisilla vastaava riski on yksi 3 700:sta. Luvut vaikuttavat vieläkin dramaattisimmilta, jos tarkastelemme sitä, miten rohkaisevaa edistystä on samanaikaisesti saavutettu joissakin keskitulotason maissa Itä-Aasiassa, Kaakkois-Aasiassa, Pohjois-Amerikassa, Latinalaisessa Amerikassa sekä Pohjois-Afrikassa. Se osoittaa, että tämä kamala tilanne on ratkaistavissa.

Meidän mielestämme tämä päätöslauselma onkin hyvin ajoitettu, selväsanainen sekä kattava. Siinä ehdotetaan strategioita, joiden avulla tähän välittömään globaaliin terveyskriisiin voidaan reagoida, sekä tunnustetaan, että asianmukaisen terveydenhuollon saatavuus on ihmisten perusoikeus.

Lopuksi toivon, että ryhmien välillä saavutettu arvokas kompromissi tästä ahdistavasta ongelmasta saa taakseen mahdollisimman laajan tuen parlamentissa ja että yhteisen päätöslauselman hyväksyminen saa aikaan konkreettisia toimia kaikkien toimielinten ja jäsenvaltioiden taholta sekä edistää asianmukaisia investointeja liikenteeseen, lääkintälaitteisiin, laitteiden käyttäjien koulutukseen, peruskoulutukseen, turvallisuuteen sekä naisten vapauttamiseen, jotta tämä ihmiskunnalle ratkaisevan tärkeä tavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä.

Ewa Tomaszewska, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, perinataalikauden kuolleisuus on edelleen hyvin järkyttävä ilmiö, jota ei myöskään voida selittää lääketieteellisen tietämyksen heikolla tasolla. Raskaana olevien naisten terveydentilan parantaminen on vieläkin vakavampi ongelma nyt, kun väestökehitys on romahtamassa.

On syytä pitää mielessä, millaista silpomista abortti on naisen kannalta. Emme voi elää tämän dilemman kanssa: jos hyväksyy lapsensa tappamisen, saattaa selvitä hengissä. Perinataalikauden kuolleisuuden vähentäminen 75 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2015 mennessä edellyttää, että naisten terveydentilaa parannetaan yleisesti ja että terveydenhuoltoon ja ennaltaehkäisevään koulutukseen suunnataan enemmän rahaa.

Kaikkein pahin tilanne on eteläisessä ja Saharan eteläpuolisessa Afrikassa sekä Aasiassa. Joka vuosi puoli miljoonaa naista maksaa hengellään halunsa saada jälkikasvua. HIV- ja malaria-tartunnan saaneiden naisten tapauksessa ainut uhka ei kohdistu äidin terveyteen, vaan uhkana on myös se, että lapsi saa tartunnan. Tässä yhteydessä on korostettava sitä, että yksi tärkeistä kielteisistä tekijöistä on köyhyys, ja kyseisen ongelman

ratkaisemiseen olisi osoitettava rahoitusta. Tämä tilanne osoittaa hyvin erityisellä tavalla ihmisten välisen solidaarisuuden merkityksen. Sen tunnustaminen, että naisten terveys – tulevien äitien terveys – on ensisijainen tavoite, sekä kansainvälisten joukkojen liikkeelle saaminen raskaana olevien naisten terveyden parantamiseksi muodostavat suuren haasteen.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Verts/ALE Group-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, olen ollut tämän parlamentin jäsen yhdeksän vuotta, ja tänä aikana olen saanut kaksi lasta. Toinen on nyt iältään kaksi ja toinen melkein kahdeksan vuotta. Raskausaika on tietenkin aina täynnä jännitystä – ainahan sitä miettii, syntyykö lapsi täysin terveenä – mutta voin rehellisesti sanoa, etten kummankaan raskauteni aikana miettinyt, selviäisinkö itse hengissä. Mitä suunnatonta luksusta!

Joitakin lukuja on jo mainittu. Euroopassa harvempi kuin yksi nainen 3 800:sta kuolee raskauteen liittyvien syiden takia, mutta luku on erittäin paljon korkeampi joissakin Afrikan maissa, joissa se on yksi 16:sta. Nigerin osalta suhdeluku oli yksi seitsemästä. Yksi syy tähän ovat vaarallisissa olosuhteissa tehdyt abortit. Toivon, etteivät ne olisi totta, mutta tähän tarvittaisiin esimerkiksi sellaisia muutoksia kuin ehkäisyvälineiden jakelu tai miesten pidättäytyminen. Muita syitä ovat sairaanhoitopalvelujen puuttuminen tai viivästyksiset avun saannissa, liian monta peräkkäistä raskautta tai raskaaksi tuleminen liian nuorena.

Suuret erot Euroopan ja monien muiden maiden välillä osoittavat, että investoinnit kannattavat. Tämä on itsestään selvää: terveydenhuoltoon investoimalla voidaan vähentää äitiyskuolleisuutta. Siltikin asian eteen tehdään hyvin vähän. Vuonna 1987 noin puoli miljoonaa naista kuoli vuosittain raskauden tai synnytyksen aikana, ja luku on sama vuonna 2008. Tämä on todella masentavaa. En salaile kyynisyyttäni. Minusta vaikuttaa siltä, että AIDSin torjuntaan kiinnitetään paljon enemmän huomiota, koska siihen kuolee myös miehiä. Komission jäsen Ferrero-Waldnerin sekä neuvoston puheenjohtajan sanat kuitenkin rohkaisevat minua, ja haluaisin lämpimästi kiittää komission jäsentä hänen pitämästään puheesta.

Äitiyskuolleisuus ja itsemääräämisoikeus ovat selvästi yhteydessä toisiinsa. Hiljattain tehdyn tutkimuksen mukaan noin 200 miljoonaa naista kehitysmaissa haluaisi synnyttää vähemmän lapsia, mutta puolilla heistä ei ole mahdollisuutta käyttää ehkäisyä tai saada seksivalistusta. Tämä aiheuttaa 52 miljoonaa ei-toivottua raskautta joka vuosi, mistä meidän on oltava huolissamme. Kofi Annanin mukaan nälän ja köyhyyden torjuminen on jo lähtökohtaisesti tuomittu epäonnistumaan, jos kansainvälinen yhteisö ei kykene vahvistamaan naisten oikeuksia. Euroopan unioni on ainutlaatuisessa asemassa voimistaakseen vaatimusta naisten tasavertaisista oikeuksista kaikkialla maailmassa. Haluamme kyllä sitä, mutta tällä hetkellä kaihdamme todellista vastuutamme.

Näin ollen haluaisin, että EU perustaa naisten oikeuksien eurooppalaisen lähettilään. Enemmistö parlamentissa on jo ilmaissut tukensa tälle ajatukselle, ja haluaisin pyytää myös komission jäsentä tukemaan sitä. Kyse olisi korkean tason diplomaatista, joka voi käyttää ääntään EU:n puolesta tai toimia sovittelijana naisiin kohdistuneissa väkivaltatapauksissa. Hän antaisi ehdotuksia ministerineuvostolle sekä Euroopan komissiolle ja olisi tilivelvollinen Euroopan parlamentille. Tarvitsemme liikkeelle panevaa voimaa, jonkun, joka varmistaa, että kaikissa ehdotuksissamme huomioidaan naisten oikeudet, jotka ovat niin keskeisessä asemassa.

Arvoisa puhemies, olen jo esittänyt tämän ehdotuksen puheenjohtajavaltio Ranskan edustajalle. Hän sanoi pitävänsä sitä mielenkiintoisena. Haluaisin kysyä neuvoston puheenjohtajalta, mitä hän aikoo tehdä asiassa. Minulla on ehdotus tässä myös ranskaksi ja saksaksi. Annan sen hänelle ja toivon todella, että naisten oikeuksien lähettiläs perustetaan, koska tarvitsemme tällaista liikkeelle panevaa voimaa todellisen muutoksen aikaan saamiseksi.

Feleknas Uca, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puhemies, tämänhetkiset tilastot osoittavat, että vuosituhaten kehitystavoitteessa 5 ollaan yleisesti pahasti jäljessä ja että äitiyskuolleisuus jopa kasvaa Afrikassa ja Etelä-Aasiassa.

Vuosittain 536 000 naista kuolee raskauden tai synnytyksen takia. Näistä kuolemista 99 prosenttia tapahtuu kehitysmaissa. Afrikassa joka kuudestatoista nainen kuolee raskauden tai synnytyksen aikana. Teollisuusmaissa tämä todennäköisyys on huomattavasti pienempi. Yleisimmin kuoleman aiheuttaa verenvuoto, tulehdukset tai laittomat abortit. Noin 68 000 naista kuolee joka vuosi vaarallisissa olosuhteissa tehdyn abortin takia, ja miljoonat naiset saavat elinikäisiä vammoja tai muita terveyshaittoja. Itse asiassa 97 prosenttia kaikista vaarallisista aborteista tehdään kehitysmaissa.

Joka minuutti jossain päin maailmaa kuolee nainen raskauden tai synnytyksen takia. Meillä on sekä moraalinen velvollisuus että mahdollisuus estää tämä. Yleiset terveydenhoitopalvelut, sairaanhoito sekä raskaus- ja synnytysneuvonta on saatava kiireesti naisten saataville kehitysmaissa, etenkin maaseutu-alueilla.

Vaadin myös perhesuunnittelua, johon tehokkaiden ehkäisyvälineiden saatavuus ja turvalliset abortit myös kuuluvat. Lisääntymisterveiden parantaminen ja kaikenlaisen naisten kokeman syrjinnän poistaminen muodostavat keskeisen ja äärimmäisen tärkeän ehdon sille, että vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, YK:n julkilausuma vuosituhannen kehitystavoitteista todellakin ansaitsee kaiken mahdollisen tuen meiltä rikkailta eurooppalaisilta. On sekä tragedia että skandaali, että niin moni ihminen tässä maailmassa elää äärimmäisessä köyhyydessä, että niin monet naiset kuolevat raskauden ja synnytyksen takia, että niin monet vauvat kuolevat syntyessään, että niin monilla ihmisillä ei ole mahdollisuutta käyttää turvallista ehkäisyä ja että niin monella HIV:tä tai AIDSia sairastavalla ihmisellä ei ole mahdollisuutta saada antiretroviraalisia lääkkeitä.

Tämä kamala tilanne ei johdu varojen, teknologian tai lääketieteellisen osaamisen puutteesta. Me tiedämme, miten nuo ongelmat voidaan ratkaista. Sen osoittaa selvästi se tosiseikka, että hyvin monet maat ovat ratkaisseet vastaavat ongelmat jo kauan sitten. Köyhät maat on saatava muuttamaan yhteiskunnallisia instituutioitaan, jotta kehitys todella olisi mahdollista näillä alueilla. Monissa köyhissä maissa, kuten Egyptissä ja Bangladeshissa, on jo edistytty.

YK:n jäsenvaltiot sitoutuivat tekemään töitä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi huolellisen analyysin ja syvällisten poliittisten keskustelujen jälkeen. Kyse on kuitenkin yleisistä kysymyksistä, jotka kuuluvat YK:lle.

Miksi niitä siis käsitellään täällä EU:ssa? Kansainvälisiä kysymyksiä pitäisi käsitellä kansainvälisellä tasolla, eli YK:ssa, johon kaikki EU:n jäsenvaltiot kuuluvat. EU:n täytyy puuttua sellaisiin asioihin, jotka yhdistävät sen jäsenvaltioita, kuten rajatylittävät kysymykset EU:n sisällä. Se, mitä EU voi ja mitä sen pitäisi tehdä köyhyyden ja sitä kautta myös äitiyskuolleisuuden vähentämiseksi, on yhteisen maatalouspolitiikan lopettaminen mahdollisimman nopeasti.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Olen työskennellyt aikoinani kolme vuotta synnytyslääkärinä Afrikassa, joten tämä ongelma merkitsee minulle melko paljon. Euroopan neuvoston aikoinani olin myös esittelijänä äitiyttä käsittelevässä raportissa, jonka mukaan naiset jäivät usein ilman perussuojaa raskauden aikana niin kehitysmaissa kuin Euroopassa.

Sekä YK että ILO ovat hyväksyneet useita yleissopimuksia ja julistuksia, jotka koskevat naisten ja heidän terveytensä oikeudellista suojelua, mutta niitä ei noudateta eikä ole useinkaan edes ratifioitu. Kehitysmaiden perusterveydenhuollosta voidaan todeta, että koko terveydenhuoltojärjestelmä on hyvin heikko. Vain 10 prosentilla Afrikan väestöstä on mahdollisuus saada terveydenhuoltopalveluja. Siksi äitiyskuolleisuus on hyvin korkea. Afrikassa ei ole riittävästi ammattitaitoista hoitohenkilöstöä eikä lääkäreitä, ja AIDS on edelleen yksi äitiyskuolleisuuden syistä. Maailman kansalaisten protesteista huolimatta naisten ympärileikkauksia tehdään edelleen.

Aasiassa äitiyden ongelmat törmäävät uskonnon ja kastijärjestelmän asettamiin esteisiin. Tällä alalla tarvitaan kokonaisvaltaista investointitukea terveydenhuollon ja erityisesti äitien ja lasten terveydenhoidon edistämiseksi, mutta tiedämme, että myös lapsikuolleisuus on liian korkea. Suurten tavoitteiden sijasta ehdotamme, että antamiamme varoja käytetään huolellisesti ja käyttöä valvotaan.

Jotta eurooppalainen rahoitus täyttäisi tarkoituksensa, päämäärän pitää olla selkeä ja ymmärrettävä, ja se on keskittettävä muutamiiin tavoitteisiin. Mutta tämä onnistuu vain, jos valvomme niitä.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äitien terveyttä koskevassa vuosituhannen kehitystavoitteessa 5 ei ole edistytty vuoden 2000 jälkeen etenäkään Saharan eteläpuolisessa Afrikassa eikä Etelä-Aasiassa. Ja ennen vuotta 2000 edistystä ei ollut juuri ollenkaan.

Syyskuussa 2000 maailman johtajat hyväksyivät Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhannen julistuksen, jossa he lupasivat maidensa ponnistelevan äärimmäisen köyhyyden vähentämiseksi vuoteen 2015 mennessä vuosituhannen kehitystavoitteiden avulla. Yksi kahdeksasta vuosituhattavoitteesta liittyy äitien terveyteen, jota koskevat luvut ovat pysyneet samana 20 vuotta. Yli puoli miljoonaa naista kuolee raskauden tai synnytyksen takia joka vuosi, mikä tarkoittaa yhtä kuolemaa joka minuutti. Näistä kuolemista 99 prosenttia tapahtuu kehitysmaissa. Joissakin Afrikan osissa äitiyskuolleisuuden todennäköisyys on jopa yhden suhde kuuteentoista. Vähiten kehittyneissä maissa vain 28 naista sadasta synnyttää ammattitaitoisen hoitohenkilöstön avustamana. Vuosituhannen kehitystavoitteella 5 on tarkoitus vähentää synnytyksessä kuolleiden naisten määrää kolmella neljäsosalla vuosien 1990 ja 2015 välisenä aikana.

Kehotan neuvostoa ja komissiota määrittämään ensisijaiset toimet vuosituhanen kehitystavoitteiden ja erityisesti tavoitteen 5 saavuttamiseksi ennen syyskuussa New Yorkissa pidettävää YK:n huippukokousta. Matkustan kuun lopussa YK:n päämajaan New Yorkiin Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnan valtuuskunnan mukana ja aion korostaa sitä, miten tärkeää EU:n jäsenvaltioiden on toistaa sitoumuksensa vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä.

Olemme nyt vuosituhanen kehitystavoitteiden osalta puolessa matkassa, joten on ehdottoman tärkeää, että EU:n jäsenvaltiot nostavat tukensa 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta vuoteen 2015 mennessä. Ottaen huomioon, että EU:n antama avustus bruttokansantulosta laskettuna tippui vuoden 2006 0,41 prosentista 0,38 prosenttiin vuonna 2007 – mikä tarkoittaa 1,5 miljoonan euron laskua – kehotan EU:n jäsenvaltioita pitämään kiinni rahoituslupauksistaan. Niiden, jotka eivät ole oikeilla raiteilla, on lisättävä ponnistelujaan. Kehotan neuvoston puheenjohtajaa näyttämään esimerkkiä ja varmistamaan, että ennustettavissa olevaa rahoitusta on riittävästi saatavilla, sekä lisäämään ponnisteluja ihmishenkien pelastamiseksi.

Glenys Kinnock (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluaisin todella kiittää komission jäsentä hänen vahvasta ja rohkeasta kannanotostaan, jota arvostin suuresti.

Haluaisin myös sanoa Filip Kaczmarekille, että hänen pitäisi tietää, että 19 prosenttia äitiyskuolleisuudesta johtuu vaarallisissa olosuhteissa tehdystä aborteista. Tähän täytyy todellakin puuttua, eikä pitäisi teeskennellä, että asia voitaisiin hoitaa jollakin toisella tavalla.

Keskitymme tässä seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviin oikeuksiin, mutta kuulemme toiselta puolelta, että siellä on ongelmia päätöslauselmassa käytetyn termistön kanssa. Nähtävästi he eivät pidä, että tässä käytetään sanaa ”oikeudet”, eivätkä he haluaisi käyttää sanaa ”palvelut”. Pelkäänpä, ettei tämä semantiikka menisi kovin hyvin perille tuhansien kärsivien ja äidittömien lasten keskuudessa kehitysmaissa. Tai niiden lasten keskuudessa, joiden äidit ovat kuolleet kipuun, koska puudutusta ei ollut saatavilla, tai joiden äidit ovat kuolleet verenvuotoon, koska tikkauslankaa ei ollut saatavilla, tai joiden äidit ovat kuolleet, koska ei ollut varaa laittaa kolmea senttiä magnesiumsulfaattiin, jolla äidin kuolemaan johtanut verenvuoto olisi voitu estää. Kertokaa heille, että tässä päätöslauselmassa käytetyillä sanoilla on merkitystä. Yrittäkää kertoa heille, että kaikki maksaa liikaa. Nuo elämät ovat arvokkaita, eikä yhdenkään naisen pitäisi kuolla antaessaan toiselle elämän.

Meidän täytyy huomioida myös se, että jotkut saattavat sanoa, että todellisuudessa naisten asema ja arvo on alhaisempi, emmekä siksi voi muuttaa asioita. Siinä ei ole mitään järkeä. Meidän täytyy muuttaa asioita. Meidän täytyy käsitellä naisvihaa, joka aiheuttaa tätä kärsimystä ja surua.

Vaadimme muutosta myös puheenjohtajavaltiolta. Vaadimme puheenjohtajavaltiota toimia, joihin se on sitoutunut vuosituhanen kehitystavoitteiden osalta. Pidimme Euroopan unionin puheenjohtajavaltion edustajan hienoista sanoista, mutta haluamme nähdä enemmän toimintaa.

Vuosituhanen kehitystavoitteen 5 saavuttaminen merkitsee terveydenhuoltojärjestelmien luomista sekä sen varmistamista, että teemme vihdoin jotain sille, että 40 prosenttia maailman naisista synnyttää ilman ammattitaitoista avustusta. Odotamme puheenjohtajavaltion näyttävän esimerkkiä. Ranskan Afrikalle antama tuki esimerkiksi pieneni vuosien 2006 ja 2007 välillä. Ranska on hakoteillä sitoumustensa suhteen, ja meidän täytyy tietää, aikooko puheenjohtajavaltio tarkastella vaatimusta toimien toteuttamisesta ja antaa tarvittavat sitoumukset ennen vuotta 2010.

Voiko puheenjohtajavaltio kertoa, aiotaanko tällaiset maksusitoumukset tehdä? Aikooko se pitää lupauksensa? Tiedämme, että äitiyskuolleisuutta on torjuttava. Tiedämme, kuinka kallista se on. Valitettavasti tiedämme myös sen, miten kalliiksi tämän tekemättä jättäminen käy.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, ehkäisyvälineiden käytön tuomitseminen sekä laillisten aborttien estäminen on ollut yksi pahimmista rikoksista ihmiskuntaa vastaan. Jotkut ehkäisyvälineet nimittäin suojaavat myös sukupuolitaudeilta, kuten HIV:ltä. Ne parantavat myös äitien terveyttä, jos niihin yhdistetään riittävä seksivalistus. Laillinen abortti estää ei-toivottujen lasten tuomitsemisen köyhyyteen, nälkään ja sairauksiin. Jos estämme naisia valitsemasta vapaasti, ajaudumme vielä kauemmas vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisesta. Äitien terveyden parantaminen edellyttää, että Euroopan unioni tuomitsee Yhdysvaltojen ”global gag rule” -ehdon sekä ehkäisyvälineiden käyttökiellon, jota jotkut kirkot kannattavat.

Carlo Casini (PPE-DE). - (IT) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, meillä on ehdoton velvollisuus toimia siten, että naiset voivat toteuttaa tehtävänsä äiteinä

mahdollisimman terveinä. Tämä on varsin selvää. Näin ollen keskustelun kohteena olevassa päätöslauselmaesityksessä tähän suuntaan esitetty toive vaatii tukemme.

En kuitenkaan voi peitellä vaivaantuneisuuttani, kun kuulen ilmaisua ”lisääntymisterveyspalvelut” käytettävän asiattomasti kansainvälisissä ympyröissä. Haluamme lisääntymisterveyspalveluja, mutta emme voi sallia sitä, että se sisältää myös vapaaehtoisen abortin, joka tarkoittaa ihmishengen traagista lopettamista aivan elämän alussa.

Puuttumatta siihen, miten kukin meistä suhtautuu abortin laillistamiseen, katson, että äitien terveyttä koskevassa asiakirjassa ei saa unohtaa sitä, että äitiys koskettaa kahta, ei vain yhtä ihmistä. Näin ollen olen tyytyväinen siihen, että kompromissipäätöslauselmassa viitataan sekä lapsen oikeuksista tehtyyn yleissopimukseen että niitä koskevaan julistukseen, joissa käytetään sanaa ”lapsi” myös syntymättömistä lapsista, ja vaaditaan erityispalveluja niin äidille kuin lapselle.

Mielestäni on aivan oikein, että äitiyden suojelemiseksi laadituissa asiakirjoissa viitataan näihin välineisiin mutta myös muihin aborttia vastustaviin välineisiin. Tässä pitäisi olla kyse hyvinvoinnista, taloudellisesta, sosiaalisesta ja psykologisesta tuesta sekä elämän kunnioittamista edistävistä opetuksesta. Käänteisesti on niin, että jos elämää rajoitetaan ja keskitytään ainoastaan ehkäisyn käyttöön abortti mukaan luettuna, emme saavuta toivottuja tuloksia.

Euroopassa on maita, kuten Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta, joissa ehkäisyn käyttö on ilman minkäänlaisia epäilyksiä paljon yleisempää kuin muissa maissa mutta joissa aborttien määrä kasvaa virallisten raporttien mukaan jatkuvasti. Haluaisin vain pyytää, että muut parlamentin jäsenet miettivät näitä seikkoja hetken verran.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, haluaisin kiittää komission jäsentä lämpimästi hyvin voimakkaasta julkilausumasta. On totta, että äitiyskuolleisuus osoittaa sen hyvin ahdistavan epätasa-arvon, joka pohjoisen ja etelän naisten välillä vallitsee. On selvää, että lukuisat paikalla olevat parlamentin jäsenet eivät vielääkään ymmärrä tätä. Hyvä kollega Casini, joka vuosi 50 miljoonaa naista tulee tahtomattaan raskaaksi, koska heillä ei ole mahdollisuutta käyttää ehkäisyä. Näistä naisista 42 miljoonaa turvautuu vaarallisissa oloissa tehtyyn aborttiin, jonka takia 80 000 heistä kuolee. Nämä ovat kylmiä tosiseikkoja. Suuri enemmistö näistä naisista elää Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, eikä länsimailla todellakaan ole mitään syytä läksyttää näitä naisia.

Tämä on häpeällistä, koska äitiyskuolleisuus olisi täysin estettävissä, jos naisille vain annettaisiin mahdollisuus seksuaali- ja lisääntymisterveyteen. Maailman terveysjärjestön mukaan perusterveydenhuollon turvaaminen maksaa 34 euroa henkeä kohden vuodessa. Tämä on mahdollista – jos Euroopan unioni käyttää kehitysmaiden itsensä tekemien sitoumusten lisäksi 15 prosenttia kehitysavusta terveydenhuoltoon, kuten seksuaali- ja lisääntymisterveyteen. Mutta tästä se kenkä juuri puristaa. Viime vuosina jäsenvaltiot ovat jatkuvasti vähentäneet investointeja terveydenhuoltoon. Perhesuunnitteluun suunnatut määrärahat ovat melkein puolittuneet vuodesta 1994 lähtien. Jopa Euroopan kehitysrahastosta vain neljä prosenttia käytetään terveydenhuoltoon, kun infrastruktuuriin ja talousarviotukeen menee 30 prosenttia. Näin ollen on selvää, että on aika muuttaa neuvoston sanat ja komission lupaukset selkeiksi hankkeiksi esimerkiksi liittämällä talousarviotuki selkeisiin tuloksiin vuosittaisen kehitystavoitteen 5 osalta ja pelastamalla siten Afrikan naisia.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, puhun rehellisesti: minun on vähän vaikeaa pitää järkevää puhetta sen jälkeen, mitä tuolla puolella salia istuvat herrat sanoivat. Tämä ottaa erityisesti sydämestä naisena, koska tämä koskee myös minua ja muita naisia tässä parlamentissa. Keskustelun aiheena ei lopulta ole kuitenkaan lääketieteellinen tai rahoitukseen liittyvä ongelma (vaikka olen toki kiitollinen vakuutuksista, jotka koskivat rahoituksen lisäämistä), vaan yhteiskunnallinen ongelma. Kyse on ongelmasta, joka liittyy yhteiskunnan asenteesta naisia kohtaan. Yhteiskunta pitää edelleen maailman kaikkia naisia toisen luokan kansalaisina.

Rehellisesti sanottuna on mielestäni uskomatonta, että nuo kaksi parlamentin jäsentä voivat sanoa, mitä he juuri sanoivat, tietäen, että puoli miljoonaa naista menettää tämän takia vuosittain henkensä. Tätä on mahdotonta uskoa. Yksikään nainen ei halua aborttia – ei yksikään! Jos muita vaihtoehtoja ei kuitenkaan ole, naisilla täytyy ainakin olla mahdollisuus tehdä se turvallisesti ja laillisesti. Se on naisten oikeus. Olenkin iloinen siitä, että Euroopan neuvosto tukee tätä. Jos emme voi tunnustaa tätä oikeutta, pyyhimme kaikki täällä vain krokotiilin kyyneliä. Näin ollen haluaisin pyytää kaikkia parlamentin jäseniä äänestämään niiden tarkistusten puolesta, joissa tuomitaan Yhdysvaltojen ”global gag rule” -ehto sekä Vatikaanin kondomikielto.

Nuo kaksi asiaa ovat suoraan vastuussa miljoonista kuolemista, minkä vuoksi parlamentin on mielestäni tuomittava ne.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olemme epäonnistuneet äitien terveyttä koskevassa politiikassamme kehitysmaissa. Tämän päivän keskustelu on osoittanut sen meille, koska raskauden tai synnytyksen takia kuolevien naisten kokemien kauheuksien vähentämisessä ei ole edistytty lainkaan. Jos nainen kuolee Irlannissa synnytykseen, tapaus aiheuttaa voimakasta paheksuntaa ja se tutkitaan täydellisesti, niin harvinaista se on. Olen kiitollinen, että näin on, mutta silti se on järkyttävää. Se, että kehitysmaissa yksi kuudestatoista naisesta kuolee synnytykseen, on pelottava tilastotieto. Ja samalla kun me puhumme täällä omilla hyvinvointialueillamme, Afrikassa on raskaana olevia naisia, jotka tietävät, että heidän henkensä on vaarassa ja että he eivät ehkä elä lapsensa syntymään asti tai huolehtiaukseen muista lapsistaan.

Äitien terveys on osa yleistä terveyttä, ja siihen kuuluu ruoan saatavuus. Elintarviketurva onkin tärkeä asia. Haluaisin myös tuoda esiin erään toisen asian, jota ei ole vielä mainittu. Kiitän komission jäsentä kannanotosta, jonka mukaan terveydenhoitohenkilökuntaa on koulutettava. Tarvitaan suuri määrä koulutettua henkilökuntaa, mutta – olkaamme rehellisiä – kehittyneet maat varastavat jatkuvasti koulutettuja työntekijöitä Afrikasta huolehtimaan ihmisistä Yhdysvalloissa sekä täällä EU:ssa. Meidän on oltava tämän suhteen rehellisiä. Me voimme maksaa heille, ja he haluavat tulla tänne töihin, mutta viemme noilta mailta niiden kouluttamat ihmiset. Ehkä voisitte kommentoida tätä loppupuheenvuorossanne.

Asiaan, josta nyt keskustelemme, liittyy paljon tuskaa, kärsimystä ja kuolemaa. Olen maininnut lapset, jotka unohdetaan. Suhteista Intiaan vastaava valiokunta vieraili juuri ennen joulua Intiassa, jossa tutustuimme joihinkin erittäin hyödyllisiin EU:n rahoittamiin hankkeisiin: kylien naisille annettiin koulutusta lapsikuolleisuuden ehkäisemiseksi – koska koulutettuja lääkäreitä ja hoitajia ei ole saatavilla. Tämä hyvin pienimuotoinen ohjelma on ollut suuri menestys, koska sen toteuttaminen on perusteellista. Ehkäpä voisimme kokeilla vastaavanlaista ohjelmaa äitiyskuolleisuuden torjunnassa, vaikka tiedämme todella tarvitsevamme kaikki nuo korkeasti koulutetut ja ammattitaitoiset työntekijät.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että tässä parlamentissa keskustellaan vuosituhaten kehitystavoitteesta 5, koska tässä puhuessani, tällä nimenomaisella hetkellä jossain päin maailmaa nainen menettää henkensä antaessaan toiselle ihmiselle elämän. Se on järkyttävää, mutta kyseisen tavoitteen osalta saavutettu edistys on ollut mitätöntä, kuten olemme saaneet kuulla. Lisäksi tämä on ainut tavoite, jossa ei ole edistytty – joillakin alueilla asiat ovat jopa menneet huonompaan suuntaan.

Jotkut saattavat väittää, että ongelmaan on kiinnitetty niin vähän huomiota, koska se kohdistuu naisiin ja koska 99 prosenttia näistä kuolemista tapahtuu kehitysmaissa. Kyse on yhdestä maailman suurimmista yhteiskunnallisen epätasa-arvon ongelmista, ja mielestäni EU on – annan tosin tunnustusta komission jäsenen henkilökohtaiselle sitoutumiselle – ollut hyvin hidas sen hoitamisessa.

Haluaisin näin ollen kysyä komissiolta ja neuvostolta, miten ne aikovat varmistaa lisärahoituksen, jotta tämän budjettikohdan määrärahoja ei lasketa. Jos tarkastellaan esimerkiksi otsaketta 4, jonka ohi lyhytaikaiset kriisit ja luonnonkatastrofit usein menevät, meidän on taattava, että se asetetaan etusijalle sekä unionin sisällä että kansainvälisesti. Pyydän komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan uudelleen näiden ohjelmien toteuttamista, jotta kahdeksan käynnissä olevaa ohjelmaa eivät kaatuisi palvelun huonoon laatuun, korruptioon sekä tilinpitovelvollisuuden puutteeseen, jotka ovat estäneet ohjelman edistymisen joissain maissa. Tarvitsemme hyvin suunniteltuja ohjelmia.

Kuten parlamentin jäsen Mairead McGuinness toi esiin, tutustuimme Intiassa vähäisen rahoituksen hankkeeseen. Sen yhteydessä annettiin matkapuhelin ja vain kahden päivän koulutus yhteyshenkilölle, jonka tehtävä olisi tunnistaa mahdolliset vaaranmerkit raskauden aikana ja sen jälkeen. Tämä yhdistettynä koulutukseen, perustason henkilökohtaiseen hygieniaan ja veden keittämiseen teki ratkaisevan eron elämän ja kuoleman välille. YK on nimennyt tämän vuoden vuosituhaten kehitystavoitteiden toimintavuodeksi, emmekä siis voi enää tyytyä tilanteeseen, vaan meidän on kurottava umpeen traaginen kuilu rikkaan ja köyhän maailman välillä.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, pidin kovasti puheenvuorostanne. Diagnoosinne osui oikeaan ja ehdotitte konkreettisia toimenpiteitä. Tarvitsemme toimintasuunnitelmia, rahoitusta sekä tulosten arvioimista. Eli enemmän toimintaa ja vähemmän pitkiä puheita! Meidän on myös kurottava menetetty aika kiinni, sillä kehitysmaissa kuolee vuosittain useita tuhansia naisia sen takia, ettei heillä ole saatavilla riittävästi tietoa tai seksuaali- ja lisääntymisterveyspalveluja. Tilastot eivät ole vain lukuja. Niissä on kyse myös perhetragedioista, orvoiksi jääneistä lapsista sekä menetetyistä ihmishengistä, jotka

olisi kuitenkin voitu pelastaa. Eikö tämän ajattelu ja tieto siitä, että tällaista tapahtuu maailmassa, vie yöuniamme?

Seksuaali- ja lisääntymisterveys on otettava ensisijaiseksi tavoitteeksi. On valitettavaa, että jotkut pyrkivät rajaamaan seksuaali- ja lisääntymisterveyden vain aborttia koskevaksi asiaksi. On kuitenkin tärkeää, että abortin voi tehdä laillisesti ja turvallisesti poikkeustilanteissa, koska vain näin voidaan torjua laittomia abortteja. Kaikilla naisilla jokaisella mantereella on oikeus seksuaali- ja lisääntymisterveyteen. Jos ei ole oikeutta seksuaali- ja lisääntymisterveyteen, ei ole myöskään sukupuolten tasa-arvoa. Komission ja neuvoston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet.

Françoise Castex (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, epäonnistuminen viidennen vuosituhattavoitteen toteuttamisessa vaikuttaa meihin kaikkiin, koska se on täydellinen esimerkki siitä, ettemme ole onnistuneet edistämään naisten asemaa kaikkialla maailmassa. Olemme yhtä mieltä siitä, että sen olisi pitänyt olla tärkein poliittinen tavoite, koska asia painaa omaatuntoamme. Meillä pitäisi olla myös rohkeutta sanoa, että tuhannet naiset joutuvat tietämättömyyden, laiminlyöntien ja väärän tiedon uhreiksi. Laiminlyönnistä on kyse siinä mielessä, että suurin osa 500 000 äitiyskuolleisuustapauksesta olisi voitu välttää ennaltaehkäisyn ja perusterveydenhuollon avulla. Jakamalla suojaavia hyttysverkkoja olisi esimerkiksi voitu välttää tuhansien naisten kohtaloksi koituneet malariatapaukset. Tietämättömyydestä taas on kyse siinä mielessä, että tyttöjä ja naisia estetään edelleen aivan liian usein saamasta peruskoulutusta, jonka ansiosta he voisivat oppia lukemaan ja ymmärtäisivät siten yksinkertaiset terveys- ja hygieniasuositukset. Ja viimeisenä väärät tiedot: kyse on tietyistä uskonnosta ja perinteistä johtuvista vanhakantaisista ajatuksista. Niiden takia naiset ovat edelleen sietämättömän riippuvaisia muista, menevät hyvin nuorina naimisiin sekä tulevat useita kertoja raskaaksi aivan peräjälkeen. Niiden takia naisten ehkäisyä saatetaan myös pitää tabuna. Näin ollen ryhdymme toimiin: kehitysmaiden asiaa ajavat parlamentaariset verkostot Euroopassa ja Afrikassa tekevät yhteistyötä UNFPAN kautta. Puolustamme terveyttä, lisääntymistä ja naisten mahdollisuutta hallita omaa hedelmällisyyttään. Tarvitsemme riittävää rahoitusta tätä varten, mutta sen lisäksi meidän on muutettava asenteita ja naisten asemaa. Tämä on keskeinen poliittinen tavoite kaikkien noiden maiden kehityksessä.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Onnittelen teitä mielipiteestänne, arvoisa komission jäsen. Äitien terveyttä koskevat ongelmat liittyvät useisiin muihin ongelmiin. Yhtäältä niissä on kyse terveydenhuoltojärjestelmästä, mutta toisaalta myös yhteiskunnallisista järjestelmistä sekä äitiyden hoidosta yleisesti katsottuna. Sekä äitien että lasten terveys, mielenterveys ja fyysinen kunto ovat riippuvaisia siitä, miten kyseiset kaksi järjestelmää on synkronoitu. Kolmanneksi äitiys liittyy vääjäämättä kunkin maan väestörakenteellisiin ongelmiin, ja yleisesti tiedetään, että se on vakava ongelma.

Jotkut äitien terveyttä koskevat ongelmat liittyvät rahoitukseen. Etenkin sellaisia maita, jotka eivät voi saada tukea, olisi vaadittava varaamaan riittävät varat, jotta äitiys- ja lapsikuolleisuutta voidaan alentaa ja jotta tarvittavat ehkäisyvälineet ovat saatavilla, sillä jokainen elämä on lahja. Lisäksi on annettava määräyksiä, jotta naisille saadaan mahdollisimman kattavat terveys- ja sosiaalipalvelut.

Myös synnytyssosastojen hoitohenkilökunnalle maksetut palkat vaikuttavat äitiyden suojeluun. Tämä ongelma vaivaa monia maita myös Euroopan unionissa, ja se on ratkaistava.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Euroopan parlamentti on käynnistänyt keskustelun komission aloitteesta houkutella korkeasti koulutettuja asiantuntijoita kolmansista maista Euroopan unionin työmarkkinoille. Kyse on niin kutsutusta sinisestä kortista. Jäsenvaltioita kehoitetaan olemaan viemättä kaikkia ammattitaitoisia työntekijöitä kehitysmaiden herkiltä aloilta – koulutuksen ja terveydenhuollon alalta – mutta jotkut jäsenvaltiot, kuten Yhdistynyt kuningaskunta, eivät ole valmiita tähän. Eli annetaan yhdellä kädellä ja otetaan pois toisella! Jos viemme kaikki asiantuntijat terveydenhuoltoalalta, jolla on jo työvoimapulaa, naisten terveys ja kaikkien yhteiskunnan jäsenten terveys yleisesti joutuu vaaraan ja heikkenee jopa entisestään. Ehdotan, että varmistamme kaikissa hyväksymissämme säädöksissä, ettemme kiistä toistemme sanoja ja että noudatamme politiikassa omia periaatteitamme.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, osallistun tähän keskusteluun ensinnäkin kiittäkseni neuvostoa sen kesäkuussa hyväksymästä toimintasuunnitelmasta, mutta aivan erityisesti osoittaakseni tyytyväisyyteni komission jäsen Ferrero-Waldnerin suorapuheiseen julkilausumaan.

On järkyttävää ja pöyristyttävää, että juuri tässä vuosituhannen kehitystavoitteessa ollaan epäonnistumassa ja ettemme ole edistyneet siinä vuoden 2000 jälkeen emmekä viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana ollenkaan. Miljoonia naisia on kuollut, ja kymmeniä miljoonia lapsia on jäänyt turhaan orvoksi.

Tiedämme, mistä kuolemat johtuvat, ja tiedämme, miten voimme estää ne. Meillä on tarvittavat varat ja tietämys niiden estämiseksi, mutta silti niin ei tehdä. Miksi? Miksi epäonnistumme tässä? Minusta vaikuttaa siltä, että annamme niiden, jotka vastustavat tätä vakaumuksellisista syistä, estää etenemisen näissä asioissa. Meidän täytyy syrjäyttää vakaumukselliset vastustajat – ne, jotka rajaavat tämän kysymyksen aborttiin ja kondomien jakeluun. On täysin käsittämätöntä, että joku voi pitää kondomia jonkinlaisena pahan välineenä!

Kehotan kaikkia päätösten tekemisestä ja toteuttamisesta vastaavia tahoja jättämään vakaumukselliset vastustajat huomiotta ja jatkamaan toimia.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, vain pieni huomio tästä asiasta, johon liittyy poliittisia, psyykkisiä, fyysisiä sekä moraalisia näkökohtia ja joka näin ollen on erittäin hankala. Vastustan parlamentin jäsen Kinnockin väitettä siitä, että tällä puolella salia ei pidetä edes sanasta ”palvelu”. ”Palveluja” on monenlaisia, mutta yksi niistä on hyvin kiistanalainen: abortti. Luulen, että oikealla puolellani olevat haluavat peitellä asiaa kauniilla semantiikalla ja käyttämällä sellaisia termejä kuin ”lisääntymisterveys”. Uskon teidän tietävän, mikä on enemmistön kanta tuolla puolella parlamenttia, mutta on niin paljon muitakin ”palveluja”, joita haluatte hyväksyä, käyttää ja tukea niin paljon kuin se on rahallisesti mahdollista. Toivottavasti tämä auttaa vähentämään kuolemia niillä eri hetkillä, joita tänään puhumme. Tämä syytely ei siis ollut oikein soveliasta, vaikkakin tiedämme, että yhteen ”palveluun” liittyy moraalisia ongelmia.

Catherine Stihler (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni se, että joka minuutti jossain kuolee nainen synnytykseen – joka on yksi luonnollisimmista asioista maailmassa, kuten komission jäsen totesi – on järkyttävää ja pöyristyttävää. On myös noloa, ettemme onnistu saavuttamaan kyseistä vuosituhaten kehitystavoitetta ja auttamaan maailmassa kaikkein heikoimmassa asemassa olevia lapsia ja naisia.

Pyydän sekä puheenjohtajavaltiota Ranskaa että komissiota raportoimaan parlamentille, mitä New Yorkissa päätetään kuun lopussa, sekä asettamaan seuraavien viikkojen aikana ensisijaiseksi tavoitteeksi varmistaa muutos sekä jäsenvaltioissa että kansainvälisellä tasolla, jotta tämä asia nousee tärkeämpään asemaan poliittisella agendalla.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, en toista sitä, mitä komission jäsen totesi hyvin tunteikkaasti. Yhdyn kuitenkin täysin hänen näkemykseensä edessämme olevasta skandaalista. Siksi neuvosto on laatinut toimintasuunnitelman. On totta, että se ryhtyy toimiin myöhään, mutta ohjelma on kuitenkin kunnianhimoinen. En käy sitä uudelleen läpi.

Puheenjohtajavaltio asettaa omalta osaltaan etusijalle naisten oikeuksien edistämisen ja puolustamisen. Haluan tehdä tämän hyvin selväksi. Ohjelmaan kuuluu esimerkiksi naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevien suuntaviivojen laatiminen. Niitä sovelletaan Euroopan unionin toimina kansainvälisissä yhteyksissä sekä kuukauden lopulla pidettävissä Yhdistyneiden Kansakuntien korkean tason kokouksissa, joissa käsitellään Afrikan kehitystarpeita vuosituhaten kehitystavoitteiden osalta. Lisäksi on aloite naisista aseellisissa konflikteissa. Siinä pyritään ottamaan paremmin huomioon naisten asema niissä erityistilanteissa, joissa Euroopan unioni toteuttaa ulkoista turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Puheenjohtajavaltio tekee Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa Alankomaiden kanssa aloitteen uudesta päätöslauselmasta naisiin kohdistuvasta väkivallasta. Kun nyt kerran mainitsin kansallisen kantamme, vaikka olen täällä neuvoston edustajana, haluan todeta, että kaikki jäsenvaltiot ovat tervetulleita liittymään tähän päätöslauselmaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa. Joulukuussa 2008 järjestetään myös kansalaisjärjestöjen foorumi naisten tilanteesta.

Äitien terveyden ja kaiken siitä sanomanne osalta minun on yhdyttävä puheenvuoroja käyttäneiden sitoumukseen sekä narkästytykseen erityisesti HI-virukseen liittyen. Totean, että EU rahoitti AIDSin torjuntaan liittyvää maailmanlaajuisia rahastoa 91 miljoonalla eurolla vuonna 2007 ja oli siten tuona vuonna kyseisen rahaston suurin avunantaja.

Parlamentin jäsen Kinnockille, joka on vannoutunut eurooppalainen eikä siten varmastikaan voi sekoittaa neuvoston puheenjohtajavaltiota ja kansallisvaltiota keskenään – tai sitten hän ei ole sellainen kuin luulen – haluaisin sanoa Euroopan unionin talousarviositoumuksista sen verran, että Ranskan antaman rahoituksen määrä kasvaa vuonna 2008. Tarkemmin sanottuna terveydenhuoltoon suunnattu rahoitus kasvoi vuosina 2006–2008 820 miljoonasta eurosta 930 miljoonaan euroon. Mielestäni tämä ei ole oikea paikka tavanomaisille taisteluillemme.

Omakohtaisempana huomiona haluan tämän keskustelun päätteeksi todeta, että puheenjohtajavaltio käsittelee erittäin huolellisesti parlamentin jäsen Buitenwegin ehdotuksen, jonka hän on toimittanut minulle. Puheenjohtajavaltion edustajana haluaisin, että köyhyiden torjunta sekä naisten aseman parantaminen ja

naisten oikeuksien kunnioittaminen kulkevat kaikkialla käsi kädessä. Haluan kovasti, että tilanteeseen puututaan, koska naisten terveys on jatkuvasti uhattuna. Meidän on siis annettava kaikki tarvittavat voimavarat laillisesti ja turvallisesti tämän skandaalin päättämiseksi. Näin ollen emme voi kieltäytyä antamasta mainittuja varoja – vakaumuksestamme riippumatta

Meidän on päästävä eteenpäin, jos aiomme lopettaa tämän skandaalin, joka koskee naisten tilannetta etenkin köyhemmissä maissa. Siksi meidän on saavutettava yhteisymmärrys asiassa, toistan, vakaumuksistamme riippumatta. Puhemiesjohtajavaltio on omalta osaltaan päättänyt ryhtyä toimiin erityisesti Afrikassa ottamalla käyttöön kaikki saatavilla olevat voimavarat.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kuulleet erittäin merkittäviä kannanottoja. Kyse on tunnepitoisesta kysymyksestä, josta ollaan erimielisiä. Mielestäni meidän pitäisi palata Kairossa pidetyn kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelmaan, jossa selvästi viitataan kansallisten lainsäädäntökehysten kunnioittamiseen. Vastustamme kaikissa tilanteissa pakkoabortointia, pakkosterilisaatiota, lapsimurhaa sekä muita ihmisoikeusloukkauksia, jotka eivät selvästikään kuulu tähän politiikkaan.

Samanaikaisesti on myös hyvin tärkeää ymmärtää, että synnytys ei välttämättä ole komplikaatiotonta. Kuten parlamentin jäsen Buitenweg sanoi, se on omista maissamme luksusta, mutta muissa maissa tällaista luksusta ei ole. Siksi vapaaehtoisuuden periaatteen pitäisi ohjata tätä ohjelmaa, jonka tavoitteena on varmistaa yleinen mahdollisuus käyttää kaikkia turvallisia ja luotettavia perhesuunnittelumenetelmiä – mikä on tietenkin ensisijainen tavoite – sekä lainmukaisia lisääntymisterveyspalveluita.

Tavoitteena pitäisi olla, että yksilöitä ja pariskuntia autetaan tekemään omat päätöksensä ja saavuttamaan omat lisääntymistavoitteensa antamalla heille täysimääräiset mahdollisuudet toteuttaa oikeuttaan saada lapsia omasta tahdostaan. Tähän me pyrimme.

Aborttia ei missään tapauksessa edistetä perhesuunnittelun menetelmänä. Hallitukset ovat sitoutuneet käsittelemään vaarallisissa oloissa tehtyjen aborttien terveysvaikutuksia kansanterveydellisenä ongelmana – koska tällaisia abortteja tapahtuu ja kuulumme, kuinka moni nainen kuolee sen takia – sekä vähentämään abortteihin suunnattuja varoja perhesuunnittelupalveluja parantamalla. Silloin kun abortti ei ole laissa kielletty, sen pitäisi olla turvallinen osa kattavia lisääntymisterveyspalveluja. Tämä on kaikkein tärkein asia.

Toisaalta on totta, että terveydenhuoltojärjestelmät voisivat olla parempiakin, koska ne ovat heikkoja. Pohdimmekin puhemiesjohtajavaltio Ranskan aloitteesta parhaillaan sitä, miten noita järjestelmiä olisi mahdollista vahvistaa kouluttamalla lisää terveydenhoitohenkilökuntaa ja kehittämällä sairausvakuutusjärjestelmää.

On totta, että viime vuosina on käytetty paljon rahaa esimerkiksi HIV:n ja AIDSin torjuntaan, mutta silti naisten HIV-/AIDS-tartunnat ovat Afrikassa lisääntymään päin: joka neljännellä 16–24-vuotiaalla tytöllä on HIV. Tämä on kamalaa. Komissio on tietoinen tästä, ja se kannustaa kohdistamaan maailmanlaajuisen rahaston kautta toteutettavat aloitteet useammin naisiin ja ottamaan sukupuolinäkökohdat niissä paremmin huomioon.

Lopuksi totean siirtolaisuuskysymyksestä, että siinä saatettaisiin mennä väärään suuntaan. Niin kutsuttu aivovienti on yksi ongelmista, joihin on puututtava, kun siirtolaisuutta käsitellään kokonaisuutena. Siihen liittyy sekä myönteisiä että kielteisiä seikkoja, ja meidän on löydettävä oikea tasapaino.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Puhemies. – (PT) Olen vastaanottanut seitsemän työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) EU on sitoutunut saavuttamaan vuosituhanneen kehitystavoitteet, joihin kuuluu esimerkiksi äitiyskuolleisuuden vähentäminen 75 prosentilla vuoteen 2015 mennessä.

Vaikka EU:n jäsenvaltiot ovat yleisesti katsottuna oikealla tiellä, äitien terveyden alalla on edistytty hitaasti. Euroopan komission aloitteet, joissa määrärahoja kohdistetaan terveydenhoitojärjestelmien uudistamiseen raskauden aikaisten ja synnytyksen jälkeisten palvelujen laadun sekä saatavuuden parantamiseksi, tuetaan tutkimusta lisääntymislääketieteen alalla ja koulutetaan hoitotyöntekijöitä, olivat osuvia tavoitteen 5 saavuttamista silmällä pitäen.

Kesäkuussa 2008 Tallinnassa hyväksytty peruskirja terveydenhuoltojärjestelmien parantamisesta oli myös merkittävä edistysaskel. On kuitenkin joitakin kehittyneitä maita, kuten Ranska, Yhdistynyt kuningaskunta tai Alankomaat, joissa kuolleisuusaste on alhainen, mutta joille 75 prosentin vähentämistavoite vuoteen 2015 mennessä näyttää olevan vaikea, koska kehitys on hitaampaa kuin maissa, joissa äitiyskuolleisuus on yleisempää. Edistyminen on myös edelleen epätasaista EU:n jäsenvaltioiden ja jopa joidenkin maiden eri alueiden välillä.

Jotta vuodeksi 2015 asetettu tavoite voitaisiin saavuttaa, Euroopan terveydenhuoltojärjestelmiä on nopeasti nykyaikaistettava siten, että painotetaan erityisesti tutkimusta raskauden aikaisten ja synnytyksen jälkeisten palvelujen parantamiseksi sekä terveyskasvatuksen ja perhesuunnittelun tehostamiseksi.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni tukee vahvasti Yhdistyneiden Kansakuntien hyväksymiä vuosituhanneen kehitystavoitteita, joissa määritetään vuotta 2015 koskevat tavoitteet rauhan, turvallisuuden, kehityksen, hallinnon sekä ihmisoikeuksien alalla.

Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä kahdeksan tavoitteen joukosta äitien terveyden parantamiseen, sillä raskauden tai synnytyksen vuoksi kuolee yli miljoona naista, joista suurin osa Afrikassa ja Aasiassa.

Kuolleisuuden lisääntyminen maailmanlaajuisesti johtuu pääasiassa siitä, ettei naisilla ole mahdollisuutta saada raskauden tai synnytyksen aikana avustusta ammattitaitoiselta hoitohenkilökunnalta. Tilanne on korjattava investoimalla suuria summia erikoishenkilöstön kouluttamiseen sekä lääkintälaitteiden hankintaan alikehittyneissä maissa.

Romanian tavoite äitien terveyden parantamisen osalta on alentaa äitiyskuolleisuutta kymmeneen tapaukseen 100 000:ta synnytystä kohden vuoteen 2015 mennessä sekä varmistaa kaikille mahdollisuus käyttää terveyspalveluja.

Tällä hetkellä Romanian luonnollinen väestönkasvu on negatiivinen kuolleisuusasteen ollessa 12 prosenttia. Sosiaalisen tuen, tiedotusohjelmien, äitiyspalvelujen sekä EU:n lisärahoituksen avulla syntyvyys on saatava uudelleen nousuun ja Romania on pidettävä mukana Euroopan unionin väestöstrategiassa.

15. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0457/2008).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

(PT)

Stavros Arnautakisin laatima kysymys numero 35 (H-0546/08)

Aihe: Elintarvikekriisi EU:ssa ja Euroopan kuluttajien suojeleminen

Onko komissio päättänyt Eurooppaa toistuvasti vaivanneiden elintarvikekriisien jälkeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla tarjotaan tehokasta kuluttajansuojaa?

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluaisin kiittää parlamentin jäsen Arnautakisia kysymyksestä, jonka hän on esittänyt erittäin ajankohtaisesta aiheesta eli elintarviketurvallisuudesta.

Komissio pyrkii monella tavalla varmistamaan, että kuluttajat ja Euroopan kansalaiset ovat turvassa mahdolliselta elintarvikekriisiltä. Ensinnäkin komissio varmistaa, että asiasta vastaavat viranomaiset kaikissa

27 jäsenvaltiossa saavat pikaisesti ja samanaikaisesti varoituksen elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän (RASFF) kautta.

Toiseksi komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto (FVO) suorittaa järjestelmällisiä tarkastuksia jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa.

Kolmanneksi komissio tutkii tarkasti kaikki Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta (EFSA), kansainvälisiltä tiedotusvälineiltä sekä muista lähteistä saamansa tiedot.

Tarvittaessa ja erityisesti siinä tapauksessa, että jokin elintarvike tai rehu saattaisi aiheuttaa vakavan uhan kansanterveydelle eikä kyseistä uhkaa voida käsitellä tehokkaasti jäsenvaltioiden tasolla, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet EU:n tasolla.

Esimerkiksi mineraaliöljyn saastuttaman ukrainalaisen auringonkukkaöljyn tapauksessa Ranskan toimivaltainen viranomainen välitti 23. huhtikuuta 2008 RASFF:iin ilmoituksen ja kaikki jäsenvaltiot saivat tiedon asiasta. Komissio ilmoitti asiasta välittömästi RASFF:n kautta muille jäsenvaltioille ja teki 10. kesäkuuta 2008 päätöksen 2008/433/EY Ukrainasta peräisin olevan tai sieltä lähetetyn auringonkukkaöljyn tuontiin sovellettavista erityisohjeista mineraaliöljyn aiheuttaman saastumisriskin vuoksi. Lisäksi käynnistettiin tutkimukset saastumisen lähteen selvittämiseksi.

Asetuksessa (EY) N:o 178/2002, joka tunnetaan paremmin yleistä elintarvikelainsäädäntöä koskevana asetuksena, säädetään jäljitysjärjestelmästä, jonka avulla voidaan poistaa tuotteita markkinoilta kohdennetusti, antaa täsmällisiä tietoja kuluttajille tai elintarvikealan toimijoille sekä arvioida uhat ja välttää turhat häiriöt kaupankäynnissä.

Komissio tarkastaa myös järjestelmällisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten valmiudet sen varmistamiseksi, että elintarvikelainsäädäntöä noudatetaan niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella.

Esimerkiksi Malesiassa komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto havaitsi merkittäviä ongelmia kalatuotteiden vientiä koskevien vaatimusten noudattamisessa. Komissio reagoi EU:n tasolla välittömästi kieltämällä kalan tuonnin Malesiasta. Tämä on vain yksi esimerkki siitä, miten komissio suojelee tehokkaasti kuluttajia ja estää elintarvikekriisejä.

Näin ollen komissio uskoo, että olemassa oleva lainsäädäntö sisältää tarvittavat mekanismit elintarvikekriisien tehokasta hallintaa sekä tehokasta kuluttajansuojaa varten.

Samalla kuitenkin pyrimme varmistamaan, että jäsenvaltioiden välisiä viestintäkanavia ja yhteistyötä kehitetään jatkuvasti tällä alalla. Olemme laatimassa uusia ohjeita RASFF:n käytöstä, ja komission on tarkoitus hyväksyä ne pian.

Stavros Arnautakis, laatija. – (EL) Kiitos kertomuksestanne, arvoisa komission jäsen. Haluaisin sanoa, että eurooppalaiset kuluttajat kärsivät tällä hetkellä luottamuspulasta. Heidän luottamustaan on horjutettu.

Näin ollen meidän on nähtävä komission puolelta toimia, joita tarvitaan kuluttajille tiedottamiseksi. Varmaankin teette kaiken, minkä sanoitte tekeväanne ja ansaitsette kiitokset. Kuitenkin esimerkiksi Kreikkaan tuli ukrainalaista auringonkukkaöljyä, ja puolet kreikkalaisista käytti sitä. Miten kuluttajia voidaan suojella ja mihin toimiin aiotte ryhtyä?

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Haluan huomauttaa, että alati kasvava kohu, jota tämä tapaus on aiheuttanut, sekä RASFF:n kautta annetut varoitukset osoittavat järjestelmän todella toimivan.

Kreikkaa ja ukrainalaista auringonkukkaöljyä koskevassa tapauksessa 23. huhtikuuta 2008 annettiin yleinen varoitus, että saastunutta auringonkukkaöljyä oli päässyt EU:n markkinoille. Kun Sveitsin viranomaiset lähettivät 5. toukokuuta 2008 keskukseemme erityisen varoituksen, että tätä auringonkukkaöljyä oli matkalla esimerkiksi Kreikkaan, Italiaan ja Turkkiin, Kreikan viranomaiset suorittivat tarvittavat tutkimukset ja alkoivat toimittaa meille tietoa ja vetää tuotteita markkinoilta.

Haluan kuitenkin korostaa sitä, ettei meidän pitäisi sekoittaa keskenään Euroopan komission toimivaltaan kuuluvia ja sen toteuttamia toimenpiteitä sekä jäsenvaltioiden velvollisuuksia, koska niissä on kyse jäsenvaltioiden sisäisistä asioista.

Te tietenkin aiotte kysyä minulta, suoritetaanko tarkastuksia. Kyllä niitä suoritetaan. FVO-yksikkö tekee säännöllisesti vierailuja eri jäsenvaltioihin, valvoo, että laitokset toimivat, sekä etsii mahdolliset puutteet ja ilmoittaa niistä jäsenvaltioille. Näin toimitaan luonnollisesti niin Kreikassa kuin muissakin jäsenvaltioissa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa komission jäsen, EU on tehnyt hyvää työtä ruokapöydästä maatilalle -järjestelmässään ja kuluttajien pitäisi luottaa siihen, mutta missä mennään EU:n tuottajien osalta? Mielestäni emme suhtaudu yhtä tiukasti tuotuihin elintarvikkeisiin kuin unionin sisällä tuotettuihin. Sallimme esimerkiksi joidenkin sellaisten aineiden käytön EU:n ulkopuolella, jotka olemme kieltäneet Euroopan unionissa, ja uudella kasvinsuojeluaineita koskevalla lainsäädännöllä aiomme toimia niin entistä enemmän myös viljantuotannossa. Pyytäisin teitä, arvoisa komission jäsen, puuttumaan tähän erityiseen ongelmaan, koska saatamme kuluttaa Euroopassa sellaista ruokaa, jonka valmistaminen ei olisi mahdollista Euroopan unionissa.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Haluaisin kysyä seuraavaa: Mikä on elintarvikekriisi? Voidaanko vaarallisten elintarvikkeiden esiintymistä EU:n markkinoilla pitää elintarvikekriisinä? Siinä tapauksessa voisimme puhua lelu-kriisistä, sillä tiedämme, että myynnissä on leluja, jotka eivät täytä turvallisuusvaatimuksia, sekä muita vaarallisia tuotteita. Miten elintarvikekriisi voidaan määritellä? Voidaanko se määritellä elintarvikkeiden hinnan jatkuvaksi kohoamiseksi, joka vaikuttaa kaikkiin kuluttajiin?

Androula Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Aloitan toisesta kysymyksestä toteamalla, että emme voi kutsua elintarvikekriisiksi tilannetta, jossa havaitsemme markkinoilla puutteellisen kulutushyödykkeen. Kyse voisi olla elintarvikekriisistä, jos sallisimme tällaisen hyödykkeen vapaan myynnin Euroopan unionissa. Silloin voisi olla kyse kriisistä, koska vaarantaisimme kansalaistemme terveyden.

Mutta käytössämme on järjestelmä, jota sovellamme hyvin huolellisesti ja tunnollisesti välttääksemme tuollaiset kriisit. Olemme onnistuneet useita kertoja (myös aivan hiljattain) torjumaan elintarvikekriisejä.

Tuotetarkastuksista ja Euroopan unionin ulkopuolella tuotetuista tuotteista minun on todettava, että vaadimme kauppakumppaneitamme suorittamaan valmistamiensa elintarvikkeiden osalta täsmälleen samanlaisia tarkastuksia kuin joita me suoritamme.

Tämän takia mainitsin esimerkiksi Malesian. Lähetimme sinne FVO-yksikköme, joka havaitsi, ettei järjestelmä toiminut siellä kunnolla. Tämän seurauksena kielsimme kalan tuonnin Malesiasta. Samalla tavalla toimittiin brasilialaisen häränlihan kohdalla ja on toimittu useita kertoja myös Bangladeshista tuodun häränlihan kohdalla.

Vaadimme siis, että jos kauppakumppanimme haluavat tuoda tuotteita Euroopan unionin alueille, niiden on noudatettava samoja hygieniasääntöjä kuin joita sovellamme unionissa.

Puhemies. - (PT) **Bilyana Ilieva Raevan** laatima kysymys numero 36 (H-0548/08)

Aihe: Tieturvallisuus:

Tieliikenneonnettomuuksissa menehtyneiden ja loukkaantuneiden henkilöiden lukumäärä on merkittävä humanitaarinen, terveydellinen, ekologinen, taloudellinen, sosiaalinen ja väestöllinen kysymys. Tästä tragediasta aiheutuvat kulut myös vaikuttavat kielteisesti elämänlaatuun, kestävään kehitykseen ja ilmaston lämpenemiseen.

Tämän asian osalta olisi laadittava politiikkaa, jolla jäsenvaltioita kannustettaisiin pitämään liikenneonnettomuuksien lukumäärä enintään koko EU:n keskiarvon tasolla.

Aikooko komissio toteuttaa päättäväisempiä toimenpiteitä, esimerkiksi antaa yhteisön lainsäädäntöä, jolla laajennetaan nykyisten yhteisten normien soveltamisalaa? Aikooko se erityisesti ottaa käyttöön EU:n tieliikenneonnettomuuksia koskevan yhteisen indikaattorin, jota jäsenvaltioiden on noudatettava tiukasti?

Aikooko komissio tutkia mahdollisuutta kehittää yhtenäinen lähestymistapa seurantaan, valvontaan ja seuraamuksiin EU:n alueella? Voidaanko odottaa, että Euroopan unionin tuleva yhteinen tieturvallisuuspolitiikka johtaa myös yhteiseen liikennepoliisipolitiikkaan, jolla parannetaan tieturvallisuuden seurannan ja valvonnan laatua?

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsen Tajani joutui jäämään ministerineuvoston kokoukseen, mutta vastaan mielelläni hänen puolestaan parlamentin jäsen Raevalla erityisesti sen takia, että hänen kysymyksensä koskee asioita, joiden parissa olen itse toiminut hyvin paljon ja jotka ovat lähellä sydäntäni.

Vuonna 2001 Euroopan unioni asetti tavoitteekseen puolittaa tieliikenneonnettomuuksien määrän vuoteen 2010 mennessä. Sekä Euroopan parlamentti että neuvosto hyväksyi tavoitteen. Vuonna 2003 se oli osa tieliikenneturvallisuuden eurooppalaista toimintaohjelmaa, jossa määritettiin 60 toimenpidettä,

joiden avulla tienkäyttäjii kannustettaisiin käyttäytymään järkevämmiin, hyödynnettäisiin teknistä kehitystä ajoneuvojen turvallisuuden parantamiseksi, parannettaisiin tieinfrastruktuuria, lisättäisiin kaupallisten kuljetusten turvallisuutta sekä parannettaisiin uhrien hoitoa ja onnettomuustietojen analysointia. Komissio otti käyttöön useita indikaattoreita tieturvallisuustilanteessa tapahtuvien muutosten seurantaan varten: uhrien lukumäärä miljoonaa asukasta kohti, turvavyön ja kypärän käyttöaste, alkoholin aiheuttamissa tieliikenneonnettomuuksissa mukana olleiden henkilöiden lukumäärä ja prosentuaalinen osuus sekä ylinopeutta ajaneiden henkilöiden lukumäärä ja prosentuaalinen osuus.

Yhteisön lainsäädännöstä haluaisin mainita uuden ajokorttidirektiivin, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 20. joulukuuta 2006. Direktiivin tavoitteena on parantaa nuorten tienkäyttäjien liikenneturvallisuutta sekä helpottaa kansalaisten vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa. Meillä on myös tieinfrastruktuurin turvallisuutta koskeva direktiivi, joka hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä kesäkuussa 2008. Lisäksi voidaan mainita ehdotus liikennetrikomusten valvontaa koskevaksi direktiiviksi, jonka komissio antoi vuonna 2008 ja josta Euroopan parlamentti ja neuvosto parhaillaan neuvottelevat.

Komissio pyrkii myös kannustamaan jäsenvaltioita, jotta ne vaihtaisivat liikenneturvallisuutta koskevia parhaita käytäntöjä mahdollisimman laajalti. Ehdotuspyynnön yhteydessä komissio osarahoittaa liikenneturvallisuuskampanjoita ja alaa koskevia innovatiivisia hankkeita, joita toteutetaan useissa jäsenvaltioissa.

Komissio tukee rahallisesti myös sellaisten hankkeiden tutkimussuunnitelmia, jotka todennäköisesti parantavat tietämystä tietyillä erityisalueilla ja auttavat luomaan uusia, luotettaviin tieteellisiin tietoihin perustuvia lainsäädäntöehdotuksia. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita DRUID-hanke (Driving under the influence of Drugs, Alcohol and Medicines). Psykoaktiivisten lääkkeiden vaikutuksen alaisena ajamisen torjunnasta on tulossa ensisijainen tavoite uusissa jäsenvaltioissa. Vielä lopuksi, hyvä parlamentin jäsen Raeva: valmistelemme juuri uutta eurooppalaista toimintaohjelmaa kaudeksi 2010–2020. Toimintaohjelmaan liittyvät julkiset kuulemiset aloitetaan vuonna 2009, minkä jälkeen se käy läpi koko hyväksyntämenettelyn komissiossa.

Nämä olivat ne tiedot, jotka komission jäsen Tajani halusi välittää vastauksena kysymykseenne.

Bilyana Ilieva Raeva, laatiija. – (BG) Arvoisa komission jäsen, olen äärimmäisen iloinen voidessani kiittää teitä kaikesta työstänne, jota olette tehnyt Euroopan unionin liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä viime vuosien aikana. Kiitän teitä myös Euroopan yhteistä tieturvallisuuspolitiikkaa koskevan yhteenvedon esittelystä.

Juuri tähän liittyen haluaisin kysyä seuraavaa: kun ajatellaan erilaisia käytössä olevia indikaattoreita sekä hyvin vakavasti otettavaa Euroopan komission aloitetta liikenneturvallisuudesta Euroopassa, miten näiden indikaattorien käyttöä valvotaan ja miten voidaan todella taata, että kuolemantapaukset saadaan vähintään puolitettua Euroopassa? Esimerkiksi Bulgarian kaltaiselle maalle kyseinen indikaattori on liian korkea. Euroopassa tarvitaan ehdottomasti sanktioita, joita asetetaan kyseisten vaatimusten noudattamatta jättämisestä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa parlamentin jäsen, rikkomusten valvonta, rajoittaminen ja rangaistusten langettaminen kuuluu itsestään selvästi jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Haluaisin kuitenkin muistuttaa, että 21. lokakuuta 2003 komissio antoi suosituksen liikenneturvallisuuden täytäntöönpanosta, jossa määritetään parhaat käytännöt liikennetrikomusten rajoittamiseksi. Haluan myös erityisesti mainita, että meillä on mahdollisuus arvioida kunkin jäsenvaltion tilannetta Euroopan liikenneturvallisuuspäivän yhteydessä. Arvio tuo esiin toisten jäsenvaltioiden ansiot ja toisten heikkoudet. Uskon, että eurooppalainen liikenneturvallisuuspäivä on erinomainen tapa valottaa eri jäsenvaltioiden suorituksia.

On totta, ja olitte oikeassa ottaessanne asian esiin, ettemme ole saavuttaneet toivomiamme tuloksia. Olemme monella tapaa huolissamme tavoitteesta, jonka mukaan uhrien lukumäärä puolitetaan vuoteen 2010 mennessä. Saattaa olla, että seuraavassa monivuotisessa ohjelmassa, joka kattaa kymmenen vuoden kauden, voimme lisätä jäsenvaltioihin kohdistuvia vaatimuksia.

Haluaisin myös käyttää tilaisuuden, arvoisa puhemies, muistuttaakseni, että pidämme direktiivin hyväksymistä erittäin tärkeänä, sillä sen ansiosta voidaan antaa rangaistuksia autoilijoille, jotka syyllistyvät rikkomukseen muussa kuin omassa jäsenvaltiossaan. Tällä hetkellä kuljettajat rikkovat liikaa sääntöjä ollessaan jossain

muussa kuin omassa jäsenvaltiossaan. Mielestäni tämä olisi hyvä keino parantaa Euroopan kansalaisten liikennekäyttäytymistä.

Kiitos kysymyksestänne. Tiedän, että seuraajani Tajani on myös erittäin vahvasti sitoutunut liikenneturvallisuuskysymyksiin. Voin myös todeta, että kaikki ehdotuksenne ja toimintanne auttavat meitä pääsemään eroon tästä kamalasta vitsauksesta.

Puhemies. – (PT) Kysymys numero 37 raukeaa laatijan poissaolon vuoksi.

Toinen osa

(PT)

Emmanouil Angelakasin laatima kysymys numero 38 (H-0525/08)

Aihe: Nuorten kuluttajien valistus ja koulutus

Suuri osa tuotteita hankkivista ja palveluja käyttävistä kuluttajista on nuoria. Nuorille osoitetaan valtavat määrät mainoksia, joissa keuhataan – usein harhaanjohtavalla tavalla – koulutarvikkeita, leluja, vaatteita, elintarvikkeita, juomia, audiovisuaalituotteita jne..

Aikooko komissio jo käytössä olevan Eurooppa-kalenterin lisäksi aloittaa yleiseurooppalaisen kampanjan nuorten kuluttajien valistamiseksi ja kouluttamiseksi heitä koskevissa asioissa? Millä tavalla ja minkä välineiden avulla komissio käynnistäisi tällaisen aloitteen? Miten ja mitä menetelmää käyttäen komissio käsittelee nuoria kuluttajia koskevia tietoja, jotka käyvät ilmi kuluttajabarometreistä? Miten tällaiset tiedot saatetaan nuorten tietoon?

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio panee merkille parlamentin jäsenen ilmaisemat huolenaiheet ja kiinnittää kysymyksen laatijan huomion siihen, että yhteisön kuluttajanoikeuksia koskeva lainsäädäntö tarjoaa jo nykyisellään merkittävää suojaa nuorille. Esimerkiksi sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin tavoitteena on suojella kuluttajia, myös nuoria, sellaisilta menettelyiltä, jotka haittaavat heidän kaupallisia etujaan. Tällaisia menettelyjä ovat muun muassa harhaanjohtava mainonta tai aggressiiviset menettelyt. Muita heikommassa asemassa oleviin kuluttajiin, kuten nuoriin, kiinnitetään erityistä huomiota arvioitaessa sopimattomia kaupallisia menettelyjä. Direktiivi sisältää myös mustan listan sellaisista kaupallisista menettelyistä, jotka on kaikissa tapauksissa kielletty EU:n alueella. Esimerkiksi sellaiset mainokset, joissa lapsia kehoitetaan suoraan ostamaan tuotteita, ovat kiellettyjä kaikkialla Euroopan unionissa.

Komissio käynnistää syyskuussa 2008 verkkotiedotuskampanjan sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevasta direktiivistä. Kyse on melko uudesta direktiivistä, jonka kohteena ovat myös nuoret. Kampanja pyörii sitä varten luodulla verkkosivustolla, jolta löytyy animaatioelokuvia, havaintoesimerkkejä sekä tietokilpailuja, jotta sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevat säännöt voidaan selittää kiinnostavammalla tavalla ja interaktiivisesti. Kuluttajien kiinnostus pyritään herättämään useilla keskeisillä kuluttajasivustoilla julkaistavien bannereiden ja tekomainosten avulla. Erilaisille kuluttajaryhmille, kuten nuorille, virtuaalilyhteisöille, musiikkisivustoille ja blogeille, luodaan omia portaaleja. Tietoa levitetään Internetissä kuukauden ajan. Ja vaikka on vaikeaa ennustaa, miten kauan kumppanisivustot säilyttävät kyseiset tiedot omilla sivuillaan, odotamme niiden löytyvän verkosta ainakin muutaman kuukauden ajan.

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä käsittelevää verkkosivustoa työstetään parhaillaan, ja se on kuluttajien käytössä ennalta määrittämättömän ajan. Tällä hetkellä komissiolla ei ole aikomusta käynnistää erityistä yleiseurooppalaista kampanjaa nuorten kuluttajien tiedon lisäämiseksi sekä heidän kouluttamiseksi. Komissio kehittää kuitenkin Eurooppa-kalenterin rinnalla verkkopohjaista työkalua kuluttajakasvatusta varten. Työkalua kutsutaan Dolcetaksi, ja se sisältää ensimmäisen ja toisen asteen opettajille suunnattuja opetusmoduuleja.

Kuluttajansuojaa koskevan tulostaulun osalta totean, että tiedoissa ei tällä hetkellä erotella eri kuluttajaryhmiä toisistaan. Tulostaulussa ei ole mahdollista käsitellä yksityiskohtaisesti kaikkia markkinoita tai eri kuluttajatyyppejä. Saamme kuitenkin tarkempaa tietoa nuorista kuluttajista, kuten opiskelijoista, muun muassa Eurobarometri-tutkimusten kautta. Julkaisemme kyseistä ryhmää koskevat tiedot.

Emmanouil Angelakas, laatija. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, kiitos kattavasta ja yksityiskohtaisesta vastauksesta. On todella rauhoittavaa ja ilahduttavaa, että mainitsemanne kampanja käynnistetään Internetissä vielä tämän syyskuun aikana.

Haluaisin vain esittää lisäkysymyksen: onko komissio suunnitellut kieltävänsä lapsille suunnatut televisiomainokset, kuten on tehty joissain jäsenvaltioissa, joissa eräät lasten televisiomainokset on kielletty ennen tiettyä kellonaikaa – luullakseni ennen kello 10:tä tai 11:tä illalla – jolloin lapset katsovat televisiota?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Tämä asia on tuttu omalle pääosastolleni, mutta se kuuluu kuitenkin enemmän kollegani Viviane Redingin toimialaan. Asia koskee nimittäin myös tiedonvapautta, joka kuuluu hyvin laajalti hänen pääosastonsa toimialaan.

Voin kuitenkin sanoa, että televisio ilman rajoja -direktiivissä käsitellään kyseisiä asioita, ja lisäksi on olemassa musta lista sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevassa direktiivissä. Käytämme mustan listan kaltaisia työkaluja sen vuoksi, että tarvittaessa ja riittävien todisteiden perusteella voimme näin lisätä jonkin menettelyn mustalle listalle, jos olemme yhtä mieltä siitä, että siihen täytyy puuttua ja se täytyy kieltää kaikkialla Euroopassa. Tällaisten toimien täytyy tietenkin perustua todisteisiin. Olemme siis täysin tietoisia ongelmasta.

Tämä ongelma ei kuulu suoraan sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, mutta olemme valmiita tarkastelemaan sitä, jos jokin menettely pitäisi meidän mielestämme lisätä mustalle tai harmaalle listalle. Komission jäsen Reding tekee myös parhaansa sen varmistamiseksi, että televisio ilman rajoja -direktiivillä puututaan tällaisiin ongelmiin.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) 55 prosentissa television elintarvikemainoksista markkinoidaan epäterveellisiä elintarvikkeita. 80 prosenttia lapsista pyytää vanhemmiltaan aamupalaksi juuri niitä elintarvikemerkkejä, joiden mainoksia ovat nähneet televisiossa. Kysyn seuraavaa: pitäisikö Euroopan unionin keskittyä enemmän mainoksiin, jotka ovat valmistajien tilaamia? Löytäisimmekö keinon kannustaa valmistajia tekemään ja siten myös mainostamaan terveellisempiä elintarvikkeita?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Uskon, että valmistajia voidaan houkutella valmistamaan terveellisiä elintarvikkeita markkinavälineiden avulla. Jos markkinoilta löytyy kysyntää, he reagoivat siihen. Me voimme sanella, mitä valmistajien pitäisi tuottaa, mutta se ei ole oikea tapa komission puuttua asiaan. Voimme sitä vastoin varmistaa, että kaikki tiedot ovat saatavilla ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Komissio tekee kovasti työtä tässä asiassa, jotta elintarviketuotteista saataisiin kunnollista tietoa.

Sanotte, että jotkut mainokset ovat harhaanjohtavia tai asettavat lapset vaaraan. Jos esimerkiksi tuotteessa väitetään, että se voi parantaa tai että sen ansiosta näyttää yhtäkkiä kymmenen vuotta nuoremmalta – mikä ei tietenkään ole mahdollista – asia kuuluu minun toimialaani ja voin käsitellä sitä sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskevan direktiivin kautta. Muutoin puhuitte ruoan terveystieteistä, ja muistuttaisin jälleen kerran, että kyseiset asiat kuuluvat komission jäsen Vassilioun toimivaltaan. Hän tekee erinomaista työtä, jotta elintarvikemerkinnät olisivat kunnollisia ja kuluttajat voisivat tehdä niiden perusteella omat valintansa. Se juuri on tavoitteemme: pyrimme saamaan valistuneita kuluttajia. Kuluttajakasvatuskampanjalla, jossa myös oma pääosastoni on vahvasti mukana, voimme parantaa markkinatietoutta.

Puhemies. – (PT) **Marie Panayotopoulos-Cassiotoun** laatima kysymys numero 39 (H-0530/08)

Aihe: Kuluttajansuoja ja koulutus

Kuten tiedetään, koulutuspolitiikka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tästä huolimatta on tosiasia, että opetukseen, ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen tarkoitetut tuotteet kuuluvat kaupankäyntiin ja erityisesti rajatylittävään kaupankäyntiin ja että ne siis koskevat kuluttajia. Tästä syystä tiedustelen Euroopan komissiolta, miten Euroopan unionin kuluttajansuojapolitiikka suojaa kuluttajia, kun tarkastellaan kyseisten tuotteiden laatua ja hintaa?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Komissiolla ei ole toimivaltuuksia päättää hinnoista tai määrittää koulutukseen tarkoitettujen tuotteiden laatua. Muilta osin kysymys on melko keskeinen. EU:n lainsäädäntö suojelee kuluttajia harhaanjohtavalta mainonnalta tai aggressiivisilta menettelyiltä heidän ostaessaan koulutukseen tarkoitettuja tuotteita.

Sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskevassa direktiivissä, josta juuri puhuin, säädetään, että kauppiaat eivät saa johtaa kuluttajia harhaan esittämällä väärää tai petollista tietoa esimerkiksi tuotteen aiheuttamasta hyödyistä, sen käytöstä odotettavissa olevista tuloksista tai toteutettujen testien tai kokeiden tuloksista.

Direktiivi sisältää myös mustan listan kaikissa tilanteissa kielletyistä menettelyistä: kaikkialla EU:ssa on kiellettyä väittää, että joku julkinen tai yksityinen taho on hyväksynyt tuotteen tai tukee sitä (on esimerkiksi kiellettyä väittää, että opetusministeriö olisi hyväksynyt jonkin oppikirjan, jos näin ei ole).

Kauppiaiden pitää myös välittää kuluttajille kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat valistuneen päätöksen tekemiseen. Komissio on saanut esimerkiksi valituksen kurssista, jotka oli ostettu englanninkielisiltä verkkosivuilta mutta jotka pidettiin jollakin toisella kielellä. Sitä, että kuluttajalle ei tiedoteta kurssilla käytetystä kielestä, voidaan pitää harhaanjohtavana menettelynä. Sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskevan direktiivin täytäntöönpanosta vastaavat kuitenkin kansalliset viranomaiset ja tuomioistuimet, ja on heidän tehtävänsä määrittää – EY:n perustamissopimuksessa vahvistettuja vapaan liikkuvuuden periaatteita noudattaen – mitkä tiedot ovat kussakin tapauksessa olennaisia EU:n lainsäädännön mukaisesti.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, laatiija. – (EL) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Hintojen vääristely suhteessa tuotteen laatuun aiheuttaa huolta kuluttajalle. En puhu hintojen määräämisestä, vaan hinnan ja tuotteen välisen suhteen määrittämisestä kilpailun perusteella. Puhun myös koulutukseen tarkoitettujen tuotteiden kuljettamisesta jäsenvaltioiden välillä sekä rajatylittävästä kuluttajansuojasta.

Onko teillä jotain tietoa rajatylittävästä suojasta tapauksissa, joissa koulutukseen tarkoitettuja tuotteita siirretään jäsenvaltiosta toiseen?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Oppimateriaaleja koskevista rajatylittävistä ongelmista voin sanoa, että Euroopassa on kuluttajakeskuksia, joiden työ perustuu kuluttajansuojan alalla tehtävästä yhteistyöstä annettuun asetukseen ja jotka edustavat hyvin kuluttajanoikeuksia kaikkialla Euroopassa.

Kuluttaja voi ottaa kuluttajan ja koulutuspalvelun, oppikirjan tai oppimateriaalin toimittajan välisissä rajatylittävissä riita-asioissa yhteyttä tällaiseen kuluttajakeskukseen. Jos kuluttaja ei voi ratkaista ongelmaa itse, hänen maassaan toimiva kuluttajakeskus voi auttaa häntä löytämään tyydyttävän ratkaisun koulutuspalvelun tai -materiaalin alkuperämaassa.

Minulla ei ole mukanani täydellistä luetteloa kaikista erilaisista kokemuksista ja tapauksista eri jäsenvaltioissa, mutta voin kertoa, että Euroopan kuluttajakeskusten edustajat tapaavat toisiaan useita kertoja vuodessa. Tuo verkosto on jo nyt hyvin tiivis ja toimiva. Useimmat kuluttajakeskukset ovat myös erittäin aktiivisia ja kykenevät ratkaisemaan kuluttajien niille välittämät ongelmat.

Koska esitetty kysymys liittyy koulutussektoriin, kuluttajakeskuksilta voitaisiin pyytää tietoa siitä, miten ne ovat ratkaisseet kyseistä alaa koskevia ongelmia. Peruseriaate on kuitenkin sama, ja kyseinen asetus toimii todella hyvin.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Minua kiinnostaisi tietää, miten asiat todellisuudessa ovat verkko-opetuksen alalla. Voisiko komissio perustaa valitusten perusteella kotisivun, jolla mainittaisiin sellaiset etäopetusta tarjoavat laitokset, joiden kanssa on ollut ongelmia, jotta avoimuus paranisi?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Jälleen kerran edessämme on ongelma, jonka kohdalla moni eurooppalainen kysyy: ”Missä se Euroopan tuoma lisäarvo on?” Euroopan unioni ei toden totta ole vastuussa koulutusta koskevista asioista, mutta olemme vastuussa laadunvarmistuksesta ja kuluttajansuojasta. Tästä olemme myös yhtä mieltä. Eikö kouluja ja jopa hyvin varhaista opetusta voitaisi nimetä aivan tietoisesti komission yleisen tiedotustoiminnan kohteiksi? Hankkeiden ja kilpailujen avulla voimme näyttää, miten Eurooppa tuottaa eurooppalaista lisäarvoa tällä alalla. Ehkä voisimme – edelliseen kysymykseen liittyen – tuoda nämä asiat jopa hyvin pienten lasten tietoisuuteen.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Tunnustan täysin ja mielelläni ehdotustenne ja palautteenne arvon. Vastaustani hieman laajentaakseni totean, että olemme juuri toteuttamassa sisämarkkinoiden täysimääräistä täytäntöönpanoa, mihin koko unioni oikeastaan perustuu. Markkinat ovat kuitenkin tähän asti perustuneet kaupankäyntiin sekä siihen, että kaupankäynnin edellytykset ovat hyvät. Se on oikein. Nyt meidän pitää kuitenkin siirtyä sisämarkkinoiden toteuttamisesta toiseen vaiheeseen, jotta kuluttajat tuntevat itsensä kaikkialla yhtä tervetulleiksi ja kokevat kuluttajansuojan olevan kaikkialla sama. Se on 2000-luvun kuluttajapolitiikkaa.

Olen hyvin iloinen voidessani ilmoittaa teille, että kuluttajastrategiassa 2007–2015 kuluttajakasvatus on määritetty kuluttajastrategian tärkeimmäksi peruspilariksi. En voi sanoa tässä vaiheessa enempää, mutta meillä on käytössämme työkaluja, kuten Eurooppa-kalenteri, joka on suunnattu erityisesti teini-ikäisille, sekä Dolceta, jonka avulla pyritään täydentämään opettajien koulutusta. Olemme kuitenkin hyvin riippuvaisia jäsenvaltioiden ponnisteluista.

Meidän pitää tarkastella tätä politiikkaa toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta. Jotkut maat ovat valmiita investoimaan enemmän kuluttajakasvatukseen ja tukemaan komission yleisiä toimia. Olen kirjoittanut

kaikille asiasta vastaaville ministereille pyytääkseni heiltä tukea, sillä tämä vaihe on todella ratkaiseva sen kannalta, saammeko luotua yhtä hyvin toimivat kuluttajamarkkinat kaikkialle Eurooppaan.

Tulevaisuudessa keskustelemme enemmän siitä, miten kuluttajat kokevat sisämarkkinat. Tämä on hyvin olennainen huomio. Toinen huomio on se, että meidän täytyy puuttua kuluttajien valituksiin useammin ja käsitellä niitä laajemmin. Euroopan komissiolla ei ole yleistä perustaa kuluttajien valituksille. Kuten te, mekin saamme edustamistamme vaaliipiireistä paljon valituksia, joista osa tulee parlamentilta komissiolle. Meidän täytyy kuitenkin perustaa toiminta siihen, miten noita valituksia pitäisi käsitellä. Komissio ei voi toistaa samoja toimia kuin oikeusasiamies tai jokin jäsenvaltio. Jos jollain kuluttajapolitiikan osa-alueella esiintyy jatkuvia ongelmia, meidän on puututtava siihen esimerkiksi lainsäädännöllä.

On hyviä esimerkkejä siitä, miten kuluttajien valitukset voivat todella vaikuttaa kuluttajapolitiikan yleiseen suuntaan. Pyrimme nyt keräämään tällaista tietoa kuluttajamarkkinoiden tulostaulun avulla. Ensimmäinen kuluttajamarkkinoiden tulostaulu laadittiin tämän vuoden alussa. Sovellamme siinä erityistä indikaattoria: kuluttajien tekemiä valituksia. Vertaamme jäsenvaltioita keskenään nähdäksemme, kuinka moneen valitukseen niissä on reagoitu ja mitä aloja valitukset koskevat. Odotan innokkaasti jäsenvaltioilta tietoja seuraavaa kuluttajamarkkinoiden tulostaulua varten, joka julkaistaan ensi vuoden alussa. Kuljemme siis askel askeleelta kohti kansalaisten sisämarkkinoita.

Puhemies. – (PT) **Giovanna Cordan** laatima kysymys numero 40 (H-0545/08)

Aihe: Kuluttajien valitukset verkkokaupasta

Euroopan kuluttajakeskusten (EKK) äskettäin teettämän tutkimuksen tulokset osoittavat, että riita-asioita, joissa asianomistajana on verkko-ostoksia tehnyt kuluttaja, on paljon (2 583 riita-asiaa ja 8 834 valitusta vuonna 2007).

Katsooko komissio, että verkkokaupan räjähdysmäisen kasvun takia sen pitäisi käynnistää tiedotuskampanjoita varoittaakseen kuluttajia tähän uuteen kaupankäyntimuotoon liittyvistä riskeistä? Katsooko se, että sen pitäisi toteuttaa myös kiireellisiä ja tehokkaita toimenpiteitä kyseisten rajatylittävien riita-asioiden ratkaisemiseksi erityisesti niissä yhä lukuisammissa tapauksissa, jotka koskevat toimittamatta jättämistä tai virheellisten tuotteiden toimittamista?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Tämä koskee Internetiä, ja se on hyvin tärkeä aihe. Internet antaa kuluttajille valtavia mahdollisuuksia. Internetin ansiosta kuluttajat saavat parempaa tietoa ja heidän ulottuvillaan olevat markkinat laajenevat, minkä ansiosta kuluttajien saatavilla on enemmän tavarantoimittajia ja valikoima on suurempi.

Jo 150 miljoonaa EU:n kansalaista – kolmannes EU:n väestöstä – tekee ostoksia Internetissä. Verkkokauppaa tekevien EU:n kansalaisten määrä on kasvanut nopeasti, mutta rajatylittävää kauppaa tekevien kansalaisten määrä ei kuitenkaan ole kasvanut samalla tavalla.

Tämä osoittaa, että komissio on oikeassa käsitellessään kuluttajien luottamusta useiden tiedotustoimenpiteiden kautta. Näistä on mainittava digitaalipalvelujen käyttäjille suunnattu verkko-opas, jota komissio parhaillaan valmistelee. Se julkaistaan vuoden 2008 lopulla. Jatkotoimenpiteenä oppaalle voitaisiin harkita suuntaviivojen laatimista siitä, miten sopimattomia kaupallisia menettelyitä koskevaa lainsäädäntöä voidaan soveltaa verkossa ilmeneviin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin.

Toinen väline, josta olemme jo puhuneet, on Dolceta. Sen tavoitteena on antaa kuluttajakasvatusta esimerkiksi etämyynnistä tai kuluttajan oikeussuojasta. Verkossa aktiivisesti toimivien nuorten kuluttajien kouluttaminen on erityisen tärkeää. Eurooppalainen kuluttajakalenteri, jota on jaettu ennätykselliset 2,8 miljoonaa kappaletta (tämä tieto saattaa kiinnostaa myös parlamentin jäsen Angelakasia) yli 18 000 koulussa tänä vuonna, sisältää tietoa Internetin käytöstä ja rajatylittävistä oikeussuojakeinoista.

Kuluttajapolitiisessa strategiassa 2007–2013 määritetään ensisijaisiksi tavoitteiksi kuluttajätietoutta koskevat toimet – kuluttajien tietoisuuden ja kuluttajakasvatuksen parantaminen. Euroopan komissio jakaa kansalaisille ja sidosryhmille kuluttajapolitiikkaa koskevaa tietoa pääasiassa verkkosivujen, *Consumer Voice* -uutiskirjeen ja tiedotuskampanjoiden välityksellä. Uutiskirjeessä käsitellään verkkokauppaa osana suurta kampanjaa useissa uusissa jäsenvaltioissa.

Toinen kysymys koskee täytäntöönpanoa ja korvauksia. Sen osalta komissio uskoo vakaasti, että jotta sisämarkkinat voisivat toimia, eurooppalaisten kuluttajien on luotettava siihen, että he voivat hyödyntää oikeuksiaan ja saada oikeussuojaa kaikkialla Euroopan unionin alueella. Verkkokauppaa koskevat valitukset,

jotka voivat liittyä esimerkiksi siihen, ettei tilattua tuotetta toimiteta tai toimitettu tuote ei vastaa odotuksia, voidaan käsitellä EU:n nykyisen oikeussuojakehyksen mukaisesti, jonka olemme luoneet eurooppalaisia kuluttajia varten. Kehykseen sisältyvät myös Euroopan kuluttajakeskus, kaksi komission antamaa suositusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta, hiljattain hyväksytty sovitteludirektiivi sekä asetus eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käyttöön otosta.

Komissio tutkii parhaillaan myös sitä, tarvitaanko EU:n tasolla aloitetta kuluttajien ryhmäkanteesta, ja jos tarvitaan, millainen sen pitäisi olla. Olen täysin vakuuttunut siitä, että tietokoneen näyttö on uusi markkinapaikka.

Giovanna Corda, laatija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olette jo osittain vastannut siihen, mitä aion kysyä ostamiseen liittyvistä ongelmista.

Menettelyt ovat aikaa vieviä, monimutkaisia ja kalliita. Vahingot ovat erityisen suuria siksi, että niistä kärsivät meistä kaikkein heikoimmassa asemassa olevat.

Koska tässä on olemassa lainsäädännöllinen tyhjiö, voisiko teidän mielestänne Euroopan kuluttajakeskuksilla olla keinoja ryhtyä näihin menettelyihin, ehkä yhteisesti, mutta myös yksilötasolla, vahinkoa kärsineiden kuluttajien sijasta?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Kannamme vain huolta siitä, että valituksia voitaisiin tulevaisuudessa julkistaa avoimesti. Jos rajatylittävät toiminnot ovat toistuvia, tuomioistuinten ja syyttäjälaitosten on myös päästävä tietoihin käsiksi. Olisiko teidän mielestänne mahdollista perustaa asiaa koskeva tietokanta?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Arvoisa komission jäsen, puhuitte puheenvuorossanne vakuuttavasti verkkokaupan laajenemisesta, ja olen aivan varma, että se laajenee paljon nopeammin vanhoissa EU:n jäsenvaltioissa. Kysyisin, mitä tehdään verkkokaupan edistämiseksi jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 2000-luvulla, miten kuluttajien oikeuksia suojellaan ja millä toimenpiteillä verkkokaupan osuutta lisätään. Vielä yksi kysymys väärinkäytöksistä: onko niitä enemmän vanhoissa vai uusissa jäsenvaltioissa?

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Käsittelemme ehdotusta, jonka mukaan Euroopan kuluttajakeskukset voisivat ryhtyä oikeustoimiin eurooppalaisten kuluttajien puolesta, kollektiivisista oikeussuojakeinoista ennen vuoden loppua annettavassa tiedonannossa. Tähän mennessä olen yrittänyt pitää huolta siitä, että suhtaudumme asiaan avoimesti ja että saamme kuulla paljon erilaisia mielipiteitä ennen lopullisen ehdotuksen tekemistä.

Meidän on todellakin nähtävä asia kokonaisuutena ja käytettävä kaikkia saatavissa olevia välineitä, mukaan luettuna kieltokanteita koskevaa direktiiviä, joka on yksi rajatylittävässä kaupanteossa käytettävistä välineistä Euroopassa.

Olen täysin samaa mieltä tietokannasta, jota kannatan lämpimästi. Me tarvitsemme sitä toimintalinjojemme ja lainsäädäntömme parantamiseksi.

Vakaa uskomukseni on, että lainsäädäntöehdotustemme ja yhteisten täytäntöönpanotoimiemme on perustuttava näyttöön.

Jatkan täytäntöönpanotoimien toteuttamista kaikissa 27 maassa samaan aikaan – tutkin esimerkiksi lentolippuja ja puhelimen soittoaäniä koskevia asioita. Verkkosivut ovat yleensä erittäin hyviä toimeksiantajia tämän tapaisissa rajatylittävissä täytäntöönpanotoimissa.

Jokainen maa on erilainen. Laajakaistan käyttöä on lisättävä, ja verkkokaupan on tultava mahdolliseksi useammille kuin tietylle prosentille väestöstä, joka käyttää jotakin välinettä, joka on tavallisesti Internet. Olen myös sitä mieltä, että laajakaistan käyttöä voidaan lisätä koheesiopolitiikan, aluepolitiikan ja koheesiorahaston avulla. Uusilla jäsenvaltioilla on ainutlaatuinen mahdollisuus saavuttaa muut todella nopeasti ja joskus myös välttää joitakin meidän aiemmin tekemiämme virheitä. Niiden on edettävä suurin harppauksin.

Jos kaikissa jäsenvaltioissa on toimiva ja hyvin kohdennettu, yhtenäinen lainsäädäntö, kuluttajien luottamus ja mahdollisuudet kuluttaa paranevat valtavasti kaikissa jäsenvaltioissa. Verkkokauppa on yksi keino tehdä parempia kauppia ja valita useammista vaihtoehdoista. Se ei ole ainoastaan markkinaväline vaan myös hyvin tärkeä demokratiaa edistävä väline.

Puhemies. – (PL) Seuraavana on **Colm Burken** kysymys nro 42 (H-0537/08):

Aihe: Sisämarkkinoiden tulostaulu

Sisämarkkinalainsäädännön täysimääräisestä täytäntöönpanosta hyötyvät sekä kuluttajat että yritykset koko unionissa. Sisämarkkinoiden tulostaulu on tehokas tapa selvittää jäsenvaltioiden suhteellista tehokkuutta lainsäädännön täytäntöönpanossa. Miten komissio aikoo ilmoittaa tämän tulostaulun tulokset kuluttajille ja yrityksille?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisaa parlamentin jäsentä hänen sisämarkkinoiden tulostaulua koskevista myönteisistä kommenteistaan. Olen samaa mieltä siitä, että tulostaulun tuloksista on ilmoitettava laajalle yleisölle. Kaikki tulostaulun versiot ovat luettavissa Europa-sivustolla Internetissä. Jäsenvaltioiden pysyville edustustoille ja 27 jäsenvaltion pääkaupungeissa sijaitseville komission edustustoille on lähetetty paperiversiot. Lisäksi muut EU:n toimielimet ja kansalliset hallinnot ovat saaneet tauluista kopiot. Kunkin tulostaulun julkaisemisen jälkeen on annettu lehdistötiedote 21 kielellä, ja tulokset on ilmoitettu lehdistötilaisuudessa sen varmistamiseksi, että niitä on helppo käyttää kansallisissa viestimissä.

Colm Burke, laatiija. – (EN) Kiitos, arvoisa komission jäsen, että olette hoitanut tämän asian. Suhtaudun myönteisesti tällä alueella tehtyyn työhön, koska se vaikuttaa Euroopan unionista muodostuvaan yleiseen mielipiteeseen jäsenvaltioissa.

Meillä Irlannissa oli Lissabonin sopimuksesta käydyn keskustelun aikana erityinen ongelma, koska aina, kun jotain negatiivista ilmenee, pyrimme syyttämään siitä Euroopan unionia. Kerron tyypillisen esimerkin tilanteesta, jota ei voi korjata: tilanne, joka syntyy, kun jokin jäsenvaltio ei ryhdy Euroopan unionin direktiivin mukaisiin toimiin. Omalla alueellani Cromanessa sijaitsevassa Wicklow'ssa oli noin kahdeksan vuotta sitten tapaus, jossa Irlannin hallitus olisi saanut EU:lta direktiivin mukaista rahoitusta. Toimiin ei kuitenkaan ryhdytty, ja sen seurauksena 50 perhettä ei nyt voi tehdä tavanomaista työtään eli kerätä sinisimpukoita. Paikallislehdet syyttivät Euroopan unionia. Emme ole saaneet korjausta asiaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Meillä on useita välineitä käytettäväksi tilanteessa, jossa direktiivejä ei saateta riittävän nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä, mistä EU:n tulostaulussa ensisijaisesti on kysymys. Jos jokin jäsenvaltio viivyttelee jatkuvasti direktiivien voimaan saattamisessa, voimme tietenkin äärimmäisenä sanktiona viedä asian eteenpäin. Pyrimme kuitenkin välttämään tämän toimimalla seuraavasti. Jos jollakin jäsenvaltiolla on vaikeuksia direktiivin voimaan saattamisessa, järjestämme kyseisen valtion edustajien kanssa kokouksia ja seminaareja ja yritämme selvittää, mitä erityisiä ongelmia heillä on. Teemme parhaamme, jotta direktiivi saatettaisiin osaksi kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman nopeasti.

Olen samaa mieltä Colm Burken kanssa, kun hän sanoo, että tämä pitää paikkansa Irlannin lisäksi myös muissa EU:n jäsenvaltioissa. Kaikki hallitukset pyrkivät aivan selvästi ottamaan kunnian itselleen, kun tapahtuu jotain myönteistä, vaikka siihen johtanut alkusysäys tai alkuperäinen idea olisikin tullut EU:sta. Olen varma, että ne meistä, jotka ovat toimineet Irlannin parlamentissa tai hallituksessa, ovat myös syyllystyneet tähän. Sen sijaan jos tapahtuu jotain negatiivista, joka on vähänkin EU:n suuntaista, syytämme tietenkin EU:ta. Näin ollen olen Colm Burken kanssa yhtä mieltä siitä, että EU:ssa aikaan saatuihin hyviin asioihin olisi suhtauduttava myönteisemmin.

Kun jokin jäsenvaltio laiminlyö toiminnan jollakin tietyllä alueella, ryhdymme tietenkin asianmukaisiin toimiin. Pyrimme kuitenkin mahdollisuuksien mukaan välttämään näitä toimia ja kannustamaan jäsenvaltioita, jotta ne hoitaisivat asiansa kuntoon niin nopeasti kuin pystyvät.

Puhemies. – (PL) Seuraavana on **Jim Higginsin** kysymys nro 43 (H-0539/08):

Aihe: Pankkitoiminta raja-alueilla

Aikooko komissio selvittää pankki-, maksu- ja luottokorttien käytöstä raja-alueilla perittäviä lisämaksuja koskevaa kysymystä, erityisesti kun otetaan huomioon, että monet pankit toimivat molemmin puolin rajaa Pohjois-Irlannissa ja Irlannin tasavallassa?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Maksu- ja luottokorttien käyttäjät saattavat raja-alueilla joutua maksamaan kolmenlaisia kortilla maksamiseen liittyviä palvelumaksuja. Niitä ovat maantieteellisestä sijainnista ja jäsenvaltiosta riippumattomat normaalit palvelumaksut kortin käytöstä, valuutanvaihtoon

liittyvät palvelumaksut, jos maksu tapahtuu kahden eri valuuttaa, esimerkiksi euroa ja puntaa, käyttävän jäsenvaltion välillä ja myyntipisteessä perittävät maksut käteisen nostamisesta.

Ensimmäisen kategorian mukaisia eli kortin käyttäjän tavanomaisia palvelumaksuja säädellään EU:ssa euromääräisten maksujen osalta seuraavasti: rajatylittävistä euromääräisistä maksuista annetun asetuksen (EY) N:o 2560/2001 mukaisesti silloin, kun rajatylittävä euromääräinen maksu tapahtuu kahden jäsenvaltion välillä, maksusta perittävien palvelumaksujen on oltava samat kuin ne palvelumaksut, jotka peritään vastaavista sen jäsenvaltion maksutapahtumista, jossa kortti on myönnetty. Kyseinen asetus ei koske muihin kuin euromääräisiin tileihin, esimerkiksi puntatileihin, liittyvillä korteilla maksamista.

Kun euromääräinen maksutapahtuma on euroalueeseen kuuluvan jäsenvaltion, esimerkiksi Irlannin, ja euroalueeseen kuulumattoman jäsenvaltion, esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan, välinen, kortilla maksamisesta voidaan periä valuutan vaihtoon liittyviä lisämaksuja. Valuutan vaihtoon liittyviä ehtoja säädellään maksupalveluja koskevassa direktiivissä. Jäsenvaltiot eivät ole kuitenkaan vielä panneet kyseistä direktiiviä täytäntöön.

Lisäksi kortilla maksamisesta voidaan veloittaa lisämaksu myyntipisteessä tai ylimääräinen nostomaksu yksityisellä pankkiautomaatilla. Lisämaksun periminen tai alennuksen antaminen käytettäessä tiettyä maksuvälinettä on EU:n lainsäädännön mukaan jätetty kauppiaan harkintaan. Mikään ei myöskään estä jäsenvaltioita kieltämästä kyseisiä lisämaksuja tai rajoittamasta niiden perimistä. Tämä vahvistetaan nimenomaisesti jo mainitussa sisämarkkinoiden maksupalveluja koskevassa direktiivissä.

Näin ollen komissiolla ei ole oikeudellista perustaa puuttua Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin raja-alueilla perittäviä lisämaksuja koskevaan kysymykseen. Komissio uskoo kuitenkin kilpailun kummallakin puolen rajaa pitävän maksut kohtuullisina. Jos markkinoiden toimijat vähentävät tai rajoittavat kilpailua, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset puuttuvat asiaan kansalaisten etujen suojaamiseksi.

Jim Higgins, laatiija. – (EN) Arvoisa komission jäsen tuntee minun laillani täydellisesti Irlannin tilanteen. Siellä 18 000 työntekijää ylittää rajan lainkäyttöalueelta toiselle joka päivä ja 5 200 opiskelijaa ja 1,7 miljoonaa muuta ihmistä lomailee tai käy ostoksilla rajan toisella puolella.

Tiedän komission jäsenen sanoneen, että asia riippuu kansallisista hallituksista ja että asetus (EY) 2560/2001 ei koske pankkeja, mutta varmaan voitaisiin ottaa käyttöön sääntelyä näiden lisämaksujen kieltämiseksi. Hyvä esimerkki tällaisesta toiminnasta oli, kun tietoyhteiskunnasta ja viestimisestä vastaava komission jäsen Vivian Reding piti sinnikkäästi pintansa matkapuhelinyhtiöitä vastaan – ja voimme nähdä, että tulos oli kuluttajalle edullinen. Ei tunnu oikealta, että tämän annetaan jatkua varsinkin, kun rajan kummallakin puolella on sisarpankkeja.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Olen Jim Higginsin kanssa samaa mieltä siitä, että raja-alueilla palveluista perittävät lisämaksut ovat aiheuttaneet jonkin verran suuttumusta tietyissä kaupunkiosissa.

Asian hoitaminen on kuitenkin kiinni kansallisista viranomaisista, koska – ja tämä vahvistettiin nimenomaisesti äskettäin annetussa maksupalveludirektiivissä – asiasta tehdyn kompromissin mukaisesti kansalliset viranomaiset halusivat pitää ratkaisuvallan itsellään. Näin ollen asianomaisten jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset voivat puuttua asiaan, jos niin haluavat, mutta juuri tuossa vaiheessa jäsenvaltioiden enemmistö ei kannattanut EU:n tason toimia. Siinä vaiheessa asia siis jätettiin tälle tolalle. Tilanne saattaa muuttua tulevaisuudessa, kuten kaikki asiat politiikassa ja talouselämässä.

Jäsenvaltioiden enemmistö ei siis niinkään äskettäin kuin maksupalveludirektiivistä keskusteltaessa kannattanut EU:n toimia, mutta kuka tietää, millaisia ehdotuksia tulevaisuudessa tehdään. Ehkä silloin asian taakse saadaan enemmistö.

Puhemies. – (PL) Seuraavana on **Dimitrios Papadimoulisin** kysymys nro 44 (H-0553/08)

Aihe: Hellenic Telecommunications Organisation -yhtiön (OTE) myynti ja julkisen ostotarjouksen tekemisestä kieltäytyminen

Kreikan parlamentti on hyväksynyt lain, jolla ratifioidaan OTE:n ja Deutsche Telekomien välinen sopimus vähemmistöosakkaiden suojelusta annetun direktiivin 2004/25/EY http://www.europarl.europa.eu/sides/määräyksiä_noudattamatta. Kieltäytyessään ottamasta kyseisiä määräyksiä huomioon hallitus esitti perusteinaan lain 3461/2006 8 artiklan g alakohdan, jonka mukaan yritykset, joita ollaan yksityistämässä, vapautetaan julkista ostotarjousta koskevasta vaatimuksista.

Ottaen huomioon, että valtio omisti ainoastaan 28 prosenttia OTE:sta ennen sopimusta, katsooko komissio, että OTE oli valtionyhtiö? Paljonko valtion on vähintään omistettava yrityksestä, jotta yritystä pidetään valtionyhtiönä? Suojellaanko edellä mainitun lain perusteella myönnetyn vapautuksen yhteydessä vähemmistöosakkaiden oikeuksia? Noudatetaanko yhteisön tasolla selvyyttä ja avoimuutta koskevia periaatteita julkisiin ostotarjouksiin liittyvissä tapauksissa? Onko jäsenvaltioissa osakkeiden omistajilla vähemmän oikeuksia niissä yrityksissä, joissa valtio on osakkaana, kuin sellaisissa, joissa valtio ei ole osakkaana?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Haluan ensin korostaa, että pörssilistalla olevien yhtiöiden vähemmistöosakkaiden etujen suojeleminen on yksi julkisia ostotarjouksia koskevien yhteisön sääntöjen tärkeimmistä tavoitteista. Kun pörssiyhtiön määräysvalta vaihtuu, kaikkia osakkeenomistajia on kohdeltava tasapuolisesti ja vähemmistöosakkaita on suojeltava. Komissio pitää lujasti kiinni tästä peruseriaatteesta.

Pörssiin listattujen valtionyhtiöiden vähemmistöosakkailla on täsmälleen samat oikeudet kuin yksityisomistuksessa olevien yhtiöiden vähemmistöosakkailla. Tämä periaate tarkoittaa tavallisesti sitä, että pörssiyhtiössä määräysvallan hankkivien henkilöiden on tehtävä pakollinen ostotarjous vähemmistöosakkaiden hallussa olevasta pääomasta. Yhteisön säännöt sallivat kuitenkin jäsenvaltioiden poiketa pakollista ostotarjousta koskevasta säännöstä kansallisella tasolla määriteltävien olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

Kreikka on käyttänyt hyväkseen tätä harkintavaltaa. Kreikan kansallisen lainsäädännön mukaan pakollista ostotarjousta koskevaa sääntöä ei tule soveltaa tietyissä tilanteissa. Kesken oleva yhtiön yksityistämisen prosessi on juuri tällainen tilanne. Poikkeuslupa on yleisluonteinen, mutta, kuten tavallista, juuri siinä piilee sen riski.

Komissio ei aseta kyseenalaiseksi sitä, että Kreikan kansallinen televiestintäoperaattori OTE, jota parlamentin jäsenen kysymys koskee, oli valtionyhtiö. Vaikka valtio omistikin yhtiöstä vain 28 prosenttia, se oli täysin hallituksen määräysvallassa. Varsinainen kysymys kuuluu: Kuinka kauan yksityistämisen prosessi voi kestää? OTE:n tapauksessa yksityistäminen näyttää kestävän kauan. Se näyttää itse asiassa kestävän todella kauan. Prosessi, joka ilmeisesti jatkuu yhä, alkoi 12 vuotta sitten. Kuinka kauan yhtiössä voidaan olla soveltamatta julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin pakollisia ostotarjouksia koskevia sääntöjä? Kreikan tarkastusviranomaisen, Kreikan pääomamarkkinoiden valvontakomission (Hellenic Capital Market Commission), on päättänyt, että OTE:n yksityistämisen prosessi on kesken, joten pakollista ostotarjousta ei tarvittu.

Johtopäätöksenä voidaan sanoa, että kun jäsenvaltiot poikkeavat pakollista ostotarjousta koskevasta säännöstä, niiden on kuitenkin noudatettava vähemmistöosakkaiden suojelua koskevaa periaatetta ja varmistettava, että he saavat saman kohtelun kuin enemmistöosakkaat. En ole vielä nähnyt, kuinka Kreikan viranomaiset varmistavat tämän suojelun kyseisessä tapauksessa. Olenkin sen vuoksi pyytänyt yksiköitäni tiedustelemaan, onko kyseinen suojele pystytty toteuttamaan, ja tutkimaan, ovatko Kreikan viranomaiset noudattaneet julkisista ostotarjouksista annetun direktiivin sääntöjä tässä tapauksessa.

Dimitrios Papadimoulis, laatija. – (EL) Arvoisa komission jäsen, ongelma on juuri tässä. En voi ymmärtää, mihin olette pyrkinyt kaikki nämä kuukaudet. Kreikan viranomaiset rikkovat direktiivin 25/2004/EY 3 ja 5 artiklaa eivätkä suostu noudattamaan tasavertaista kohtelua ja julkista tarjousmenettelyä sillä naurettavalla perusteella, että yhtiö, OTE (Hellenic Telecommunication Organisation), josta valtio omistaa 28 prosenttia, on valtionyhtiö.

Jatkaako komissio lainvastaista toimintaa ja pienten osakkeenomistajien tasavertaisesta kohtelusta ja suojelusta annetun direktiivin rikkomista? Arvoisa komission jäsen Charlie McCreevy, ette ehkä ole lukenut direktiiviä 25/2004/EY, kuten ette lukenut Lissabonin sopimustakaan.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Kuten olen sanonut, tutkimme Kreikan lakia ja sen yhteensopivuutta sisämarkkinasääntöjen kanssa erityisesti pääoman vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden kannalta. Jos osoittautuu tarpeelliseksi, asian käsittelyä jatketaan.

Komission eri yksiköt koordinoivat tämän tutkimuksen yhteydessä työskentelynsä niin, että tilanteesta saadaan kattava analyysi. Voin vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kun olemme saaneet tutkimuksemme valmiiksi, ryhdymme sillä hetkellä asiaan kuuluviin toimiin, jos – ja vain jos – tutkimukset osoittavat, että Kreikan viranomaisilla on selvittettävää. Tämä on oikea ja lainmukainen tapa, jolla hoidamme asioita kunkin jäsenvaltion kanssa, eikä sitä muuteta Kreikan viranomaisten ollessa kyseessä.

Kun tutkimus on valmis, teemme tuolloin asiaan kuuluvat päätökset ja jatkamme tutkintaa, jos se katsotaan tarpeelliseksi juuri siinä vaiheessa.

Puhemies. – Seuraavana on **Georgios Papastamkosin** kysymys nro 48 (H-0526/08)

Aihe: Mustanmeren synergia

Mustanmeren synergia-aloitteen käynnistämisestä on kulunut jo vuosi. Katsooko komissio, että aluetta varten on onnistuttu laatimaan laaja ja yhteensovitettu strategia? Muodostavatko meriyhteyksien, maantiekuljetusten ja käytävien kehittäminen yhdessä energia-alan yhteistyön ja kestävä kehityksen edistämisen kanssa Euroopan unionin aloitteiden keskeiset tavoitteet? Miten komissio aikoo hyödyntää jäsenvaltioiden (Kreikka, Bulgaria, Romania) asemaa alueella?

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Komissio hyväksyi mietinnön Mustanmeren synergian ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta 19. kesäkuuta 2008. Siinä kuvataan saavutuksia monilla eri aloilla ja tehdään ehdotuksia synergian kehittämisestä alueelliseksi yhteistyöprosessiksi. Prosessiin kuuluu mitattavissa olevien pitkän aikavälin tavoitteiden asettaminen, johtajavaltioiden tai -järjestöjen valinta koordinoimaan asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia toimia ja alakohtaisten kumppanuuksien perustaminen tarvittavien hankkeiden osarahoitusta varten.

Kuten komissio aiemmin totesi, alueella sovelletut kahdenväliset toimet – varsinkin Euroopan naapuruuspolitiikat – muodostavat strategiset puitteet ja Mustanmeren synergia täydentää niitä alueellisella tasolla. Naapuruuspolitiikkaa toteutetaan kahdenvälisesti, ja tämä on ensimmäinen alueellinen täydennys.

Kysymyksessänne mainitut alat ovat komission toimintaohjelman kärkipäässä. Ne ovat ehdotuksia perustaa Mustanmeren kumppanuuksia useilla aloilla, muun muassa liikenteen ja ympäristönsuojelun alalla, ja alueella sijaitsevat EU:n jäsenvaltiot edistävät näitä hankkeita erityisen aktiivisesti.

Komission ja kolmen jäsenvaltion välistä koordinointia on parannettu synergian kehittämisen ja Mustanmeren taloudellisen yhteistyön järjestön (BSEC) kanssa tehtävän yhteistyön osalta.

Synergian kehittyminen edelleen edellyttää yhä useampien jäsenvaltioiden ja Mustanmeren kumppanien aktiivista osallistumista, ja Mustanmeren jäsenvaltiot voivat olla ja ovat siinä ratkaisevassa asemassa.

Georgios Papastamkos, laatija. – (EL) Kiitos vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. Mustanmeren synergia kantaa todellakin teidän henkilökohtaista leimaanne. Tiedätte kuitenkin myös, että Mustanmeren taloudellisen yhteistyön järjestö (BSEC) on nykyään kypsä alueellisen organisoinnin institutionaalinen rakenne, ja yhteistyö sen puitteissa on todellakin tehostumassa ja laajentumassa erityisesti siksi, että Eurooppa ja Aasia kohtaavat täällä toisensa monella tasolla.

Haluaisin tietää yhden asian: Onko komissiolla suunnitteilla tämän Mustanmeren synergiahankkeen lisäksi EU:n ja Mustanmeren valtioiden alueidenvälisten suhteiden rakenne, jonka institutionaaliset puitteet ovat tiukemmat, jolloin syntyisi institutionaalisesti turvattu alueiden välisen yhteistyön muoto?

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Ideana oli saada Mustanmeren synergiaan mukaan itäiset kumppanit – kaikki itäiset kumppanimme – sekä Turkki ja Venäjä, ja koska ne jo olivat mukana tässä Mustanmeren taloudellisessa yhteistyössä, mielestämme tämä oli oikea tapa.

Tiedätte kuitenkin myös, että Eurooppa-neuvosto on pyytänyt meitä luomaan myös erityisen itäisen kumppanuuden, ja valmistelemme sitä parhaillaan – itse asiassa ehdotan komission yksiköiden kanssa loppusyksystä vain itäisten kumppanien kanssa ilman Turkkiä ja Venäjää toteutettavia täsmällisempiä toimia. Halusin vielä sanoa, että olin 13.–14. helmikuuta Kiovassa, jossa pidettiin ensimmäinen ministerikokous. Ymmärrätte varmaan, että se oli konferenssin aloituskokous. Hankkeiden lukkoon lyöminen ja niissä eteenpäin pääseminen vie tietysti aina oman aikansa.

Muistatte, kuinka kauan olemme työskennelleet Barcelonan prosessin parissa, ja tiedätte, kuinka hitaasti asiat menevät eteenpäin. Näin ollen mielestäni Mustanmeren yhteistyölle on vielä mahdollisuuksia, mutta mahdollisuuksia on myös rajoitetummalle itäiselle kumppanuudelle.

Puhemies. – Seuraavana on **Robert Evansin** kysymys nro 49 (H-0533/08):

Aihe: EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnat

Komissio kuluttaa huomattavia summia rahaa vaalitarkkailuvaltuuskuntiin kaikkialla maailmassa ja tekee erittäin arvokasta työtä joissakin haastavimmissa maissa.

Mikä on komission pitkän aikavälin arvio näistä valtuuskunnista? Miten unioni voi entistä paremmin auttaa ja tukea maita poistamaan vaaleissa huomatu puutteet ja avustaa seuraavien vaalien valmistelua?

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Olen samaa mieltä siitä, että EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntiin eri puolilla maailmaa käytetty raha on mennyt hyvään tarkoitukseen. EU:n vaalitarkkailijat ovat yli kahdeksan vuoden ajan raportoineet tärkeistä vaaleista ja näin osaltaan vähentäneet vaalien tuloksiin liittyviä konflikteja tai tuoneet esiin alueita, joilla kaivataan kiireellisesti vaaleihin liittyviä tai poliittisia uudistuksia. Näillä tuloksilla on vaikutusta pitkällä aikavälillä.

Euroopan unioni nähdään nykyään laajalti kaikkein uskottavimpana kansainvälisenä vaalitarkkailijana. Tiedän, että Robert Evans on itse juuri äskettäin palannut Sri Lankan vaaleista. Luullakseni hänellä on myös omia ajatuksia siitä, mikä on toiminut hyvin ja mitä vastaisuudessa olisi tehtävä. Komissio pitää EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntia jatkossakin ensisijaisina, ja niin kauan kuin olen virassani, myös minä yritän tehdä niin.

On kuitenkin huomattava, että vaalitarkkailu ei voi olla eikä ole itsetarkoituksellista toimintaa. Vaalitarkkailu sellaisenaan ei riitä tavoitteeksi, vaan sen avulla on voitava vaikuttaa vaalien yhteydessä esiintyviin puutteisiin. Lisäksi sen tarkoitus on pitemmällä aikavälillä käynnistää institutionaalisia ja demokraattisia uudistuksia.

Vaalien yhteydessä esiintyviin puutteisiin voidaan parhaiten puuttua vaalitarkkailuvaltuuskuntien kertomusten perusteella, koska ne on jo itsessään laadittu pitkän ajan näkökulmasta. Vaalitarkkailuvaltuuskuntien suosituksissa tuodaan tavallisesti esiin, miten vaaleja olisi mahdollista muuttaa esimerkiksi vaalilainsäädännön tai vaalien järjestämisen osalta. Suositukset ovat yhä useammin osa laajempaa vaaleja tukevaa strategiaa, jolloin pitkän ajan vaikutukset vahvistuvat.

Viitaten muihin äskettäin toimineisiin vaalivaltuuskuntiin voin vakuuttaa, että esimerkiksi Ruandassa, Kambodžassa ja Jemenissä olemme antaneet tukea kyseisten maiden vaalilautakunnille. Nämä hankkeet olivat suora tulos aikaisemmista EU:n vaalivaltuuskunnista, jotka olivat havainneet useita puutteita vaalien järjestämisessä. Samassa yhteydessä on kuitenkin todettava, että komissio on viime vuosina myös lisännyt huomattavasti vaaliapuun myönnettyjä varoja toimien näin EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntien suositusten mukaan. Vaaliapu on ollut 400 miljoonaa euroa vuodesta 2000, joten kyseessä on melko huomattava summa.

Paljon arvokasta työtä ovat tehneet myös maassa vierailleet Euroopan komission valtuuskunnat, kun ne ovat valmistaneet tietä EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntien pohjustamille vaaliuudistuksille, samoin kuin tietenkin tarkkailijoiden johtajat, kun he ovat matkustaneet kyseisiin maihin esittelemään loppuraporttinsa.

Lopuksi voidaan todeta, että vaaliuudistus on usein luonteeltaan hyvin poliittinen asia, joten se ei aina tapahdu kovin helposti, vaan vaatii paljon toimijoita ja jatkuvaa mukanaoloa. Tarkkailijoiden johtajan panoksen lisäksi parlamentti voi mielestäni antaa ja antaaakin tärkeän panoksen vaalitarkkailuvaltuuskuntien jatkotoimenpiteenä toteutettaviin vaaliuudistuksiin.

Haluaisinkin rohkaista myös maahan matkustavia tavanomaisia parlamentin valtuuskuntia ottamaan enemmän kantaa asiaan. He voisivat ottaa puheeksi vaalien järjestelyssä esiintyvät puutteet toteutettaessa laajempaa institutionaalista ja demokraattista muutosta. Tätä käsiteltiin komission ja parlamentin ensimmäisessä seminaarissa. Toinen komission ja parlamentin välinen seminaari pidetään myöhemmin tänä vuonna, muistaakseni joulukuussa.

Robert Evans, laatiija. – (EN) Kiitän arvoisaa komission jäsentä ja olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että vaalitarkkailu on Euroopan unionin hyödyllisimpiä tehtäviä. Työ on näkyvässä asemassa näissä maissa, ja siihen käytetty raha menee melkein poikkeuksetta hyvään tarkoitukseen. Olen hyvin ylpeä siitä, että olen saanut osallistua useisiin tarkkailuvaltuuskuntiin vuosien mittaan, viimeksi Pakistanissa. Sri Lankassa olin itse asiassa valtuuskuntavierailulla.

Haluaisin kuitenkin hieman patistella komission jäsentä eräässä asiassa: kun vaalitarkkailuvaltuuskuntien tiettyyn maahan tekemien matkojen välillä on neljä tai viisi vuotta, tarjoaako EU todella tänä aikana erityistä apua tai tekekö se ehdotuksia niiden puutteiden poistamiseksi tai niiden asioiden kohentamiseksi, joissa mielestämme on ollut parantamisen varaa ja joissa voisimme olla avuksi, antaa tukea ja ehkä tarjota taloudellistakin apua, jotta näissä maissa ei tehtäisi vaaleista toisiin aina samoja virheitä?

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen Robert Evansin kanssa samaa mieltä vaalitarkkailuvaltuuskuntien tärkeydestä. Minullekin oli suuri kunnia, että komission jäsen nimitti minut tarkkailijoiden johtajaksi Kambodžassa hiljattain pidettyihin vaaleihin. Mielestäni valtuuskunnan matkat –

kuten kaikkien vaalitarkkailuvaltuuskuntien matkat – ovat auttaneet Kambodžan viranomaisia hyvin paljon heidän viedessään läpi vaaleja.

Pyyntöni on, että komission jäsen tarkastelisi, onko hänen käytettävissään olevien resurssien puitteissa mahdollista järjestää vielä enemmän tarkkailumatkoja tulevaisuudessa, koska minunkin mielestäni ne ovat äärimmäisen tärkeä keino herättää huomiota. Tarkkailuvaltuuskuntia pidetään suuressa arvossa maissa, joihin matkat kohdistuvat, ja myös valtioiden päämiehet arvostavat niitä suuresti.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Haluan ensiksi todeta, että pitkän ajan suositukset ja suositukset seuraavia vaaleja varten ovat täsmälleen se alue, mihin meidän olisi kiinnitettävä enemmän huomiota.

Tämä johtuu siitä, että jotkut maat ovat noudattaneet suosituksia, kun taas toiset eivät ole. Meidän olisi sisällytettävä enemmän näitä suosituksia maakohtaisiin raportteihin sekä valtuuskuntien ja Euroopan parlamentin valtuuskuntien tekemiin arviointeihin.

Toiseen kysymykseen vastaan, että jos käytettävissä olisi paljon enemmän varoja, voisimme matkustaa useampiin maihin, mutta minun on tehtävä valinta. Pysin valitsemaan kohteet käytettävissä olevien varojen mukaan siten, että kohteina ovat Afrikka, Aasia, Latinalainen Amerikka ja – jos saamme kutsun – myös Maghreb-maat ja arabimaat, joissa mielestäni olisi käytävä useammin, koska objektiivisuutemme vuoksi meillä on siellä periaatteessa erittäin hyvä maine.

Puhemies. – Seuraavana on **David Martinin** kysymys nro 50 (H-0543/08)

Aihe: Israel pidättää Palestiinan verovaroja

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tehdäkseen lopun siitä, että Israel pidättää Palestiinan verovaroja?

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa parlamentin jäsen viittaa varmaankin siihen, että Israelin palestiinalaishallinnon puolesta keräämien tullituottojen kuukausittaiset siirrot ovat viivästyneet. Edellisen kerran siirto myöhästyi kesäkuussa eli melkein heti palestiinalaisten pääministerin Fayyadin lähetettyä kirjeen, jossa hän vastusti parhaillaan käytäviä keskusteluja EU:n ja Israelin suhteiden edelleen kehittamisestä.

Tuolloin vero- ja tullituottojen siirtoja viivästyttiin niin pitkälle kuin mahdollista, ja otin itse tämän asian esille keskustelussa ulkoministerin kanssa.

Pyysin Israelia suorittamaan palestiinalaisille kuuluvan maksun, ja minun on sanottava – ja voin sanoa – että tulojen siirto tehtiin viikko normaalia myöhemmin.

Sen jälkeen ei komissiolle ole ilmoitettu viivästystapauksista verovarojen siirroissa.

David Martin, *laatija*. – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta ja siitä, että hän todellakin ryhtyi toimiin – sen jälkeen kun olin esittänyt kysymyksen. Hän ymmärtää, että kysymysten esittämisen ja vastausten saamisen välillä kuluu paljon aikaa.

Haluan kuitenkin korostaa, että kyseessä ovat palestiinalaisille kuuluvat rahat. Ne eivät ole missään tapauksessa Israelin rahoja, joita Israel voisi kieltäytyä luovuttamasta. Rahojen pidättäminen merkitsee samaa kuin varastaminen, ellei rahojen niin ainakin korkojen. Tätä käytetään säännöllisesti kiristyskeinona palestiinalaisia vastaan, ja toivon, että komissio jatkaa israelilaisten painostamista, jotta he luovuttaisivat varat palestiinalaisille heti niiden erääntyessä, eivätkä käyttäisi rahoja jälleen yhtenä poliittisena välineenä.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) On hyvä, että tämä ongelma on nähtävästi pystytty ratkaisemaan nopeasti ja viivyttelemättä. Minulla on vain yksi kysymys: aikanaan meillä oli ongelmana usein se, että palestiinalaishallinto käytti rahaa tavalla, joka saattoi olla ristiriidassa lahjoittajien tarkoituksen kanssa. Onko nämä ongelmat myös jo hoidettu?

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Vastaan ensimmäiseen puheenvuoroon, että palestiinalaisten rahoja koskevia pitkiä viivästyksiä on todellakin ollut viime vuosina – kyse on minunkin mielestäni palestiinalaisten rahoista – mutta olen aina tarvittaessa, usein palestiinalaisten sitä pyytäessä, yrittänyt henkilökohtaisesti saada rahat vapautettua. Se on voinut kestää kauan ja ajoittain se on ollut todella vaikeaa, mutta aina olen yrittänyt. Olen samaa mieltä siitä, että myös tulevaisuudessa näin on tehtävä.

(DE) Hyvä Reinhard Rack, voin vakuuttaa teille ehdottoman varmasti, että menetelmä, jolla lähetämme rahaa palestiinalaisille – aiemmin sitä kutsuttiin kansainväliseksi erityismekanismiksi (TIM), ja nyt se on PEGASE-rahoitusmekanismi – on suunnittelultaan sellainen, että valvonta säilyy kokonaan meillä. Tämä oli luullakseni kysymyksen aihe.

Myös israelilaiset ovat muuten nyt käyttäneet tätä yhtenäistä valtionkassaa Israelin rahojen siirtoon. Kun Salam Fayyad on sekä valtiovarain- että pääministeri, meillä on myös täällä joku, joka nauttii kansainvälisen yhteisön luottamusta. Olemme kuitenkin pääasiallisesti tehneet omia tutkimuksiamme, ja kiinnitän tähän asiaan niin paljon huomiota kuin henkilökohtaisesti pystyn. Valtuuskunnallani on tätä varten oma järjestelmä ja oma ryhmä, jotta väärinkäytöksiltä vältyttäisiin.

Puhemies. – (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.10 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

16. Palvelukauppa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Syed Kamallin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö palvelukaupasta (A6-0283/2008) (2008/2004(INI)).

Syed Kamall, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi lausua kiitokseni varjoesittelijöille ja heidän ryhmänohjaajilleen heidän antamastaan tärkeästä panoksesta tämän mietinnön laadinnassa. Mielestäni kävimme joitakin hyvin mielenkiintoisia keskusteluja, ja aina emme olleet samaa mieltä. Joka tapauksessa onnistuimme keskustelemaan hyvin sivistyneesti.

Haluan myös kiittää kansainvälisen kaupan valiokunnan sihteeristöä sen antamasta panoksesta, ja nyt kun olen kiittelemään ryhtynyt, kiitän kaikkia kaupan pääosaston virkamiehiä hyödyllisistä neuvoista ja ehdotuksista.

On selvää, että Euroopan unioni palvelujen suurimpana viejänä haluaa innokkaasti avata uusia markkinoita palveluille. Henkilökohtaisesti olen kuitenkin kiinnostunut enemmän siitä, miten palveluita voidaan käyttää välineenä, joka auttaa köyhimpiä vaurastumaan.

Ennen tähän ryhtymistä meidän olisi kuitenkin palautettava mieliin palveluiden merkitys. Palveluiden osuus EU:n BKT:stä on noin 75 prosenttia (täsmällisistä luvuista keskustellaan/kiistellään jonkin verran), kun maatalouden osuus on vain noin kaksi prosenttia. Afrikassa palveluiden osuus BKT:stä on 52 prosenttia ja nousussa, ja maatalouden osuus on vain 16 prosenttia. Jos siis ajatellaan näitä lukuja, on todella vahinko, että Dohan kehitysneuvotteluissa painotetaan niin paljon maataloutta, vaikka itse asiassa juuri kauppa ja palvelut antavat toiveita auttaa niin monet ihmiset eroon köyhyydestä. Tämän vuoksi olin valmistautunut hyväksymään tarkistuksia, joissa todetaan, että kauppaa ja palveluita koskevat neuvottelut palvelisivat EU:n etujen lisäksi myös köyhimpien maiden talouskasvua.

Emme saisi unohtaa, mitä kehitys todella merkitsee: ihmiset pääsevät eroon köyhyydestä. Voimme saavuttaa tämän kannustamalla yrittäjiä luomaan vaurautta ja työpaikkoja.

Monissa köyhimmissä maissa yrittäjät kertovat, että he yrittävät kovasti torjua köyhyyttä. Eniten he kaipaavat pankkipalveluita saadakseen edullisempaa lainaa ja voidakseen näin laajentaa liiketoimintaansa, työllistää useampia ihmisiä ja luoda paikkakunnalle lisää vaurautta. Lisäksi he haluaisivat vakuutuspalveluita, jotta he saisivat jonkinlaista tukea silloin, kun elämä vaikeutuu, yritys menee konkurssiin tai sattuu muita epäonnistumisia, ja lakipalveluita kumppaneiden kanssa tehtyjen sopimusten vahvistamiseksi. He kaipaavat myös viestintäpalveluita saadakseen tietää paikallisten markkinoiden hintatason, jotta he voisivat päättää, milloin paikallisille markkinoille olisi pyrittävä, ja jotta he todella pääsisivät paikallisille markkinoille.

Meidän kaikkien on myönnettävä se tosiseikka, että jos hallitukset eivät ilman omaa syytään pysty tarjoamaan köyhille peruspalveluita, kuten terveydenhuoltoa, koulutusta ja vesihuoltoa, yrittäjien on päästävä täyttämään palvelujen tarjonnan aukkoja.

Palvelukaupan osuus on valitettavasti vain noin 25 prosenttia maailmankaupasta, vaikka sen avulla on mahdollista luoda paljon enemmän vaurautta ja työpaikkoja. Tarkastellaanpa mietinnössä olevia muutamia kiistanalaisia kohtia.

Yksi keskustelunaiheista on ollut niin kutsutut ”yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut”, mutta olisi kuitenkin muistettava, että eri maissa nämä palvelut ymmärretään eri tavoin. Joissakin maissa ajatellaan, että vain valtio voi tarjota terveydenhuolto-, koulutus- ja vesihuoltopalveluja. Toisissa maissa turvaututaan valtiosta riippumattomiin tahoihin. Etiopiassa, Nigeriassa, Keniassa ja Ugandassa yli 40 prosenttia alimmassa taloudellisessa kvintilissä elävistä ihmisistä saa terveydenhuollon yksityisiltä palveluntuottajilta. Meidän pitäisi varmaankin edistää näiden alojen investointeja.

Kehotan kollegoitani koulutuksen alalla tarkastelemaan Newcastleen yliopistossa toimivan professori James Tooleyn työtä. Hän aloitti tutkimuksensa Lontoossa sijaitsevassa koulutusinstituutissa olettaen, että yksityinen koulutus oli todella kammottavaa. Pian hän kuitenkin huomasi, ehkä vastavuoroisen intuitiivisesti, että yksityiset koulut voivat tarjota parempaa koulutusta köyhille. Kun Intian valtion kouluissa tehtiin tutkimus, jotkut olivat yksinkertaisesti kiinni. Joissakin kouluissa opettajat eivät ilmestyneet paikalle, ja eräässä tapauksessa opettaja pakotti oppilaansa valmistamaan itselleen teetä koko päivän. Työssä käyvät köyhät äänestivät jaloillaan. He säästivät voidakseen maksaa yksityisestä koulutuksesta, jota ei tarjota teräksisessä lasitornissa, vaan tavallisesti yksinkertaisessa huoneessa kaupan yläkerrassa. Nämä koulut tukivat sellaisten köyhien ilmaista koulutusta, jotka eivät käyneet töissä.

Kysyn, mitä vikaa on siinä, että edistetään näiden palvelujen kauppaa silloin, kun se auttaa köyhimpiä ihmisiä? Olen saanut kuulla muutamien parlamentin jäsenten uskovan, että näitä palveluja voi tarjota vain valtio ja että valtiolla pitäisi olla monopoli näihin palveluihin. Heidän mielestään valtiosta riippumattomien tahojen ei saisi antaa korvata näiden palvelujen puutetta edes maissa, joissa valtio laiminlyö niiden tarjoamisen tai kerää liian vähän veroja niiden turvaamiseksi. Haluavatko he ehkä, että köyhimmät ihmiset jäävät ilman vettä? Haluavatko he, että köyhimmät eivät pääse koulutuksen piiriin? Onko heidän mielestään parempi, että köyhimmät eivät saa terveydenhuoltoa, kuin että turvaututtaisiin yksityiseen palveluntarjoajaan?

Seuraava kiistanalainen asia on koskenut riippumattomuutta. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että emme saisi tyrkyttää neuvottelukumppaneillemme kaupan ja palveluiden vapauttamista. Olemme kuitenkin varmasti samaa mieltä siitä, että jos jossakin maassa päätetään vapauttaa palvelu, jonka voimme katsoa olevan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, meillä ei ole oikeutta estää kyseistä maata vapauttamasta markkinoitaan.

Myönnän kuitenkin olleeni pettynyt muutamaani kollegoihini: jotkut parlamentin jäsenet ovat sitä mieltä, että meidän on todella vaadittava kehitysmaita sulkemaan markkinansa. Kyse ei pitäisi olla valtion ja yksityisen asettamisesta vastakkain eikä paikallisen ja ulkomaisen palvelutarjoajan asettamisesta vastakkain, vaan siitä, mikä toimii parhaiten. Mielestäni meidän kaikkien olisi työskenneltävä yhdessä poistaaksemme kaupan esteet, jotka aiheuttavat köyhille tuhoisia seurauksia.

Meidän on tehtävä yhteistyötä valtion monopolien poistamiseksi, koska niiden johdosta monet köyhimmät jäävät ilman elintärkeitä palveluita. Meidän on suositettava aina niitä yrittäjiä, jotka haluavat torjua maailmanlaajuista köyhyyttä, luomalla vaurautta ja työpaikkoja palveluiden investointeja lisäämällä.

Peter Mandelson, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen Euroopan parlamentille tästä mietinnöstä. Kuten siitä käy ilmi, kehittyneiden maiden BKT:stä suurin osa muodostuu palveluista. Palvelukaupan vapauttaminen on tämän vuoksi olennaisen tärkeää meidän talouskasvullemme. Sama koskee kehitysmaita, joissa palvelut eivät ole riittävän kehittyneet.

Näkemykseni ovat hyvin pitkälle samat kuin tässä mietinnössä esitetyt näkökannat. Ne ovat laatimamme Globaali Eurooppa -strategian suuntaiset. Strategia perustuu kunnianhimoiseen monenväliseen ohjelmaan sekä huolellisesti laadittuihin kahdenvälisiin sopimuksiin. Olemme sitoutuneet täysipainoisesti monenvälisen kauppaneuvottelukierroksen kehitysulottuvuuteen, ja kuten mietinnössä todetaan, pidämme monenkeskistä sopimista palveluiden alalla myönteisenä asiana sekä EU:n että köyhempien maiden etujen kannalta.

Pidän myönteisenä, että mietinnössä rohkaistaan pitämään sitoumusten taso riittävän korkeana parhaillaan käytävissä ja tulevista neuvotteluissa, jotka koskevat kahdenvälisiä ja alueellisia sopimuksia. Panemme tarkasti merkille mietinnön suositukset, jotka koskevat parhaillaan käytäviä eri neuvotteluja. Niissä on yleensä kyse aloista, joita palveluteollisuutemme pitää tärkeinä.

Haluaisin vielä pohdiskella yleisesti palvelusopimusten neuvottelua, jota sovelletaan sekä kahden- että monenvälisiin sopimuksiin. Palveluita koskeviin neuvotteluihin ei ole helppoa ratkaisua eikä yksinkertaista

mallia, jota voidaan soveltaa kaikilla aloilla ja kaikissa maissa. Näissä neuvotteluissa käsitellään myös eri maiden lainsäädäntöjen monimutkaisia ja usein seikkaperäisiä säännöksiä, jotka koskevat mietinnön viimeisessä osassa kuvattujen kaltaisia moninaisia alueita – rahoituspalveluista terveydenhuoltoon tai koulutukseen. Meidän olisi hoidettava neuvottelut niin, että emme olisi liian päällekkäisiä ja että kolmannet maat voisivat säilyttää oikeuden säädellä eri palvelualoja sisäisesti haluamallaan tavalla ja avata palvelut ulkomaiselle tarjonnalle, jos kilpailu hyväksytään. Syrjintää ei saisi esiintyä.

Myönnämme, että joidenkin palvelualojen osuus BKT:stä on suurempi kuin toisten ja että niiden kaupan vapauttaminen saattaa vaikuttaa siinä määrin enemmän yleiseen hyvinvointiimme. Asettaessamme tiettyjä aloja ensisijaisiksi meidän on kuitenkin otettava huomioon muiden tekijöiden lisäksi EU:n jäsenvaltioiden ja alueiden suhteellinen erikoistuminen eri aloille.

Haluan lopuksi vielä esittää ajatuksia monenvälisestä menettelystä. Mietinnössä suhtaudutaan myönteisesti ilmoitukseen palveluja koskevasta viestikonferenssista, joka pidettiin osana Dohan kehitysohjelman ministerineuvotteluja. Teimme itse asiassa paljon töitä tämän Genevessä heinäkuussa järjestetyn tapahtuman eteen. Se oli suhteellisen menestyksellinen. Emme saaneet kuulla kaikkia haluamiamme viestejä, mutta kuulumme tarpeeksi voidaksemme sanoa, että WTO:n jäsenet ja useat kohdemaistamme ymmärsivät, miksi kiinnittämme niin paljon huomiota riittävään palvelujen saatavuuteen palvelualalla.

Minulla ei ole kristallipalloa, jotta voisin nähdä, miten Dohan kehityskierroksen yhteydessä käydyt monenkeskiset neuvottelut edistyvät siitä, mihin ne jäivät heinäkuussa. Olemme tilanteessa, jossa yhtä asiaa – maatalouden erityissuojatulleja kehitysmaille – pidetään välittömänä syynä epäonnistumiseen, vaikka on muitakin vielä ratkaisemattomia ongelmia. Näin ollen tuki yksityiskohtaisen sopimuksen luonnokselle kokonaisuudessaan on hyvin haurasta, eikä kysymys ole vain siitä, että Yhdysvallat ja Intia sopivat maataloutta koskevat erimielisyytensä. Tuntuu, kuin käsissämme olisi korvaamattoman arvokas, läpikuultavan ohut, hienoa käsityötä oleva maljakko, joka on nyt kuljetettava muualle liukkaan lattian poikki. Yksikin väärä liike, ja koko esine voi mennä säpäleiksi. Meidän onkin oltava varovaisia liikkeissämme. Emme voi jäädä paikoillemme, mutta myös eteneminen on vaikeaa.

Olemme valmiina puuttumaan jälleen asioihin jollakin tasolla, jos se osoittautuu tarpeelliseksi sen varmistamiseksi, että emme menetä jo saavuttamiamme asioita, joiden käsittely on vielä kesken. Kuitenkin myös muiden on osoitettava vilpittömä poliittista sitoutumista neuvotteluprosessiin. Tässä yhteydessä on todettava, että palveluja koskevassa viestikonferenssissa saavutettu edistys ei mene hukkaan. Sieltä saadut viestit valaisivat hieman tärkeimpien kauppakumppanimme palveluiden alalla soveltamia joustoja, ja tämä on arvokasta tietoa.

Parasta olisi nyt, Geneven neuvottelujen epäonnistuttua, että me kaikki suhtautuisimme realistisen myönteisesti asiaan ja tekisimme selväksi, kuinka hienon mahdollisuuden menetämme, jos epäonnistumme kokonaan. Tämän vuoksi mietintö onkin oikea-aikainen, sillä se antaa selvän ja tasapuolisen viestin siitä, miten tärkeää kaupan vapauttaminen olisi palvelualalle, joka on yksi tärkeimmistä Dohan kehityskierroksen sopimuksen aloista, sekä meidän itsemme että kumppaneittemme kannalta. Odotan voivani jatkaa yhteistyötä ja vuoropuhelua parlamentin kanssa tällä alalla ja muilla kauppapolitiikan aloilla.

Olle Schmidt, *talous- ja raha-asoiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (SV) Arvoisa puhemies, palvelukaupasta on tullut välttämättömyys kaikissa talouksissa. Mikään maa ei voi menestyä taloudellisesti, jos sen palveluinfrastruktuuri on kallis ja tehoton. Haluaisinkin esittää Syed Kamallille suuret kiitokset erinomaisesta ja merkittävästä mietinnöstä.

Tekstiilien, tomaattien ja muiden hyödykkeiden tuottajat ja viejät eivät voi olla kilpailukykyisiä, ellei niillä ole käytössään tehokasta pankkijärjestelmää, tehokkaita vakuutusyhtiöitä, kirjanpitojärjestelmiä, televiestintää ja kuljetusjärjestelmiä.

Talous- ja raha-asoiden valiokunnan lausunnossa korostetaan että rahoituspalvelujen, esimerkiksi mikrolainojen, sekä peruspankkipalvelujen ja kansainvälisten pankkisiirtojen saatavuus on välttämätöntä, jotta kehitysmaiden ihmiset voivat harjoittaa perustason taloudellista toimintaa ja perustaa yrityksiä.

Valiokunta pitää myös kiinni siitä, että rahoitusalan erityisluonne edellyttää harkittuja ratkaisuja globalisoituneessa maailmassa. Juuri tästä komission jäsen Mandelsonkin puhui. Jos neuvottelukumppanimme, pääasiassa kehitysmaat, kieltäytyvät mahdollisuudesta avata palvelumarkkinat, niiden talouskehitys on vaarassa heikentyä.

Jos joku täällä täysistunnossa on epäileväinen, kehotan katsomaan oman maan kehittymistä! Tavarakaupan kehitys on kulkenut käsi kädessä palvelukaupan kehityksen kanssa. Arvoisa puhemies, se koituu kaikkien kansalaisten eduksi!

Zbigniew Zaleski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, näiden markkinoiden vapauttamisen vastustaminen edustaa sosialistista lähestymistapaa, jonka taustalla on pelko, että jos palvelut annetaan yksityisille, valtio menettää niitä koskevan määräysvallan ja jokin menee vikaan. Kommunismiin viisikymmentä vuotta ovat osoittaneet, että näin ei ole asianlaista. Kilpailukykyiset palvelut matkailun, rahoituksen ja kuljetuksen alalla – asioiden saatavuuden varmistamiseksi – sekä koulutuksessa ovat suuri haaste ja antavat toiveita siitä, että köyhiä maita voidaan auttaa kehittymään.

Millaisena näen tuon kehitysavun, jos vertaamme toisiinsa tavaramarkkinoita – konkreettisia tavaroita – ja palvelumarkkinoita? Palvelut tarkoittavat, että jotkut tekevät jotain. Palvelut tarjoavat mahdollisuuden siirtää tietoa. Ei anneta kalaa vaan onki, kuten parlamentissa oli tapana sanoa. Ja mikä vielä parempaa, palvelut antavat ihmisille mahdollisuuden aloitteellisuuteen, innovaatioihin ja aktiivisempaan osallistumiseen erilaiseen toimintaan. Palvelumarkkinat pystyvät myös mukautumaan paremmin kulttuurisiin vaatimuksiin, ne ovat joustavammat, ja niitä voidaan helpommin muuttaa paikallisten säädösten vaatimusten mukaan, mikä on otettava huomioon kaikissa maissa. Näin palvelumarkkinat voivat vähentää työttömyyttä. Yhteiskunnan näkökulmasta ne voivat lisätä eritaustaisten ja eri yhteiskuntaluokista peräisin olevien ihmisten osallistumista.

Puhumme vedestä, koulutuksesta ja terveydenhuollosta, ja miksi emme puhuisi? Kommunismiin 50 vuotta ja viimeaikaiset muutokset omassa maassani ovat todiste siitä, että vapauttaminen on pikemminkin hyvää kuin pahasta, ja kannatan sitä voimakkaasti.

Françoise Castex, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää mietinnön esittelijää laadukkaasta mietinnöstä. Sen pohjalta olemme voineet käydä uutta, perusteellista keskustelua palvelukaupasta. Olemme voineet määritellä asioita, joissa on tapahtunut lähentymistä, ja tunnistaa kohtia, joista on keskusteltava. Näemme sitten keskustelun ja äänestyksen jälkeen, ovatko erimielisyydet vakavia.

Olemme sitä mieltä, että puhutaanpa sitten sisämarkkinoista tai ulkoisesta kaupasta, eniten vaurauden luomiseen vaikuttavat palvelumarkkinat, joiden osuus on neljännes maailmankaupasta. On todellakin mahdollista, että tällä talouden sektorilla on vielä kasvupotentiaalia Euroopan unionissa. Näin ollen on perusteltua sisällyttää palvelumarkkinat kahden- ja monenvälisiin kauppaneuvotteluihin. Sitä ennen meidän on kuitenkin määriteltävä palvelukauppamarkkinoiden periaatteet ja ehdot.

Ensimmäinen asia, jonka ryhmäni haluaa tuoda esiin, on palvelumarkkinoiden erottaminen tavaramarkkinoista. Palvelut eivät ole samanlaisia kuin hyödykkeet, monestakin syystä. Ensinnäkin palveluiden luonne ei ole sama, koska monet niistä liittyvät perustarpeisiin ja -oikeuksiin. Olemme pitkälti sitä mieltä, että kaupalliset ja ei-kaupalliset palvelut on erotettava toisistaan, kun kyse on terveydenhuollosta tai koulutuksesta. Myös elintärkeät vesi- ja energiahuolto on nähtävä palveluina, joilla on erityisasema.

Palvelut eivät ole samanlaisia kuin hyödykkeet, koska niitä koskevassa kaupassa on usein kyse ihmisen tekemästä työstä eikä vain jonkin teknologian virtuaalikaupasta. Palvelut synnyttävät potentiaalisia työpaikkoja, mutta palvelusektorilla on myös kaikkein eniten pimeästi tehtävää työtä ja epävarmuutta. Olenkin iloinen mietinnön toteamuksesta, että kauppaa koskevissa säännöissä on noudatettava ILO:n vahvistamia työtä koskevia normeja. Meidän on kehitystavoitteissamme myös pyrittävä torjumaan epävarmuutta ja köyhyyttä.

Lopuksi totean, että emme ole unohtaneet Dohan tavoitteita ja kansainvälistä kauppaa kehityksen vektorina. Tämä huomio velvoittaa meitä ottamaan huomioon jäsenvaltioiden ja kehitysmaiden erilaiset intressit, kun neuvotellaan sitoumusten listasta ja taloudellisista kumppanuussopimuksista. Euroopan unionin on otettava huomioon maiden kehityksen taso ja vauhti sekä toiveet, kun palvelumarkkinoita avataan ja erityisesti kun joitakin niiden palveluita vapautetaan. Mielessäni ovat erityisesti rahoitusmarkkinat. Kolmansien maiden painostaminen muuttamaan käsitystään omista palveluistaan ja niiden säätelystä ei tule kysymykseen. Näiden maiden itsemääräämisoikeutta on kunnioitettava, kun kyse on niin herkistä asioista kuin julkisista palveluista ja rahoituspalveluista.

En tiedä, saavutamme asiassa täydellistä konsensusta. On mahdollista, että tämä on asia, joka jakaa parlamentin oikeistoon ja vasemmistoon.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, tästä mietinnöstä käy selvästi ilmi palveluiden merkitys talouksillemme ja se, miten tärkeää niiden asteittainen vapauttaminen on.

Totuus on, että varjoesittelijälle on ollut mielenkiintoista seurata tätä keskustelua, joka on vahvistanut, miksi jotkut meistä istuvat salin keskellä eivätkä jommallakummalla sivulla, miksi jotkut meistä istuvat täällä keskellä.

Mikä asia todella erottaa meidät kauniisti sanottuna ihmisistä, jotka yhä pitävät kiinni ahtaasta käsityksestään siitä, mitä palvelut ovat ja mitä voidaan tai ei voida yksityistää; ihmisistä, jotka ovat yhä allergisia ajatukselle, että yksityinen sektori voi tuottaa joitakin palveluita hyvin tehokkaasti, usein tehokkaammin kuin julkinen sektori ja usein riippumatta maan kehittyneisyydestä; ihmisistä, jotka yhä haluavat pakottaa valtion ottamaan kantaakseen suuren osan taakasta kehitysmaissa, aivan kuin vastaus kaikkiin niiden ongelmiin olisi valtion asettaminen vastuuseen, ottamatta huomioon, että usein juuri valtion suuri osuus on syynä korruption suureen valtaan noissa maissa?

Muutamia huomautuksia ja epäluulon ilmauksia, jotka kohdistuvat vapaaseen kilpailuun, vapaaseen yrittämiseen ja kansalaisten mahdollisuuteen saada palveluita yhteiskunnalta vapaan talouden kautta.

Tällaista olemme kuulleet tässä keskustelussa. Haluan kuitenkin myös tehdä selväksi – ja juuri tämän vuoksi olemme keskustassa – että mekään emme aina pidä siitä, että esittelijällä – vaikka hän jälkeensä anteliaasti hyväksyikin muiden ryhmien tekemiä tarkistuksia – ei tunnu aika ajoin olevan, tai hänellä ei ajoittain ehkä ole ollut, riittävästi herkkyyttä arvioida, mitä yleinen etu tarkoittaa, ja ymmärtää, että kaikkea ei voi alistaa markkinasäännöille ja että jäsenvaltioille on tietenkin jätettävä vapaus suojella tiettyjä palveluita markkinavoimilta ja pitää ne säänneltyinä tai tarjota niitä ainoastaan julkisen sektorin kautta.

Mitä palveluita ne olisivat? Emme osaa sanoa. Emme ole edes EU:ssa samaa mieltä siitä, mikä on yleinen etu: Euroopassakin voidaan julkisen ja yksityisen sektorin etuja verrata toisiinsa monilla tavoilla, kun kyse on jätteiden keräämisestä, koulutuksesta, vesihuollosta, hautauspalveluista, hautausmaista, julkisesta liikenteestä ja postipalveluista. Lienee kuitenkin selvää, että muun muassa koulutuksessa ja terveydenhuollossa on sellaisia ulottuvuuksia, että niitä ei voida jättää pelkästään yksityisyrityksien varaan.

Tämän vuoksi meidän on edistettävä palvelujen vapauttamista ja ymmärrettävä, että näin pystymme parantamaan kansalaisten saamia palveluita. Euroopan unionin on tärkeää pyrkiä tähän kaikissa kauppasopimuksissaan erityisesti siksi, että Dohan kierros näyttää epäonnistuvan – emme tosin tiedä, onko se väliaikaista vai pysyvää – samoin kuin kaikissa tämän alueen monenkeskisissä järjestelyissä.

Euroopan unionilla onkin melkoinen vastuu siitä, että palvelujen vapauttamista vaaditaan ja että siihen käytännössä jopa pakotetaan yhä enemmän myös vähemmän kehittyneissä maissa. Meidän on tietenkin kunnioitettava maiden vapautta ja ymmärrettävä, että tämä edellyttää lisäksi hyvin vahvaa sääntelyä – arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni kohta. Monissa tapauksissa vapauttaminen edellyttää sääntelyä ja selviä sääntöjä, ja samalla kunkin jäsenvaltion on saatava vapaasti ja itsenäisesti päättää siitä, mitä ne jättävät osaksi julkista sektoria joko traditioiden vuoksi tai väestöön ja olosuhteisiin liittyvien realiteettien vuoksi.

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan yhdessä ”Eurooppa kansakuntien puolesta” -ryhmäni kanssa onnitella Syed Kamallia hänen erinomaisesta työstään. Palveluala on – kuten hän itse totesi – tärkein sektori melkein kaikkialla maailmassa. Afrikassa ja Aasiassakin se on BKT:n tärkein osatekijä. Tämän strategisesti tärkeän sektorin on nyt kuitenkin oltava talouskasvun liikkeelle panevana voimana erityisesti maissa, joiden kehitys on vielä puutteellista.

Myönteistä on, että mietinnössä tarkastellaan palvelukaupan merkittävän kasvun aiheuttamaa hyvinvoinnin ja vakauden lisääntymistä erityisesti niissä maissa, joilla on vielä varaa kehittyä. Palvelukauppa tarkoittaa myös tiedon siirtoa maiden ja kansalaisten välillä. Vapaus käydä kyseistä kauppaa edellyttäen, että sitä hillitään yhteisillä säännöillä, joita kaikki noudattavat, onkin olennainen osa kaikkea kasvustrategiaa. Kenenkään ei kuitenkaan pidä pyrkiä tuomaan tai viemään omaa malliaan toisille, vaan kunkin kehityksensä on noudatettava omaan kasvuvalmiuteensa sopivaa aikataulua.

Kun lähdetään uudelle vapauttamisen tielle, on otettava huomioon se tosiasia, että hallitusten tehtävä on täyttää kansalaisten tarpeet eikä, kuten Afrikassa on joskus tapahtunut, myydä palveluiden tarjoamisen mahdollisuus muiden maiden hallituksiin yhteydessä oleville julkisille yhtiöille, koska hallitukset eivät pysty takaamaan omalle kansalleen vesi- ja energiahuollon tapaisia peruspalveluita. Tässä on selvästi taloudellisten, poliittisten ja turvallisuuden liittyvien ongelmien riski myös kansainvälisellä tasolla.

Dohan kierroksen epäonnistuminen on valitettavasti vaikeuttanut tilannetta kaikkialla, niin Euroopan unionissa kuin teollisuusmaissakin, mutta mielestämme ennen kaikkea köyhimmissä maissa. Toivommekin, että me tämän mietinnön avulla voimme antaa toisen voimakkaan viestin, että olemme jälleen kerran ryhtymässä toimiin koko yhteiskunnan kehittämiseksi sopusointuisesti.

Caroline Lucas, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi esittelijää hänen osoittamastaan avoimuudesta ja yhteistyöhalusta. Tämän sanottuani minun on kuitenkin todettava, ettei ryhmäni voi tukea tätä mietintöä huomisessa äänestyksessä. Osasyynä on juuri se, että mietinnössä palvelukauppa ymmärretään pääasiallisesti aivan samaksi kuin tavarakauppa. Kuten Françoise Castex jo sanoi, asia ei todellakaan ole niin. Me emme voi olla samaa mieltä lähinnä siksi, että palvelukauppa edellyttää melkein aina kansalliseen lainsäädäntöön tai säännösten täytäntöönpanoon tehtäviä muutoksia, jotka vaikuttavat usein aivan yhteiskuntarakenteen ytimeen erityisesti, jos kyse on peruspalveluista, joista ihmiset ovat riippuvaisia.

Mietintö on myös vastoin sitä ilmeistä tosiseikkaa, että WTO:n jäsenet itsekin pitävät lisääntyvässä määrin tavarakaupan erillään palvelukaupasta. Vain muutama kuukausi sitten, heinäkuussa, Genevessä pidetyssä WTO:n edellisessä ministerikokouksessa ryhmä Latinalaisen Amerikan maita esitteli ehdotusta, jonka mukaan terveydenhuolto, koulutus, vesihuolto, televiestintä ja energia suljettaisiin kokonaan WTO:n ulkopuolelle juuri siitä syystä, että ne ovat olennaisia julkisia palveluita ja ihmisoikeuksia, joita ei saisi käsitellä kaupiteltavina hyödykkeinä. Lisäksi mietinnössä mainitaan hyvin valikoivasti joitakin myönteisiä esimerkkejä kansallisesta vapauttamisesta ja peruspalveluista, mutta siinä ei mainita yhtään niistä monista tuhoisista esimerkkitapauksista, jotka olisi myös voitu mainita ja joista meidän olisi syytä myös olla tietoisia.

Asia, johon haluan kiinnittää huomiota, on rahoituspalveluiden vapauttaminen. Mikään ei ole tänä vuonna hallinnut pääkirjoituksia yhtä paljon kuin maailman rahoituskriisi. Yleinen yksimielisyys vallitsee siitä, että kriisin syntymistä on helpottanut rahoitusmarkkinoiden riittämätön sääntely. Tästä huolimatta rikkaat maat ovat WTO:n palveluita koskevissa neuvotteluissa pyrkinet siihen, että rahoitusmarkkinoiden sääntelyn purkamista jatketaan ja niiden vapauttamista lisätään. Tässä mietinnössä ollaan todellakin kyseisen ehdotuksen kannalla. Minusta tuntuu hieman ironiselta, että WTO:n pääjohtaja Pascal Lamy on vaatinut sopimista WTO:n kehitysohjelmasta ratkaisuna maailman rahoituskriisiin, vaikka sen nykyiset toimet puolueettomien arvioiden mukaan ehkä ennemminkin lisäävät talouden epävakaisuutta.

Olen pettynyt, koska kaikki tekemämme tarkistukset, jotka olisivat edellyttäneet edes rahoitusmarkkinoiden vapauttamisen keskeyttämistä siksi, kunnes vakautta edistävä foorumi on antanut suosituksensa, jotka koskevat esimerkiksi vakavaraisuuteen ja rajatylittävään maksuvalmiuteen liittyvää sääntelyä – pyysimme melko lempeästi, että sitä odotettaisiin – on tosiasiasa hylätty. Tämän vuoksi olemme jättäneet kyseiset tarkistukset uudelleen käsiteltäviksi ja pyydämme teitä kannattamaan niitä.

Helmuth Markov, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mietinnön konsensus on se yhteinen vakaumus, että normien ja sääntelyn monenvälinen järjestelmä on tärkeä ja tarpeellinen, että kauppa ja kehitys eivät saa olla ristiriidassa keskenään ja että Euroopan unionilla on erityinen vastuu sen taloudellisen painoarvon vuoksi, joka sillä on kansainvälisiä taloussuhteita luotaessa.

Lähestymistavoissa on kuitenkin perustavanlaatuisia eroavuuksia. On kieltämättä olennaisen tärkeää parantaa palvelujen saantia ja laatua sekä valinnanvapautta maailmanlaajuisesti ja erityisesti kehitysmaissa. Tähän tavoitteeseen ei kuitenkaan päästä, jos kattokonseptina on kilpailu, vapauttaminen ja yksityistäminen, varsinkaan julkisen sektorin palveluissa (vesihuolto, terveydenhuolto, koulutus, energia ja matkustajaliikenne).

Vielä huonompi keino maailmanlaajuisen kestävä kehityksen edistämisessä on sääntelyn purkamisstrategia, jota komissio toteuttaa monenvälisissä ja lisääntyvässä määrin myös kahdenvälisissä neuvotteluissa, koska strategian tärkein päämäärä on eurooppalaisten kansainvälisesti toimivien yritysten pääsy maailman markkinoille, eikä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kiinnitetä läheskään tarpeeksi huomiota.

Vielä yksi seikka: Euroopan unioni haluaa tehdä vapaakauppasopimuksia, jotka koskevat myös ulkomaisia investointeja, esimerkiksi Kiinan, Korean, Intian sekä ASEAN- ja AKT-valtioiden kanssa. Sitä vastoin Saksa valmistelee parhaillaan lakia, jonka mukaan äänivaltaisten ulkomaisten osakkeiden osuus saksalaisessa yrityksessä saa olla korkeintaan 25 prosenttia. Kun Bolivia katsoi, että sen oli rajoitettava maakaasutuotantonsa ulkomaisen pääoman osuutta, joka oli tätä paljon suurempi, Eurooppa nosti suuren metelin.

Ryhmäni on vakuuttunut, että kunkin maan on päätettävä itse, milloin ne haluavat avautua maailmanlaajuiselle kilpailulle, miten sitä säädellään ja mitä aloja se koskee. Presidentti Arias sanoi tänään, että meidän on luotava epäsymmetrinen lähestymistapa. Se on ratkaiseva tekijä.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä ja komission jäsen Mandelson ovat sanoneet, palvelut ovat yksi dynaamisimmista aloista sekä Euroopan että maailman taloudessa. Meidän on kuitenkin myönnettävä, että kansainvälistä palvelukauppaa on varaa parantaa huomattavasti ja että tästä olisi hyötyä sekä yritysille että varsinkin kuluttajalle.

Palveluala on myös vientikaupassa erityisen tärkeä kehitykselle. Maiden markkinoiden asteittainen avautuminen, joka perustuu erilliskohteluun, voi edistää teknologian ja tiedon siirtämistä ja maiden infrastruktuurien parantamista.

EU:lle tärkeimpiä tavoitteita ovat sen sitova vahvistaminen, ettei markkinoille pääsyyllä aseteta ainakaan uusia rajoitteita, sekä markkinoiden vapautumisen jatkuminen. Mielestäni eurooppalaisten yritysten esteitä on vähennettävä ja ulkomaisten markkinoiden avoimuus ja ennustettavuus varmistettava.

WTO:n neuvottelujen tarjousten taso ja yleinen sujuminen ovat toistaiseksi olleet palvelualan osalta masentavia. Monenvälisiin puitesopimuksiin on lisättävä suurusuuntaisia kahdenvälisiä tai alueiden välisiä vapaakauppasopimuksia erityisesti siksi, että neuvottelut epäonnistuivat heinäkuussa.

Kun käydään neuvotteluja markkinoiden avaamisesta edelleen, on välttämätöntä varmistaa EU:n itsensä ja sen kauppakumppanien lainsäädäntöoikeus erityisesti julkisten ja yleishyödyllisten palvelujen alalla.

Carlos Carnero González (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan sanoa Zbigniew Zaleskille ja Ignasi Guardans Cambólle, että, kuten he tietävät, on olemassa Goyan maalaus, jonka nimi on *Sueño de la razón produce monstruos* ("Järjen uni synnyttää hirviöitä"). Joskus vapautumisen uni, johon liittyy tiukkoja markkinasääntöjä, voi synnyttää tehottomuutta ja epätasa-arvoa. Tämä on pidettävä tarkkaan mielessä palveluista puhuttaessa.

Kuvitellaanpa esimerkiksi köyhä maa, jossa koulutus ei toimi kunnolla. Päätetään tuottaa ulkopuolisia toimijoita, joiden oletetaan tarjoavan tuon maan lapsille laadukasta koulutusta. Miten voimme olla varmoja, että kyseisten yksityisten yritysten tarkoituksena ei ole saada monopoliasema, tai jopa oligopoli, tai asettaa hinnat sellaiselle tasolle, että kuluttajilla eli tässä tapauksessa oppilailla ei ole varaa käyttää palveluita, ja loppujen lopuksi tarjota huonolaatuista koulutusta? Kuka voi taata, ettei näin käy? Näinhän voisi käydä. Tällöin syntyisi tilanne, jossa ei olisi vapaata kilpailua vaan täysin säädeltyä kilpailua, joka olisi yksityisissä käsissä.

Meidän onkin sanottava hyvin selvä "kyllä" palvelukaupan yksityistämiseksi ja erotettava toisistaan julkiset palvelut ja yleistä taloudellista etua koskevat palvelut. On varmistettava saatavuutta ja laatua koskevien kriteerien ja sääntöjen noudattaminen ja tietenkin myös se, että yhteiskunnalliset kriteerit otetaan selvästi huomioon.

Talouksien lujittaminen merkitsee myös jäsenvaltioiden lujittamista – niiden jäsenvaltioiden, jotka noudattavat markkinasääntöjä jättämättä kuitenkaan kansalaisia yksin niiden armoille, jotka ovat kykenevämpiä soveltamaan sääntöjä.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan antaa tunnustuksen Syed Kamallille hänen erittäin hyvistä mietinnöistään. Onnittelut!

On korostettava, että palvelumarkkinoille pääsy ja palveluiden vapaa kauppa ovat ehdottoman tärkeitä talouskasvun ja työttömyyden vähentämisen kannalta. EU:n jäsenvaltiot ja alueet hyötyvät tästä ratkaisusta. Ratkaisu hyödyttää myös EU:n ulkopuolisia kumppaneita, erityisesti köyhiä maita. Dohan kehitysohjelman neuvotteluissa olisi päästävä sopusointuiseen palveluita koskevaan pakettiin, johon sisältyvät myös rahoituspalvelut, joiden suhteen EU on erittäin avoin ja läpinäkyvä.

Tähän avoimuuteen tulisi kuitenkin liittyä tiiviisti vastavuoroisuus ja kunnioitus. Tässä yhteydessä meidän olisi myös tarkasteltava "veroparatiiseina" tuntemamme ilmiötä. Säännöksiä hyväksyessä olisi pidettävä mielessä tarve edistää kilpailua, koska se laskee hintoja ja parantaa palvelujen laatua. Samalla on toisaalta torjuttava korruptoitumista ja markkinoiden monopolisoitumista.

Tässä kohdin haluan tuoda esiin sen, että palvelukauppaan liittyy yhä useammin korkea teknologia, tietotekniikka, kulttuuriomaisuus ja niin edelleen. Internetin kautta toimitettavat palvelut edellyttävät erityistä varovaisuutta. Teollis- ja tekijänoikeudet sekä henkilötietosuojat on taattava, ja ihmisiä on suojeltava petoksilta, pornografian myynniltä ja muilta rikollisilta toimilta. Ikääntyvä yhteiskunta ja vammaiset tarvitsevat yhä enemmän terveys- ja hoitopalveluita. Tämän vuoksi meidän on varauduttava ottamaan maahanmuuttajia

lisääntyvässä määrin näihin töihin. Nykyisessä poliittisessa tilanteessa olisi otettava huomioon myös energia- ja viestintäpalvelut.

Olemme saaneet kuulla, että palveluiden osuus BKT:stä on kaikkialla maailmassa hyvin suuri. Maailmanlaajuinen palvelukauppa näyttäisi olevan kasvamassa, ja sen osuus on jo neljännes palveluista. Toivokaamme siis, että onnistumme luomaan selkeiden ja oikeudenmukaisten sääntöjen järjestelmän, joka kohtelee kaikkia osapuolia tasavertaisesti. Helppoa se ei ole, mutta kuka on sanonut, että meillä pitäisi olla vain helppoja tehtäviä?

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Syed Kamall vaatii kehitysmaiden palvelumarkkinoiden pitkälle menevää avaamista. Tämä on valitettavasti täysin EU:n nykyisen kauppapolitiikan mukaista. Syed Kamall haluaa esimerkiksi, että monikansalliset eurooppalaiset yritykset pääsevät kilpailemaan tehtävistä, jotka kehitysmaiden paikalliset yritykset tai julkinen sektori nyt suorittavat.

Tätä politiikkaa on Euroopassa jo testattu. Kotimaani Ruotsi oli eräs ensimmäisistä maista, jossa purettiin markkinoiden sääntelyä energian, sähkön, rautatieliikenteen ja postipalveluiden osalta. Nyt näemme tuloksen: hinnat ovat nousseet, kunnossapito on heikentynyt, ja usein myös palvelu on huonontunut. Muutamat monopolit saavat nyt ennennäkemättömiä voittoja palveluista, jotka aiemmin olivat yhteisessä omistuksessa.

Tällaista kehitysmalliako meidän pitäisi yrittää kaupata kolmanteen maailmaan? Ei! Onneksi on vielä maita, jotka tekevät asiat toisin! Norja, joka ei kuulu EU:hun, on perunut kaikki GATS-sopimuksen mukaiset vaatimukset, jotka koskevat köyhien maiden palvelualojen vapauttamista. Yleensäkin Norja on korottanut äänensä EU:n WTO:ssa harjoittamaa laissez-faire -politiikkaa vastaan. Tämä antaa toivoa paremmasta. EU:n tulisi asettaa köyhien maiden tarpeet etusijalle eikä vaatia sääntelyn purkamista ja yksityistämistä.

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, haluan onnitella kollegaani, Syed Kamallia, hänen mietinnöstään. Hän korostaa, että on luotava kansainväliset palvelumarkkinat, joissa otetaan huomioon kehitysmaiden erilaiset tilanteet, ja että on muistettava taata tasapuoliset olosuhteet kaikille osapuolille.

Kansainväliset palvelumarkkinat tarjoavat Euroopalle hyvät mahdollisuudet avata palvelualansa uusille markkinoille. Euroopalla on eräs suuri suhteellinen kilpailuetu koko maailman palvelumarkkinoilla: palvelualalla on kehitetty uusia kanavia, jotka ovat Euroopan tärkeimpiä työvälineitä sen pyrkiessä vastaamaan globalisaatiohaasteeseen.

Toisaalta tällaiset markkinat tarjoavat monia etuja kehitysmaille.

Ensinnäkin kehitysmaat saavat Euroopan unionilta omien talouksiensa kehittämisessä tarvitsemiaan tietoja ja taitoja erityisesti peruspalvelualalla ja monia tiedonhaaroja koskevilla aloilla, kuten rahoituspalveluissa. Teknologian siirto Euroopan laitoksilta ja yrityksiltä helpottuisi. Suotuisammassa taloudellisessa ympäristössä syntyisi muualta maailmasta investointeja tuova "houkutteluvaikutus", ja näin kehitysmaiden talouselämän saama etu moninkertaistuisi.

Toiseksi neuvottelujen edistyminen parantaisi niiden tilannetta, jotka haluavat tarjota palveluita, ja samalla niiden tilannetta, jotka haluavat sijoittautua Eurooppaan.

Haluan tuoda mietinnöstä esiin sen, miten tärkeää on noudattaa erityisesti ILO:n lapsi- ja pakkotyövoimaa koskevia perussääntöjä. Avoimuutta ja epäsymmetriaa on toki oltava mutta terveen kilpailun ja reilun pelin sääntöjä kunnioittaen, eikä yritystemme etuja saa koskaan unohtaa.

Meidän on vaadittava lisää sitoutumista erityisesti suurilta, nopeasti kehittyviltä markkinatalouksilta, Kiinalta, Intialta ja Brasilialta, Maailman kauppajärjestön toiminnan yhteydessä. Mietinnössä mainitaan erityistilanteita, joita on syntynyt kauppablokkien, esimerkiksi ASEANin, Persianlahden valtioiden, Intian ja Korean kanssa. Mietinnöstä puuttuu eräs alue, jonka kehityksen taso ja taloudellinen tilanne ovat ihanteelliset meidän palvelualamme kehittämiseen. Tarkoitan Mercosur-valtioita ja erityisesti Brasiliata. Olin kyseisen maan tilannetta ja sen kanssa käytäviä neuvotteluja koskevan mietinnön esittelijänä parlamentissa. Se ei varsinaisesti esiinny mietinnön pääkohdissa, mutta halusin mainita sen, jotta se tulisi mukaan.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan antaa tunnustuksen kollegalleni Syed Kamallille siitä valtavasta työmäärästä, jonka hän on tehnyt tämän palvelukauppaa koskevan mietinnön parissa. Pelkään kuitenkin, etten voi varauksetta onnitella häntä työn johdosta, koska en ole olennaisilta osin samaa mieltä joistakin hänen lähestymistavoistaan.

Suurin ongelma ovat yleistä taloudellista etua koskevat palvelut. Yleensä saavutamme täällä parlamentissa sosialistien ja kristillisdemokraattien ryhmien välillä kompromissin, joka heijastaa toimielimen poliittisten voimien tasapainoa. Pelkään kuitenkin nyt, että tässä tapauksessa kompromissiin ei ole päästy. Itse asiassa olemme saaneet kuulla Syed Kamallin kollegoilta kommentteja, joissa annetaan ymmärtää, että jotkut hänen oman ryhmänsä kehittyneemmällä sosiaalisella omallatunnolla varustetut jäsenet vääntelehtivät kiusaantuneina eivätkä voi hyväksyä esittelijän omaksumaa lähestymistapaa.

Tämä on varmaan kaikkein liberaalein mietintö – väärinkäsitysten välttämiseksi: käytän sanaa sen halventavassa merkityksessä – jonka kansainvälisen kaupan valiokunta on koskaan tuonut täysistuntoon. Mietinnössä ei oikeastaan erotella kaupallisia ja ei-kaupallisia palveluita. Minä ja ryhmäni enemmistö voimme äänestää Syed Kamallin mietinnön puolesta vain, jos tarkistus 2, tarkistus 11 ja varsinkin tarkistus 5 hyväksytään. Tarkistuksilla suojellaan kaikille tarkoitettuja yleisiä, saatavilla olevia ja korkealaatuisia julkisia palveluita.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, palvelut ovat olennainen osa taloudellista tulevaisuuttamme. Tämä pitää paikkansa Euroopan pitkälle kehittyneissä talouksissa mutta myös ja aivan erityisesti niin kutsutuissa kehitysmaissa. Koska näin on, meidän on osoitettava, että sääntelyn purkaminen, jonka toteutimme aikaisemmin tavarakuljetusten alalla, on tavoitteenamme myös palvelualalla, jossa se on ehkä vielä tärkeämpää monissa tapauksissa.

Sekä esittelijä Syed Kamall, jota saamme kiittää mietinnöstä, että Zbigniew Zaleski ovat korostaneet palvelualan mahdollisuuksia: tiedonsiirtoa, parempia ammattitutkintoja, työpaikkoja ja infrastruktuuria. Nämä ovat asioita, joita meidän tulisi itse asiassa yhdessä kannattaa. Meidän pitäisi katsoa asioita tästä näkökulmasta ja nähdä niiden monien ideologioiden yli, joiden vuoksi olemme täällä Euroopassa viime vuosina ja vuosikymmeninä taistelleet, katsomatta liikaa taaksepäin.

"Kyllä" tiettyjen alojen erityistarpeille, mutta "ei" tällaisille korviketaisteluille, joita jotkut parlamentin jäsenet haluavat käydä kehitysmaita vastaan.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, me kaikki haluamme avoimet rajat palveluntarjonnalle. Otan esiin kaksi tähän liittyvää seikkaa. Euroopan unioni teki vuonna 2006 selväksi oman kantansa julkisten palvelujen tarjontaan, eikä se silloin edes esittänyt, että julkisten palvelujen arkaluontoinen ala asetettaisiin alttiiksi avoimelle kilpailulle.

Nyt tätä arkaluontoista alaa yritetään vapauttaa kiertoteitse GATS-sopimuksen nojalla. Asiaa ei voi lähestyä samoin kuin kaupallisia palveluita. Tämä koskee käänteisesti luonnollisesti myös kehitysmaita. EU ei saa painostaa kehitysmaita tässä asiassa millään tavalla eikä pakottaa niitä vapauttamaan julkisia palveluitaan. Niiden on saatava päättää itse vapauttamisesta.

Toinen herkkä asia koskee rahoituspalvelumarkkinoita. Rahoituspalvelumarkkinat ovat kokeneet 1980-luvulta lähtien valtavia kasvupyrähdyksiä suurimmilla globalisoituneilla markkina-aloilla, myös rahoitustaloustoimissa. Valuuttamarkkinoiden vuosittainen liikevaihto on 360 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Osallistuminen koko maailman laajuisiin markkinoihin on tietysti taloudellinen vapaus, ja siksi kehitysmaat ovat erittäin alttiita ulkopuolisille iskuille. Rahoituspalveluita vapautettaessa olisikin [otettava huomioon] kehityksen tila yksittäisessä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on kaksi aihetta, joihin haluaisin kiinnittää huomiota. Ensinnäkin on totta, että vuonna 2007 palvelualan osuus oli Euroopan unionissa jopa 75 prosenttia BKT:stä ja EU:sta vietävien palvelujen osuus oli yli 28 prosenttia koko maailman viennistä, mutta silti vapaan palveluntarjonnan tiellä on Euroopan unionissa vielä lukuisia esteitä, jotka haittaavat uusien jäsenvaltioiden palveluntarjoajia. Haluan esittää toiveen, että EU etenee tässä asiassa lähitulevaisuudessa pitkin askelin.

Toiseksi olisi vastustettava tiukasti sellaisia mietinnössä esitettyjä ratkaisuja, joiden mukaan EU:n olisi osana WTO-neuvotteluja yksipuolisesti vähennettävä maatalousmaksuja ja -tukia, jotta palvelukaupasta saataisiin suurempi voitto, kuten asia ilmaistaan. Tämä lähestymistapa, jonka EU on jo monesti omaksunut, on johtanut tuotannon rajoittamiseen ja joskus jopa monien maataloustuotannon alojen poistumiseen kokonaan, mikä on merkittävästi heikentänyt EU:n jäsenvaltioiden elintarviketurvaa. Viime kuukausina tämä on aiheuttanut myös maatalouden raaka-aineiden hintojen huomattavaa nousua.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, halusin kiinnittää huomionne siihen, että pankkijärjestelmän vapauttamisesta on keskusteltu. Kaikki kuitenkin tiedämme, että Basel II -sopimuksen jälkeen alalle syntyi monopoli, ja saimme nähdä, kuinka kokonaisia yrityksiä, kokonaisia talousyksiköitä hävisi juuri rahoitusjärjestelmän monopolisoinnin johdosta.

Olenkin sitä mieltä, että meidän olisi jotenkin herättävä henkiin vanha osuuskuntajärjestelmä, joka Euroopan maaseutualueilla ja niin monissa muissa osissa Eurooppaa on ollut elinehto pienten yksityisten yritysten ja perheyriyten kasvulle. Kun siis kyseessä on ratkaisevan tärkeä pankkiala, joka vaikuttaa perheiden ja yritysten elämään kaikkialla Euroopassa, puhukaamme totuudenmukaisesti vapauttamisesta monopolin sijaan ja toimikaamme sen mukaan.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pienet ja keski-suuret yritykset ovat mielestäni aivan erityisen kysytyjä myös rahoituspalveluiden alalla. Euroopassa on 25 miljoonaa yritystä. Olen ehdottomasti sitä mieltä, että monet niistä pystyisivät saavuttamaan yhtä hyvää menestystä myös kansainvälisillä markkinoilla.

Lopuksi totean, että yksi perustavan tärkeistä kysymyksistä ainakin kehitysmaissa on myös se, miten saadaan syntymään tuloa. Tämän vuoksi komission jäsen Mandelson pitää tärkeänä, ettei WTO-neuvotteluista peräydytä, vaan että niille annetaan uutta pontta. Meidän on helpotettava kauppaa ja se vaatii riittävää sitoutumista. Toivon, että siihen päästään pian.

Peter Mandelson, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aion todellakin jatkaa päättäväisesti neuvotteluja Dohan maailmankauppasopimuksen tekemiseksi. Se todella on erittäin tärkeä, ja olen kiitollinen siitä, että myös jäsenet ovat vahvistaneet asian.

En itse asiassa aikonut esittää huomautuksia tai vastata tähän keskusteluun. Teen niin siksi, että mielestäni joistakin pidetyistä puheenvuoroista on käynyt ilmi, että palvelujen tarjoamiseen 2000-luvulla liittyy väärinkäsityksiä erityisesti kehitysmaiden keskuudessa, mutta että lisäksi joidenkin tähän keskusteluun osallistuneiden henkilöiden huomautukset ovat luoneet epäaidon ideologisen rajan niiden palvelujen välille, joita he kutsuvat ”kaupallisiksi palveluiksi” ja ”muiksi kuin kaupallisiksi palveluiksi”. Minun on sanottava, että jos viettää itseni tavoin suurimman osan ajastaan maailmalla ja kehitysmaissa, tämä ero ja tässä keskustelussa kuvattu ideologinen raja himmenee yhä enemmän. Caroline Lucasin väite siitä, että WTO:n jäsenien keskuudessa kehitysmaat katsovat palvelukaupan erilaiseksi kuin tavarakaupan ja että ne katsovat ne kahdeksi erilliseksi kaupan muodoksi, ei pidä paikkansa. Itse asiassa kehityssuuntaus on täysin päinvastainen WTO:ssa ja kauppaneuvotteluissa. Kehitysmaat sisällyttävät palvelukaupan yhä useammin näihin neuvotteluihin. Mielestäni on väärin – ja puhun henkilönä, joka on jo useiden vuosikymmenien ajan kuulunut sosiaalidemokraatteihin ja joka on, kuten ajattelen ja toivon, kehittänyt sosiaalisen omantunnon – esittää palvelujen yhteydessä, että valtion tarjoamat palvelut ovat hyviä ja että yksityiset palvelut ovat huonoja. Tämä on vanhanaikainen ajattelutapa; lisäksi se on vastoin kehitysmaiden etuja ja niiden valtioiden ja niiden yhteisöjen köyhimpien jäsenten tarpeita, joita meidän olisi puolustettava eurooppalaisten arvoillamme ja eurooppalaisten periaateillamme.

Joten toivon, että me emme noudata ja vahvista, jos saan kunnioittavasti sanoa, tätä poikkeuksellista ongelmaa, jossa voitte asettaa köyhimpien ihmisten tarpeet etusijalle kieltämällä kehitysmailta mahdollisuuden toimittaa kuluttajille tehokkaammin ja halvemmalla vettä ja energiaa ja televiestintäpalveluja, mutta myös tarjota terveydenhuoltoa ja koulutusta hyödyntäen investointeja, teknologiaa, hallintotaitoja ja tekniikoita erilaisista kansainvälisistä lähteistä kilpailukykyisin perustein.

Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että näitä palveluja ei näin ollen saisi säännellä. En kannata monopolistista toimintaa, hinnoista sopimista tai kartelleja, mutta tämä koskee juuri sitä kysymystä, jonka arvoisa jäsen otti esille. Kansallisten hallitusten toteuttama sääntely kehitysmaissa on tietenkin erittäin tärkeää näiden palvelujen osalta, mutta emme saa luoda tai tukea sitä, jonka kuvaukseni mukaisesti katson epäaidoksi ideologisesti rajaksi kaupallisten ja muiden kuin kaupallisten palvelujen välillä. Molemmat ovat yhtä käyttökelpoisia, jos niitä säännellään asianmukaisesti ja jos niillä vastataan asianmukaisesti niiden ihmisten tarpeisiin, jotka tarvitsevat tällaisia palveluja kipeästi ja joille niitä on useissa tapauksissa tarjottava tehokkaammin ja edullisemmin.

Syed Kamall, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en tiedä mistä aloittaa, koska kaikki ovat olleet niin ystävällisiä. Kiitän kaikkia heidän osallistumisestaan tähän keskusteluun ja olen kiitollinen kaikista puheenvuoroista.

Haluaisin käsitellä joitakin esiin otettuja kysymyksiä niiden muutaman minuutin aikana, jotka minulle on annettu. En käytä puheenvuoroja usein, joten sallinette minulle tämän mukavuuden.

Helmuth Markov puhui ”yhden koon” -mallista. Tässä mietinnössä tehdään melko selväksi, että me emme saisi pakottaa tiettyjä valtioita vapauttamaan markkinoita, mutta emme myöskään saisi pakottaa toisia valtioita protektionismiin, tai valtion monopoleihin. Tämä on asia, jota olen yrittänyt korostaa, joten kyseessä ei todellakaan ole ”yhden koon” -malli. Me tunnustamme, että ratkaisut ovat erilaisia eri valtioiden osalta, mutta meidän on annettava niille mahdollisuus vapauttamiseen. Useat ihmiset köyhissä valtioissa ovat kertoneet minulle olevansa täysin kyllästyneitä siihen, että heillä ei ole valinnanvaraa, että heidän täytyy turvautua tehtävistään heikosti suoriutuvaan valtion monopoliin tai yksityiseen monopoliin, jonka he kaikki tietävät liittyvän tiiviisti valtaa pitävään eliittiin. Itse asiassa he haluavat ensisijaisesti parantaa saatavuutta, tai lisätä valinnanvapautta, mikä puolestaan parantaisi saatavuutta.

Rahoituspalvelujen vapauttamisen keskeyttämisen osalta on todettava, että on selvä ero maailmanlaajuisesti havaittavan rahoituskriisin ja huonon luotonannon ja huonon velkaantumisen välillä. Köyhät afrikkalaiset yrittäjät ovat kertoneet minulle, että he haluaisivat päästä pääomamarkkinoille lainatakseen rahaa, jotta he voisivat ostaa traktorin ja kyntää pellot ja luoda lisää varallisuutta paikallisesti, joten meidän on annettava heille se mahdollisuus ja mahdollisuus saada pääomaa.

Lopuksi totean, että Glyn Ford moitti minua, mitä itse asiassa pidän kohteliaisuutena. Olen erittäin iloinen kuullessani, että tämä on ”liberaalein mietintö”, ja toivon, että se aikanaan – ei kuitenkaan välittömästi – kirjoitetaan hautakiveeni. Haluan huomauttaa, että sosiaalinen omatunto ja sosialistinen omatunto ovat kaksi eri asiaa. Sosiaalinen omatunto tarkoittaa sen tarkastelemista, mikä itse asiassa toimii ja miten me itse asiassa voimme auttaa köyhiä, eikä vain takertumista vanhentuneeseen sosialistiseen ideologiaan, joka Zbigniew Zaleskin sanoin on menettänyt oikeutuksena, koska Keski- ja Itä-Eurooppa on pakotettu noudattamaan sitä jo monen vuoden ajan.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. syyskuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Heinäkuussa saimme todistaa, miten Dohan kierroksen loppuunsaattamisessa epäonnistuttiin jälleen kerran. Kyseisen kierroksen tavoitteena on edistää kaupan vapauttamista, ja parlamentti yrittää jo saada hyväksynnän valiokunta-aloitteiselle mietinnölle, jolla pyritään kaupan maailmanlaajuisen vapauttamisen kuvottavan laajasti joko WTO:ssa tai kahdenvälisillä tai monenvälisillä kolmansien maiden kanssa tehtävillä sopimuksilla, joita EU suosii.

Tämä on selvä ennakkotapaus siitä, miten aiotaan vapauttaa kaikki palvelut, myös julkiset palvelut, joita se nimittää julkisiksi ja yleisen edun mukaisiksi palveluiksi.

Sillä muun muassa pyritään vapauttamaan entisestään terveydenhuoltoa, vedenjakelua, koulutusta, kulttuuripalveluja, turismia sekä rahoituspalveluja.

Mietinnössä nähdään vaivaa sen selittämiseksi, että ”GATSin periaatteissa ei kielletä yksityistämistä tai sääntelyn purkamista”, ja siinä todetaan, että WTO:n sopimuksen voimaantulon jälkeen olisi käytävä määräajoin neuvotteluja ”päämääränä asteittain suurempi palvelukaupan vapauttaminen”...

Jotta WTO:ssa voitaisiin päästä nykyisestä umpikujasta, mietinnössä vaaditaan uusia aloitteita ja suhtaudutaan niihin myönteisesti – tällaisia aloitteita ovat muun muassa ”signalling”-konferenssi – jotta sopimus voitaisiin tehdä lähitulevaisuudessa.

Suuret eurooppalaiset yritykset eivät itse olisi voineet kirjoittaa mietintöä yhtään paremmin...

17. Tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevat käytännösäännöt (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Timothy Kirkhopen liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskevista käytännösäännöistä (KOM(2007)0709 – C6-0418/2007 – 2007/0243(COD)) (A6-0248/2008).

Peter Mandelson, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotuksella, josta arvoisat jäsenet keskustelevat tänään, pyritään uudistamaan sääntöjä, jotka on annettu vuonna 1989 lentoyhtiöiden tarjoamien palvelujen markkinoista.

Tietokonepohjaiset paikanvarausjärjestelmät, TPJ:t, ovat välittäjiä lentoyhtiöiden ja matkatoimistojen välillä lentolippujen myyntiketjussa. 1990-luvun alussa tietokonepohjaiset paikanvarausjärjestelmät olivat käytännössä ainoa keino myydä lentolippuja. TPJ:t myös kuuluivat lentoyhtiöiden määräysvaltaan. Tämän takia viimeksi mainituille oli houkuttelevaa käyttää hyväkseen asemaansa TPJ:ssä esimerkiksi vaikuttamalla saatavilla olevien paikkojen tietoihin oman etunsa mukaisesti.

TPJ:iä koskevilla käytännesäännöillä luodaan muutamia suojatoimia väärinkäytösten estämiseksi. Niillä täydennetään kilpailulainsäädäntöä, koska niillä luodaan toimenpiteitä alakohtaisiin riskeihin puuttumiseksi. Niillä vaaditaan, että kaikkia järjestelmään osallistuvia yrityksiä on kohdeltava syrjimättömästi. Kaikkien lentoyhtiöiden on esimerkiksi maksettava samat maksut. Lisäksi säännöillä säädetään emoyhtiöiden – eli TPJ:n omistavien tai sitä hallinnoivien yritysten – erityisistä velvollisuuksista.

Käytännesäännöt ovat estäneet tehokkaasti kaikenlaisen väärinkäytön. Käytännesääntöjen antamisen jälkeen lentolippujen myynnin markkinat ovat muuttuneet huomattavasti, koska on kehitetty vaihtoehtoisia myyntikanavia. Nykyisin lähes puolta varauksista ei enää tehdä TPJ:n kautta, vaan ne tehdään Internet-sivuilla tai lentoyhtiöiden palvelunumeron kautta. Näiden vaihtoehtoisten myyntikeinojen kilpailulle aiheuttama paine on vähentänyt merkittävästi riskiä väärinkäyttöksiin TPJ:n kautta.

Uuden tilanteen takia myös käytännesääntöjä on mukautettava. Käytännesäännöissä asetetut säännöt rajoittavat merkittävästi liikkumavaraa neuvotteluissa TPJ:n ja lentoyhtiöiden välillä. TPJ:t eivät näin ollen kilpaile keskenään aidosti, ja lentoyhtiöiden ja matkustajien niille suorittamat maksut kasvavat koko ajan.

Komission ehdotuksen tarkoituksena on sallia suurempi neuvotteluvara ja erityisesti mahdollisuus asettaa hinta TPJ:n käytöstä perittävälle maksulle. Tämä antaa lentoyhtiöille mahdollisuuden neuvotella hintojen alentamisesta TPJ:ien kanssa. Kilpailun lisääminen TPJ:ien välillä auttaa alentamaan kustannuksia ja parantamaan niiden tarjoamien palvelujen laatua.

Lisäksi ehdotuksella säilytetään suojatoimet ja vahvistetaan niitä väärinkäytösten estämiseksi ja kuluttajien suojelemiseksi. Erityisesti tarkoituksena on ylläpitää ja vahvistaa tarjottujen tietojen puolueettomuutta ja henkilötietojen suojelua.

Lisäksi ehdotuksella pyritään säätämään TPJ:ien emoyhtiöiden erityisistä velvollisuuksista. Emoyhtiöitä koskeva määritelmä on herättänyt kiivasta keskustelua, koska kyseisille yrityksille asetetut vaatimukset aiheuttavat suurta taakkaa.

Käytännesääntöjen uudistaminen antaa mahdollisuuden vähentää niiden palvelujen tarjoamisesta aiheutuvia kustannuksia samalla kun taataan kuluttajien etujen suojeleminen. Tähän on tarvetta pikaisesti, kun otetaan huomioon teollisuutemme kilpailukyky, sillä yritystemme kilpailijat hyötyvät jo vapaammasta ympäristöstä ja alhaisemmista myyntikustannuksista.

Tämän takia olen tyytyväinen vauhtiin, jolla parlamentti on käsitellyt tätä asiaa. Esitän kiitokseni työstä, jonka esittelijänne Tim Kirkhope on tehnyt, ja kiitän myös TRAN-valiokuntaa sekä niitä valiokuntia, jotka antoivat asiasta lausunnon.

Timothy Kirkhope, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen siitä, että voimme käydä tänä iltana keskustelun tästä tärkeästä asiasta, ja olen ylpeä saadessani esitellä tämän uuden ehdotuksen eurooppalaisten kuluttajien aseman parantamiseksi.

TPJ:iä koskevien käytännesääntöjen tarkistaminen ja käsiteltävänä oleva sopimus antavat mahdollisuuden saattaa tärkeä asiakohta hyvissä ajoin ja onnistuneesti päätökseen. Uusien käytännesääntöjen tarkoituksena on antaa uutta pontta matkailualalle, joten mitä nopeammin ne otetaan käyttöön, sitä nopeammin me huomaamme niistä saatavat hyödyt – lentolippujen alhaisemmat hinnat, suuremman valinnanvapauden ja suuremman avoimuuden. TPJ:ien pitäisi tietenkin voida neuvotella vapaasti lentoliikennepalvelujen tarjoamisen ehdoista, mutta tarkistukseni mukaan TPJ:ien on kilpailtava lentoyhtiöiden osallistumisesta aggressiivisemmin alhaisempien varausmaksujen ja laadukkaampien palvelujen avulla. Tämä hyödyttää suuresti eurooppalaisia kuluttajia.

Ensimmäisenä on valinnanvapaus: kuluttajien valinnanvapaus lisääntyy, ja heidän pitäisi myös saada parempaa palvelua matkatoimistoiltaan. Suurempi kilpailu myös edistää niiden tietojen laatua, jotka ovat matkatoimistojen ja näin ollen myös kuluttajien saatavilla.

Toisena on hinta: tämä puolestaan tarkoittaa, että lentolippujen hinnat, jotka pysyvät nykyisten järjestelmien takia keinotekoisien korkeina, voisivat komission tutkimuksen mukaan laskea jopa kymmenellä prosentilla.

Kolmantena on avoimuus: tiukempien suojakeinojen avulla matkatoimistoja ja kuluttajia voidaan suojella paremmin markkinoiden väärinkäytöksiltä ja vääristymiseltä. Säännöt pitävät sisällään kaksi tärkeää suojakeinoa. Toinen niistä koskee tarkastussäännöksiä. Mielestäni on tarpeen harkita uudelleen kyseisiä säännöksiä, ja näin ollen niistä saadaan tehokkaampia, joten komissiolla on asetuksen myötä käytössään tärkeämpi väline TPJ:ien toiminnan valvomiseksi.

Neljäntenä on määritelmä siitä, mikä on tai ei ole emoyhtiö. Tämä kysymys on ollut suurimmassa asemassa koko mietinnössä ja sitä varten tekemässäni työssä. On tärkeää, että siinä onnistutaan, koska emme halua lentoyhtiöiden sijoittavan TPJ:iin siksi, että ne haluavat vaikuttaa liiketoiminnan harjoittamiseen muiden mahdolliseksi vahingoksi.

Haluan sanoa kollegoilleni, jotka ovat tehneet kovasti töitä tämän mietinnön puolesta, että uskon, että käsiteltävänä olevalla sopimuksella saamme vankan mutta joustavan ratkaisun, jossa käsitellään kaikkia esille ottamianne huolenaiheita. Jotkut ovat ehdottaneet, että huomenna järjestettäisiin kohta kohdalta -äänestys, mutta suoraan sanottuna määritelmän soveltamisala olisi liian laaja. Toistan sen, minkä olen ilmoittanut kirjallisesti kyseisille henkilöille. Ratkaisuvaltaa koskevan viittauksen poistaminen ei selvennä asianmukaisesti tarkistuksen 12 näkökohtia, mikä oli sen alkuperäinen tarkoitus. Itse asiassa voi olla, että tällaisen poiston jälkeen sääntöä tulkitaan niin, että mikä tahansa sijoittaja voidaan katsoa emoyhtiöksi, sillä järjestelmätoimittajan muulla hallintoelimellä voidaan tarkoittaa käytännössä mitä tahansa elintä. Pitäisikö mikä tahansa lentoyhtiö, joka osallistuu TPJ:hin ja jolla on pelkästään oikeus saada tietoja esimerkiksi vuosittaisista päätöksistä tai vain vuotuisista tilinpäätöksistä, määritellä emoyhtiöksi? Tuskinpa.

ALDE-ryhmä ehdotti, että kysymys olisi siirrettävä takaisin valiokuntaan – että meidän olisi tutkittava tarkasti kyseisten TPJ:ien omistajuutta ja hallintorakennetta. Jotta tämä olisi mahdollista, komission olisi annettava uusi asetus. Komission toteamus siitä, että sen on tarkasteltava asiaa tapauskohtaisesti, ei mielestäni ole osoitus heikosta määritelmästä. Me päivästäin keskustelimme tästä pitkään valiokunnassa, ja teetin asiasta riippumattoman tutkimuksen auttaakseni valiokuntaa. Varmistin, että varjoesittelijät tiesivät kaikissa vaiheissa epävirallisesta yhteydenpidosta neuvostoon. He nimenomaan hyväksyivät sen, mitä sopimuksessa esitetään. Viivyttiin tarkoituksella tämän asian käsittelyä yhdellä kuukaudella, koska halusin varmistaa, että kaikki näkemykset oli otettu huomioon täysimääräisesti – ympäristökysymykset, hyvä Eva Lichtenberger, ja täysimääräinen vapauttaminen, hyvä Robert Evans.

Pyydänkin, että tuette tätä ehdotusta huomenna. Meidän on annettava äänestyksessä tukemme lentolippujen alhaisemmille hinnoille, suuremmalle valinnanvapaudelle ja suuremmalle avoimuudelle. Meidän kaikkien velvollisuutena on suojella kuluttajien oikeuksia ja tiedottaa niistä ja tehdä paras mahdollinen sopimus kuluttajien kannalta tarkasteltuna. Se on edelleen tärkeintä. Poliittiset eleet eivät ole oma painopistealani, mutta painopistealanani on tehdä paras mahdollinen sopimus kaikkia niitä kuluttajia varten, joita me täällä EU:ssa edustamme.

Wolfgang Bulfon, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, eurooppalaiset kuluttajat valittavat elintarvikkeiden korkeista hinnoista, ja mielestäni yhtenä syynä hintojen kohtuuttomaan nousuun on vähittäismarkkinoiden keskittyminen muutama suureen toimijaan.

Minulla on syytä pelätä, että tällaista kehitystä voi tapahtua jatkossa myös matkatoimistojen osalta. Tällä mietinnöllä ehdotetulla tietokonepohjaisilla paikanvarausjärjestelmiä koskevien käytännösääntöjen vapauttamisella voidaan varmistaa suurempi kilpailu kyseisillä markkinoilla. Pelkään kuitenkin, että ainoastaan suuret matkanjärjestäjät selviävät jatkossa, jos ne tekevät useita sopimuksia TPJ-palvelujen tarjoajien kanssa. Tämä on kuitenkin tarpeen, jotta kuluttajille annettaisiin valinnanvaraa. Pienet toimijat, joilla ei ole varaa tehdä useita sopimuksia TPJ-palvelujen tarjoajien kanssa, putoavat kelkasta.

Aina kun Yhdysvaltoja käytetään tässä yhteydessä esimerkkinä kuluttajaystävällisestä kilpailusta, minun on muistutettava, että jäsenvaltioissa ei ole lentoyhtiöitä, jotka osallistuisivat edelleen tietokonepohjaisiin paikanvarausjärjestelmiin. Tämän takia suosittelen, että termi "emoyhtiö" määritellään tiukasti.

Georg Jarzembowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluan ryhmäni puolesta kiittää vilpittömästi esittelijää Timothy Kirkhopea. Hän on esitellyt erittäin tasapainoisen mietinnön ja tehnyt tiivistä yhteistyötä varjoesittelijöiden kanssa. Hänen versiollaan, josta hän on neuvotellut puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa, kuluttajille tarjotaan parempaa suojaa arveluttavia lento- ja rautatieliikennetarjouksia vastaan selkeiden avoimuutta koskevien sääntöjen avulla, ja samalla myös varmistetaan oikeudenmukainen kilpailu rautatieyhteyksien ja lentoyhtiöiden välillä.

Uudelleenlaaditussa versiossa muuten ilmoitetaan, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on ensimmäisenä ryhmänä estänyt vuonna 2005 komission yrityksen poistaa tämä asetus vanhentuneena. Me tarvitsemme sitä – ja me osoitamme sen äänestyskäytännöllämme – kuluttajien suojelemiseksi. Vaikka yhä useammat matkustajat todellakin varaavat lippunsa suoraan lentoyhtiöiltä tai Internetistä, suurin osa kuluttajista turvautuu edelleen matkatoimistoihinsa, joiden puolestaan pitää voida turvautua tietokonepohjaisessa paikanvarausjärjestelmässä esitettyihin syrjimättömiin ja aitoihin tarjouksiin. Ilmoitettujen hintojen on vastaisuudessa sisällettävä kaikki verot ja kustannukset, jotta matkatoimistot voivat esittää kuluttajille aidosti avoimia ja verrattavissa olevia tarjouksia.

Emoyhtiöiden avoimuutta ja kilpailukykyä olisi myös säänneltävä jatkossa tiukemmin, jotta järjestelmissä ei voida esittää puolueellisia tarjouksia, jotka ovat epäedullisia muiden lentoyhtiöiden ja kuluttajien kannalta tarkasteltuna.

Tässä yhteydessä minun on jälleen käännettävä esittelijän puoleen ja vedottava kollegoihini. Uskon, että versio, josta olemme sopineet puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa, tarjoaa asianmukaista suojaa sitä vastaan, että emoyhtiöt harjoittaisivat myönteistä syrjintää tiettyjen lentoyhtiöiden hyväksi. Kaikki kuuluisan 48 tarkistuksen tekemät muutokset ovat siis täysin turhia, ja jos tämä hyväksytään huomenna, koko asian hyväksyminen viivästyisi tai siitä tulisi kyseenalaista. Vetoan teihin, jotta te tekisitte huomenna selvän, lopullisen päätöksen kuluttajien suojelemiseksi.

Robert Evans, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin kiittää Timothy Kirkhopea hänen väsymättömästä yhteistyöstään ja tuestaan kaikille valiokunnan jäsenille.

Kaksi vuotta sitten tutkin Internetissä toimivan matkatoimiston verkkosivuja, matkasivuja, ostaakseni lipun Lontoosta San Franciscoon. Internet-sivu, tai tietokone, ilmoitti minulle, ettei Lontoosta ollut suoria lentoja San Franciscoon, ja suositteli yhteyslentoa New Yorkin kautta muistaakseni United-yhtiön koneella. Tietenkin tarjolla on suoria lentoja, mutta kyseisen Internet-sivun toimialaan ei kuulunut niiden välittäminen.

Tämä kuitenkin osoitti minulle yksinkertaisessa muodossa ongelman, johon yritämme puuttua tällä tarkistuksella – kuten komission jäsen Mandelson totesi, tarkistuksella, jota on valmisteltu noin 20 vuotta tai kauemminkin.

Meidän on tunnustettava todelliset muutokset, jotka ovat tapahtuneet teknologiassa kyseisenä ajanjaksona. Nyt suurimmalla osalla ihmisistä, ja varsinkin kaikilla matkatoimistovirkailijoilla, on käytössään Internet. Olen edellisten puhujien kanssa samaa mieltä siitä, että meidän velvollisuutenamme on varmistaa oikeudenmukaisuus ja yhdenvertainen pääsy markkinoille, ja kuten komission jäsen Mandelson sanoi, oikeudenmukaiset säännöt, tehokkaat säännöt, ja että meidän on suojeltava kuluttajia ja varmistettava kilpailu. Mutta arvoisa komission jäsen Mandelson, te myös totesitte, että olette tyytyväinen vauhtiin, jolla asiat on hoidettu. Vaikka olen samaa mieltä tavoitteistanne ja haluan aina tehdä asiat mahdollisimman nopeasti – ja tuen hintojen avoimuutta ja kuluttajansuojaa koskevia Timothy Kirkhopen tavoitteita – olen sitä mieltä, että yrittäessämme saada asian päätökseen nopeasti, olemme harhautuneet kannasta, jonka liikennevaliokunta otti toukokuun lopussa, ja että neuvoston ottama kanta, niin sanottu kompromissikanta, eroaa kannasta, jota me tuimme liikennevaliokunnassa. Komission eilen antamassa selvityksessä komission jäsen toteaa, että kaikki aiemmin tehty analyysit on tehtävä uudelleen uudesta näkökulmasta tarkasteltuna ja että komission on tutkittava jokaista tapausta erikseen. Mielestäni tämä tarkoittaa, että asia ei ole riittävän selkeä, emmekä me ole ottaneet kantaa, jonka useat tällä puolella istuvat jäsenet ja muiden ryhmien jäsenet varmasti haluaisivat ottaa ja jossa me voisimme todeta täydellä varmuudella, että kanta, jonka Timothy Kirkhope on toivonut saavuttaneensa, todella on juuri sellainen. Tämän takia suosittelen, että ryhmäni tukisi ehdotusta, jonka Eva Lichtenberger uskoakseni esittelee piakkoin.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, jos meidän olisi pitänyt selvittää tämän mietinnön viime viikkoina aiheuttamasta kirjeenvaihdosta ratsain kulkevan viestinviejän avulla, olisimme epäilemättä näännyttäneet muutaman hevosen. Nykyaikaisten viestintävälineiden avulla olemme voineet pitää toisiimme jatkuvaa yhteyttä ja pitää toisemme jatkuvasti ajan tasalla.

Suurin kiitos tästä kuuluu kuitenkin Timothy Kirkhopelle, joka on esimerkillisesti tiedottanut asiasta jäsenille, on aina pitänyt yhteyttä varjoesittelijöihin ja on itse asiassa tehnyt kaikkensa välittääkseen valiokunnan pyynnöt neuvostolle. Neuvosto ei kuitenkaan ole tehnyt hänen työstään helppoa. Päinvastoin. Ehdotettiin sanamuotoa – saimme myös seurata käsittelyä – jolla vääristäviä kilpailukäytäntöjä olisi itse asiassa vain peitetty tehokkaammin – ja minä vastustan tätä!

Rehellisesti sanottuna jopa kilpailua vääristävien lentoyhtiöiden kotimaat menestyisivät täällä, jos ne suhtautuisivat vakavammin kuluttajansuojaan tarjoamalla oikeudenmukaista tietoa ja noudattamalla ehdotuksiamme tämän varmistamiseksi. Käytännössä eivätkin ole voimakkain väline, jota voimme käyttää. Meidän on tehtävä tämä selväksi. Sitäkin tärkeämpi on selkeä sanamuoto, joka saa meidän vakuuttuneeksi siitä, että säännöillä ei avata toista takaovea.

Haluaisin yhdessä kollegani Jeanine Hennis-Plasschaertin kanssa taata tämän selkeyden palauttamalla asian valiokunnan käsiteltäväksi. Mielestäni tämä on erittäin tärkeä kysymys. Meidän on pidettävä kiinni siitä, että me suojelemme kuluttajia, ja meidän on hyväksyttävä se, mitä tästä vääjäämättä seuraa.

Kiitän kuitenkin kollegoitani ja erityisesti esittelijää siitä, että ympäristönsuojelua koskevat huolenaiheet ovat saaneet vastakaikua tässä mietinnössä, sikäli kuin se on tällä alalla mahdollista. Esitän jälleen kerran vilpittömät kiitokseni kollegoilleni ja esittelijälle.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE). – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kollegani Bogusław Liberadzki ja minä esitimme tähän mietintöön tarkistuksen. Sen tarkoituksena oli, että lentoyhtiöt vetäytyisivät lentolippujen keskusvarausjärjestelmistä kolmen vuoden kuluessa. Tarkistusta pidettiin radikaalina, eikä se saanut puolelleen vaadittua enemmistöä. On pantava merkille, että tässä radikaaliudessa on loppujen lopuksi kyse vain sen periaatteen täytäntöönpanosta, joka ilmeisesti on tunnustettu yleisesti Euroopan unionissa ja joka koskee yhdenvertaisia mahdollisuuksia kilpailukykyisillä markkinoilla.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta hyväksyi äskettäin version, jota voidaan pitää väliaikaisesti erittäin hyvänä ratkaisuna. Väliaikaisesti, matkalla kohti – kyllä, tämä pitää paikkansa – osallistamisen täysimääräistä lopettamista. Samalla asiaan tehtiin muutoksia neuvostossa: esitetyillä tarkistuksilla, jotka lisäävät sisältöä Euroopan komission alun perin esittämään versioon, vahvistetaan kolmen kantajan eli Lufthansan, Iberian ja Air Francen asemaa. Olemme saaneet tietää, että tässä on onnistuttu ja että ne saavat tämän takia asiakkaita.

Kenties suurempana saavutuksena on se, että esittelijä vastusti eturyhmien valtavaa painostusta. Voin kuvitella tämän, koska myös meidän, yksittäisten Euroopan parlamentin jäsenten, oli toimittava samalla tavalla. Nämä eturyhmät edustavat kuitenkin yrityksiä, jotka taistelevat yhtäläisistä mahdollisuuksista. Niillä ei kuitenkaan niitä ole, koska muutamien kansallisten yritysten edut on asetettu etusijalle. Toisaalta emme kutsu näitä yrityksiä eturyhmiksi, erityisesti kun kyseisiä etuja ajaa valtio, joka sattuu toimimaan Euroopan unionin puheenjohtajavaltiona. Silloin kaikki on hyvin, ja silloin mainitaan ainoastaan loistava yhteistyö neuvoston kanssa.

Eikö tämä ole tekopyhyyttä? Eikö ole vielä suurempaa tekopyhyyttä kutsua tätä mietintöä käytännössä käytännöiksi? Keneen näitä sääntöjä olisi tarkistettava muodossa tarkoitus soveltaa, kun emoyhtiön määritelmällä itse asiassa jätetään tällainen yhtiö soveltamisalan ulkopuolelle?

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, ei ensinnäkään ole tekopyhää sanoa, että kuluttajat kärsivät. Euroopassa ei ole yhtäkään kuluttajaa, joka tietäisi, mitä tietokonepohjaisella paikanvarausjärjestelmällä tarkoitetaan. Ei yhtäkään! Kaikki kuluttajat käyttävät yksityisiä varausjärjestelmiä, Internetiä tai puhelinta.

Nykyisin tässä asiassa on kyse lentoyhtiöiden välisestä suhteesta ja tiedoista, jotka ne antavat lennoistaan, erityisesti matkatoimistoille. Tässä tekstissä asiaa moralisoidaan, ja sillä otetaan käyttöön erittäin voimakkaat avoimuutta ja ei-yksinomaisuutta koskevat periaatteet. Kyseessä on teksti, jonka lähestymistapa on kilpailulainsäädännön ja sulautumisten valvomisen osalta perinteinen.

Useat eturyhmät yrittävät käyttää sitä hyväkseen häättääkseen johtokunnista ne henkilöt, jotka kehittivät Euroopassa suurimmat tietokonepohjaiset varausjärjestelmät. Se olisi erittäin vakavaa, koska me olemme täällä vain sääätäneet kilpailusääntöistä ja menetelmistä niiden valvomiseksi. Me emme ole koskaan pakottaneet ketään ottamaan tiettyä asemaa tai luomaan tiettyä osakkeenomistajapohjaa. Tämän takia, hyvät naiset ja herrat, annan äänestyksessä puoltavan ääneni kompromissille, jonka Timothy Kirkhope on saanut aikaan taidokkaasti ja kovalla työllä neuvoston ja kaikkien neuvostoon kuuluvien jäsenvaltioiden – muistaakseni – sekä Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välillä.

Olisi parempi äänestää tämän kompromissin puolesta kuin ryhtyä uudelleen sotaan eturyhmiä vastaan, kun otetaan huomioon useat pelissä olevat edut, ja olisi myös parempi estää se, että tätä tekstiä muutettaisiin merkittävästi, millä tehtäisiin karhunpalvelus kuluttajille.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, esittelijää Timothy Kirkhopea on kiitetty tänään – aivan oikeutetusti – jo useaan otteeseen siitä, että hän saanut valiokunnassa aikaan selvän yksimielisyyden erittäin monimutkaisesta asiasta tehden yhteistyötä varjoesittelijöiden sekä muiden kollegoiden kanssa. Toivon, että näin tehdään myös myöhemmin tämän aamun aikana.

Juuri äsken mainittiin, että kovinkaan monet jäsenet eivät keskustelun aluksi edes tienneet, mitä ilmauksella TPJ tarkoitetaan. Nykyisin tiedämme, mitä sillä tarkoitetaan, ja nykyisin tiedämme, miten tärkeistä kysymyksistä olemme aivan oikeutetusti keskustelleet. Vilpittömät kiitokset jälleen kerran tästä hyvästä työstä toivottavasti hyvän EU:n säädöksen osalta.

Olemme sisällyttäneet tähän mietintöön useita eri aiheita: Vaikka tämä mietintö on erittäin tekninen, se on nyt merkittävä myös muulla tavoin. Kuluttajia suojellaan niin, että hintojen näyttömenetelmällä esitetään todellakin lopullinen kokonaishinta, eikä sitä voida peittää erilaisilla erikois- tai lisähinnoilla.

Me olemme – koska ryhmäämme on aina moitittu tästä – edistyneet merkittävästi. Me olemme todenneet, että emme halua puhua ainoastaan rautatieliikenteen erityiskohtelusta, vaan haluamme tietää lyhyiden ja keskipitkien lentojen osalta varmasti, että on hyvät mahdollisuudet siihen, että rautatieliikenne sisällytetään soveltamisalaan tässä yhteydessä. Kuten aiemmin jo todettiin, me olemme myös osoittaneet hiilidioksidin kulutuksen tai vaatineet sen osoittamista – kaiken lisäksi – jotta voimme määritellä vertailun avulla, mitä haluamme saavuttaa ja miten kuluttaja voi osallistua asiaan.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin keskittyä emoyhtiöiden määritelmää koskevaan kiistanalaiseen kysymykseen. Määritelmän tarkoituksena on todellakin estää TPJ:n osakkeita omistavia lentoyhtiöitä väärinkäyttämästä asemaansa. Nykyisin tämä selvästikin koskee Air Francea, Iberiaa ja Lufthansaa, jotka ovat vähemmistöosakkaina Amadeusissa. Komission nykyinen käytäntö, jonka perusteella se tarkastelee tätä tapauskohtaisesti silloin, kun epäillään väärinkäytöksiä, on osoitettu toimivaksi. Vaikutusvallan väärinkäyttöä koskevat asiat on ratkaistu ja niistä on esitetty syytteet. Tähän mennessä näin on käynyt kahdessa tapauksessa. Ei ole mitään järkevää syytä muuttaa mitään tässä pohjimmiltaan toimivaksi osoitetussa käytännössä.

Emoyhtiön määrittäminen sen perusteella, miten suuri vaikutus sillä on kilpailulainsäädännön kannalta päätöksiin, on tämän toimivaksi osoitetun käytännön mukaista toimintaa. Ilmaus on ollut toimiva jo 40 vuoden ajan. Jotkut jäsenet kuitenkin haluavat, että kaikki osakkaina olevat lentoyhtiöt määritellään automaattisesti emoyhtiöiksi. Lentoliikenteen markkinoilla tämä tarkoittaa suunnatonta ja tarpeetonta puuttumista nykyiseen kilpailutilanteeseen. Tästä ei myöskään olisi mitään hyötyä kuluttajille. Hyvälle neljännelle sijalle pääsisivät esimerkiksi British Airways, American Airlines ja muut, jotka hyötyisivät tällaisesta muutoksesta kilpailutilanteesta. Lisäksi ainoan eurooppalaisen tietokonepohjaisen varausjärjestelmän olisi toimittava yhdysvaltalaisiin kilpailijoihin verrattuna epäedullisessa kilpailuasemassa tiukasti kilpailluilla Euroopan markkinoilla. Katson, että tämä on poliittisesti kohtuutonta, jopa leväperäistä, ja tämän takia suosittelen, että aikaan saatu kompromissi hyväksyttäisiin.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kollegamme Timothy Kirkhopen aikaansaama kompromissi perustuu syrjimättömyyden, vaikuttavuuden ja avoimuuden periaatteiden vahvistamiseen. Kaikki nämä periaatteet hyödyttävät lopullista edunsaajaa eli Euroopan kansalaista.

Ensinnäkin sillä estetään mahdolliset lentoliikenteen harjoittajiin kohdistuvat väärinkäytökset sekä se, että viimeksi mainittu häiritsisi toimistojen hyvää toimintaa.

Lisäksi sillä varmistetaan avoimuus ja estetään kuluttajien harhaanjohtaminen lentojen valikoiman, keston, operaattoreiden ja lisäksi myös hinnan osalta sekä varmistetaan henkilötietojen suojeleminen.

Lisäksi edunsaajille annetaan mahdollisuus valita lyhyitä matkoja varten rautatieliikennevaihtoehto, mikä saattaa aikanaan tuoda ympäristöä koskevia hyötyjä, koska ne vähentävät hiilidioksidipäästöjä.

Valitettavasti on muutamia näkökohtia, joita ei säännellä käytännösäännöillä ja jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Kyseessä on hintapolitiikka halpalentoyhtiöissä, joiden ei tarvitse tehdä yhteistyötä tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien kanssa. Katson, että kaikkien matkalippujen varaus- ja ostojärjestelmien, myös halpalentoyhtiöiden osalta, on hyväksyttävä näiden käytännösääntöjen perustana olevat järkevät periaatteet.

Kuluttajien näkökulmasta tarkasteltuna on puolestaan valitettavaa, että kyseisiä yrityksiä ei ole sisällytetty TPJ:iin. Sen lisäksi, että sisällyttäminen lisäisi matkustajien valinnanvapautta, se myös synnyttäisi myönteistä painetta palvelujen laadun ja hintojen avoimuuden varmistamiseen.

Tässä yhteydessä pyydän Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan valvontaa ja soveltamaan asiasta vastaavien elinten välityksellä tarvittaessa rangaistuksia kuluttajien suojelemiseksi, sillä yritykset, joita ei ole lueteltu TPJ:issä, ovat heidän kannaltaan tarkasteltuna edullinen, mutta pettävä liikkumiskeino. Tuen ja suosittelen myös ehdotusta siitä, että TPJ:n olisi jatkossa harkittava mahdollisuutta sisällyttää järjestelmään myös tavanomaiset linja-autopalvelut.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää hänen mietinnöstään ja tunnustan hänen ponnistelunsa sopimuksen tekemiseksi ensimmäisessä käsittelyssä tästä tärkeästä asiakirjasta.

Ensimmäisessä käsittelyssä olisi todellakin voitu tehdä sopimus, jos neuvosto olisi hyväksynyt liikennevaliokunnan kannan. Esittelijä on oikeassa. Me keskustelimme siitä yksityiskohtaisesti liikennevaliokunnassa, ja pääsimme asiasta yhteisymmärrykseen liikennevaliokunnassa. Myöhemmin kävi kuitenkin niin, että liikennevaliokunnan näkemys muuttui.

Valitettavasti neuvoston puuttuminen asiaan ja sen jälkeen esitetyt neuvoston tarkistukset eivät ainoastaan tehneet asiaa sekavaksi, vaan myös aiheuttivat vakavaa huolta kuluttajajärjestöjen, matkatoimistojen ja matkustajajärjestöjen keskuudessa.

Näin ollen ehdotuksella, jonka esittelijä esittää neuvoston kautta, on merkittäviä vaikutuksia paitsi oikeudellisesti, myös kansainvälisesti. Mitkään kaksi tarkistusta eivät ole aiemmin aiheuttaneet EU:n lainsäädännön alalla näin suurta sekasortoa ja hämmennystä liikennevaliokunnan demokraattisen kannan vahingoksi.

Joidenkin ihmisten mielestä tämä ei ole ongelma, mutta todellisuudessa neuvoston puuttuminen on aiheuttanut suurta epävarmuutta sekä moraalisesti että oikeudellisesti.

Epäillään, että neuvosto luo porsaanreikiä tiettyjen suurten lentoyhtiöiden suojelemiseksi, erityisesti emoyhtiöiden tapauksessa. Myös liiallinen kiirehtiminen sopimuksen tekemiseksi voi johtaa huonoon lainsäädäntöön. Tämän takia tuen kehotusta, jonka mukaan tämä mietintö olisi vedettävä takaisin valiokuntaan, jotta me voimme puuttua kaikkiin esitettyihin huolenaiheisiin ja korjata tämän lainsäädännön, emme tärkeimpiä lentoyhtiöitämme varten, vaan kuluttajiemme varten, sillä heidän edustajansa kertovat meille, että he eivät pidä neuvoston lisäyksistä.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Aivan aluksi haluan kiittää esittelijää Timothy Kirkhopea näyttöä koskevien säännösten sisällyttämisestä asetukseen, joka koskee tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä eli TPJ:iä koskevia käytäntöjä. Matkatoimistot käyttävät näyttöä, näyttöruutuja, esittääkseen TPJ:n sisältämät tiedot, ja tämän takia on olennaista, että matkatoimistot saavat puolueetonta ja tasapuolista tietoa.

Uskon, että puolueettomien näyttöjen käyttäminen lisää matkatuotteiden ja osallistuvien lentoyhtiöiden tarjoamien palvelujen avoimuutta ja kuluttajien luottamusta. Matkatoimistot voivat käyttää oikeudenmukaisia arviointikriteerejä tarjotakseen kuluttajille avoimimmat vaihtoehdot – esimerkiksi pääasiallisen näytön avulla voidaan arvioida sopivimpia matkavaihtoehtoja, joita lento- ja rautatieoperaattorit aikataulujen perusteella tarjoavat.

Arvostan sitä, että esittelijä on ponnistellut hintojen avoimuuden takaamiseksi viittaamaan suoraan tuotteen HINTAAN, sillä nykyinen KULJETUSHINNAN määritelmä ei sisällä kaikkia hinnan muodostavia tekijöitä, mikä johtaa kuluttajia usein harhaan.

Uskon, että tällä mietinnöllä edistetään oikeudenmukaista kilpailua TPJ:ien välillä, mikä hyödyttää pääasiassa kuluttajia, jotka voivat ostaa matkatuotteita ja niihin liittyviä laadukkaita palveluja suotuisin hinnoin.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Tietokonepohjaisia paikanvarausjärjestelmiä koskeviin käytäntöihin liittyvällä asetuksella säädetään säännöistä, joita lento- ja rautatieliikenteen harjoittajien on noudatettava varauksien tekemisen yhteydessä.

Nykyisin paikkojen varaaminen matkatoimistojen käyttämien tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien kautta on kalliimpaa. Korostan, että matkustajien henkilötietoja on suojeltava. Katson, että matkustajien pitäisi voida valita sopivin lippu ja että tätä varten matkustajille pitäisi antaa tietoja asianmukaisesti ja täysimääräisesti.

Vaadin, että tätä vaatimusta sovelletaan syrjimättömästi kaikkiin jakelukanaviin ja riippumatta matkatoimistojen matkustajien asuinpaikasta. Tietty jakelukanavat, kuten Internet, noudattavat syrjimättömyyden periaatetta, mutta tietokonepohjaiset paikanvarausjärjestelmät edellyttävät tiettyjä asioita matkatoimistoilta, mikä usein johtaa korkeampiin hintoihin ja syrjintään matkustajien asuinpaikan perusteella.

Katson, että tämä asetus on tärkeä; meidän olisi aina otettava huomioon kuluttajat, ja vaadin jälleen kerran, että henkilötietoja on suojeltava.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Tästä asiasta vastaavana PPE-DE-ryhmään kuuluvana INFO-valiokunnan valmistelijana haluan ensinnäkin onnitella esittelijää hänen työstään sekä laaditusta mietinnöstä. Haluaisin korostaa tämän mietinnön merkitystä aidon kilpailun varmistamisessa tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien alalla.

Me emme myöskään saisi koskaan unohtaa kuluttajien oikeuksia, ja meidän olisi varmistettava, että he hyötyvät näiden käytännesääntöjen tarkistuksista. Kuluttajille olisi annettava kaikki yksityiskohtaiset tiedot matkasta, jonka he aikovat tehdä. On myös erittäin tärkeää, että he tietävät lippujen täsmällisen hinnan ja että heitä ei johdeta harhaan mahdollisilla piilokustannuksilla.

Haluaisin myös korostaa, että tärkeintä on se, että näistä Internet-sivuista vastuussa olevat yritykset eivät enää kuulu hallituksiin, koska ne ovat aina salanneet kustannuksia.

Lopuksi haluan vakuuttaa esittelijälle, että annan huomenna äänestyksessä täysimääräisen tukeni tälle ehdotukselle.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin antaa täyden tukeni Brian Simpsonin esittämälle kannalle. Hän on osoittanut, että emoyhtiön uusi määritelmä on erittäin epäselvä. Täydentävä ilmaus "käyttää ratkaisuvalltaa" herättää seuraavan kysymyksen: käyttääkö Lufthansa, joka omistaa 22 prosenttia Amadeusin osakkeista, ratkaisuvalltaa? Entäpä Lufthansa, Air France ja Iberia, joiden osakkuus on 44 prosenttia: onko silloin kyse ratkaisuvallasta? Tätä asiaa on tarkasteltava kaikista näkökulmista: me joko hyväksymme tarkistuksen 48 tai lähetämme tämän luonnoksen takaisin valiokuntaan, jossa sitä käsitellään uudelleen. Muuten ajatus kilpailusta todellakin kärsii.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti tähän sopimukseen, joka perustuu konsensukseen ja johon kaikki eivät näin ollen ole sataprosenttisen tyytyväisiä.

Haluaisin antaa tunnustusta ponnisteluille komissiossa, neuvostossa ja tietenkin myös parlamentissa, jonka edustajana ovat toimineet liikennevaliokunta, sen esittelijä ja varjesittelijät.

Katson, että kuluttajien huolenaiheisiin on vastattu markkinointitietonauhoja eli MIDT-nauhoja koskevan ongelman osalta, mukaanluettuina juniin ja päästöihin liittyvät uudet ratkaisut, jotka ovat nokkelia ja joilla vastataan tähän uuteen ongelmaan.

Katson, että valvontajärjestelmiä, joihin on nyt sisällytetty myös kilpailu, on vahvistettu. Näin ollen nykyiset pyrkimyksemme kolmen yrityksen poistamiseksi järjestelmästä vain vähentävät kyseistä kilpailua, joka hyödyttää kuluttajia, kuten me kaikki varsin hyvin tiedämme.

Peter Mandelson, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää jäseniä tämän keskustelun korkeasta tasosta. Olen tyytyväinen useimpiin ehdotettuihin tarkistuksiin. Niillä selvennetään hyödyllisesti useita kohtia, erityisesti kun kyseessä on matkavaihtoehtojen puolueeton näyttö matkatoimistojen näyttöruuduilla ja henkilötietojen suojeleminen.

Haluaisin kiittää parlamenttia siitä, että se on uskaltanut ottaa esille emoyhtiöitä koskevan kiperän kysymyksen. Haluaisin esittää komission kannan tähän asiaan. Me kaikki tiedämme, että kyseessä on erittäin herkkä kysymys, joka on saanut aikaan erittäin voimakasta edunvalvontaa. Tässä vaiheessa komissio tukee puheenjohtajavaltion ja esittelijän välillä tehtyä kompromissia, jota jäsenvaltiot ovat tukeneet yksimielisesti.

Tarkistuksella 13 esitetyllä uudella määritelmällä poistetaan kaikki epäselvyys ja oikeudellinen epävarmuus. Näin ollen komissio voisi analysoida asiaa ja määritellä, hallitseeko jokin yritys TPJ:ää ja käyttäkö jokin yritys, jolla on oikeuksia TPJ:n hallituksessa ja joka osallistuu hallituksen toimintaan, päättäntävaltaa TPJ:ssä. Tämä lähestymistapa perustuu komission kilpailun alalla saamaan pitkään kokemukseen, jonka ansiosta se voi vahvistaa osakkaiden todellisen vallan ja vaikutusvallan esimerkiksi analysoimalla oikeudet, jotka liittyvät osakkuuteen ja osakkaiden välisiin sopimuksiin. Tämän perusteella katson, että käsiteltävänä olevan tekstin ansiosta komissio voi harjoittaa valtaoikeuksiaan täysimääräisesti, kun se toteuttaa toimia vastaanottamansa

kantelun perusteella tai omasta aloitteestaan, mikä vahvistaa huomattavasti sen oikeuksia, ja että se voi myös määritellä kussakin yksittäistapauksessa, ja milloin tahansa, mitkä yritykset ovat emoyhtiöitä, joiden on vastattava kyseisestä asemasta johtuvista tärkeimmistä velvollisuuksista.

Kun kyseessä on matkatoimiston tunnistaminen TPJ:n MIDT-nauhojen sisältämistä tilastotiedoista, tuen myös kompromissitekstiä, jossa on löydetty kultainen keskitie sen osalta, että matkatoimistoja on suojeltava tietojen väärinkäytöksiä vastaan ja että tiedot ovat toisaalta hyödyllisiä lentoyhtiöiden strategisen suunnittelun kannalta tarkasteltuna. Uskon, että me luomme tällä tekstillä sääntelykehiksen, jossa otetaan huomioon markkinoiden kehittyminen ja jolla annetaan matkustajille mahdollisuus hyötyä kilpailun lisääntymisestä lento- ja junalippujen jakelun alalla, mutta jolla kuitenkin säilytetään suojakeinot väärinkäytösten estämiseksi.

Tämän perusteella katson, että on todellakin tärkeää jatkaa sopimuksen tekemistä ensimmäisessä käsittelyssä tämän vaalikauden aikana. Kaikki toimijat odottavat uutta lainsäädäntöä, jolla vähennetään operaattoreiden hallinnollisia kustannuksia. Emoyhtiöiden määritelmää koskeviin huolenaiheisiin vastaamiseksi voin sitoutua siihen, että komissio antaa nykyisen kompromissin puitteissa virallisen ilmoituksen, jolla selvennetään sitä, miten se aikoo tulkita kyseistä määritelmää soveltaessaan asetusta. Tällainen ilmoitus vastaisi ilmoituksia, joita komissio on toisinaan antanut kilpailua koskevien kysymysten osalta. Tämä ilmoitus julkaistaisiin virallisessa lehdessä ennen asetuksen voimaantuloa, jotta taataan tarvittava oikeusvarmuus kaikkien sidosryhmien osalta. Minä todellakin toivon, että te suhtaudutte tähän ehdotukseen myönteisesti.

Luulenpa, että olen käsitellyt kaikki tärkeimmät tässä keskustelussa esille otetut kysymykset. Kuten tavallista, lähetän parlamentin sihteeristölle täysimääräisen luettelon tarkistuksista ja komission kannan kuhunkin tarkistukseen.

Komission kanta parlamentin tarkistuksiin

Kirkhopen mietintö (A6-0248/2008)

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 43, 44, 45 ja 48.

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 10, 19, 26 ja 28 periaatteessa.

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 1, 2, 3, 18, 25 ja 47 uudelleen laadittuina.

Komissio voi hyväksyä tarkistuksen 33 osittain.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 12, 13, 15, 24, 29, 39, 40, 41, 42 ja 46.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Timothy Kirkhope, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä siitä, että hän esitti erittäin selvästi kantansa ja että hän vahvisti, että kun olemme saaneet käsittelymme päätökseen parlamentissa – toivottavasti myönteisesti huomenna – hän ja komission muut työntekijät voivat tehdä ja tekevät lisää töitä sen varmistamiseksi, että parlamentin toiveet pannaan täytäntöön.

Haluan kiittää kollegoitani heidän panoksestaan, vaikka en olekaan samaa mieltä kaikista heidän tulkinnoistaan. Tämä on luultavasti ymmärrettävää, koska kyseessä on epäilemättä erittäin monimutkainen kysymys. Huolimatta erittäin avoimesta tavasta, jolla olen työtä tehnyt, jotkut sen lopullisen muodon tulkinnat väärinymmärrämisestä tai ne jopa käsitetään väärin.

Uskon kuitenkin, että on kuluttajan etujen mukaista ja myös selventämisen takia tarpeen edetä sovitulla tavalla. Olen ylpeä tekemästani työstä. Olen myös ylpeä työstä, jonka muut ovat tehneet auttaakseen minua. Varjoesittelijöiden hymyt ja hyväksynnit käsittelyn aikana valoivat minuun luottamusta siihen, että he tukevat minua paitsi tänä iltana, myös huomenna ryhmiensä kanssa.

Tämän takia toivon, että ottaen huomioon komission jäsenen tänä iltana esittämät erittäin järkevät ja myönteiset huomiot ja niiden kuulemisen jälkeen he palaavat tänne huomenna ja antavat meille mahdollisuuden edistyä tässä asiassa täysin yksimielisesti, jotta varmistetaan, että Eurooppa on tulevina vuosina parempi paikka matkustajille, parempi paikka kuluttajille ja parempi paikka kilpailulainsäädännön täytäntöönpanolle.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. syyskuuta klo 12.00.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Christine De Veyrac (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Hyvät naiset ja herrat, tekstistä, josta keskustelemme tänä iltana, käytiin elävää keskustelua matkailu- ja liikennevaliokunnassa, eikä syytä suotta, koska kyseessä on tärkeä säädös matkailu- ja lentoliikennealan sekä kansalaisten kannalta tarkasteltuna.

Ei ollut helppoa löytää tasapainoa lentoyhtiöiden välisen kilpailun ylläpitämisen ja matkatoimistojen riippumattomuuden takaamisen välillä niin, että matkustajat voisivat saada hyödyllisiä ja puolueettomia tietoja.

Esittelijän ja puheenjohtajavaltio Ranskan yhdessä hyväksymällä tekstillä noudatetaan näitä vaatimuksia, ja olen siihen tyytyväinen.

On sovittu emoyhtiötä koskevasta tasapainoisesta määritelmästä, mikä on olennaista terveen kilpailun takaamiseksi erilaisten tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien välillä.

Toivon, että huomiossa äänestyksessä teksti hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä, jotta sitä voidaan soveltaa nopeasti.

Kiitän mielenkiinnostanne.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien (TPJ) pääasiallisena tarkoituksena on palvella asiakasta. Siksi onkin tärkeää varmistaa avoimuus lentolippuvarauksen markkinoilla, erityisesti siinä tapauksessa, että lentoyhtiöt voivat rajoittaa kilpailua markkinoilla, koska ne ovat osakkaina tietokonepohjaisissa paikanvarausjärjestelmissä.

Tilanne lentoliikenteen markkinoilla on tietenkin muuttunut merkittävästi viime vuosien aikana, ja useimmat lentoyhtiöt ovat myyneet osakkeensa TPJ:istä, mikä ei tarkoita, että kaikki lentoyhtiöt olisivat tehneet niin. Tärkeintä on kuitenkin se, että paikanvarausjärjestelmien osakkuudesta huolimatta lentoyhtiöt eivät voi vaikuttaa järjestelmien toimintaan niin, että niissä sovellettaisiin erityiskohtelua kyseisten yhtiöiden operoimille reiteille. Tämän on käytävä selvästi ilmi emoyhtiön määritelmästä.

Käytännėsääntöjen yksinkertaistamisella lisätään mahdollisuuksia markkinatoimijoiden välisiin neuvotteluihin (lentoyhtiöt ja TPJ:t voivat vapaasti neuvotella maksusta, jonka TPJ perii tekemästään varauksesta). Nykyisin säännöksillä lisätään TPJ:n kustannuksia ja rajoitetaan TPJ:n joustavuutta räätälöidä palveluitaan lentoyhtiöiden ja matkatoimistojen erityistarpeisiin. Tämä johtuu siitä, että yksittäiset TPJ:t eivät voi määritellä maksutasoa yksitellen.

Toivon, että esitettyjen tarkistusten avulla lisätään kilpailua lentolippujen myynnin markkinoilla asiakkaan eduksi, erityisesti kun kyseessä on nykyisen valikoiman laajentaminen ja lentolippujen alhaisempi lopullinen hinta.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jossa kehoitetaan yksinkertaistamaan ja nykyaikaistamaan sääntöjä, joita sovelletaan tietokonepohjaisiin paikanvarausjärjestelmiin, joita tavallisille kuluttajille tarkoitetut matkatoimistot käyttävät lentolippujen varaamiseen.

Nykyiset TPJ:itä koskevat säännöt ainoastaan tukahduttavat kilpailua ja ylläpitävät korkeita kuljetushintoja. Näillä ehdotuksilla edistetään kilpailua niiden yritysten välillä, jotka vastaavat näiden järjestelmien tarjoamisesta. Ne myös toivottavasti alentavat kuljetushintoja ja lisäävät matkustajien valinnanvapautta.

Nykyisin kuluttajien kannalta järkevimpänä vaihtoehtona on lippujen varaaminen suoraan lentoyhtiöltä. Uusilla käytännėsäännöillä lisätään hintojen avoimuutta, millä edistetään matkailualaa ja taataan se, että kuluttajat voivat käydä oikeudenmukaista kauppaa.

18. Euroopan satamapolitiikka (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Josu Ortuondo Larrean liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan satamapolitiikasta [2008/2007(INI)] (A6-0308/2008).

Josu Ortuondo Larrea, esittelijä. – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, yhdistyneessä Euroopassa on noin satatuhatta kilometriä rantaviivaa, joten alueellamme on yli

1200 kauppasatamaa sekä useita satoja satamia sisävesien yhteensä kolmenkymmenenkuuden tuhannen kilometrin rantaviivalla. Niiden kautta kulkee 90 prosenttia kansainvälisestä kaupastamme sekä 40 prosenttia yhteisön sisäisessä kaupassa kuljetetuista tonnikielometreistä.

Satamat tarjoavat työpaikan puolelle miljoonalle työntekijälle ja takaavat kokonaisten alueiden kehittymisen. Ne ovat myös keskeisessä asemassa matkustaja- ja lauttaliikennepalveluissa, jotka lisäävät sosiaalista koheesiota saarilla ja muilla alueilla, joihin on helpompaa ja kestävämpää matkustaa meriteitse. Tämän takia ei ole epäilystäkään siitä, että me keskustelemme alasta, joka on erittäin tärkeä oman hyvinvointimme kannalta tarkasteltuna. Satamamme ovat kuitenkin kohdanneet suuria haasteita, mukaan luettuna liikenteen kansainvälisen kysynnän kasvamisen, sillä kysyntä kasvaa jopa yleistä talouskasvua nopeammin.

Tässä yhteydessä on syytä mainita kehitys navigointiteknologiassa, logistisessa televiestinnässä ja hyödyntämisessä, sitoutuminen saasteiden ja kasvihuonekaasujen vähentämiseen, uusien sijoitusten turvaaminen sekä tarve nykyaikaistaa koulutusta näistä asioista vastaavien työntekijöiden osalta. Satamien haasteena on kuitenkin myös keskustelun käyminen ja koordinoitujen toimien toteuttaminen vastaavien ympäröivien alueiden, naapurien, kaupunkien ja alueiden kanssa ja parhaiden mahdollisten yhteyksien ja käyttökelpoisuuden kehittäminen muihin liikennemuotoihin verrattuna niiden yhteiseksi eduksi ja yhdenmukaisimpien ja kestävimpien suunnittelua koskevien ratkaisujen löytämiseksi.

Satamat ovat myös osa sisämarkkinoitamme, minkä takia niiden on noudatettava asiaa koskevia yhteisön kriteerejä. Matkailu- ja liikennevaliokunta, joka nimitti minut tästä asiasta vastaavaksi esittelijäksi, halusi laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön, joka keskustelun ja eri ryhmien välisen hyväksynnän jälkeen annetaan nyt käsiteltäväksi Euroopan parlamentin täysistunnossa.

Analysissa me katsomme, että Euroopan satamapolitiikalla olisi pyrittävä edistämään meriliikenteen kilpailukykyä ja korkealaatuisten nykyaikaisten palvelujen tarjoamista edistämällä turvallisuutta, nopeaa palvelua, alhaisia kustannuksia ja ympäristön kunnioittamista, millä luodaan yhteinen esteetön meriliikennealue.

Me uskomme, että teknologinen ja taloudellinen kehitys ja Panaman kanavan laajentaminen kiihdyttävät nykysuuntausta alusten koon kasvuun ja että ne muuttavat kansainvälisiä reittejä. Lisäksi uskomme, että Euroopassa, jossa ei ole useita satamia, jotka olisivat tarpeeksi syviä suurten alusten toiminnan mahdollistamiseksi, kehitetään samaan aikaan yhtymäkohtina toimivia satamia ja myös pieniä ja keskisuuria satamia, mikä edistää kabotaasia ja jokiliikennettä.

Tätä tulevaisuutta varten me tarvitsemme yhdenmukaisen EU:n politiikan, jolla edistetään alueellista kilpailukykyä ja koheesiota. On myös lisättävä ponnisteluja veden saastumisen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Tämän takia me pyydämme korvaamaan nykyisen polttoaineen dieselillä vuoteen 2020 mennessä. Me katsomme, että satamaviranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä paikallisten ja alueellisten viranomaisten ja liikennealan järjestöjen kanssa paitsi meri- ja jokiliikenteen alalla, myös rautatie-, lento- ja tieliikenteen alalla.

Kansainvälisestä oikeudellisesta kehyksestä johdetun yhteisöoikeudellisen kehyksen oikeusvarmuus merialalla riippuu Erika III -meriliikennepaketin nopeasta hyväksymisestä, ja kehoitamme tekemään tämän mahdollisimman nopeasti ja mahdollisimman yksimielisesti.

Euroopan satamat kilpailevat toisinaan sellaisten kolmansien maiden satamien kanssa, joiden toimintatavat ovat syrjiviä; tämän takia tarvitsemme luettelon pullonkauloista. Me ymmärrämme, että teknologiset muutokset vaikuttavat merkittävästi rahoitukseen, ja tämän takia alueiden olisi voitava hyödyntää rakennerahastoja rahoittaakseen kehittyneiden teknisten laitteiden hankinnan, luodakseen työpaikkoja innovatiivisilla aloilla ja elvyttääkseen kaupunkialueet, joilta satamapalvelut siirtyvät kaupungin ulkopuolelle.

Olemme yhteydessä komissioon, jotta se julkaisisi satamien valtiontukea koskevat suuntaviivat vuonna 2008. Kyseisissä suuntaviivoissa olisi erotettava toisistaan pääsy- ja puolustusinfrastruktuuri, joihin ei pitäisi soveltaa suuntaviivoja, sekä hankekohtainen infrastruktuuri ja superstruktuuri niin, että ympäristön parantamiselle tai ruuhkautumisen vähentämiseksi ja maanteiden käytön vähentämiseksi annettavaa tukea ei katsottaisi valtiontueksi, tai mikäli se on – kuten saarien osalta – olennaista koheesion varmistamiseksi.

Me hyväksymme avoimuusvaatimusten laajentamisen tässä yhteydessä, mutta ehdottoman veloitteen sijaan me pyydämme jättämään soveltamisalan ulkopuolelle satamat, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä vähimmäismäärää.

Lopuksi, me kannatamme sitä, että satamatyöntekijöille annetaan tunnustettu pätevyys, ja me pyydämme EU:n työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävää komiteaa käsittelemään näitä kysymyksiä.

Peter Mandelson, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää matkailu- ja liikennevaliokuntaa siitä, että se on esittänyt näkemyksensä satamapolitiikasta, ja kiitän esittelijää Josu Ortuondo Larreaa hänen mietinnöstään. Mietinnössä tunnustetaan komission ponnistelut Euroopan aidon satamapolitiikan kehittämiseksi, ja juuri se yhdistää meitä.

Euroopan satamapolitiikkaa koskevalla tiedonannolla vastataan alan tarpeisiin ja huolenaiheisiin, jotka komissio on määritellyt kuultuaan satama-alaa laajasti marraskuusta 2006 kesäkuuhun 2007. Kuulemisen tulokset osoittivat, että Euroopan satamien haasteista oltiin samaa mieltä: kansainvälisen liikenteen kysynnän kasvu, teknologiset muutokset, sitoutuminen vähentämään kasvihuonekaasuja ja muita päästöjä, tarve vuoropuheluun ja tarve taata yhdenvertaiset toimintaedellytykset.

Näihin haasteisiin vastaamiseksi me tarvitsemme tehokkaan ja vaikuttavan Euroopan satamajärjestelmän. Tiedonannolla halutaan antaa yleiskuva nykyisestä tilanteesta satama-alalla, joka on tyypillisesti erittäin monimuotoista koon, aseman, liikenteen ja hallintomenetelmien osalta. Parlamentin mietinnössä pannaan oikeutetusti merkille tämä monimuotoisuus. Kuten tiedonannossa selvästi todetaan, komissio ei aio puuttua tähän monimuotoisuuteen.

Olen parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että satamiemme merkitys liittyy taloudellisten tekijöiden lisäksi myös satamien asemaan yhteiskunnassa. Parlamentti todellakin korostaa satamien merkitystä paitsi meri- ja jokiliikenteen ja intermodaalisen liikenteen kannalta Euroopassa ja kansainvälisesti, myös työllistäjänä ja väestön integrointia edistävänä tekijänä.

Tästä tietenkin seuraa, että alalla olisi hyvä soveltaa Euroopan laajuista lähestymistapaa. Tiedonannossa ilmoitetut toimenpiteet, jotka teollisuus on hyväksynyt ja joita se jopa selvästi pyytää, on pantava täytäntöön: valtiontukea koskevat suuntaviivat, neuvonta ympäristölainsäädännön soveltamisessa, yhteinen esteetön meriliikennealue ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu. Me olemme jo käynnistäneet toimet ja pyrimme saavuttamaan konkreettisia tuloksia lähitulevaisuudessa.

Komissio on antanut tiedonannon, jossa ehdotetaan selkeitä puitteita ja toimintasuunnitelmaa, jonka avulla Euroopan satamat voisivat vastata nykyisiin ja tuleviin haasteisiin, houkutella uusia sijoituksia ja edistää täysimääräisesti liikennemuotojen yhteiskäytön kehittämistä.

Olen täysin vakuuttunut siitä, että tiedonannolla ja sen nojalla toteutetuilla käytännön toimenpiteillä saadaan aikaan myönteisiä ja hyödyllisiä tuloksia ja että niillä voidaan varmistaa, että Euroopan satamat ovat jatkossakin keskeisessä asemassa logistiikkaketjussa ja kasvun ja työllisyyden keskuksina.

Pierre Pribetich, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijana haluaisin esittää Josu Ortuondolle vilpittömät kiitokseni hänen tärkeimmistä suosituksistaan Euroopan satamien tarvittavasta kehittämisestä. Haluaisin myös onnitella häntä siitä, että mukaan on otettu kaikki ehdotuksemme, ja kiitän häntä kaikkien kollegoideni puolesta.

Tavaroiden ja ihmisten vapaa liikkuvuus on EU:ssa olennaista kasvumme kannalta tarkasteltuna. Lisäksi se osoittaa solidaarisuutemme. Tavaraliikenneketju – 90 prosenttia kansainvälisestä kaupasta ja liikenteestä – edellyttää, että jokainen yhteys, jokainen yhtymäkohta, optimoidaan tämän liikenteen määrän saavuttamiseksi. 2000-luvun satamat eivät voi välttyä tämän uuden liikkuvuuden vaikutuksilta. Koska satama on osa kaupunkia, se on sisällytettävä kaupunkien kestävään suunnitteluun ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevien tärkeimpien määriteltyjen ja ennakoiden tavoitteiden mukaisesti. Koska satama liittyy myös alueelliseen kehitykseen, se on optimoitava Leipzigin peruskirjassa esitetyn yhdennetyn toimintatavan mukaisesti. Euroopan satamapolitiikalla, johon panemme toivomme, on näin ollen vastattava tähän tärkeään tarpeeseen ja pyrittävä tässä mietinnössä asetettuihin tavoitteisiin. Se on näin ollen sisällytettävä yleiseen toimintatapaamme.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Euroopan satamat edistävät taloutta. Peräti 90 prosenttia Euroopan kansainvälisestä kaupasta käydään satamien kautta. Tämän pitäisi houkutella kansainvälisestä kaupasta vastaavaa komission jäsentä Mandelsonia. Joka vuonna lastataan uudelleen yli kolme miljoonaa tonnia tavaroita kaikkialta maailmasta. Satamat työllistävät yli puoli miljoonaa eurooppalaista. Kasvuluvut ovat edelleen merkittäviä. Kasvu lisää mahdollisuuksia, mutta aiheuttaa myös ongelmia: käytettävissä oleva infrastruktuuri, sisämaiden hyvät yhteydet ja ympäristöä koskevat valmiudet. Juuri tästä syystä on niin tärkeää, että Eurooppa ei estä satamien toimintaa, vaan auttaa niitä ja ratkaisee niiden ongelmia.

Tämä ei edellytä satamapalveluja koskevaa direktiiviä, tai lainsäädäntöä, vaan se edellyttää selkeitä suuntaviivoja. On tärkeää, että Euroopan komissio nopeuttaa prosessia suuntaviivojen antamiseksi epäselvästä ja toisinaan jopa epä johdonmukaisesta ympäristölainsäädännöstä. Epäselvät määritelmät ja epä johdonmukaiset sanamuodot antavat mahdollisuuden oikeudellisten kantelujen esittämiseen ja pysäyttävät tärkeitä hankkeita. Komissio ei ole vielä esittänyt määräaika, jolloin se esittelee nämä suuntaviivat. Voiko se selvittää tätä asiaa tänä iltana?

On myös tärkeää antaa valtiontukea koskevat suuntaviivat. Euroopan satamien yhdenvertaiset toimintaedellytykset ovat olennaisia ennakoedellytyksiä. Myös avoimuutta koskevat vaatimukset ovat tärkeitä satamien osalta. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tukee Euroopan komissiota ja vastustaa esittelijämme ehdottamien raja-arvojen asettamista. Tämän takia äänestämme mietinnön kyseisiä osia vastaan. Vastustamme äänestyksessä myös Euroopan yhtynyt vasemmisto / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto -ryhmän tarkistuksia, koska ne eivät vastaa Kreikan hallituksen perusteltuja ehdotuksia, ja on väärin, että Euroopan parlamentti tekee ne tyhjäksi. Kreikkalaiset kollegani käsittelevät tätä hetken kuluttua.

Emanuel Jardim Fernandes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin onnitella esittelijää hänen mietintönsä laadusta ja kiitän eri jäseniä heidän avoimuudestaan ja osallistumisesta, erityisesti äskettäin menehtynyttä Willi Piecykiä. Vuonna 2006 parlamentti hylkäsi toista kertaa ehdotuksen satamapalvelujen markkinoille pääsystä. Tuolloin se päätti toteuttaa toimenpiteitä avoimuuden parantamiseksi, kilpailun tervehdyttämiseksi, työsuhteiden vakauden lisäämiseksi, työntekijöiden pätevyyden parantamiseksi ja turvallisuuden kehittämiseksi. Se myös korosti, että olisi haitallista vapauttaa Euroopan satamajärjestelmää ilman sääntelyä. Tällä mietinnöllä vahvistetaan tämä kanta.

Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän varjoesittelijänä olen aina korostanut seuraavia kohtia, jotka on otettu esille lopullisessa mietinnössä: tarve hyödyntää EU:n antamaan rahoitukseen tai valtiontukeen liittyvät nykyiset mahdollisuudet kehittyneiden ja ympäristön kannalta kestävien laitteiden kehittämiseksi ja hankkimiseksi ja niiden sisällyttämiseksi paremmin Euroopan satamaverkostoon; tarve siihen, että paikalliset ja alueelliset viranomaiset hyödyntävät satamiensa tarjoamat mahdollisuudet alueidensa kehittämiseksi niin, että lisätään liikennemuotojen yhteentoimivuutta; tarve parantaa nykyisiä sosiaalisia oloja meriliikenteen alalla, erityisesti paremman koulutuksen, elinikäisen oppimisen ja työpaikan turvallisempien olosuhteiden avulla; tarve parantaa Euroopan unionin kilpailullista asemaa maailmanlaajuisena meriliikenteen voimatekijänä, erityisesti vahvistamalla sääntelypuitteita meriliikenteen turvallisuuden ja taloudellisten kannusteiden alalla sekä valtion tukea tai taustoiltaan erilaisten yksityisten sijoittajien investointeja koskevien sääntöjen alalla; nykyisten satamien suurempi mukauttaminen tiukkojen ympäristövaatimusten mukaisesti, erityisesti kasvihuonekaasujen vähentämisen osalta; satamien nykyisten sääntelypuitteiden vahvistaminen, koska ne vaikuttavat yleiseen tasapainoon; Euroopan satamajärjestelmän mukauttaminen erittäin nopeaan tekniikan kehittymiseen niin, että huomioon otetaan myös vaikutus ympäristöön; sen hyväksyminen, että tiettyjä julkisten viranomaisten tekemiä sijoituksia ei välttämättä katsota valtiontueksi, jos kyseessä ovat syrjäisimmät seudut tai saaret, jos ne katsotaan olennaisiksi taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion varmistamiseksi ja jos ne eivät hyödytä ainoastaan yksittäistä käyttäjää tai toimijaa, ja kun tunnustetaan syrjäisimpien alueiden erityinen tilanne, joka tunnustetaan Euroopan unionista tehdyllä sopimuksella.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä tukee Euroopan satamapolitiikkaa koskevaa komission uutta strategiaa. Nyt kun kaksi ehdotusta satamadirektiiviksi on hylätty, asiaa on harkittava uudelleen. Lisäksi komission järjestämät kuulemiset, joihin kaikki satamiin liittyvät sidosryhmät ovat osallistuneet, ovat osoittaneet, että on selvennettävä sekä valtiontukea koskevia sääntöjä oikeudenmukaisen kilpailun takaamiseksi satamien välillä että ympäristöä koskevia sääntöjä. Tämän takia komissio toimii nykyisin oikealla tavalla valmistellessaan suuntaviivoja satamille myönnettävää tukea varten. On tehtävä päätöksiä useista yksityiskohdista. Esiin voi nousta kysymyksiä siitä, miten kaukana satama-alueella tietä voidaan pitää julkisena hankkeena ja missä kohdassa se siirtyy sataman vastuulle. Suuntaviivoilla on annettava selkeät vastaukset tällaisiin kysymyksiin. On tärkeää, että valtiontukea koskevia kysymyksiä käsitellään avoimesti, ja haluaisin antaa täyden tukeni tätä asiaa koskeville esittelijän suosituksille.

Komissio selvittää myös sitä, miten EU:n ympäristölainsäädäntöä on tulkittava satamien laajentamisen ja kehittämisen osalta. Yleisesti ottaen satamien laajentamisella kehitetään ympäristöä, koska sillä edistetään meriliikennettä, joka on ympäristön kannalta kestävämpää. Satamia ei luonnollisestikaan pitäisi kehittää ympäristön kustannuksella. Selventämisellä myös varmistetaan, että esiin ei tule ympäristöä koskevia

kysymyksiä, joiden todellisenä tarkoituksena on ainoastaan viivyttää ja vaikeuttaa satamien laajentamista – kysymyksiä, joita ei ole otettu esiin vilpittömästä huolesta ympäristöä kohtaan.

Komissio edistää satamaverkoston kehittämistä ja takaa hyvien tukisijoitusten kehittämisen. Se, miten tuomme tavaroita satamiimme ja viemme niitä satamista pois, on suuri ongelma, ja liikenteen hyvien maayhteyksien pitäisi tulevaisuudessa olla tärkeämmässä asemassa EU:n tukiohjelmissa, ei ainoastaan alueellisen tuen osalta, vaan kenties myös Marco Polon kaltaisissa ohjelmissa.

Me lisäämme satamien tehokkuutta lisäämällä uuden teknologian käyttämistä ja vähentämällä byrokratiaa. Lisäksi katson, että olisi hyvä, jos työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua voitaisiin kuulemismenettelyn tuloksena käydä jatkossa rakentavammin. Satamatyöntekijät ovat osa tiettyä kulttuuria, mutta nykyaikaiset satamat tarjoavat myös erittäin erikoistuneita työtehtäviä, jotka on hoidettava vaarallisella työpaikalla. Tämä edellyttää keskittymistä pätevyyteen ja koulutukseen. Katson myös, että on hyvä, että koulutuksesta on tullut osa komission käyttöön ottamaa välineistöä. Haluaisin onnitella Josu Ortuondoä erinomaisesta mietinnöstä ja odotan kiinnostuneena sitä, että komissio panee toimintasuunnitelman täytäntöön.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, me emme voi kannattaa tästä Euroopan komission aloitteesta tehtyä arviointia, koska me katsomme, että sillä pyritään viimeisenä oljenkortena edistämään satamapalvelujen vapauttamista Euroopan unionin tasolla. Komissio toteaa tiedonannossaan, miten se vastaa haasteeseen, joka koskee tarvetta mukauttaa satamien ja kehittämisen hallinnointia avoimuutta ja kilpailua koskevaan lainsäädäntöön ja yleisesti EU:n lainsäädäntöön sekä kehittää todelliset sisämarkkinat Euroopan meriliikennealalle, mistä se esittää lainsäädäntöehdotuksen. Toisin sanoen tarkoituksena on jatkaa satamien hallinnoinnin sisällyttämistä Euroopan unionin sisämarkkinoiden kilpailusääntöjen soveltamisalaan.

Komissiolla ei tietenkään ole yksityistämisoikeutta. Sillä kuitenkin pyritään luomaan edellytykset niin, että kun yksityistämistä tapahtuu, se toteutetaan Euroopan unionin puitteissa esimerkiksi vapauttamalla satamapalvelut satamapalvelujen käyttöoikeuksien osalta niin, että – kuten tekstissä todetaan – niillä ei estetä ”vapaata kilpailua enempää kuin mikä on tarpeen”, tai kaikkien kauppasatamien julkisen rahoituksen osalta – kuten tekstissä todetaan – ”niiden vuotuisista tuloista riippumatta”.

Tästä syystä katson, että Euroopan parlamentin mietinnössä olisi mainittava yksiselitteisesti se, että on torjuttava kaikki uudet pyrkimykset satamapalvelujen vapauttamiseksi Euroopan unionin tasolla julkisen rahoituksen, satamapalvelujen käyttöoikeuksien, teknisten ja merenkulkuun liittyvien palvelujen tai rahdinkäsittelypalvelujen osalta. Satama-ala on strategisesti tärkeä julkinen palvelu taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen, ympäristön ja kunkin jäsenvaltion puolustuksen ja suvereniteetin kannalta tarkasteltuna, joten sitä ei pitäisi vapauttaa EU:n tasolla.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Josu Ortuondo Larreaa hänen mietinnöstään, joka koskee Euroopan satamapolitiikkaa. Haluan huomauttaa mietintöön liittyen, että epäoikeudenmukainen kilpailu Euroopan satamien välillä on estettävä. Ei voida hyväksyä sitä, että jonkin Euroopan sataman on hankittava kaupallisia tuloja, kun taas toiset voivat toimia valtiontuella.

Ensimmäinen Euroopan komissiolle esittämäni pyyntö liittyy tähän asiaan. Voisiko komission jäsen Mandelson luvata, että hän julkaisee satamien valtiontukea koskevat suuntaviivat ennen vuoden 2008 päättymistä?

Kehotan myös Euroopan komissiota julkaisemaan yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamista koskevat suuntaviivat vuoteen 2008 mennessä. Tämän lainsäädännön monimutkaisuus ja epäselvyys estävät tällä hetkellä Euroopan satamien kehityksen.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, olen Euroopan parlamentin jäsen, joka joutuu päivittäin käsittelemään meritaloutta. Satamat ovat erittäin tärkeitä Euroopan liikenteen kannalta tarkasteltuna, mutta ne ovat myös tärkeä osa taloutta ja työllisyyden lähde. Meriliikenne ja meriliikenteen satamat edistävät EU:n yhtenäismarkkinoita ja maailmantaloutta ja tekevät niistä tiiviimmät. Niiden tehokas toiminta ja jatkuva kehittyminen ovat tärkeitä tekijöitä Euroopan unionin kilpailukyvyyn ja myös Euroopan kannalta tarkasteltuna globalisoituvassa maailmassa. Vaikka alan rajatylittävä luonne edellyttää satamapolitiikan koordinoitua Euroopan tasolla, tämän politiikan perustaksi on otettava paikalliset ja kansalliset tarpeet. Tämän takia hyväksyn kohtuullisella myönteisyydellä Euroopan unionin kaiken kaikkiaan rajalliset vaikutusmahdollisuudet yksittäisiin jäsenvaltioihin oikeudellisesti sitomattomilla välineillä – toisin sanoen suuntaviivoilla ja poistamalla hallinnolliset esteet yhdennetyltä tai kestävältä meripolitiikalta.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen komission alkuperäiseen suositukseen. Se on erittäin hyödyllinen asiakirja, ja haluaisin onnitella esittelijää kovasta työstä, jonka hän on tehnyt tämän mietinnön laatimiseksi. Mietinnössä korostetaan, että satamat ovat olennaista infrastruktuuria. Euroopan unionissa on yli 1 200 kauppasatamaa, jotka työllistävät suoraan tai välillisesti puoli miljoonaa henkilöä. Suhtaudun myönteisesti mietinnön siihen osaan, jossa korostetaan satamien hyvien maayhteyksien merkitystä. Esimerkiksi Irlannissa satamiin ei juuri ole rautatieyhteyksiä, eikä niistä ole yhteyttä kansallisille tai kansainvälisille lentokentille.

Vihreiden puolueeseen kuuluva Irlannin liikenneministeri on tunnustanut, että Irlannin tilanne hiilipäästöjen osalta on erittäin huono ja että se liikennetilanteen takia heikkenee entisestään ja epäilemättä myös huomattavasti. Tämä varmastikin johtuu rautatieyhteyksien puutteesta satamien ja lentokenttien välillä. Vientä ja tuontia harjoittavien tahojen ainoana vaihtoehtona Irlannissa on käyttää moottoriajoneuvoja. Tämä on pöyristyttävää. Olen aina erittäin tyytyväinen, kun liikennevaliokunta antaa tällaisia mietintöjä, joilla tuetaan Euroopan unionin ympäristölainsäädäntöä.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, saanen kiittää Josu Ortuondo Larreaa hänen mietinnöstään. Teen tämän yhtenä niistä henkilöistä, jotka kaksi vuotta sitten tekivät aloitteen satamapalveluja koskevan direktiiviluonnoksen hylkäämiseksi.

Kannatan sitä, että satamia kohdellaan osana infrastruktuuria ja että julkinen sektori näin ollen myös kantaa strategisen vastuun satamien kehittämisestä. Satamien toiminnan ei täydy kuulua valtioiden vastuualaan, mutta julkisen sektorin on otettava niistä vastuuta. Minulle sopii myös se, että me keskustelemme valtiontuesta. Me saatamme tarvita sitä, ja pelin henki epäilemättä sopii meille.

Haluaisin korostaa sitä, että satamatyöntekijöiden olot on vakautettava. Kyseessä on ihmisryhmä, joka infrastruktuurin osaksi katsottavan sataman ohella on taloudellisten mahdollisuuksien lähde. Lopuksi haluan kiinnittää huomiota siihen, että satamiin pääsyä – toisin sanoen teitä, rautatieyhteyksiä ja sisävesiväyliä – on nykyaikaistettava multimodaalisen liikenteen solmukohtien luomiseksi.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Haluaisin kiittää esittelijää ja toivon, että tällä kertaa tämä mietintö hyväksytään.

Myös kotimaassani Virossa harjoitetaan meriliikennettä, ja olen tyytyväinen siihen, että tässä mietinnössä keskitytään purkamaan pullonkauloja satama-alalla useissa jäsenvaltioissa.

Satamat ovat erittäin tärkeitä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen ja koko Euroopan unionin kilpailukyvyyn kannalta tarkasteltuna, mutta me selviämme maailmanlaajuisen kilpailun maailmassa ainoastaan siinä tapauksessa, että me olemme keskivertoa parempia innovoinnissa ja tarjoamme parasta laatua.

Meriliikennettä harjoittavassa valtiossa meriliikennettä koskevat kysymykset ovat erottamaton osa monimutkaista logistista järjestelmää ja olennainen osa valtion yleistä talousjärjestelmää. Meriliikenne on tärkeä liikennemuoto myös Euroopan unionissa, ja tämän takia suhtaudun myönteisesti aloitteeseen luoda yhteinen esteetön meriliikennealue.

Katson, että Euroopan unionin ei pitäisi asettaa lähimerenkulkua muita liikennemuotoja heikompaan asemaan ja että yhteisötavaroihin ei pitäisi soveltaa täydentävää tullivalvontaa Euroopassa.

On tarpeen laatia yhteiset säännöt Euroopan unionin satamien toiminnan sääntelemiseksi. On kuitenkin yhtä lailla tärkeää, että Euroopan unioni antaa suurempaa tukea omille satamilleen, jotta torjutaan epäoikeudenmukaista kilpailua kolmansien maiden satamista.

Satamista käytävässä keskustelussa yhtenä tärkeänä terminä on "meriturvallisuus"; sitä on parannettava ja on epäilemättä parannettava myös meripelastustoimien koordinoitikeskusten välistä yhteistyötä.

Toivon, että kaikki mietinnössä korostetut toimenpiteet – minulle osoitetussa kahdessa minuutissa en tietenkään ehdi käsitellä niitä kaikkia – auttavat lisäämään Euroopan unionin meriliikenteen kilpailukykyä ja edistävät Euroopan satamapolitiikan kehittämistä.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Arvoisa puhemies, kun satamadirektiivistä keskusteltiin vuonna 2006, Kesäkuun lista äänesti sitä vastaan selvästi ja painokkaasti. Syynä direktiivin vastustamiseen on se, että Euroopan satamat ovat jo toimineet hyvin ja että ne ovat kilpailukykyisiä jopa kansainvälisestä näkökulmasta tarkasteltuna. Käsiteltävänä oleva mietintö sisältää useita näkökohtia, jotka oli sisällytetty satamadirektiiviin, jota vastaan me äänestimme. Lisäksi mietintö sisältää useita ehdotuksia, jotka ovat huolestuttavia ja joita ei haluta.

Siinä esimerkiksi ehdotetaan, että yhteisötavaroihin ei sovellettaisi tullivalvontaa. Tämä on suuri ongelma, erityisesti kun kyseessä on esimerkiksi huumeiden salakuljettaminen. Kunkin jäsenvaltion pitäisi voida päättää, täytyykö jokin säiliö avata.

Tämä mietintö haiskahtaa tarpeettomalta sääntelyltä, peiteltyltä protektionismilta ja veronmaksajille aiheutuvilta suurilta kustannuksilta. Tämän takia kehotan teitä kaikkia äänestämään huomenna sitä vastaan.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kaupungit ja suurkaupungit ovat kehittyneet satamiemme ympärille, ja kyseiset satamat liittyvät kansojemme kehitykseen. Tämän takia on erittäin tärkeää, että satamamme ovat mallikelpoisia ja legitiimejä ja että ne toimivat tiukasti lainsäädännön mukaisesti.

Valitettavasti minun on huomautettava, että Italiassa on kaksi satamaa, Napoli ja Gioia Tauro, joiden on havaittu rikkovan lainsäädäntöä vakavasti. Järjestelmällistä tavaroiden laitonta maahantuontia tapahtuu esimerkiksi Kiinasta, ja tämä puolestaan heikentää valtion taloudellisia rakenteita. Lisäksi on mafiajärjestöjä, jotka selvästi tuovat laittomasti maahan huumeita ja aseita ja jotka edelleen heikentävät valtiomme ja koko Euroopan taloutta ja yleistä järjestystä.

Tämän takia viranomaisten ja Euroopan parlamentin olisi tarkkailtava tarkasti näitä tilanteita, joissa epäjärjestys on edelleen vallalla, joissa valitettavasti noudatetaan mafian sääntöjä ja joihin ei sovelleta valvontaa tai asianmukaista sääntelyä.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja esittelijä, hyvät naiset ja herrat, katson, että käsiteltävänä oleva teksti on parempi kuin se asiakirja, joka esiteltiin viime kerralla. Sillä annetaan paljon suuremmat mahdollisuudet tehtävien hajauttamiseen. Tämä myös vahvistaa jäsenvaltioiden asemaa – ja juuri tästä asiasta haluaisin aluekehitysvaliokunnan jäsenenä keskustella jälleen kerran.

Minua hämmästyttää se, että satamien asema on toisaalta määritelty erittäin selkeästi, mutta että toisaalta tarvittavat sisämaayhteydet eivät useissa tapauksissa vastaa tätä asemaa. Yhtenä esimerkkinä on Antwerpen täällä Belgiassa ja Ruhrin alue. On keskusteltu jo useiden vuosien ajan siitä, pitäisikö käyttöön ottaa Rauta-Rein – rautatieyhteys, joka lopultakin päättäisi niiden konttien jatkuvan virran, joiden perässä autoilijoiden on ajettava moottoriteillä. Tilanne on naurettava: asiat voisivat olla toisin, mutta päävastuu on kansallisvaltioilla.

Tämä koskee myös Alankomaita, jossa Betuwe-linja – johon on sijoitettu miljardeja euroja – on rakennettu Antwerpenista Ruhrin alueelle. Kuvitelkaa, miten hämmästynyt olin seuraavasta asiasta: Saksan rajalla ei ole parhaita mahdollista yhteyttä. Tämä on varmastikin asia, josta meidän on keskusteltava. Jotta lisättäisiin kansainvälistä liikennettä satamien kautta, valtavyöhylien kautta, meidän on ryhdyttävä toimimaan tiukemmin ja yhdenmukaisesti.

Tiedän, että Euroopan komissio valmistelee asiakirjaa alueellisesta yhteenkuuluvuudesta, jota on toteutettava Länsi-Euroopan eli vanhojen jäsenvaltioiden lisäksi myös uusissa jäsenvaltioissa ja muuallakin. Tätä voidaan helposti ohjata paremmin. En tarkoita oikeudellisesti sitovia välineitä ja asetuksia, vaan tapaa arvioida toistemme velvollisuuksia. En myöskään tarkoita varojen käyttämistä rakennerahastoista. Satamien kehittämiselle ja klustereille ohjataan miljardeja euroja ilman, että tätä koordinoidaan asianmukaisesti sisämaayhteyksien kanssa. Tämä on viesti, jonka haluan välittää. Voisiko komission jäsen kertoa, onko tämä painopisteala otettu huomioon alueellista yhteenkuuluvuutta koskevassa vihreässä kirjassa, joka esitellään lokakuussa?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Haluaisin onnitella esittelijää hänen työstään ja ponnisteluistaan tämän asiakirjan laatimiseksi.

Meriliikenne ja satamat ovat kaksi keskeistä tekijää ketjussa, joka yhdistää EU:n yhtenäismarkkinat maailmantalouteen, ja ne ovat olennaisia, koska niiden avulla voidaan hoitaa 90 prosenttia Euroopan kansainvälisestä kaupasta. Alueellisen kehityksen näkökulmasta tarkasteltuna satamat ovat yksi Euroopan yhteenkuuluvuuden olennaisista tekijöistä, koska ne kehittävät matkailuvalmiuksia ja tarjoavat yli puoli miljoonaa työpaikkaa. Nämä tekevät syrjäisimmistä alueista dynaamisempia ja auttavat niitä kehittymään.

Tässä yhteydessä erilaiset näkökulmat, kuten satamien imagon parantaminen ja niiden parempi integrointi kaupunkielämään, niiden nykyaikaistaminen hyödyntämällä FEDERin ja koheesiorahastojen tarjoamia mahdollisuuksia sekä paikallis- ja satamaviranomaisten osallistuminen veden ja ilman laadun hallintaan, edistävät suuresti alueellista kehitystä.

Kilpailukykyinen EU:n politiikka edellyttää yhdenmukaista toimintatapaa, jossa taloutta, ympäristöä, yhteiskuntaa ja turvallisuutta koskevat näkökulmat otetaan huomioon yhdenvertaisesti. Me emme saa jättää huomiotta myöskään yhteistyöohjelmien edistämistä unionin naapuruus- ja laajenemispolitiikan puitteissa, emmekä satama-alueiden yhdistämistä Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin.

Lopuksi haluaisin kiinnittää huomiota Mustanmeren satamiin, joita – vaikka ne täyttävät kaikki terminaleille asetetut vaatimukset – on täydennettävä sisävesisatamilla ja -reiteillä, jotta edistettäisiin multimodaalista liikennettä ja kauppaa niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka eivät sijaitse meren rannalla.

Tämän takia katson, että Tonavaa voidaan hyödyntää sellaisen logistisen käytävän luomiseen, jolla Mustanmeren alue, Euroopan itäinen portti, yhdistetään Länsi-Eurooppaan. Näin ollen unionin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Mustanmeren alueeseen, sillä se voisi kehittyä kasvun ja kehityksen alueeksi Euroopassa, mikä edistäisi eroavaisuuksien vähenemistä syrjäisimpien ja keskeisten alueiden välillä.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten mietinnössä oikeutetusti huomautetaan, sen lisäksi, että satamat ovat tärkeitä liikenteen kannalta tarkasteltuna, ne myös tarjoavat kansalaisillemme työpaikkoja, vaikuttavat merkittävästi talouksiimme ja ovat strategisesti tärkeitä jäsenvaltioidemme turvallisuuden ja puolustuksen kannalta tarkasteltuna. Poliitiikan osalta meidän olisi keskityttävä ensisijaisesti niiden nykyaikaistamiseen ja alan kehittämiseen, mikä koskee kaikkia muita logistisia operaatioita, jotka liittyvät satamiin. Meidän olisi minkä tahansa teollisuuden laajentamisen yhteydessä otettava aina huomioon ympäristö, erityisesti kun laajentaminen koskee myös meri- ja vesireittejä. Vaikka politiikallamme suojeltaisiinkin ympäristöä ja sillä suojeltaisiin sosiaaliselta vaikutukselta, meidän on puututtava ongelmiin, jotka liittyvät kolmansiin maihin, jotka estävät menestymistämme tällä alalla, koska ne eivät sovellu samoja sääntöjä ja suojakeinoja.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön 44 kohdassa jäsenvaltioita kehoitetaan panemaan täytäntöön rajatylittävä strategia nykyisen kapasiteetin hyödyntämiseksi satamainfrastruktuurien yhteisrahoituksessa.

Yksinkertaisesti sanottuna tämä tarkoittaa, että yksittäisen jäsenvaltion ei pitäisi rakentaa uusia satamia ja vaikeuttaa läheisyydessä sijaitsevien satamien toimintaa. Juuri näin on kuitenkin tapahtumassa vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa – joka on alue, jonka komission jäsen tuntee hyvin.

Carlingfordin lahdessa sijaitsevasta Warrenpointista on kehittynyt erittäin menestyvä ro-ro-lauttasatama, erityisesti äskettäin tehtyjen suurten sijoitusten ansiosta. Vain kuuden mailin päässä Greenoressa Irlannin tasavallan puolella, samassa merenlahdessa, on ehdotettu uuden sataman rakennuttamista julkisin varoin yhtiöllä, jonka osakkaana toimii Dublinin hallitus.

Irlannin poliitikot kertovat usein haluavansa auttaa ja tehdä yhteistyötä Pohjois-Irlannin kanssa, joten on kysyttävä, miksi he sitten yrittävät syrjäyttää ja tuhota satamamme Warrenpointissa.

Toivon, että komissio kiinnostuu tästä asiasta ja tarkastelee valtiontukea koskevia asioita ja että se ymmärtää, että tällaiset toimet ovat täysin vastoin mitään järkevää satamapolitiikkaa.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, ilman kilpailukykyisiä satamia EU ei voi vastata globalisoituneen kaupan haasteeseen – 90 prosenttia maahantuonnistamme tapahtuu meritse – eikä se voi purkaa ruuhkia tärkeimmiltä maanteiltä merireittien hyväksi.

Satamien on kuitenkin vihdoin päästävä kivikaudelta. Ne eivät saa enää olla ammattiliittojen pankkivankeja, ja niiden on toimittava avoimesti, vähennettävä byrokratiaa ja avauduttava uusille kaupallisille mahdollisuuksille.

Kreikan hallitus on käynnistänyt erittäin kunnianhimoisen ohjelman tiettyjen satamatoimintojen siirtämiseksi riippumattomille yksityisille toimijoille, jotka tuovat uutta dynamiikkaa Kreikan talouden lisäksi myös Kaakkois-Euroopan laajemmalle alueelle.

Tämän takia kehoitan kollegoitani tukemaan tätä vaihtoehtoa ja hylkäämään useiden vasemmistoon kuuluvien jäsenten tarkistukset, joilla pyritään heikentämään ja vähentämään merisatamia koskevan Kreikan ohjelman merkitystä.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen tähän mietintöön. Yhdenmukaista satamapolitiikkaa on tarpeen kaupan ja investointien edistämiseksi. Lisäksi se auttaa hyödyntämään

meriliikenteen ympäristöä koskevat hyödyt. Satamien ja eri jäsenvaltioiden välisestä suuremmasta yhteistyöstä voidaan myös hyötyä valtavasti.

Omassa kotikaupungissani Corkissa ja siellä toimivissa satamissa on ehdotettu uutta yhteyttä kyseisen sataman ja espanjalaisen sataman välillä. Nykyisin näiden jäsenvaltioiden välillä ei ole ro-ro-yhteyttä. Tämä hyödyttäisi Irlannin ja Espanjan lisäksi myös Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Ranskaa. Maantierahti Irlannin ja Espanjan välillä kulkee nykyisin Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä, mikä lisää ruuhkia niiden teillä. Maantierahti siirtyy pois jo valmiiksi ruuhkautuneilta moottoriteiltä, ja se kuljetetaan lyhempää merireittiä pitkin, mikä säästää aikaa ja rahaa ja vähentää hiilipäästöjä.

On kuitenkin varoitettava eräästä asiasta: Satamaa, johon viittasin, on äskettäin yritetty sijoittaa uudelleen kaupungin ulkopuolelle, syvemmille vesille. Valitettavasti suunnitelmat hylättiin suunnittelulautakunnassa, joka ei ole vastuuvollinen hallitukselle. He hylkäsivät ehdotuksen sillä perusteella, että uuteen ehdotettuun satamaan ei ollut rautatieyhteyttä. Hallituksella ei ole politiikkaa, joka koskisi rahdin kuljettamista rautateitse. Tämä on osoituksena yhdennetyn ajattelutavan puutteesta, minkä takia päätöksentekoa ei koordinoita hallitusten virastojen välillä. Tämän takia suhtaudun myönteisesti tähän mietintöön.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Arvoisa komission jäsen, tämä mietintö on tyydyttävä ratkaisu niille henkilöille, jotka asuvat merten äärellä. On erittäin tärkeää, että Euroopan unionin uuden politiikan, uuden meripolitiikan, puitteissa pannaan täytäntöön tehokasta satamapolitiikkaa. Koska satamat ovat jokaisen valtion portteja maailmaan ja koska 24 valtiota 27 valtiosta katsotaan merenrantavaltioiksi, satamapolitiikka osoittautuu erittäin tärkeäksi useiden alueiden talouskehityksen kannalta tarkasteltuna.

Paikallisten yhteisöjen on osallistuttava siihen, mitä niiden alueilla tapahtuu, ja niiden on osallistuttava satamapolitiikan määrittelyyn. Ympäristön suojeleminen merialueilla ja rannikkoalueilla on tarpeen, koska se on poikkeuksellisen tärkeää. Tänä vuonna Mustanmeren rannikkoa Bulgariassa saastuttivat kolmeen otteeseen öljylautat. Meidän olisi jälleen kerran keskusteltava siitä, että laadittaisiin direktiivi vähimmäisvaatimusten soveltamisesta öljyn aiheuttaman merten saastumisen torjuntaa koskevan kansainvälisen yleissopimuksen mukaisesti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme Euroopan satamapolitiikasta ajankohtana, jolloin laivanrakennusteollisuudessa tapahtuu erittäin dynaamisia muutoksia. Toisaalta me saatamme havaita kehitysmahdollisuuksia teollisuudessa. Tilausten määrä lisääntyy, ja suurten säiliöalusten kysyntä kasvaa. Toisaalta meidän on pidettävä mielessä, että kilpailijamme ovat erittäin vahvassa asemassa. Lähes 75 prosenttia säiliölaivoista rakennetaan nyt Aasian valtioissa – Etelä-Koreassa, Japanissa ja Kiinassa. Telakoidemme on puolustauduttava jälleen kerran, ja niiden on entistä vaikeampaa selvitä maailmanlaajuisesta kilpailusta. Teollisuuden toisena ongelmana on dollarin alhainen vaihtokurssi. Tämä on vaikea tilanne useille telakayrityksille, ja ne saattavat pitkällä aikavälillä tehdä vararikon.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Noin 30 prosenttia tavaroista kulkee Euroopassa Rotterdamin, Antwerpenin ja Hampurin satamien kautta ja 20 prosenttia yhdeksän suurimman Välimerellä sijaitsevan sataman kautta. Romanian ja Bulgarian liittymisen myötä Euroopan unionista pääsee nyt Mustallemerelle, ja näin ollen sieltä on suora yhteys tärkeisiin merisatamiin, kuten Constanțaan, Mangaliaan, Varnaan ja Burgasiin sekä satamiin, jotka sijaitsevat Tonavan suistossa: Galațiin, Brăilaan, Tulcea ja Sulinaan.

Useat Euroopan satamat yrittävät selvitä eroavaisuuksista, jotka koskevat säilytys- ja lastausvalmiuksia, terminaalien puutteellista järjestämistä, riittämättömiä reittejä ja yhteyksiä merelle ja mantereelle, pitkiä odotusaikoja, kuorma-autojen, junien ja proomujen kannalta riittämätöntä turvallisuutta, heikkoa tuottavuutta ja liiallisia, hitaita ja kalliita muodollisuuksia.

Katson, että painopistealana ovat sijoitukset uusien satamien luomiseksi ja nykyisten satamien parantamiseksi, jätevesien käsittelylaitosten rakentaminen, päästöjen vähentäminen, menettelyjen yksinkertaistaminen, julkisen rahoituksen avoimuus sekä työterveyden ja -turvallisuuden varmistaminen. Rakennerahastot, valtiontuki, Naiades- ja Marco Polo -ohjelmat ovat vain muutamia esimerkkejä käytettävissä olevista yhteisön välineistä.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijää Josu Ortuondo Larreaa hänen tekemästään erinomaisesta työstä, huomiosta, jota hän on kiinnittänyt jäsenten ehdotuksiin, ja yhteistyöstä, jota hän on tehnyt poliittisten ryhmien kanssa. Kiitän myös Euroopan komissiota siitä, että se on esitellyt kypsän ja kattavan ehdotuksen, jossa otetaan huomioon merisatamia koskevan nykypolitiikan kaikki haasteet ja näkökohdat.

Haluan erityisesti korostaa näkökohtaa, joka sisällytettiin ehdotukseen muiden jäsenten ja minun itseni esittämien ehdotusten perusteella: huomiota, joka on kiinnitettävä saarialueisiin. Satamia näillä alueilla on vahvistettava. On korostettava, että valtiontuki voidaan sallia alueellisten ja saarialueilla sijaitsevien satamien vahvistamiseksi, jotta vastattaisiin taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden haasteeseen.

Katson, että tämä on todellinen edistysaskel kohti solidaarisuutta, kilpailukykyä ja yhteenkuuluvuutta koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamista.

Josu Ortuondo Larrea, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin edellisten huomautusteni lisäksi kehottaa komissiota edistämään hyvien käytäntöjen vaihtamista ja jakamista yleisesti satama-alalla ja erityisesti innovoinnin ja työntekijöiden kouluttamisen osalta, jotta parannettaisiin palvelujen laatua ja satamien kilpailukykyä ja houkuteltaisiin sijoituksia.

Olemme tyytyväisiä siihen, että joka vuosi 20. toukokuuta järjestetään Euroopan meripäivä, jolloin satamat pitävät ovensa avoinna auttaakseen kansalaisia ymmärtämään paremmin satama-alan työn ja merkityksen elämämme ja hyvinvointimme kannalta tarkasteltuna. Kehotamme toimijoita vähentämään tyhjinä kuljetettujen konttien määrää ja kehotamme komissiota edistämään yhtenäistä ja yhdenmukaistettua liikenneasiakirjaa kaikkia Euroopan unionin kontteja varten ja pyydämme, että niiden tuotteiden tullimenettelyjä, jotka saadaan yhteisön alueelta tai jotka kuljetetaan yhteisön alueelle, yksinkertaistetaan samalle tasolle kuin tie-, rautatie- ja lentoliikenteen osalta. Lisäksi me kehotamme komissiota jatkamaan ponnisteluja sen varmistamiseksi, että Yhdysvallat muuttaa lainsäädäntöään, jonka nojalla kaikki sinne lähettämämme kontit tarkistetaan, ja että kyseinen lainsäädäntö korvataan yhteistyöllä, joka perustuu valtuutettujen taloudellisten toimijoiden ja Maailman tullijärjestössä hyväksytyjen turvallisuusnormien vastavuoroiseen tunnustamiseen.

Lopuksi haluaisin kiittää varjoesittelijöitä, kaikkia puheenvuoron käyttäneitä kollegoitani sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan sihteeristöjä niiden avusta ja merkittävästä panoksesta tämän mietinnön lopulliseen muotoon. Haluan myös kiittää komission ja sisäasioiden pääosaston B osaston henkilökuntaa, joka laati meille erinomaisen raportin tästä asiasta. Kiitos kaikille, ja toivon, että huomenna saamme tuen tämän tärkeän mietinnön käsittelyn viemiselle eteenpäin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. syyskuuta.

19. Euroopan tavaraliikenne (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Michael Cramerin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan tavaraliikenteestä [2008/2008(INI)] (A6-0326/2008).

Michael Cramer, esittelijä. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aluksi kiittää vilpittömästi varjoesittelijöitä Euroopan tavaraliikennettä koskevan mietinnön osalta sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan sihteeristöä, erityisesti Catotia. Yhteistyö oli hedelmällistä, eikä vähiten siksi, että sen avulla mietintö hyväksyttiin valiokunnassa yksimielisesti ilman yhtään vastaainta tai äänestyskestä pidättäytymistä.

Euroopan kansalaiset kärsivät lisääntyvästä tavaraliikenteestä yhä enemmän, erityisesti maanteillä. Mietinnölläni pyritään hallitsemaan kuorma-autoista koituvaa vitsausta. Euroopan komissio on asettanut selvät tavoitteet toimintasuunnitelmalleen, joka koskee tavaraliikennettä ja jonka se haluaa ottaa käyttöön pian.

Euroopan riippumatonta rautateiden tavaraliikenneverkkoa vastustetaan yksiselitteisesti. Vaikka sekaliikenne kuulostaakin houkuttelevalta, useimmissa valtioissa se on mahdollista rautateillä, eli tavara- ja matkustajajunat kulkevat samoilla raiteilla. Tämän takia nykyisen infrastruktuurin hyödyntämistä on parannettava kaikkien teknisten ja logististen mahdollisuuksien osalta ja sitä on tietenkin tarvittaessa myös laajennettava.

Kertomus komission käsityksestä niin sanotuista ympäristöä säästävistä käytävistä tarjosi suurempaa sisältöä. Liikenteessä olisi siirryttävä ympäristön kannalta kestäviin liikennemuotoihin, jotta onnettomuuksien, ruuhkien ja melun lisäksi voitaisiin vähentää myös ilmansaasteita ja maankäyttöä. Uusiutuvien energialähteiden pitäisi olla keskeisessä asemassa tässä yhteydessä, joten mietinnössä mainitaan nimenomaan tuuli- ja aurinkovoima.

Koska mietinnössä hyväksytään ”käyttäjä maksaa”- ja ”saastuttaja maksaa” -periaatteet kaikkien liikennemuotojen osalta, mietinnöllä myös välitetään selvä viesti Eurovignette-keskusteluun: suuresti saastuttavien kuorma-autojen liikennettä ei pitäisi enää tukea, ja ulkoiset kustannukset on sisällytettävä järjestelmään täysimääräisesti.

(Välihuutoja)

...ja erityisesti lentokoneiden osalta.

Liikenteen siirtäminen maanteiltä rautateille on edelleen keskeisenä tavoitteena. Tämän takia mietinnössä pyydetään, että rautateihin sijoitettaisiin vähintään 40 prosenttia EU:n liikennerahastoista. Ainoastaan noin 17 prosenttia rahdista kuljetetaan Euroopassa rautateitse. Valtateiden luvatussa maassa Yhdysvalloissa osuus on kuitenkin 40 prosenttia. EU voi selvittää tavaraliikenteen lisääntymisestä vain, jos se parantaa rautatieinfrastruktuuriaan. Jäsenvaltioiden liikenneministerejä pyydetään tarkastelemaan kansallisten näkymien lisäksi kiireellisesti myös suurempia kokonaisuuksia ja tekemään Euroopan kannalta tarvittavat sijoitukset omissa valtioissaan.

Myös liikennemuotojen väliset yhteydet ovat tärkeitä. Lisäksi vaaditaan yhtenäistä kuljetusasiakirjaa meri-, rautatie-, laiva- ja lentoliikenteen kuljetuksia varten, samoin esteetöntä eurooppalaista meriliikennealuetta, eurooppalaisten lisäksi myös maailmanlaajuisia normeja multimodaalisia lastausyksiköitä varten ja erityisesti parempia yhteyksiä meri- ja jokisatamien ja sisämaan tie- ja rautatieverkkojen välillä.

Yksimielisestä äänestystuloksesta huolimatta ryhmäni esitti tarkistuksia, koska jotkut äänestykset valiokunnassa olivat erittäin täpää. Tärkein tarkistus koskee komission haastetta määritellä eniten ruuhkautuvat alueet ja ongelmat Euroopan rautateiden tavaraliikennejärjestelmässä. Tällainen analyysi on tarpeen, jotta rautatieverkkojen heikkoudet voidaan korjata nopeasti ja jotta näin ollen voidaan vapauttaa suurempaa kapasiteettia. Komissio on muuten itse suhtautunut tähän ajatukseen erittäin myönteisesti, ja toivon, että huomenna – täysistunnossa pidettävässä äänestyksessä – enemmistö tukee tätä ajatusta.

Vielä kerran suuret kiitokset kollegoilleni heidän mielenkiinnostaan.

Peter Mandelson, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, vuosina 2007 ja 2008 annetuilla neljällä tiedonannolla komissio on kehittänyt strategiaansa tavaraliikenteen järjestelmien toiminnan parantamiseksi Euroopassa. Näitä tiedonantoja ovat: ensinnäkin ”EU:n tavaraliikenteen asialista: tehokkaampaa, yhdenmaysuutta ja kestävämpää tavaraliikennettä Eurooppaan”, ”Tavaraliikenteen logistiikkaa koskeva toimintasuunnitelma”, ”Tavoitteena ensisijaisesti tavaraliikenteelle suunnattu rautatieverkko” ja lisäksi ”Rautatieinfrastruktuurin laatua koskevat monivuotiset sopimukset”.

Olen erityisen tyytyväinen huomattamaan, että kaikista näistä tiedonannoista laaditaan nyt päätöslauselmaa parlamentissanne, mikä osoittaa, kuinka tärkeäksi parlamentti katsoo tämän asian.

Haluaisin kiittää esittelijää Michael Crameria hänen tekemästään työstä ja kaikkia siihen osallistuneita jäseniä.

Vuonna 2001 annetussa valkoisessa kirjassa tavaraliikenteen arvioitiin kasvavan tonnikipometreinä tarkasteltuna 50 prosenttia vuosina 2000–2020. Komissio päivittää arviota ensi vuonna, mutta jo nyt on selvää, että se on melko täsmällinen. Tästä kasvusta aiheutuvat suurimmat haasteet, ruuhkien ja ilmastomuutoksen torjuminen, saastepäästöjen vähentäminen ja energiatoimitusten turvallisuuden varmistaminen, ovat entistä ajankohtaisempia kysymyksiä.

Liikennemuodon valintaa olisi näin ollen suunnattava kohti vähiten saastuttavia muotoja, mutta eri liikennemuotoja, myös tieliikennettä, olisi käytettävä siinä tapauksessa, että kyseessä on tehokkain ja sopivin muoto.

Lisäksi on parannettava Euroopan liikennejärjestelmän tehokkuutta panemalla täytäntöön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön tietotekniikkaa suurimuotoisemmin, yksinkertaistaa hallintomenettelyjä ja parantaa palvelujen laatua.

Olen tyytyväinen siihen, että mietintöluonnoksessa komissiota kehoitetaan toteuttamaan tavaraliikennepolitiikkaa, jossa korostetaan entistä enemmän kestävyyttä. Haluamme luoda liikennejärjestelmän, joka on luotettava, tehokas ja toimintakykyinen sekä talouden että ympäristön kannalta tarkasteltuna. Tässä yhteydessä olen vakuuttunut siitä, että komodaalisuuden – eli kaikkien liikennemuotojen järkevän ja optimaalisen käytön erikseen ja yhdistelminä – pitää olla yhtenä ohjaavana sääntönä ajattelutapamme ja toimiamme taustalla.

Lisäksi eri liikennemuotojen on täytettävä muutamia toimintakriteerejä, jotka ovat olennaisia kilpailukyvyyn kannalta. Erityisesti täsmällisyys, säännöllisyys, luotettavuus, korkea laatu, riittävä kapasiteetti, yhteentoimivuus ja kansainvälisten käytävien ylikansallinen koordinointi ovat joitakin avainsanoja niiden palvelujen osalta, joissa asiakkaat otetaan ehdottomasti huomioon. Toteuttamalla tehokkaita ja välittömiä toimia, joiden kustannukset ovat hallinnassa, kuten päätöslauselmassanne esitetyt toimenpiteet, yhdistettynä muihin, Euroopan laajuisten liikennekäytävien tulevaisuutta koskevan vihreän kirjan kaltaisiin EU:n aloitteisiin, me voimme lisätä Euroopan liikennejärjestelmän tehokkuutta.

Georg Jarzembowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, ryhmäni tukee liikenne- ja matkailuvaliokunnan valiokunta-aloitteista mietintöä ja sen monipuolisia ehdotuksia Euroopan tavaraliikennettä varten. Ympäristön kannalta kestävän tavaraliikenteen puitteet, jotka on räätälöity vastaamaan markkinoiden tarpeita, ovat olennaiset kasvun ja työllisyyden takaamiseksi Euroopan unionissa.

Minun on kuitenkin sanottava, että Euroopan unionia ja jäsenvaltioita pyydetään lisäämään huomattavasti ponnistelujaan tehokkaiden liikennetietojen kehittämiseksi ja parantamiseksi. Muistutamme tästä komissiota, kun teemme väliarvioinnin rahoituksen osalta. Suuret puheet eivät auta, jos Euroopan laajuisten verkkojen parantamiseen ei osoiteta varoja. Liikenneinfrastruktuuria on parannettava erityisesti rautatieliikenteessä. Tässä yhteydessä painopistealana on kehittää eniten käytettyjä rautatiekäytäviä ja asentaa niihin eurooppalaisen raideliikenteen rajatylittävä hallintajärjestelmä ERTMS, jotta me voisimme nopeasti siirtää tavaraliikennettä maanteiltä rautateille. Jos totta puhutaan, arvoisa komission jäsen, kun luettelitte tavaraliikenteen palveluja koskevia ehdotuksia – muistan vieläkin, että Neil Kinnock oli jo esittänyt ajatuksen erillisistä rautatieverkoista tavaraliikennettä varten – te noudatitte jälleen kerran toimissanne komission ehdotusta aiheesta ”Tavoitteena ensisijaisesti tavaraliikenteelle suunnattu rautatieverkko”. Sen jälkeen kukaan komissiossa ei ole maininnut tätä asiaa, koska te ja me tiedämme, että käytettävissä ei ole riittävästi varoja toisen rautatieverkon kehittämiseksi sen tavallisen ja järkevästi kehitetyn järjestelmän rinnalle, joka on räätälöity vastaamaan markkinoiden tarpeita. Teidän olisi komission näin ollen kerrottava totuus: ajatus erillisistä tavaraliikenneverkoista on kuopattu. Meidän on kehitettävä järkeviä, kahteen tarkoitukseen sopivia verkkoja: ensisijaisesti matkustajajunia päivisin ja ensisijaisesti tavarajunia öisin. Sitten meidän on ratkaistava melua koskeva ongelma, koska joissakin kaupungeissa Saksassa ja muualla, sekä Reinin varrella, melu todellakin häiritsee kansalaisia ja estää heitä nukkumasta. Tämän takia meidän on keskusteltava käytännön äänieristystoimenpiteistä rautateiden ja Euroopan laajuisten verkkojen varrella ja rautatieverkon käyttämisestä kahteen tarkoitukseen.

On kuitenkin vielä tärkeämpää, että me toteutamme järkeviä toimenpiteitä logistiikan osalta. Tätä, hyvä Michael Cramer, ei korosteta tarpeeksi mietinnössä. On tärkeää, että jäsenvaltiot ja EU tekevät tiiviimpää yhteistyötä teollisuuden ja palveluyritysten kanssa, jotta tavaraliikenteen logistiikkaa hyödynnetään paremmin. Logistiikan käyttäminen on tietenkin yritysten ensisijainen tehtävä. Ne tietävät parhaiten, miten logistiikkaa käytetään. Euroopan unioni ja jäsenvaltiot voivat kuitenkin auttaa poistamalla tarpeettomat kansalliset rajoitukset ja – olen tästä täysin samaa mieltä Michael Cramerin kanssa – esimerkiksi ottamalla käyttöön yhtenäiset tulliasiakirjat, jotta logistiikkaa voidaan hyödyntää paremmin. Tämän takia meidän on parannettava infrastruktuuria kansallisesti ja tehtävä yhteistyötä teollisuuden kanssa liikenne-logistiikan parhaan käytön määrittelemiseksi.

Inés Ayala Sender, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluaisin kiittää komissiota logistiikkaa koskevasta toimintasuunnitelmasta, jossa on otettu huomioon suurin osa Euroopan parlamentin aiemmista ehdotuksista. Haluaisin myös kiittää esittelijää Michael Crameria siitä, että hän on ollut valmis rakentamaan vuoropuheluun. Tämän avulla on laadittu integroivampi teksti, jossa logistiikalla ei edistetä ainoastaan liikenteen kestävyyttä yleisesti, ja tavaraliikenteen kestävyyttä erityisesti, vaan sillä myös parannetaan liikkuvuutta, koska siihen sisällytetään logistiset ratkaisut kaikkia liikennemuotoja varten ja tuki ympäristöä säästävälle käytävälle liikkuvuuden ja sopivuuden malleina.

Olen myös tyytyväinen siihen, että tekstissä korostetaan nykyisten rautatieliikenteen verkkojen käyttämistä, koska niitä on vapautunut suurnopeusjunien osalta tapahtuneen kehityksen myötä. Niitä voidaan osoittaa erityisesti tavaraliikenteeseen.

Katson myös, että on tärkeää sisällyttää tekstiin sisäisten logistiikkajärjestelmien ja kuivasatamien huomattava merkitys sekä kaupunkilogistiikan edistäminen tehostamalla päättäväisesti logistista näkökulmaa erittäin kiinnostavassa CIVITAS-ohjelmassa, johon me suhtaudumme myönteisesti.

Haluaisimme myös kiittää Michael Crameria siitä, että hän on korostanut logistiikkaa ensisijaisissa rajatylittävissä rautateiden tavaraliikennekäytävissä, joista minun on mainittava reitti, johon kuuluu myös Keski-Pyreneiden ylityspaikka, joka on tulevaisuudessa yhteytenä Plazan kaltaisten Espanjan logistiikkajärjestelmien ja Etelä-Ranskan logistiikkajärjestelmien välillä.

Lopuksi haluaisin kiinnittää komission huomion ehdotukseen laatia tämän vuoden loppuun mennessä ohjelma yhteistyön vahvistamiseksi jäsenvaltioiden kansallisten logistiikkasuunnitelmien välillä. Tämä auttaisi valmistelemaan tehokkaampia keinoja, joilla voitaisiin korjata nykyinen resurssipula ja vastata tarpeisiin tällä alalla, joka on keskeisessä asemassa nyt, näissä taloudellisissa oloissa, joissa polttoaineen hinnat, ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat vaatimukset, laajenemisen myötä syntyneet syrjäiset alueet ja alan vaaralliset työolot tarkoittavat, että on entistä pikaisemmin sovellettava älykkäitä, innovatiivisia ja houkuttelevia ratkaisuja, jotka voidaan määritellä ainoastaan logistiikkaa koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa.

Tämän takia ryhmäni tukee Michael Cramerin mietintöä ja hänen tarkistustaan 4 monivuotisista sopimuksista.

Erik Meijer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tuotantoprosessin useissa vaiheissa tuotteita rahdataan kaukasiin paikkoihin, ja lopulta ne päätyvät johonkin täysin muuhun paikkaan valmiina tuotteina. Niitä kuljetetaan usein tavalla, joka on ympäristön kannalta kestävämmä: kuorma-autoilla entistä ruuhkaisemmillä moottoriteillä. Valtava kasvu tavaraliikenteessä, joka kasvaa edelleen, aiheutuu siihen liittyvien kustannusten jatkuvasta kasvusta. Tämä ei tiedä hyvää ympäristölle, turvallisuudelle, työoloille tai eläinten hyvinvoinnille. Tämän takia ryhmäni haluaa rajoittaa liikenteen lisääntymistä ja siirtää jäljelle jäävän tarvittavan liikenteen mahdollisimman tehokkaasti rautateille ja sisävesille. Tämä pyyntö esitetään lievemmissä muodossa Euroopan komission ehdotuksissa ja esittelijä Michael Cramerin täydentävissä ehdotuksissa.

Me kuitenkin vastustamme sitä, että tavaraliikenteelle mahdollisesti annetaan etusija matkustajajuniin nähden. Tavaraliikenteen lisääntyminen voi edellyttää täydentävää infrastruktuuria, jotta estetään kyseisten kahden liikenteen kielteinen vaikutus toisiinsa. Lisäksi kiinnittäisin huomiota ongelmiin yhtenäisen eurooppalaisen turvallisuusjärjestelmän ERTMS:n käynnistämisessä. Tähän tehtävät sijoitukset ovat hyödyllisiä tulevaisuutta ajatellen, mutta aiheuttavat ongelmia lyhyellä aikavälillä.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Michael Crameria hänen työstään esittelijänä. Kyseessä on hyvä mietintö, ja haluaisin korostaa sen seuraavia näkökohtia:

Tavaraliikenteen pitää olla rajoittamatonta, oikeudenmukaista ja puhdasta, ja me työskentelemme täällä parlamentissa kovasti tämän mahdollistamiseksi. Aiemmin tänä vuonna puheenaiheiksi nousivat kabotaasirajoitukset. Se oli hyvä alku. Tässä mietinnössä jatketaan samaa rataa, mikä on erinomaista. Esittelijä huomauttaa oikeutetusti, että kaupunkien tavaralogistiikka edellyttää erityistä toimintatapaa. On äärimmäisen tärkeää, että Euroopan kaupungit ja suurkaupungit puhdistetaan. Mielestäni tietokonepohjaiset nopeudensääntöjärjestelmät kaupungeissa ja suurkaupungeissa ovat loistava väline. Tämän takia toivon, että Euroopan komissio tukee toimenpiteitä ja esittää ehdotuksia sen varmistamiseksi, että tavaraliikenteen ajoneuvojen ei tarvitse jatkuvasti hidastaa ja kiihdyttää vauhtia kaupungeissa ja suurkaupungeissa. Näin tavaraliikenteestä tehdään nopeampaa ja puhtaampaa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Unionin talouden kehittyminen ja kilpailukyky riippuvat tavaroiden tehokkaasta kuljettamisesta. Meidän on kehitettävä rautatieinfrastruktuuria, meriliikenteen käytäviä, satamainfrastruktuuria ja komodaalisuutta. Paremmat yhteydet meri- ja jokisatamien sekä sisämaan rautatie- ja tieverkon välillä ovat tärkeä osa logistista infrastruktuuria.

Romanian ja Bulgarian liittymisen myötä Euroopan unionista pääsee nyt Mustallemerelle. Tonava on nyt vesireitti, joka kulkee unionin alueella lähes kokonaisuudessaan. Tämä tarkoittaa uusia mahdollisuuksia Euroopan tavaraliikenteelle. Korostan kuitenkin, että tehokas tavaraliikenne edellyttää: kaikkien liikennemuotojen tasapainoista käyttämistä, liikennemuutosten purkamista, menettelyjen yksinkertaistamista, oikeudellista vakautta, sijoituksia logistiikkajärjestelmiin ja älykkäisiin liikennejärjestelmiin, kuten Galileoon, ja erityisesti liikenteen turvallisuuden takaamista.

Jäsenvaltiot eivät hyödynnä riittävästi Naiadesin ja Marco Polon kaltaisia ohjelmia parantaakseen tavaraliikennettä. Kehotan kuitenkin komissiota kiinnittämään huomiota joidenkin maanteiden tavaraliikenteen harjoittajien kohtaamiin esteisiin – viittaamalla tällä romanialaisiin liikenteenharjoittajiin – kun he kuljettavat tavaroita tiettyjen jäsenvaltioiden alueen kautta.

Michael Cramer, esittelijä. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, meidän on tietenkin myös tarkasteltava omia epäonnistumisiamme. Me emme voi puhua kestävästä liikenteestä aina sunnuntaisin ja toimia päivittäin tavalla maanantaista perjantaihin. Vaikuttaa kyllä siltä, että komissiossa 60 prosenttia liikenteeseen varatuista määrärahoista osoitetaan yhteisrahoitukseksi maanteille ja ainoastaan 20 prosenttia kyseisistä varoista osoitetaan ympäristön kannalta kestäviin rautateihin.

Voidaan sanoa, että Euroopan liikenne on liian halpaa ja ympäristön kannalta kestävä liikenne liian kallista. Tämä liittyy myös yleisiin edellytyksiin. Me olemme esimerkiksi luoneet rautateiden pakollisen maksujärjestelmän kutakin jäsenvaltiota varten. Sitä sovelletaan kaikkiin vetureihin, jokaiseen raidekilometriin, kun taas ympäristöä vahingoittavassa tieliikenteessä tiemaksu on vapaaehtoinen, sen määrä on rajattu ja sitä sovelletaan ainoastaan moottoriteihin, ja yleensä vain yli 12 tonnin kuorma-autoihin. Teidän on muutettava näitä epäoikeudenmukaisia yleisiä edellytyksiä, tai te ette saa ratkaistua ilmastonmuutokseen liittyviä ongelmia ettekä liikenneongelmia. Ennusteiden mukaan liikenne lisääntyy. Mutta miksi se lisääntyy? Koska se ei maksa mitään.

Tässä yhteydessä voitaisiin viitata useisiin esimerkkeihin. Haluaisin mainita erään esimerkin teidän kotimaastanne. Yhdistyneestä kuningaskunnasta viedään vuosittain 1,5 miljoonaa tonnia sianlihaa. Tuotintasetta tarkasteltaessa käy ilmi, että Yhdistynyt kuningaskunta tuo lisäksi maahan toiset 1,5 miljoonaa tonnia sianlihaa. Me voisimme lopettaa tämän. Me voisimme lopettaa tämän rahtaamisen ja hyödyntää siihen tarvittavan kapasiteetin, jota me todellakin tarvitsemme. Meidän on Euroopassa näin ollen lopetettava kuljetuskapasiteettiin liittyvät typeryydet ja siirryttävä käyttämään kuljetuksissa ympäristön kannalta kestäviä liikennemuotoja ja kehitettävä niistä tehokkaita, niin että me voimme taata liikkuvuuden ja tarjota ihmisille tuotteita, mutta kuitenkin suojella ympäristöä, sillä se on nykyisin velvollisuutenamme.

Ilman tervettä ympäristöä meillä, lapsillamme tai lapsenlapsillamme ei ole mahdollisuutta tulevaisuuteen, jota me kaikki toivomme.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 4. syyskuuta.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Kestävää ja tehokasta tavaraliikennettä on todellakin kehitettävä huomattavasti, sillä liikenneala aiheuttaa suuren osan hiilidioksidipäästöistä unionissa. Koska alan odotetaan kasvavan merkittävästi, sen tehokkuuden ja kestävyys lisääminen olisi katsottava mahdollisuudeksi kehittää sen taloudellista kilpailukykyä ja luoda useita työpaikkoja.

Näin ollen unionin olisi osoitettava tarvittavat varat niiden kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka koskevat parempaa liikkuvuutta, liikennemuotojen yhteentoimivuutta, energiatehokkuutta sekä öljynkulutuksen ja saasteiden vähentämistä. Tämän takia me suhtaudumme myönteisesti strategiseen lähestymistapaan ehdotetussa tavaraliikenteen toimintasuunnitelmassa ja sen tavoitteissa: rahtiliikennekäyttöön keskittymiseen hyödyntäen eri liikennemuotoja, innovatiivisen tekniikan ja infrastruktuurin edistämiseen, tavaraliikenteen hallinnan tehostamiseen ja muiden liikennemuotojen kuin tieliikenteen houkuttelevuuden lisäämiseen. Euroopan kestävä liikennepolitiikan menestymisen varmistamiseksi meidän on – tietenkin – pidettävä mielessä, että on tärkeää edistää synergiaa ja täydentävyyttä EU:n muun politiikan, kuten energia- ja ympäristöpolitiikan kanssa.

Kansallisten sääntöjen rajatylittävä yhdenmukaistaminen ja synergia muiden asiaan liittyvien politiikanalojen kanssa ovat perusedellytyksiä kestävää ja tehokasta tavaraliikennettä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

20. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

21. Parlamentaarisien koskemattomuuden puolustaminen: ks. pöytäkirja

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

23. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.50.)